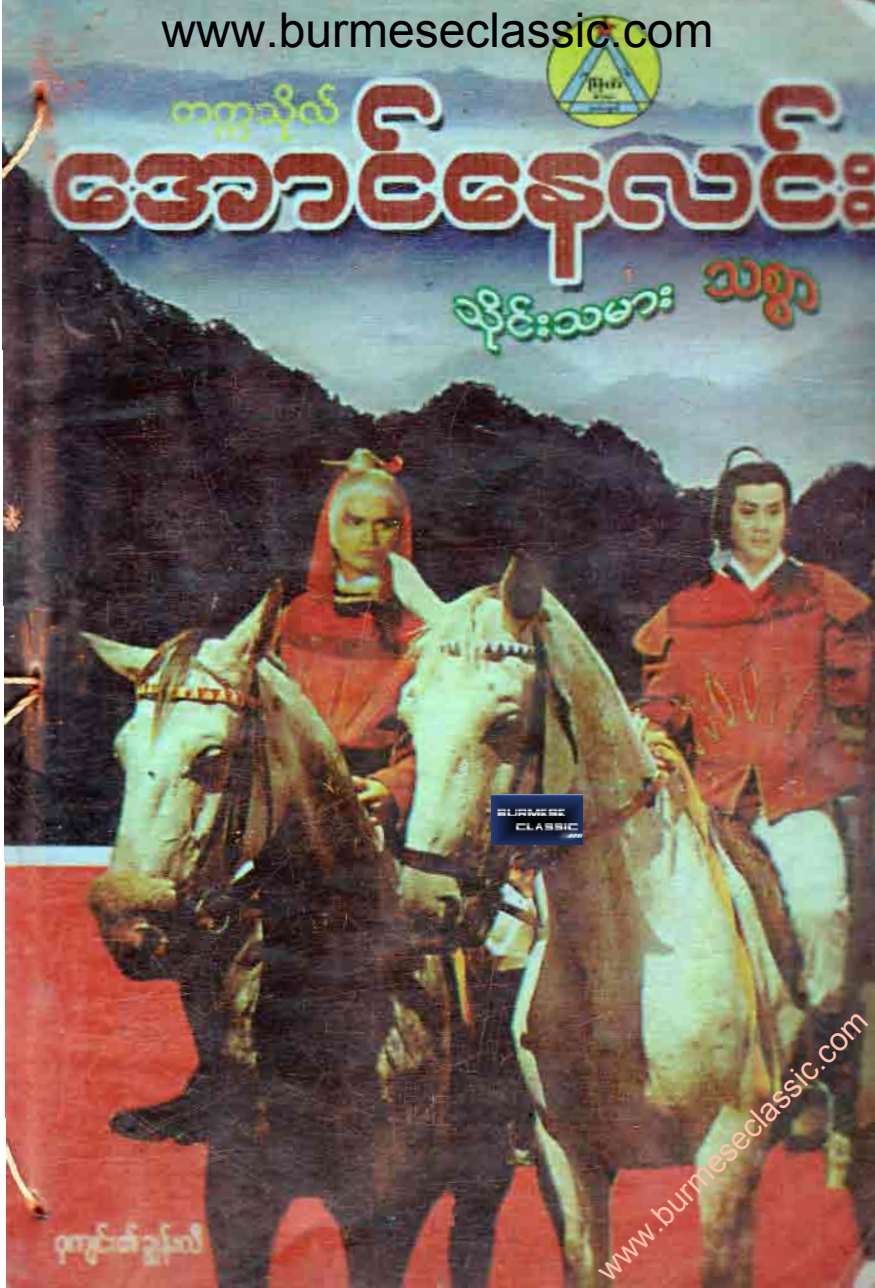

တက္ကသိုလ်

အောင်နေလင်း

သိုင်းလမ်း သစ္စာ

BURMESE CLASSIC

တက္ကသိုလ်

ပဉ္စ ရုက္ခ အဟံ ဝန္ဒာမိ

တက္ကသိုလ်အောင်နေလင်း	သိုင်းသမားသစ္စာ
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်	၃၈၃/၂၀၀၀(၅)
စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်	၃၅၁/၂၀၀၀(၄)
အုပ်ချုပ်ရေး	၅၀၀
တန်ဖိုး	၂၅၀ ကျပ်
ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း	ပထမအကြိမ်
		၂၀၀၁ ဇူလိုင်

အဖုံးနှင့်အတွင်း.... အခါမြင့်မြင့်တင်(မြင့်သီပဲခွင်တိုက်)
 ပုံနှိပ်သူ အမှတ် ၂၀၈၊ လမ်း ၃၀၊
 ပန်းဘဲတန်း၊ ရန်ကင်းမြို့။

ထုတ်ဝေသူ ဦးတင့်လွင်(ခ)သော်က(သော်ကစာပေ)
 အမှတ် ၆၀၅၊ သုဓမ္မာလမ်း၊
 မ/ဥက္ကလာပ၊ ရန်ကင်းမြို့။

ဖြန့်ချိသူ ဒိုင်စာပေ
 ၁၉၀၊ ၃၁ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့။

ဒီဇိုင်း ကိုလှိုင်

အထက်မြန်မာပြည်ဖြန့်ချိရေး နဂါးစာပေ၊ မန္တလေးမြို့။

အခန်း (၁)

ဟေမန္တ ဆေဒင်းဦ ကာလ
 အခါသမယကာ
 နေဝင်ချိန်
 မြို့ပြင်သုသာန် သစ်ပင်အိုကြီးတစ်ခုအောက်မှာ
 မင်းရဲသက်တံခားနှင့်အတူ လာခဲ့လေ
 သွေးခြင်းခြင်းနီသွားစေရမယ်။

* * *

အချိန်ကာ၊ နေဝင်ချိန်။
 ဆောင်းဥတု သမယကာလ၊ အေးစိမ့်သော လေသည်
 တုဟူးဟူးတိုက်လျက် ရှိသည်။ မြို့ပြင်ရှိ သုသာန်တစ်ခုအတွင်း၊
 လူရွယ်တစ်ယောက်။

၀ တက္ကသိုလ် အောင်နေလင်း

သူကား သိုင်းသမားတစ်ဦး။

ခြောက်သွေ့သော သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်တွင် ရပ်ကား အရှေ့ဘက်ဆီသို့ လှမ်းမျှော်လှောက် ရှိသည်။ လွန်ကဲသော အအေးဇက်ကို သူက မမူသလို ရုလည်းမခိုက်၊ လက်ပိုက်ကာ မတန်မလှုပ်နှင့် ရပ်နေလျက်ရှိသည်။

ရင့်ကျက်သော၊ တည်ငြိမ်သောမျက်နှာထားနှင့် တောင်တင်း သန်မာသော ခန္ဓာကိုယ်မှာ သိုင်းသမားကောင်းတစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း သိသာသည်။

အကြောင်းထူးကား ရှိပေမည်။

သူသည် သာမညသိုင်းသမား တစ်ဦး မဟုတ်ကြောင်းကို နောက်ကျောတွင် လွယ်ထားသော အဖိုးတန်ခမ်းက သက်သေခံနေသည်။ သက်တံခမ်း၊ နာမည်ကြီး ခားတံလံ၊ မားရိုးတွင် အကန့်ကိုးကန့်ရှိကာ ပတ္တမြားကိုးလုံး စီခြယ်ထားသည်။

သိုင်းလောကမှာ ယင်းခမ်းနှင့် ခားပိုင်ရှင်ကို မသိသူ မရှိ။

သူသည် တစ်ဦးဦးအား စောင့်မျှော်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆယ်နှစ်သားအရွယ်မှစပြီး ခားကို ကိုင်စွဲခဲ့၏။ အသက်(၁၅) နှစ်အရွယ်တွင် သိုင်းလောက၏ နာမည်ရ ထိပ်တန်းသိုင်းသမားကြီး ဖြစ်ခဲ့သည်။

ယခု အသက် (၃၀) ပြည့်တော့မည်။ သူ့ခားကို စွန့်လွှတ်၍ မဖြစ်တော့ချေ။ မည်သူကမျှ သူ့ကို ခားစွန့်လွှတ်ခွင့်ပေးတော့မှာ မဟုတ်ချေ။

သိုင်းသမားများ

အကြောင်းစာတော့....

ခားကို စွန့်လွှတ်သောနေ့သည် သူ့သေရမည့် နေ့ပင်ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

* * *

သူ့ကို ချိန်းဆိုထားသည့်အတိုင်း သိုင်းသမား မာလူးသည် သစ်ပင်အိုကြီးအောက်မှာ ရပ်ကာ စိန်ခေါ်သူကို အဆင်သင့်စောင့်ဆိုင်းနေလျက်။

ယင်းအချိန်တွင်....

မှုန်ပျံ့ပျံ့ လရောင်အောက်မှာ လူရိပ်ပုံသဖွယ်နီထစ်ခုက မပီဝိုးတဝါးနှင့် တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်လာလျက်ရှိ၏။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် ထိုသူ မြင်ကွင်းမှာ နီးကပ်လာသည်။ ဝတ်ရုံဖြူနှင့် သိုင်းသမား တစ်ဦး၊ ခါးကြားတွင် ခားရှည်တစ်ချောင်း။ (၁၅) ပေခန့်အကွာတွင် ရုတ်တရက် ရပ်တန့်လိုက်ပြီး....

‘ခင်ဗျား သိုင်းသမား မာလူး... မာလူး မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ် မာလူးပဲ’

‘ခင်ဗျားရဲ့ သက်တံခားဟာ သိပ်ပြီး နာမည်ကြီး ဆိုလား’

‘ခားက အဓိကမဟုတ်ဘူး၊ လူက ပခာနပဲ’

မာလူး၏စကားကို ဝတ်ရုံဖြူနှင့် သိုင်းသမား သဘောကျကာ တစ်ချက်ပြုံးလိုက်သည်။

ကျုပ်နာမည် ဒီကျုပ်၊ အသက်ခြောက် ဒီကျုပ်
ကျုပ်ကို ချိန်းတွေ့တဲ့အကြောင်းက...

ခင်ဗျားဟာ နာမည်ကြီးဟော့ ခင်ဗျားရဲ့အသက်ကို ခြွေယူ
နိုင်မယ်ဆိုရင် ကျုပ် ချက်ချင်း နာမည်ကြီးသွားမှာပေါ့

သိပ်မုန်တာပေါ့၊ ခါပေယော်ခင်ဗျားစာတွေက ကလေး
ဆန်လွန်းတယ်၊ ကျုပ်ကို စုတ်ချင်တဲ့လူတွေကတော့ ခင်ဗျား
ကစ်ယောက်တည်း၊ မကဘူး၊ အများကြီးပါ၊ ခက်တာကတော့
အထိ ကျုပ်အသက်ကိုနှိတ်ယူနိုင်မယ်လို့ မရှိသေးဘူး

သိပ်ပြုံး အပြောမကြီးပါနဲ့ဦး၊ သိုင်းလောကမှာ ချက်
ချင်း နာမည်ကြီးချင်ရင် ဒီနည်းဟာ အမြန်ဆုံးနဲ့ အကောင်း
ဆုံးပဲ

ခါဖြင့်လဲ ကိုင်း...

ဇားရောင်စာ ချက်လှက်သွားသည်၊ မာလူး၏ရင်ဝဲဆီသို့
တန်းဆန် ရာ လာသည်။

ဇားချက်မှာ လျှင်မြန်သွားလောက် ကြောက်စရာ ဒကာဝင်း
သည်၊ ထက်မြက်သည်၊ သူသည် သည်ဇားဖြင့် သိုင်းသမား
မြောက်မြားစွာ၏ အသက်စီစဉ်ကို ခြွေခဲ့ဖူးသည်။

အား

နက်ကြောစွာဖြင့် အော်လိုက်သောအသံ။

ဇားချက်မိသွားသူမှာ သိုင်းသမား မာလူးမဟုတ်။

ဒီကျုပ်ဟာ သာလျှင်ဖြစ်သည်။

မာလူး၏ သူ့စာစားတွင် သွေးများ စွန်းပေသွားလေ

သည်။

နာမည် ကြီးချင်တယ်ဆိုတာ လွယ်ကူတဲ့ကိစ္စ မဟုတ်ဘူး၊
ခါကိုခင်ဗျားနားသည်ရင် အသေဖြောင်ပါလို့မိမယ်
အသက်ခြောက် ဒီကျုပ် ဖ စကားမပြောနိုင်တော့ချေ၊
နှလုံးသွေးရပ်သွားလေပြီ။

မာလူးသည် သွေးစွန်းသော ဇားကို ဇားအိမ်ထဲသို့ ပြန်
ထည့်လိုက်သည်။

သူ မနားနိုင်သေး။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်...

နောက်ထပ် လူလေးယောက် ပေါ်လာပြန်သည်။

ဇားလေးလက်၊ သိုင်းသမားလေးယောက်။

မည်သူတွေ့မှန်းမသိပေမယ့် လာရင်းကိစ္စကိုတော့ မာလူး
နားလည်လိုက်သည်။

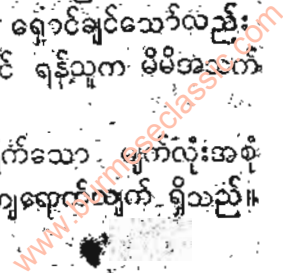
သနားစရာ ဇားသည့် လူတွေပဲ။

အသက်ကို လျှူရန် ရောက်လာသူတွေပဲ။

မတတ်နိုင်၊ သွေးစွန်းသော ဇားပင် မခြောက်သေး။

ဇားကံထပ်ပြီး ကိုင်ရပေဦးမည်။ ရှောင်ချင်သော်လည်း
မဖြစ်၊ ကိုယ်က သဘောတောင်းခဲ့လျှင် ရန်သူက မိမိအသက်
ကို ခြွေယူသွားပေမည်။

သိုင်းသမားလေးဦး၏ စူးရှထက်မြက်သော မျက်လုံးအစုံ
သည် မာလူး၏ ဇားဆီသို့ စူးစိုက် ကျရောက်လျက် ရှိသည်။

မြေပေါ်မှ လူသေအလောင်းကို လုံးဝဂရုစိုက်ဟန် မတူကြ။ မည်သူ သေသေရှင်ရှင် ဂရုမစိုက်သည့် မျက်နှာထားတွေ။

မာလူး တစ်ချက်ပြုံးလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားတို့ လေးယောက် တစ်ခါတည်း ဝင်တိုက်ကြမလို့ လား’

‘မဟုတ်ဘူး။ လူများစုနဲ့ အနိုင်ရတာမျိုး ကျုပ်တို့ မသိချင်ဘူး။ တစ်ယောက်ချင်းပြိုင်မယ်။ ဒါမှ ဘယ်သူက ခင်ဗျားကို အနိုင်ရသလဲဆိုတာသိနိုင်မယ်။ ကဲ...ဘယ်သူပဲဦး စုထွက်မလဲ’

ဝတ်ရုံနက်ကိုဝတ်ဆင်ထားသူ ယိကျင်းက အဖော်ကို မေးလိုက်သည်။

‘ဒီလိုတိုက်ရင် ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အသက် ကြေညှိသွားတာ ပိုမြန်သွားလိမ့်မယ်’

မာလူး၏ လေသံ အေးအေးက သိုင်းသမား လေးဦး၏ အမျက်ဒေါသကိုပို၍ထကြစေသည်။ သူ၏စကားက အတော်ပင် ထိရောက်သွား၏။

‘ဘယ်သူ့ အသက် အခြေခံရမလဲ ဆိုတာ ကြည့်ကြသေးတာပေါ့’

ခင်းရှောင် လေးချက် လက်သွားသည်။

ခင်းတိမ် လေးခုမှ ခင်းလေးလက် တစ်ပြိုင်တည်း ထွက်လာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

မာလူး အကြိုက် တွေသွားသည်။ ဤသို့သော ပွဲမျိုးကိုမသူက နှံ့ချင်သည်။

တစ်ကြိမ်တည်း၊ တစ်ခါတည်းနှင့် လေးယောက် စလုံးကို ကိစ္စတုံးပစ်နိုင်မှ သူ့ အတွက်ပို၍အချိန်ကုန်သကဲ့သို့သွားမည်။

နာမည်ဂုဏ်သတင်းကြီးမည်ဆိုလျှင် ဘာမဆို လက်မနှေးတမ်းလုပ်ရဲသော ဟိုကျင်း၏ခားချက်မှာ အသွက်ဆုံး၊ အထက်ဆုံး၊ ကြောက်စရာအကောင်းဆုံး၊ သူတစ်ဦးတည်း၏ ခားချက်ဖြင့် မာလူး၏ အသက်ကို ခြွေယူချင်သည်။

သို့သော် အခြေအနေက သူထင်သလို ဖြစ်မလာ။ ဟိုကျင်း အတွက် မောရုံသာ အဖတ်တင်သည်။ မျက်နှာရှုကာ ပြုရော်သွားသည်။

ဟိုကျင်း ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွား၏။ သို့ရှိစဉ်... ကြောက်မက် အသည်းထိတ်ဖွယ်ဖြစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်လာသည်။

မြေပေါ်တွင် လူသေအလောင်းက ထစ်မံ တိုးသွားသည်။

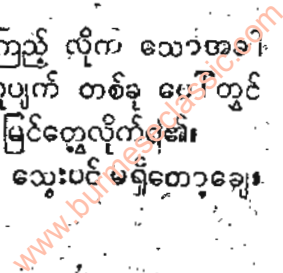
မာလူး ၏ ခားတွင် သွေးစွန်းသွားပြန်သည်။

ဖြစ်ရပ်များက သိပ်ကို မြန်ဆန်လွန်းခဲ့သည်။

ဟိုကျင်း ဇောချွေးတွေ ပြန်ကာ တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်တောင့်တင်းသွား၏။

အတန်ကြာမှ ခေါင်းကို မော့ကြည့် လိုက် သောအခါ အဝေးဘက် တောင်ကုန်းရှိ အုတ်ဂူပျက် တစ်ခု ပေါ်တွင် မားမားကြီး ရပ်နေသော မာလူးကို မြင်တွေ့လိုက်၏။

ဟိုကျင်း၏ မျက်နှာ ပြုရော်ကာ သွေးပင် မရှိတော့ချေး ‘ခင်...ခင်ဗျား’

ပါးဗြင်ပေါ်မှ စီးကျသော သွေးကို လက်ဖြင့် သုတ်ကာ
စကားဆက်မပြောနိုင်တော့ချေ။

ခင်ဗျားကို ကျုပ် အခု မသတ်ချင်သေးဘူး၊ နောက်ထပ်
အခွင့်အားရမှ တစ်ခွဲပေးလိုက်မယ်၊ ဆယ်နှစ်အထိခားဆိုင်းပညာ
ဆွေကျင့်ပြီးမှ ကျုပ်နဲ့လာတွေ့ပါ'

ဟိုကျင်း မတတ်နိုင်၊ ခားမတန် မာန်လျှော့လိုက်ရပေ
သည်။

မိုးနက် အံ့ထကြိတ်ကြိတ်နှင့် အခဲမကျေဖြစ်ကာ ကျန်ရစ်
လေသည်။

မာလူး၏စကား ထိုးချက်မှာ ဟိုကျင်းအတွက် ခေသသည်
ထက်ပင် ခံရခက်သည်။ အရှက်ရစေသော စော်ကားမှုယစ်ရပ်
ပင် မဟုတ်ပါလား။

လခြမ်းကွေးကလေးက မိုးတိမ်ထဲသို့ တိုးဝင်ပုန်းလှိုး ဝင်
ရောက်သွားသည်နှင့်တစ်ခဏ...

ပတ်ဝန်းကျင်သစ်ခလုံး အမှောင်လန်းသွားကာ တိတ်ဆိတ်
ထွားသည်။

ထူးဆန်းစွာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားစရာ မြင်ကွင်းကို ပိုပြီး
အားဖြည့်နေလင်း...

သသန်ကို မကျာခိုင်း၍ထွက်လာသော မာလူး ရုတ်တရက်
ခြေတုန်ကာ ထစ်ချက်ပြိုးလိုက်ပြီး...

'မိတ်ဆွေ - မြင်ကွင်းကို ထွက်လာခဲ့လေ'

အတုန်ကြာမှ ချုံတွင်သစ်နေရာမှ လူတစ်ဦး တွက်လာ
သည်။

ခားကို သိုင်းလွယ်ထားသော အအိုးအိုတစ်ဦး၊
မာလူး မျက်မှောင် တစ်ချက်ကြုတ်ခိလိုက်ပြီး...
'လက်စသတ်တော့ ဦးလောင်ဖန်းပါလား။'

'ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်တို့ ပြန်တွေ့ကြပြီ ဆိုပါတော့'

လောင်ဖန်းနှင့် တွေ့ဆုံခြင်းသည် ကောင်းသော အတိတ်
နိမိတ်မဟုတ်၊ မည်သည့်အခါမျှ ကောင်းကျိုး မပေးသော
လောင်ဖန်းနှင့်ဆုံတွေ့ခြင်းသည် မာလူးအတွက် အမင်္ဂလာ
ထစ်ခုပင် ဖြစ်လေသည်။

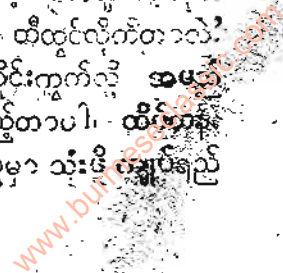
'နေတူတာကြာပြီ၊ ခင်ဗျားရဲ့ပညာ အတော်မြင့်မားနေ
ပြီတင်တယ်'

'ခင်ဗျားရဲ့ သက်တံခမ်းဟာ နာပည်ပိုပြီး ကြီးသထက်
ကြီးနေတယ် မဟုတ်လား'

'ခားနာမည်ကြီးတယ်ဆိုတာ ကိုင်တွဲလူအပေါ်မှာလဲ မှု
တည်သေးတယ်လေ ဦးလောင်ဖန်းရဲ့'

စောစောက ခင်ဗျား အသံပြုလိုက်တဲ့ ခားချက်နဲ့ သိုင်း
ကွက်ဟာ သိပ်ပီပြင်တယ်၊ ဘယ်တုန်းက ထိထွင်လိုက်တာလဲ'

'မကြာသေးဘူး၊ (၁၁) နံပါတ် သိုင်းကွက်သို့ အဖတ်
ပေးသာတယ်၊ အစမ်းသင်္ဘောနဲ့ သုံးကြည့်တာပါ။ ထိုအခါ
သိုင်းသမား စိန်နုဂါး ချွန်းလီခွဲချိန်းဆိုသူမှာ သုံးမိ ကျွပ်ရည်
စူးထားတယ်'

၁၆ တက္ကသိုလ် အောင်နေလင်း

ခင်ဗျားရဲ့ သိုင်းကွက်ဟာ နာမည်ကြီးတယ်ဆိုပေမယ့် စိန်
နဂါးစား ချန်းလိကိုတော့ နိုင်လိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်မစင်မိဘူး

ခင်ဗျားရဲ့စေတနာကို ကျုပ်လေးစားတယ်၊ ခုလိုသတိပေး
တာ ကျေးဇူးထင်ပါတယ်

အနိုင်မရမှန်း သိရက်နဲ့ ကိုယ့်ရဲ့အသက်ကို ဘာလို့
အကြောင်းမဲ့ အသေခံမှာလဲ

ဓားကိုင်တဲ့ သိုင်းသမားတွေဟာ တစ်နေ့ကျရင် ဓားနှံပဲ
အသက်ပျောက်ကြရတယ်၊ သေခြင်းတရားကို ဓားသမားတိုင်း
ရွှောင်ရှားစို့ မရပါဘူး

ဘယ်နေ့ ဘယ်နေ့ရာမှာ ချိန်းဖွဲ့လုပ်ထားကြတာလဲ
ခင်ဗျားက ဘာလို့ သိချင်ရတာလဲ

ထိပ်တန်း သိုင်းရည်ယှဉ်ပွဲဆိုတာ ကြည့်ရခဲတယ်၊ ကျုပ်
အနေနဲ့ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ပျော့ကွက်ကို အကဲခတ်မြင်တွေ့နိုင်တာ
ပေါ့

ခင်ဗျားရဲ့ စိတ်ကူးက ဘယ်ဆိုးလို့လဲ
ဒါပေါ့၊ ဒီလိုရတောင့်ရခဲတဲ့ အခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်

ခံလို့ မဖြစ်ဘူးလေ
ဟုတ်တာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတစ်ခုမေ့နေတယ်

ဘာမေ့တာလဲ ချန်းလိ
စိန်နဂါးရဲ့ ဓားကွက်ဟာ ပျော့ကွက်ဟာကွက် လုံးဝ

မရှိဘူးဗျ

အခန်း (၂)

နံနက်လင်းအားကြီးကာစ အချိန်၊
နှင်းတွေက ကျနေဆဲ။

နှင်းဖြူ မသဲမကွဲထဲတွင် လူတစ်ယောက် မြင်းတစ်စီးနှင့်
ခရီးနှင်လျက် ရှိ၏။

သူကား သိုင်းသမား မာလူးပင် ဖြစ်သည်။
မကြာမီ...

နေမင်းထွက်လာ၍ နှင်းမြူများ တဖြည်းဖြည်း ပျောက်
ကွယ်သွားစလှပြီ။ မြင်းတို့လည်း တရကြမ်း နှစ်လာခဲ့လေ
သည်။

မြင်းခွာသံများ တစ်စတလုံး ညံ့နေလျက်၊
စောစောတစ်ခုအနီးသို့ အရောက် မိန်းမပျိုတစ်ဦးကို သိုင်း

၁၈ တက္ကသိုလ် အောင်နေလင်း

သမားယောကျ်ား ငါးယောက်က အရှက်မဲ့စွာ ဝိုင်းတိုက်နေကြသည်ကို လှမ်းမြင်လိုက်ရပါ၏။

မိန်းမသားပင် ဖြစ်သော်လည်း အနိုင်မခံ အရှုံးမပေးမိတ် ဓာတ်ဖြင့် ယောကျ်ား ငါးယောက်ကို ရှုပ်ရှုပ်ချွံချွံ ပြန်လည် တွန်းလှန် လိုက်ခိုက်လျက်ရှိ၏။

တိုက်စွဲမှာ ပို၍ပြင်းထန်လာသည်။ မိန်းမပျို၏ ဓားချက် မှာလည်း ပို၍သွက်လာ၏။ ရန်သူ၏ထိုးချက်များကို စာကွယ် ထိန်းသားနိုင်သည်။

မိန်းမပျိုချက်ချင်း မရှုံးနိုင်သေးကြောင်းကို သိသာသည်။ သူ့မြင်းကို ရပ်တန့်ကာ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှနေ၍ အကဲခတ်ကြည့်နေလိုက်၏။

ချောမောလှပသည့် မိန်းကလေးသည် ဝတ်ရုံနီကို ခြုံလှမ်း ထား၏။ အသက်မှာ နှစ်ဆ ခံကျော်နေသော ရှိပေလိမ့်ဦးမည်။ မညီညည့်အတိုက်ကြောင့် တောခေါင်ခေါင် လှူခြေပြတ်သော နေရာမျိုးမှာ အဖော်မပါ တစ်ယောက်တည်း လာခဲ့သော သူ၏ သတ္တိကိုတော့ ချီးကျူးသောက်ပေသည်။

ရုတ်တရက် အော်သံတွေ ကြားလိုက်၏။

အား....

အား

ရန်သူနှစ်ယောက်မှာ မိန်းမပျို၏ ဓားချက်မိကာ သေ သွား၏။

အဖော်နှစ်ယောက် ကျဆုံးသွားကြောင်း တွေ့ရှိသဖြင့်

ကျန်ရစ်လှသုံးဦးမှာ ဒေါသထွက်လာပြီး မိန်းမပျိုအား မနား တမ်း ပြင်းထန်စွာ စာရစပ် တိုက်ခိုက်ပါလေတော့သည်။

သုံးယောက် တစ်ယောက် အားချင်း မမျှသည့် အတွက် အချိန်ကြာသော်အခါ မိန်းမပျိုမှာ အရေးနိုင်မိပြုလာသည်။ အမာပန်းနှမ်းနယ်လွန်းလှသဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ချွေးများ ပွဲရွဲခိုနေသည်။

ယုံစဉ် မိန်းမပျို လဲကျသွားသည်။

ရန်သူနှစ်ဦး၏ဓားချက်မှာ မိန်းမပျို၏ ရင်ဝဒံသို့ တန်း ခနဲ ဝင်ရောက်သွားသည်။

သို့သော် 'ခနဲ...' ဟူသော အသံနှင့်အတူ ရန်သူ၏ဓား မှာ လှင့်ထွက်သွားလေသည်။

မိန်းမပျို၏အသက်ကို အချိန်မီ ကယ်တင်လိုက်သူက မာလူ ပင်။

'ဒီမှာ... ခင်ဗျားတို့ အား နွဲ့တဲ့မိန်းမသားတစ်ယောက် ဝိုင်း ကိုက်ကြတာ မရှက်ဘူးလား၊ ဒါဟာ လူစွမ်းကောင်းတွေ မဟုတ်ဘူး'

မာလူ၏စကားမှာ သိုင်းသမားသုံးဦးကို အထိနာသွား လေသည်။ ရုတ်စိတ်ကြောင့် ဒေါသအမျှတ်ထကြွကာ မာလူ့ အား မဲရန် တိုက်ခိုက်ရန် လှည့်လာကြ၏။

'မင်းသား လူစွမ်းကောင်းလုပ်ချင်တဲ့ကောင်၊ ကိုင်း... သေဖို့ ပြင်ပေတော့'

ခေးသုံးလက် မာလူ့ဆီသို့ တစ်ပြိုင်တည်းလိုလို ထိုက်ခိုက် ခဲ့ရောက်လာကြသည်။

စားနှင့်အတူ ကြီးပြင်းလာသော မာလူးအဖို့ ထိုသို့သော တိုက်ကွက်မျိုး ရှိနေလေပြီ။

မာလူး မြင်းပေါ်မှ လှပစွာရှောင်ရှားကာ မြေပေါ်သို့ ခုန်ဆင်းရင်း ရန်သူအား တန်ပြန်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ရန်သူခုမျှာ အော်ခိုန်ပင် မရဖိုက်ချေ။ မြေပေါ်တွင် နောက်ထပ် အလောင်းနှစ်လောင်း တိုးသွားပြန်သည်။

ကျန်တစ်ဦးကတော့ လက်မောင်းတွင်ဒဏ်ရာရရှိကာ ထွက် ပြေးလွတ်မြောက်သွားလေသည်။

တကယ်တော့ မာလူး သူ့ကို အသက်ချမ်းသာပေးလိုက် ခြင်းသာ ဖြစ်၏။

မိန်းမပျိုမှာ မာလူးအား ကျေးဇူးတင်သော မျက်လုံးဖြင့် ကြည့်ရင်း...

‘ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အစ်ကို၊ လင်းလင်းတော့ သေပြီလို့ ထင်မိတာ၊ အစ်ကို ကယ်ပေးလို့ပေါ့’

‘နာမည်က လင်းလင်းတဲ့လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ လင်းနာမည် ဖုန်လင်းပါ၊ လင်းလင်းလို့ ခေါ်ပေါ့’

‘ညီမက ဘာဖြစ်လို့ ဒီနေရာမျိုးကို တစ်ယောက်လာတစ် လဲ...’

မာလူး၏အမေးကို ဖုန်လင်းမဖြေနိုင်၊ ခြေနိုင်စွမ်းလည်း မရှိ၊ အတိတ်၏ဖြစ်ရပ်များက သူမ၏ဘဝကို အမည်းစက် စွန်းထင်စေခဲ့သည်။ ပြန်ပြောမိ၍ စဉ်းစားမိလေတိုင်း နာ ကြည်းမဆုံး၍ မုန်းစိတ်မပြေ ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

ဖုန်လင်း၏ ဝိုင်းစက်သော မျက်လုံးအစုံတွင် မျက်ရည် ဥမျှား ရှာခိုလာသည်။ အဲကို တစ်ချက်ကြိတ်လိုက်ကာ...

‘လင်းရဲ့ဘဝဟာ ဆိုးပါတယ်၊ အပစ်ပယ်ခံထားရတဲ့ ဘဝ ပါ၊ လင်း အမှန်ကို ဖွင့်ပြောပါမယ်’

‘လင်းဟာ အပျိုတစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူး၊ ခုနှစ်နှစ် သားအရွယ် ကလေးတစ်ယောက် ရှိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်...’

သူ့မှာ အဖေခေါ်နိုင်စွမ်း မရှိခဲ့ဘူး၊ အဖေကိုတောင် မမြင် ဖူးတဲ့ ဘဝပါ အစ်ကို’

ဖုန်လင်းမှာ မျက်ရည်စကို မဝါဖြင့်သုတ်ကာ စကားကို ထပ်၍ ပြောပြန်သည်။

လင်းအသက် ဆယ်ခြောက်နှစ်မှာ သူနဲ့ သိကျွမ်းခဲ့ရပြီး ချစ်သူဘဝ ရောက်ခဲ့တယ်ဆိုပါတော့၊ လင်းကိုက မိုက်ပါတယ်၊

သူ့ကို အထင်ကြီးပြီး ချစ်အချစ်ကို လွယ်လွယ်နဲ့ သက်ခဲခဲ့ စာ လင်းရဲ့မဟာအမှားပဲ၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို တန်ဖိုးမထား

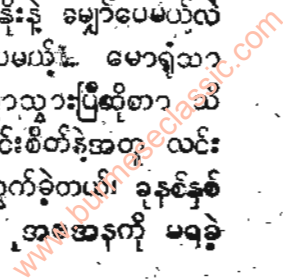
တဲ့ သူ့ရဲ့အကျင့်က ဘာဖြည်းဖြည်း ပေါ်လာတယ်၊ လင်း နောက်တရမိတယ်၊ ဒါပေမယ့် နောက်ကျသွားပြီ’

...တစ်နေ့မှာ အကြောင်းပြချက်တစ်ခုနဲ့ သူ ခရီးထွက် သွားတယ်၊ တစ်နေ့ပြန်လာနိုး ပြန်လာနိုးနဲ့ ခမျှင်ပေမယ့်လဲ

သူ ပြန်မလာတော့ဘူး အစ်ကို၊ မျှင်ပေမယ့် မောရုံသာ အဖတ်ထင်ခဲ့တယ်၊ လင်းကို သူ လိမ်ညာသွားပြီဆိုတာ သိ

လိုက်ရတော့တယ်၊ သူ့ကို နာကြည်းခံမြင်းစိတ်နဲ့အတူ လင်း သူ့ကို ကလဲ စားချေဖို့ဆုံးဖြတ်ပြီး အရှာထွက်ခဲ့တယ်၊ ခုနှစ်နှစ်

ကျော်ကျော် ကြာသွားပေမယ့် သူ့သတင်း အစအနကို မရခဲ့

၂. တက္ကသိုလ်အောင်နေလင်း

ဘူး၊ ဒါပေမယ့်... လင်း စိတ်မပျက်ခဲ့ဘူး၊ လက်ထဲမလျော့ဘူး၊ ယနေ့ထိ၊ သူ့ကို ရွာနေဆဲပါ။ သူ့မှာ နာမည်ကြီးသိုင်းသမားတစ်ယောက်ပါ။ သူ့တို့ သတ်ဖို့ မလွယ်မန်း သိပေမယ့်လင်း သူ့ကို သတ်ရမ ကျေနပ်မယ်၊ သူ့နဲ့ယှဉ်ပြိုင်နိုင်တဲ့ သိုင်းသမားတစ်ဦးတွေရှိတယ်လို့ လင်းကြားဖူးတယ်။ သူ့နာမည်က မာလုံးတ၊ အခု... လင်း သူ့ကို လိုက်ရွာနေတယ်။ သူက သာ လင်းကို အကူအညီပေးမယ်ဆိုရင် ခင်းကိုသတ်ဖို့ မယဉ်းတော့ဘူး။

မာလုံးတဟန်နာ တစ်ချက်ပြုံးလိုက်ပြီး...
ညီမ သူ့ကို သိလို့ လား၊ မြင်ဖူးလို့လား၊
ဖုန်လင်းက ဒေါ်မီးကို ခေါ်ယမ်းလိုက်ပြီး...

မသိပါဘူး၊ နာမည်ကိုသာကြားဖူးတာပါ။ သူ့ကို လင်း အကူအညီတောင်းရင်တော့ ရနိုင်လိမ့်မယ်လို့ လင်း မျှော်လင့်ပါတယ်လေ။

ဒါနဲ့... ညီမ မကျေနပ်လို့ သတ်ချင်နေတဲ့သူဟာ တယ် သူလေ။

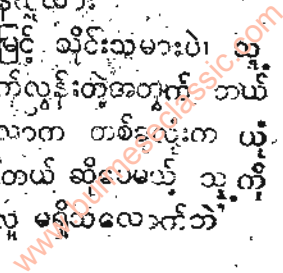
ဖုန်လင်းမှာ မာလုံး၏ အမေးကို ချက်ချင်း မဖြေသေးဘဲ ဓလ ဇာအကဲခတ်သော မျက်လုံးဖြင့် မာလုံးအား တစ်ချက် စိတ်ကြည့်လိုက်သည်။

သူမသည် စောစောပိုင်းက မာလုံး၏ သိုင်းပညာစွမ်းကို မြင်တွေ့ထားပြီး ဖြစ်သည့် အတွက် အကူ အညီ ရလိုခြင်း မာလုံးအား ပြန်မေးလိုက်၏။

အခန်း (၅)

အစ်ကိုက လင်းကို အကူအညီပေးမသိလား၊
ဒါက အကြောင်းစုံသိပြီးမှ အဖြေပေးလိမ့်မယ်
သူ့နာမည်က ချန်းလီ
မာလုံး သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလှက်မိပြီး...
အင်း...လက်စသတ်တော့ သူ့ကိုး
တား၊ အစ်ကိုက ချန်းလီကို သိနေလို့လား၊
သူ့ဟာ သိုင်းလောကရဲ့ အဆင့်မြင့် သိုင်းသမားပါ။ သူ့ သိုင်းကုတ်နဲ့ ဇားချက်ဟာ အစွမ်းထက်လွန်းတဲ့အတွက် ဘယ်သူမှ ခြေဖျက်လို့မရနိုင်ဘူးလို့ သိုင်းလောက တစ်လုံးက ယုံကြည် ထက်ဝဲထားတယ်။ နာမည်ကြီးတယ် ဆိုပေမယ့် သူ့ကို ကနေအထိ သေသေချာချာဖြင့်ဖူးတဲ့လူ မရှိသလောက်ဘဲ

ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါကိုလင်းလဲကြားဖူးပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ့ကိုသတ်နိုင်ဖို့ ကလဲ့စားချေနိုင်ဖို့ကိစ္စမှာ သိုင်းသမား မာလူးကို တွေ့အောင်ရှာပြီး အကူအညီတောင်းဖို့ လူတစ်ယောက်က လင်းကိုပြောလိုက်တာပဲ၊ အစ်ကိုက သိုင်းသမား မာလူးကို သိသလားဟင်

မာလူး မည်သို့ပြန်ပြောရမည်နည်း၊ မိန်းမပျိုကို သူ့သနားမိသည် မှန်သော်လည်း ကူညီရမှာက လူသတ်ရမည့် ကိစ္စ၊ ပြီးတော့ သတ်ရမည့်သူမှာလည်း တကယ်ထိပ်တန်းသိုင်းသမား တစ်ဦး

မလွယ်ပါ၊ မာလူး ရင်မောရစော့သည်။

သူ့ လိမ်ရှုံ့လည်း မပြောချင်း ကူညီရမှာလည်း အခက်၊

မာလူး အခက်အခဲဖြစ်နေရသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ သူသည် မိန်းမပျို၏အမေးကို ဖြေကြားရပေမည်။

မာလူး စကားကိုစလိုက်သည်။

အစ်ကို့ အမှန်အတိုင်းပြောပါမယ်၊ ညီမသိပ်တွေ့ချင်နေတဲ့ သိုင်းသမားမာလူးကို အထူးလိုက်ရှာနေစရာ မလိုတော့ပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ သူဟာ ညီမရှေ့မှောက် ရောက်နေပြီပဲ

မှန်လင်းမှာ အံ့ဩဝမ်းသာမှုနှင့်အတူ မယုံနိုင်လောက်သော မျက်လုံးအစုံနှင့် သိုင်းသမား မာလူးအားကြည့်ရင်း မျက်နှာမှာ ဝင်းလက်သွားသည်။

ဟယ်...သိုင်းသမား မာလူးဆိုတာ အစ်ကို ဟုတ်လား၊ လင်း ဝမ်းသာလိုက်တာ အစ်ကိုရယ်

မိန်းမပျို၏ အံ့ဩဝမ်းသာမှုကိုကြည့်ပြီး မာလူး တစ်ချက် ပြုံးလိုက်သည်။

သိပ်လဲဝမ်းသာမစောနဲ့ဦးလေ၊ ညီမကိစ္စအကူအညီပေးနိုင်ပေမယ့် နှစ်ဆိုင်တာကို နားထောင်စမ်းပါဦး

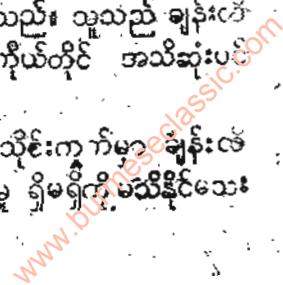
မာလူး၏ စကားကြောင့် လင်းသင်း၏ ပြုံးရွှင်နေသော မျက်နှာမှာ ရုတ်တရက် ရပ်တန့်သွားသည်။

အစ်ကို့က လင်းကို အကူအညီ မပေးနိုင်ဘူးပေါ့ ဟုတ်လား

မကူညီနိုင်ဘူးလို့ အစ်ကို မပြောရသေးပါလား၊ အစ်ကို အမှန်အတိုင်းကို ဝန်ခံပြောမယ်၊ ညီမ ကလဲ့စားချေထုတ်ချင်နေတဲ့ ချန်းလိဟာ လက်ရှိသိုင်းလောက်ရှိ ထိပ်တန်း သိုင်းသမားတစ်ဦးဆိုတာ ညီမသိတယ်နော်၊ သူနဲ့ လက်ရည်တူယှဉ်ပြိုင်နိုင်တဲ့သူ၊ သူ့ကိုသတ်နိုင်မယ်သူ ယနေ့ထိ မပေါ်သေးဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ သူ့ရဲ့သိုင်းကွက်နဲ့ ဓားချက်ဟာ ပျော့ကွက် ဟာကွက် လုံးဝမရှိတဲ့အတွက် ချေဖျက်နိုင်ဖို့ မလွယ်ဘူး၊ သူ့ကို အတူယှဉ်ပြိုင်နိုင်တဲ့သူဟာ ကျိန်းသေတာကတော့ ကိုယ့်သေတွင်းကိုယ်တူးရာ ရောက်သွားကြတာပဲ

မာလူးအတွက် စဉ်းစားစရာဖြစ်လာသည်။ သူသည် ချန်းလိ၏ ယှဉ်ပြိုင်ဖက် မဟုတ်ကြောင်းကို သူ့ကိုယ်တိုင် အသိဆုံးပင်ဖြစ်သည်။

မိမိတို့ထင်ထားသော (၁၃)နံပါတ်သိုင်းကကံမှာ ချန်းလိနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ရာတွင် အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိမရှိကို မသိနိုင်သေးချေ။

လက်တွေ့ အသုံးပြုကြည့်မှသာလျှင် သိနိုင်ပေမည်။ ယင်းအတွက်ကြောင့် ယခုကိစ္စမှာ မာလူးအတွက်အသက်နှင့်ရင်းပြီးစွန့်စားရမည့် ကိစ္စတစ်ခု ၁၆ ဖြစ်နေသည်။

အစ်ကိုပြောတာ ဖွင်းသက်ခံပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အစ်ကို့ကို ယှဉ်ပြိုင်နိုင်မယ်ဆိုတာ လင်း ရဲရဲကြီး အာမခံပါတယ်။ အစ်ကို့ပညာအစွမ်းကိုလဲ လင်း မြင်ထားပြီးပါပြီ။

ပြောရခက်တဲ့ မိန်းကလေးပါလား။ ဇွတ်အတင်း အကူအညီတောင်းခံနေတာရဲ့ မာလူး ကျားပြီးဆွဲသလို ရှေ့တိုးလည်းခက်၊ နောက်ဆုတ်လည်းမလွယ် ဖြစ်နေသည်။

မာလူး အကျပ်တွေနေမှန်းရိပ်မိသော မိန်းမပျိုမှာမျက်နှာတစ်ချက်ပြုံးလီကဲပြုံး...

သူ့ကို အနိုင်မရမှာတော့ မပူနဲ့၊ လင်းက အစ်ကို့ကိုအကူအညီပေးမှာပေါ့။

မိန်းမပျိုမှာ ပြောရင်းဆိုရင်းမှ အိတ်ထောင်ထဲတို့ လက်ထည့်ကာ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို နှိုက်ထုတ်လိုက်ပြီး မာလူးအား ထောင်ပြလိုက်သည်။

အစ်ကို ဒီစာအုပ်ကို ဖတ်ကြည့်ပြီးမှ လင်းကို အကူအညီပေးနိုင် မပေးနိုင်ဆိုတာ ပြောပါ။

ခားကွက်ချေဖျက်နည်း လျှို့ဝှက်ချက်ဟု ချေးသားဖေ၊ ပြထားသည်။

မာလူး အံ့သြ သွားရသည်။ မယုံနိုင်သော မျက်လုံးဖြင့် မိန်းမပျိုအား ကြည့်ရင်း မေးလိုက်သည်။

* * *

ဒီစာအုပ်ကို ညီမ တယ်ကရတာလဲ။

ဒါ အရေးမကြီးပါဘူး၊ အစ်ကို လင်းကို အကူအညီပေးနိုင် မပေးနိုင်ဆိုတာကို အရင် အဖြေပေးပါ။

အစ်ကို ညီမကို မညာချင်ဘူး၊ အမှန် အတိုင်းပဲ ဖွင့်ပြောမယ်၊ အစ်ကိုနဲ့ ချန်းလီ ချိန်းပွဲလုပ်သားတယ်၊ ဒါဟာ အစ်ကို့ကို ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စပဲ၊ ဘယ်ဘုရင်မထဲ ဆိုတာတော့ အဲဒီ အချိန်ကျမှ အဖြေပေးနိုင်မယ်၊ ရှုံးတဲ့သူ တစ်ယောက်ကတော့ အသက်ရှင်ဖို့ လမ်းခဲမြင်ဘူး။ တကယ်လို့ ညီမဆီက စာအုပ် လေ့လာခွင့် ရမယ်ဆိုရင်တော့ ချန်းလီကို နိုင်ဖို့ မနေဖွဲ့ပဲတော့ဘူး။ တစ်ချက်ခုတ် နှစ်ချက်ပြတ် ဆိုသလို ညီမရဲ့ ဆန္ဒထဲ ပြည့်ဝပြီး အစ်ကို့အတွက်လဲ အကျိုးရှိသွားမယ်။

တယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် လင်းအတွက်ကတော့ သူ့ကိုသတ်ပြီး ကလဲ စား ချေရရင် ကျေနပ်ပါပြီ။

ဖွင့်လင်း၏ စကားမှာ နာကြည်းစိတ်ကြောင့် လွန်စွာ တင်းမာ ခက်ထန်နေသည်။

ကောင်းပြီလေ၊ ညီမရဲ့ စာအုပ်ကို အစ်ကို ပေးစား၊ လေ့လာကြည့်ရမယ်။

ဖန်လင်းက လက်ဆဲမှ စာအုပ်ကို မာလူးအား ကမ်းဖေးလိုက်သည်။

သူ့ကို ဆတ်ချင်လွန်းတဲ့စိတ်နဲ့ လင်းစာအုပ်ကို လေ့လာကြည့်ပါသေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် လင်းရဲ့ ပညာအခြေခံက နီးလွန်းတော့ သိပ်ပြီး နားလည် သဘောမပေး ကံဘူး။

www.burmeseclassic.com

၂၈ တက္ကသိုလ် အောင်နေလင်း

မိန်းမပျို ကမ်းပေးသော စာအုပ်ကို လှမ်းယူပြီး မာလူး
မှာ အတွင်းမှ စာသားများနှင့် ချပ်ပုံများကိုလှန်ကြည့်လိုက်
သည်။

သိပ်ပြီး ခက်ခဲနက်နဲတဲ့သိုင်းပညာရပ်ကိုနားလည်သဘော
ပေါက်နိုင်ဖို့ဟာ တော်ရုံပညာအခြေခံခဲမရှိနိုင်ဘူး၊ ဒါကြောင့်
လဲ ညီမ လေ့လာလို သဘော မပေါက်နိုင်တာပေါ့၊ ကဲ...
အခု အစ်ကိုတို့ လေ့လာကြည့်ရအောင်'

သို့နှင့် မာလူးနှင့် ဖုန်လင်းတို့မှာ 'ခေးကွက်ချေဖျက်နည်း
ချို့ဝက်ချက်' စာအုပ်ပါအကြောင်း အရာများကို လက်တွေ့ဖတ်
ရှုလေ့ကျင့်မှုပြုကြလေတော့သည်။

လေ့ကျင့်မှုတွင် အာရုံ စူးစိုက်ကြည့်နေသောကြောင့် ချို
ကယ်တစ်နေရာတွင်တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူ ချောင်းမြောင်း
ကြည့်ရှုနေသည်ကိုတော့ မာလူးနှင့် ဖုန်လင်းတို့ လုံးဝ မသိ
လိုက်ကြချေ။

အခန်း (၄)

လှန်စွဲကျယ်ပြောသောကွင်းပြင်တစ်လျှောက် မြင်းတစ်စီး
အပြင်းမောင်းနှင်လျက်ရှိသည်။

မြင်းပြေးသွားရာလမ်းတစ်လျှောက်တွင် ဖုန်လုံးကြီးများက
တထောင်းစောင်းထလျက် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

မြင်းကလည်း ကောင်း၊ မြင်းပေါ်မှလူကလည်းကျွမ်းကျင်
သည့်အဟုက် ခရီးအခတ်ပေါက်ခဲ့သည်။

မြင်းစီးသမားမှာ အခြားလူမဟုတ်၊ မာလူးပင် ပြစ်သည်။
မကြာမီ ထင်းရှူးတောတန်းတစ်ခုဆီသို့ ဝင်ရောက်လာ
ခဲ့၏။

မာလူးသည် မရပ်မနားဘဲ ထင်းရှူးတောထဲသို့ တရကြမ်း
မောင်းနှင်သွား၍ ဧင်သွားသည်။

၃၀ တက္ကသိုလ် အောင်နေလင်း

ယင်းသည် မာလူး၏အမှားပင်။

အန္တရာယ်တစ်ခုသည် သူ့အား စုက္ခပေးရန် စောင့်ကြိုလျက် ရှိသည်ကိုတော့ မာလူးတစ်ယောက် မသိရှာချေ။

ဝင်ရောက်လာသည့် ယင်းရှုး တောဟန်း တစ်နေရာသို့ ရောက်သောအခါ သူ့အတွက် ကံဆိုးမိုးမှောင် ကျလာခဲ့သည်က သူ့စီးလာသော မြင်းမှာ ကြိုတင် စီစဉ် ထားဟန် တူသော ကြိုးတန်းတစ်ခုကို ဝင်တိုက်မိပြီး ကျွမ်းပြန် လဲကျ သွားတော့သည်။

မြင်းအစာ တွင် စီးနှင်းလိုက်ပါလာသော မာလူးမှာ သတိ ကောင်းသည့် သိုင်းသမားမို့ မြင်းပေါ်မှ လှင့်စဉ် ထွက်သွား သည့်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် လေထဲတွင် ကျွမ်းနှစ်ပတ်သုံးပတ် ထိုး လိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်မှာ 'ရှီ' ဟူသော အသံနှင့် အတူ ဓားမြှောင် တစ်ချောင်းက မာလူးထံသို့ တန်းတန်း မတ်ပတ် ဝင်ရောက် လျှားသည်။

ဓားမြှောင်က မာလူးအား ထိမှန်လှဆဲ အချိန်မှာ 'ရှီ' ဟူ သော အသံနှင့်အတူ အခြားဓားမြှောင်တစ်ချောင်းက အချိန် အဟန့် ပြင်းစွာ ရောက်ရှိလာကာ ပထမ ဓားမြှောင်ထံ ရိုက် ထုတ်လိုက်လေသည်။

'ထန်' ဟူသော အသံနှင့်အတူ မီးပွားများ ဖြာထွက်သွား သည်။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် 'အား' ... 'ရုတ်' ဟူသော အသံ

ပေါ်အုတ်ကုလုံးဦး ဝါစိပိထက်မှ လူတစ်ယောက် အောက်သို့ ထိုးဘူးလားလည်း။

မာလူး ကျော့ချမ်းသွားမိသည်။ ကုသိုလ်ကံနှုတ်သွားလို့သာ ရန်သူရှိနေပြီကို ချက်ချင်း သိလိုက်လေတော့သည်။

မြေပေါ်သို့ပြန်ထကျတွင် အသင့်အနေအထားဖြင့်ပတ်ဝန်း ကျင်ကို မျက်စိတစ်ချက်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

သို့သော်... မည်သည့်လှုပ်ရှားမှုကိုမျှ ထပ်မံမတွေ့ဘဲ အား လုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်မှုသာ လှမ်းမိုးနေသည်။

တစ်စုံတစ်ဦးက မိမိအသက်ကို ကယ်တင်လိုက်ကြောင်း သိသာနေသော်လည်း မြင်ကွင်းသို့ထွက်ကာ မျက်နှာမပြုခြင်း

ကို မာလူးစဉ်းစားမရ ဖြစ်နေသည်။

မာလူးသည် ဓားမှူးထားသော ရန်သူရှိရာဆီသို့ တစ်လှမ်း ချင်း လျှောက်သွား၏။

သို့သော်မူ မလှုပ်မယှက် ရင်ဝေးစိတ်လျက် အသက် ဖျောက် နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

မျက်နှာကို အသေအချာ ကြည့်လိုက်သောအခါ မာလူး တံ့အားဆင်သွားသည်။

ကိုကျင်း၊ မိမိနှင့် မကြာခင်ခင်ရက်ပိုင်းက သက်ရည်စမ်း ခဲ့ဖူးသော ဟိကျင်းပင် ဖြစ်သည်။

မိကဲမဲသူတို့၏ သွားရာလမ်းမှ ကြိုသို့သာ ဖြစ်ရပေမည်။ မာလူးသဘောပေါက်လိုက်သည်။

သူသည် သစ်ပင်တစ်ပင်ဆီသို့ လျှောက်လှမ်း သွားသည်။ မှင်စည်မှာ အသွားမြုပ်အောင် ဝင်နေသော ဓားမြှောင်တစ်

ချောင်းကို ဆွဲနှုတ်ယူလိုက်သည်။ ဓားမြှောင်တွင် နဂါးရုပ်
ရေးထားသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရာ မာလူးမျက်လုံးပြူးကာ တုန်
လှုပ်သွားသည်။

‘ဟင်... သူ ဓားချင်းလိပါလား’

မိမိ၏အသက်ကို ကယ်တင်လိုက်သောသူသည် ဓားချင်းလိ
သာဖြစ်ရမည်ဟု မာလူးယူဆလိုက်သည်။ ဓား တစ်ချောင်း
တည်းဖြင့် မိမိ၏အသက်ကိုကယ်တင်ရုံသာမက ရန်သူ၏အသက်
ပါဖြောင့်ယူနိုင်လိုက်သော သူ၏ ပညာစွမ်းမှာ အံ့မခန်းအောင်
ဖြစ်သည်။

သည်လိုပညာမျိုး ရရှိနိုင်သူမှာ ဓားချင်းလိသာ ဖြစ်ရလေ
မည်။ သူ ဘာကြောင့်မိမိ၏အသက်ကို ကယ်တင်ရသနည်း။

မာလူးစဉ်းစား၍မရ။

လူသိမခံလိုသူအား လိုက်လံရှာနေ၍လည်း သွေးမည်မဟုတ်
ကြောင်း သိလိုက်ရသည်။ မာလူးသည် မြင်းပေါ် တက်ကာ
ခရီးဆက်၍ ဆွဲခွဲလေသည်။

ကိုက် တစ်ရာခန့်သာ သွားလိုက်ရသည်။ မြေပေါ်တွင်
သွေးသံရဲရဲနှင့် လဲနေသော လူတစ်ယောက်၏ အမှတ်မထင်
လှမ်းမြင်လိုက်သည့်အတွက် မာလူးမြင်းပေါ်မှ ဆင်းလိုက်လေ
သည်။

အသက်မျှင်မျှင်လေးနှင့် ညည်းစွား နေသော အသံကို
ကြားလိုက်ရသည်။

အသေအချား ကြည့်လိုက်သောအခါ မာလူးမျက်လုံးပြူး
သွားရပြန်သည်။

‘ဟင်... လောင်ဖန်း ပါလာ၊ ဘယ်လိုများ ဖြစ်သွား
တော့လဲ’

မုန်သည်။ သူက လောင်ဖန်းမိင်တည်း၊ ဒဏ်ရာ
ထန်လွန်းသည့်အတွက် အသက်ကိုပင် အနိုင်နိုင် ရှုမနေ
သည်။ စကားကို တစ်သုံးချင်း ကြီးစား၍ ပြောလိုက်လေ
သည်။

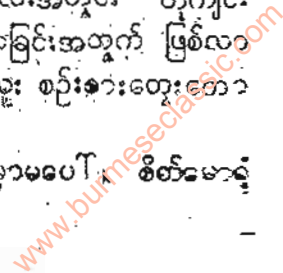
‘ဟို... ဟိုကျွန်း၊ သူ... သူ ဓားချက် သိပ် သိပ် ထက်တယ်၊
မလွယ်ဘူး’

စကားသံတိတ်သွားလေသည်။ လောင်ဖန်း စကားမပြော
နိုင်တော့ချေ။ နှလုံးခုန်ရပ်သွားလေပြီ။

မာလူးစဉ်းစားစရာအချက်ပေါ်လာပြန်သည်။ ဟိုကျွန်းမှာ
လောင်ဖန်း၏ ပြိုင်ဘက် လုံးဝမဟုတ်။ မိမိနှင့်ဟိုကျွန်း တွေ့ခွဲ
ကြသည်မှာလည်း ချက်ပိုင်းပင် မကြာသေး။ ပညာချင်းလည်း
အင်မတန် ကွာခြားနေသော ဟိုကျွန်း၊ ဟိုကျွန်း၏ ဓားချက်
အောက်တွင် ပုံပျက်ပန်းပျက်နှင့် လောင်ဖန်း တစ်ယောက်
အသက် ပျောက်သွားရသည်မှာ မယုံနိုင်စရာပင် ဖြစ်နေလေ
သည်။

ဤမျှတိတောင်းသော ချက်ပိုင်းကလေးအတွင်း ဟိုကျွန်း
ပညာ တစ်ဟုန်ထိုး မြင့်မားတိုးတက်လာခြင်းအတွက် ဖြစ်လာ
နိုင်သည့်အကြောင်းအချက်များကို မာလူး စဉ်းစားတေးတော
ကြည့်သည်။

မည်သို့မျှစဉ်းစား၍မရ၊ ခေါင်းထဲမှာမပေါ်၊ စိတ်မော့
သာအဖတ်တင်သည်။

၃၄ တက္ကသိုလ်အောင်နေလင်း

အောက်ဆုံး ပြစ်နိုင်သော အကြောင်းတစ်ခုကို စဉ်းစားမိလေသည်။

‘ငေးကွက်ချေဖျက်နည်း လျှို့ဝှက်ချက်စာအုပ်ကို လေ့လာနေတုန်း စွဲခိုးပြီးခံခြင်းခံတွဲသွားတာများဖြစ်နေမလား’

ဤအကြောင်းအချက် တစ်ခုတည်းသာ အပြစ်နိုင်ဆုံးဟု မာလူးယူဆမိလိုက်လေသည်။ လျှို့ဝှက်အပ်သော ကိစ္စတို့မည်သည် လျှို့ဝှက်စွာ လုပ်ဆောင် သင့်ကြောင်း မာလူးအတွက် သင်ခန်းစာပေးလိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ချွန်းလိနှင့် ချိန်းဆိုပုံမှာလည်း အချိန် အတော်လိုသေးသည်ကတစ်ကြောင်း မိမိ၏ကျေးဇူးရှင် ဆရာမိကျန်းအား အောင်မေ့သတိရသည့်အတွက် မာလူး၏ခြေလှမ်းမှာ နဂါးစောင်ဆီသို့ ဦးတည်ထွက်ခွာလာခဲ့လေတော့သည်။

အခန်း (၅)

ည...
အသည်းခိုက်အောင်အေးပြီး လေထန်သောညတစ်ည၊
လေအေးက တဖူးဖူးတဖူးဖြင့် တိုက်လျက်ရှိလေတော့သည်။

လောကကြီးတစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ကာ - အိပ်မောကျနေသည်။

ဆိုးသားတစ်ယောက်သောသူသည် ဆောင်းလေနှင့်အေးအေးအေးအေးကို ဂရုမပြုဘဲ အန်တုကာ လမ်းမကြီး တစ်ခုပေါ်ဝယ် တစ်ထမ်းခွင်း လျှောက်ငှားနေလျက်ရှိ၏။

သူ့အတွက် သွားစရာသမီး၊ အိပ်စရာနေရာ၊ ချီးရောငွေတစ်ချို့သည် တစ်ပြားတစ်ချပ်မှမကျန်၊ အားလုံးနတ္တိ၊ ဤအထိ

ဆင်းရဲလိုက်သည်မှာ သူ့ကိုယ်ကိုကံသည်း ဘဝကို ရေစုန်လေ ဟုနိဗ္ဗိသ္မိ သူ့မလိုက်လို၊ ရေဆန်လေထန်ဘဝမျိုးကိုမှ သူလိုလား ထောင်တလှက်ရှိသည်။

ဖိမေ့ရာတွင် ဇာမိခံကာပန်းခင်းသောလမ်းတွင်လျှောက်နေ သူများကို သူကြည့်၍မရ။ ဆူးလွမ်းနေသော ခရီးကြမ်းကို လျှောက်လှမ်းနေရမှသာ သူပျော်သည်။ ကျေနပ်သည်။

ခုက္က၏လမ်းအဆုံးတွင် သူခ၏လမ်းအစရှိသည်ဟု သူလက်ခံ ယုံကြည်ထားသည်။ သည်တော့ သူ့ ဒုက္ခကို တမင်လိုက်ရှာကြည့် သည်။

ခုက္က၏ အရသာအမျိုးမျိုးကိုလည်း တမင်မြည်စမ်းကြည့်ခဲ့ သည်။ အချိန်ကြာလာသောအခါခုက္ကသည်ပင် သူ၏ မိတ်ဆွေ ကောင်းသဖွယ် ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။

ဘဝ၏ လေးနက်သော အဓိပ္ပာယ်ကို သူသဘောပေါက် နားလည်ခဲ့ရလေတော့သည်။ ဒုက္ခကိုအောင်နိုင်သူအဖြစ် ကြေး ကြော် ဝင်ကြားလိုသောဆန္ဒ ရှိလေသည်။

သူသည် ဦးတည်ချက်မဲ့ လှုပ်ရှားခြင်းတည့်ရာသို့ တစ် လှမ်းချင်း လျှောက်လှမ်းနေလျက်ရှိသည်။ ဘဝ၏အဓိပ္ပာယ် ကို စဉ်းစားတွေးတောနေရင်းမှာပင် မမေ့နိုင်သော သူ၏ အတိတ်ဘဝကဖြစ်ရပ်ကို ပြန်ပြောင်း သတိရလာမိလေတော့ သည်။

ထည်ဝါသော ရှေ့နီစားသောက်ဆိုင်ကြီးမှာစားသောက် သူများဖြင့် လူအထူး စည်ကားလျက်ရှိသည်။ 'ဟင်းမျိုးစုံနှင့် အဖျော်ယမကာများ စိတ်ကြိုက်လိုဘ ရနိုင်သည့်အတွက် စား သောက်သူများ ဟိုးမပေါက်အောင် ရှိနေကြခြင်းပင် ဖြစ်ပေ သည်။

ဆိုင်ထောင့် တစ်ခုခုရာရှိစားပွဲတစ်လုံးတွင် လူတစ်ယောက် အရက်ခွက်ကို တစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက် မော့သောက်လျက် ရှိလေ သည်။ စိတ်ရှိလက်ရှိ သောက်နေသည်မှာ မည်မျှ ကြာသွား ခဲ့သည်မသိ။

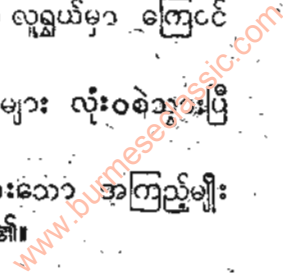
သူ အတော်မူးလာပြီဖြစ်သည်။ သူ ခေါင်းကိုပင် မထူနိုင် တော့။ နောက်ဆုံး စားပွဲကို နဖူးနှင့်ထိကာ မေ့သွားလေ တော့သည်။

အချိန်မည်မျှ ကြာသွားသည်ကိုတော့ မသိ။ သူ၏ခေါင် ပေါ်သို့ရေနှင့်ပက်လိုက်သော အအေးဒဏ်ကြောင့် ရုတ်တရက် လှန်နိုးသွားသည်။

ခေါင်းကိုထူမူ၍ ပက်ဝန်းကျင်ကိုကြည့်လိုက်ရာ လက်တစ် ဖက်တွင်ရေပုံးကိုကိုင်၍ ခါးထောက်ကာရပ်နေသော ဆိုင်ရှင် မိန်းမကြီးကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည့်အတွက် လူရွယ်မှာ ကြောင် အခါ အမ်းဖြစ်သွားသည်။

ဆိုင်သိမ်းချိန်ဖြစ်ပြီမို့ စားသောက်သူများ လုံးဝစဲသွားပြီ ဖြစ်သည်။

မိန်းမကြီးမှာ လူရွယ်အား အထင်သေးသော အကြည့်မျိုး ဖြင့်ကြည့်လိုက်ပြီးပါးစပ်ရှဲကာ ဆိုလိုက်၏။

ဒေါ်သောက်တေ... မိုးအောင် သောက်ရသလား၊ အယ်
အဆိုနဲ့လဲ၊ ဆိုင်သိမ်းတော့မယ်၊ အရက်ဖိုးလဲရှင်းပါဦး၊ အား
လုံး ငွေဒင်္ဂါး တစ်ကျပ်ကျတယ်

ထိုအခါမ ညုရွယ်မှာ အရက်ပိုး ချင်းပေးရန်အတွက် ဆိတ်
ထဲသို့ ထုတ်နှိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

စုံစုံပေါင်း သုံးပြားသာရှိ၏။ စိတ်ရှိ လက်ရှိ သောက်မိ
တားပြီးမတော့ မကတိနိုင်တော့ချေ၊ ရှိသမျှငွေ မိုးစေ များ
သာ နှိုက်ထုတ်ပြီး စားပွဲပေါ်သို့ ပုံချလိုက်၏။

ငွေမူးစေ သုံးပြားကိုသာ မြင်လိုက်ရသော ဆိုင်ရှင် မိန်းမ
ကြီးမှာ မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ မျက်နှာထားမှာ ပို၍ တင်းမာ
ဆွားသည်။

ခါပဲလား၊ နောက်ထပ်ပေးဖို့ ကျန်သေးတယ်
လူရွယ်မှာ တောင်ပန်သောမျက်နှာနှင့် မိန်းမကြီးအား
မော့ကြည့်လိုက်ကာ...

ကျန်တော် မှာ... ပိုက်ဆံ ခါအကုန်ပဲဗျာ၊ နောက်ထပ်
ပေးစရာလဲ တစ်ပြားမှ မရှိတော့ဘူး

မိန်းမကြီးက ကျေနပ်ပုံမရ။

တော်တော် အောက်တန်းကျတစ်ပဲ ပိုက်ဆံမရှိရင်
မသောက်နဲ့ပေါ့

ကျန်တော် မှာ တကယ်ပိုက်ဆံမရှိလို့ပေါ့ဗျာ၊ တကယ်လို့
အစ်မကြီးက မကျေနပ်ရင်လဲ ကြိုက်သလိုလုပ်ပါ

လူရွယ်၏စကားကြောင့် ဆိုင်ရှင်မိန်းမကြီးမှာ အမျက်
ခြောင်းခြင်းထွက်ကြီး....

အောင်မယ်... နှစ်စာ လူပါးဝလံ၊ လူများ အရက်ထဲ
သောက်သေးတယ်၊ သူကပြန်ပြီး ဇိုက်ကန်းကန်းစကား ပြန်
ပြောတယ်၊ မှတ်ထား၊ တာမဆို အလကားမရဘူး၊ ပိုက်ဆံ
မပေးနိုင်ရင် ဆိုင်ရှင်ထံအတိုင်းပဲဟေ ...

စကားဆုံးသည်နှင့် ဆိုင်ရှင်မိန်းမကြီးမှာ လက်စုတ်နှစ်ချက်
တီးလိုက်၏။

ချက်ချင်းပင်အခန်းထဲမှအရပ်ထောင်တောင်မောင်းမောင်း
ဗလကောင်းကောင်းနှင့် လူနှစ်ယောက်တို့ထွက်လာသည်။

ဆိုင်ရှင်မိန်းမကြီးမှာ မျက်စိပစ်ကာ ဆွဲမိန့်ပေးလိုက်၏။

ကဲ... ဒီဖုတ်မဲ့ကောင်ကိုကြည့်ပြီး ဆုံးမလိုက်စမ်း

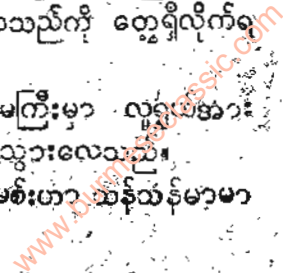
တစ်ယောက်က လူရွယ်ထံ လျှောက်သွားပြီး လက်သီးနှင့်
တစ်ချက်ထိုးလိုက်၏။ လူရွယ်မှာ ခုံပေါ်မှပဲ ပက်လက်လန်
ကာ လဲကျသွားလေသည်။

လဲနေသော လူရွယ်ထံသို့ နောက်တစ်ယောက်က ခြေဖြင့်
ဝင်ရောက်ခတ်လိုက်ပြန်သည်။ လူရွယ်မှာ မှောက်လျက်သား
လဲကျသွား၏။

လူရွယ်မှာ မသက်သာ အခတ်ခံလိုက်ရသည်။ အား
တင်းကာ ခေါင်းထုံပြီး လက်ဖြင့်ပါးစပ်တွင် စမ်းကြည့်လိုက်
သောအခါ သွေးများ ယိုစီးကျလာသည်ကို တွေ့ရှိလိုက်ရ
သည်။

သွေးမြင်လိုက်သော ဆိုင်ရှင်မိန်းမကြီးမှာ လူရွယ်အား
သွားသွားပြီး လောသံလည်း ပြောင်းသွားလေသည်။

မင်းကိုအခွင့်အရေးထပ်ပေးမယ်၊ မစ်ဟာ သန်သန်မှာမှာ

၄၈ တက္ကသိုလ် အောင်နေလင်း

မိလ္လာနဲ့ လုပ်အားကို အရင်းအနှီးပြုပြီး အကြွေးမဆပ်ချင် ဘူးလား

ဘုန်းတော် စောစောက ပြောပြီးပြီပဲ။ အစ်မကြီး ကြိုက် သလို လုပ်ပါလို့

မိန်းမကြီး၏မျက်နှာထားမှာမူ လျော့ကျသွားခဲ့ပြီး...

ကောင်းပြီ၊ မင်းကို ထမင်းကျွေးမယ်၊ (၅) ရက်အလုပ် လုပ်ပြီး အကြွေးဆပ်ရမယ်၊ ဒီနေ့တော့မိုးချုပ်ပြီ၊ မနက်ဖြန် ကစပြီး အလုပ်ဆင်းရမယ်၊ ကဲ...သူ့ကို မီးဖိုချောင်မှာ နေရာ ချပေးလိုက်

ဆိုင်ရှင်မိန်းမကြီးမှာ ပြောဆိုပြီးသည်နှင့် နွက်ချင်း လှည့် ထွက်ကာ ဆိုင်အပေါ်ထပ်သို့ တက်သွားလေတော့သည်။

လူငယ်မှာလည်း သူ့ခေါ်ဆောင်ရာသို့ လိုက်ပါသွားလေ တော့သည်။

အခန်း (၆)

လူရွယ်မှာ အိပ်ရာထက်မှာ တော်တော်နှင့် အိပ်မပျော်၊ ချမ်းချမ်းစီးစီးမှာ စောင်မရှိ၊ ခေါင်းအုံးမရှိ၊ ဖျာတစ်ချပ်နှင့် ဖြစ်သလိုသာ စခန်းသွားရပေမည်။

မျက်မိမိတိတ်က အတွေးကမ္ဘာတောင် ချာချာလည်ကာ မည် သည့်အချိန်က အိပ်ပျော်သွားသည်မသိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်က ခြေဖြင့်ကန် လှုပ်နှိုးလိုက်တော့မှ အိပ်ရာမှ လန့်နိုးသွားခဲ့ရ၏။

မျက်စိကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ မှုန်တေတေ မျက်နှာ ထားနှင့် ဘကြည့်ကြည့်နေသော လူထွားကြီးကို တွေ့လိုက်ရ သည်။

ဟေ့ကောင်... မင်း ဒါလောက် အအိပ်ကြီးရသလား၊ ထတော့လေ၊ မိုးလင်းနေပြီ၊ အလုပ်ဆင်းရမယ် မဟုတ်လား

မီးလင်းဖြူဆိုအောင်လည်း လင်းကြက်ဆန်သံကိုလည်းမကြား
သေးပါ။

တစ်ရေးတစ်မှေးသာ ရလိက်သေးသည်။ အိပ်ရာပေါ်မှ
ပြန်ထရတော့မည်။

‘တေတ်နိုင်ချေး’

သူ့အပြစ်နှင့်သူ၊ သူ့အမှုထမ်းရမည်ဆိုတော့ ဇောဒက
တက်ရာစမလို၊ အိပ်ရာမှချက်ချင်း ထလိုက်ရသည်။

ရေတစ်ဖမ်းခပ်ကာ မျက်နှာသစ်ရန်ပြုနေစဉ် ခြေထောက်
တစ်ဖက်က ပုံးနားဆီဘိုရောက်လာပြီး ကန်လှ ချလိုက်သော
အခါ....

‘ဟား...ဟား...ဟား’

ဆံစင်ရည်၊ မုတ်ဆိတ်ပွေး ထူထူနှင့် လူတစ်ယောက်တို့ မြင်
လိုက်ရသည်။

လူရွယ်က ခေါ်ပူခြင်းမရှိဘဲ လုပ်စရာ အလုပ်များကိုသာ
မေးလိုက်၏။

‘ကျွန်တော် ဘာအလုပ်တွေ လုပ်ပေးရမလဲ’

‘မင်းရဲ့အလုပ်ကတော့ စားပွဲထိုး၊ ပြီးတော့ လိုအပ်တာ
မှန်သမျှ လိုအပ်သလို ဝင်လုပ်ပေးရမယ်။ အခုလောလော
ဆယ်မှာ လုပ်ရမကတော့ ဆိုင်ခန်းကို သန့်ရှင်းအောင် လို
ကျင်း၊ ခရကန်တွေ ရေပြည့်အောင်ဖြည့်၊ အိုးခွက်ပန်းကန်
တွေကို ဆေးကြောရမယ်။ က...သွားလုပ်ပေးစော့’

ဤသို့ဖြင့် လူရွယ်သည် လုပ်ခန်းခွင် ဝင်ရတော့သည်။

အရက်ကျင်း မီးလင်းစပြုသည်နှင့် ဆိုင်တွင် လူစည်ကားစ
ပြုလာလေသည်။

အခြားစားပွဲထိုးများလိုပင် စားသောက်သူများ၏ မှာ
ကြားသမျှကို လိုက်လံဆောင်ရွက်ပေးလျက် ရှိ၏။

‘ဟေ...သူငယ်၊ အမြည်းတစ်ခုခုနဲ့ အရက်တစ်ပုလင်း မြန်
မြန်ယူခဲစမ်းဟေ’

လူတစ်ယောက်က လူရွယ်အား လှမ်းခေါ်၍ မှာကြား
လိုက်သည်။

လူရွယ်သည်လည်း အထဲသို့လှည့်ဝင်ကာ အမြည်း တစ်
ပန်းကန်နှင့် အရက်ပုလင်းကို ယူဆောင်ကာ ပြန်ထွက်လာ
သည်။

ထိုစဉ်မှာပင် စားပွဲထိုးတစ်ဦး၏ ထိုးခံလိုက်သော ခြေ
ဆောက်ကို ခလုတ်တိုက်မိပြီး လက်ထဲမှ အရက်ပုလင်းများ
နှင့် ပန်းကန်များ အောက်သို့ ကျတုသွားသည်။

‘ခွမ်း...ရုလွမ်း’

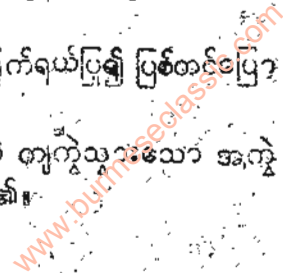
‘စား...ဟား...ဟား’

‘အသုံးမကျတဲ့ကောင်၊ ကဲ...’

‘ဟေ့ကောင်...ဒါလောက် ရှမ်းလှတာ မျက်စိမပါဘူး
လား’

စားပွဲထိုးများ၏ လှောင်ပြောင်ပြက်ရယ်ပြု၍ ပြစ်တင်ပြော
ဆိုသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

လူရွယ်မှာ မည်သို့မျှပြန်မပြောဘဲ ကျက်သွားသော အကဲ့
မျှားကို လိုက်လံကောက်ယူလျက် ရှိ၏။

၄၄ တက္ကသိုလ် အောင်နောင်

ဘယ်သူကြောင့် ပန်းကန် ကျကွဲသွားတာလဲ
 ဆိုင်ခွင် မီးနီးမကြီး၏ အသံ ဖြစ်သည်။
 'ဟို - ဖွတ်မည်းကောင်ပေါ့ ဟဲ့'
 စားပွဲထိုးတစ်ယောက်က ပြန်၍ ဖြေကြားလိုက်သည်။
 'အေး...မင်း နာမည်ကို ဖွတ်မည်းလိုပဲ မှည့်လိုက်တာပဲ
 ကောင်းတယ်၊ တကယ်အသုံးမကျတဲ့ ဖွတ်မည်းကောင်ပဲ'
 ထိုအချိန်မှစပြီး လူရွယ်၏အမည်မှာ ဖွတ်မည်း၊ အသုံးမကျ
 တဲ့ ဖွတ်မည်းဟူ၍ ခေါ်စမှတ်ပြုလာကြလေတော့ သည်း။

အခန်း (၇)

နောက်တစ်နေ့၊
 စရိတ်ခပိုကြမ်းကြမ်း လူတစ်ယောက် ဆိုင်ထဲသို့ဝင်လာကြ၏။
 ဖွတ်မည်းကိုမြင်သည်နှင့် လှမ်း၍ အမိန့်ပေးလိုက်သည်။
 'ဟေ... ငါတို့အတွက် အကောင်းဆုံး အမြည်းတော့နဲ့
 အကောင်းဆုံး အရက် မြန်မြန်ယူခဲ့ဇမ်း'
 ဖွတ်မည်းက မည်သို့မျှ ပြန်မပြောဘဲ မှာကြားသည့်အတိုင်း
 အကောင်းဆုံး အရက်နှင့် အကောင်းဆုံး အမြည်းများကို ယူ
 ဆောင်ကာ လာရောက်ချပေးလိုက်လေသည်။
 စားလွယ်ထားကြသည်မို့ သိုင်းသမားများ ဖြစ်ကြောင်းကို
 အလိုလိုပင် သိနိုင်သည်။

ရင်ချည်နှင့် အစုအရာတွေ ခပ်ကြမ်းကြမ်းတွေ ဖြစ်သည်မို့ လူမိုက်ဆိုးသမားများဖြစ်လိမ့်မည်။

အားရင်း သောက်ရင်း တွေရာလေးပါး ခပ်ကြမ်းကြမ်း ချမ်းချမ်းနှင့် ပေါက်တတ်ကရ ပြောဆို ရယ်မောနေကြ၏။ တပြည်းဖြည်းနှင့် မူးထွေလာကြသည်။

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဟန်တူသောလူက ထိုင်ရာမှထလိုက်ပြီး... က... ဒီနေ့အတွက်တော့ ရေချိန်ကိုက်သွားကြပြီ၊ သွားစို့ ရောင်းရင်းတိုရေ့

အားလုံးမှာ ထိုင်ရာမှ ထလိုက်ကြကာ ဆိုင်အပြင်ဘက် တံခါးပေါက်ဆီသို့ ဒယ်ဒယ်နှင့် လှမ်းထွက်သွားကြသည်။

သို့ဆော် ဆိုင်အပြင်ဘက်သို့ ထွက်မသွားနိုင်ကြပါ။ လူတစ်ယောက် ဆိုင်တံခါးဝတွင် ပိတ်ဆို့ ကာဆီးထားသည်။

ထိုသူက တခြားသူမဟုတ်။ ဖွတ်မည်းပင်ဖြစ်သည်။

အရက်ဖိုးလေးတော့ ရှင်းသွားပါစို့ မိတ်ဆွေကြီးက ခင်ဗျာ

ဖွတ်မည်း၏အပြုအမူကို မြင်ယောင်သောအခါ ဆိုင်အမှုထမ်းအားလုံး မျက်လုံးပြူးသွားကြလေသည်။

ဖြစ်ပေါ်လာမည့် နောက်ဆက်တွဲပြဿနာကို အသည်းတထိတ်ထိတ် ရင်တမမနှင့် စောင့်ဆိုင်းကြည့်ရှုလျက် ရှိနေကြသည်။

အမယ်... ဝေးက ငါ့ဆိုးကို ဘာကောင်လေးမှတ်လို့ ပိုက်ဆံ ဒတာဝန်နေရတာလဲ၊ ခ်... ကောင်းဦးကွာ

လူမိုက် သိုင်းသမား ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူက ဖွတ်မည်း၏ အကျီစကူချုပ်ကိုင်ပြီး လက်သီးစုမ်းတစ်ချက် ပြလိုက်လေ၏။ ဖွတ်မည်းမှာ နောက်သို့ယိမ်းယိုင်ကျသွားသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ကျန်သိုင်းသမားတစ်ဦးက လှမ်းတက်ပြီး ခြေထောက်ဖြင့် ဖွတ်မည်း၏မေးစေ့ကို လှမ်းကန်လိုက်ပြန်သည်။

ဖွတ်မည်း ပုံလျက်လဲကျသွား၏။ နှာခေါင်းနှင့်ပါးစပ်မှာ သွေးများယိုစီးကျလာသည်။

ဖွတ်မည်းအတွက် ဗဟိုယအကြိမ် သွေးစွန်းထင်ခဲ့ရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

မှတ်ထားဦး၊ အဲဒါ အရက်ဖိုးပဲကွာ၊ နောက်တစ်ခါဆိုရင် ဒီထက်ပိုနာသွားလိမ့်မယ်၊ ဟား... ဟား... ဟား

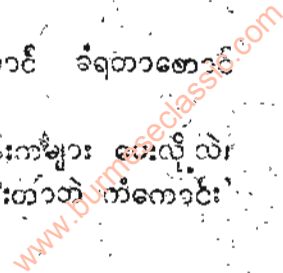
ဖွတ်မည်းအား ကြိမ်းမောင်းပြန်ရယ်ပြုသံများပေါ်ထွက်လာသည်။

ဆိုင်ထဲမှ လူဆိုးများ ထွက်သွားကြလေတော့သည်။ ထိုအခါမှ ဆိုင်အမှုထမ်းများ၏ ဆဲဆို့ လှောင်ပြောင်သံများ ပေါ်လာသည်။

လူစွမ်းကောင်း သိပ်လုပ်ချင်တဲ့ကောင် ခံရတာစောင့်နည်းသေးတယ်

ဒီကောင်တွေ အရက်ဖိုး တယ်တုန်းကများ ဖေးလိုလဲ၊

နည်းကောင်း ဝင်လုပ်တော့ သစ်မသွားတာတဲ ကကောင်း

အစကတော့ ဟုတ်မလိုလိုနဲ့၊ အဖျားကျတော့ ရှုံးသွား
တယ်။ ဖွတ်မည်းနာမည်နဲ့တော့ လိုက်ပါပေတယ်ကွာ

နိမ့်ပျောက်ခတ်သံများဖြင့် ဖွတ်မည်းအား ဝိုင်း၍ကောင်းချီး
ဩဘာပေးကြလေသည်။

ဖွတ်မည်းက မဖြူ၊ သည်းခံခြင်းတရားဖြင့် နှလုံးပိုက်ကာ
ပတ်ဝန်းကျင်၏ ထိုးနှက်မှုဒဏ်ကို ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်ခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ဖွတ်မည်းနာမည်မှာ တစ်နေ့တခြား နိမ့်ကျလာ
ပြီး အနိမ့်ခံဘဝသို့ ရောက်သည်ထက် ရောက်လာသည်။

အနိုင်ကျင့် ရန်စသူများလည်း ပေါများလာသည်။ နောက်
ဆုံး ဖွတ်မည်းအား ယောက်ျားမှ ဟုတ်ပါလေစေဟု သံသယ
ဖြစ်လာလေတော့သည်။

မည်သို့ပင်ဆိုဆို၊ မည်သို့ပင်ပြုပြု ဖွတ်မည်းကတော့ ဂရု
စိုက်၊ သူ့စရိုက်နှင့်သူ ခံယူချက်ကတစ်မျိုး၊ အများ၏အမြင်
မှာတော့ ထူးခြားပြီး သူ့အတွက်မခံချင်ကြ။ အားမလို အား
မရ ဖြစ်လာကြသည်။

အများနှင့်မတူ ကိုယ် သဘောကိုယ်နေသူအား လူထူးဆန်း
ဟု ခေါ်ဆိုစမှတ်ပြုကြ၏။

အချို့က အရူးဟုပင် ပြောကြသည်။

ယင်းအနက် ဖွတ်မည်းဆိုသူမှာ အရူးထဲက အရူးတစ်ဦး
တစ်ယောက်အပါအဝင် ဖြစ်သည်။

လူထူးပဲခေါ်ခေါ်၊ လူရူးပဲဆိုဆို ဖွတ်မည်းကတော့ တံ
ပြန်မှုမပြု။ သူ့သဘော၊ သူ့စိတ်ကြိုက်၊ သူ့ ခံယူချက်အတိုင်း
နေရလျှင် ကျေနပ်နေသူပင် ဖြစ်သည်။

ဤကား အံ့ဩယူရသော ဖွတ်မည်းပင် ဖြစ်သည်။
ယနေ့ ဖွတ်မည်းအတွက် အလုပ်ဖြင့် အရက်ကြေးဆပ်ရ
မည့် နောက်ဆုံးနေ့။

ဆိုးပိတ်အလုပ်သိမ်း၍ ဖွတ်မည်းတစ်ယောက် အိပ်ခန်းတွင်
အနားယူ လဲလျောင်းလျက်ရှိ၏။

တောင်တေးမြောက်တေးနှင့် ဖွတ်မည်း တော်ရုံနှင့် အိပ်
မပျော်။ မိမိအတွက် အကြွေးငွေများကျေပြီဖြစ်သောကြောင့်
ဤဆိုင်မှ ထွက်ခွာသွားရပေတော့မည်။

သွားစရာ ဦးတည်ချက်မရှိ။ အလုပ်ကလက်မဲ့၊ သုံးစရာ
ပိုက်ဆံဟူ၍ နတ္ထိ။ ရှေ့ဆက် ဘဝခရီးကို မည်သို့စခန်းသွားရ
မည်နည်း။

ဦးနှောက် အခြောက်ခံပြီး ဖွတ်မည်း ရှည်ရှည်ရင်းဝေး
မခံတူးတော့ပေ။

လောက၏ ဖြစ်သမျှကို ရင်ဆိုင်ကာ ပြေရင်းသွားမည်ဟု
ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ပြီးသည်နှင့် အိပ်ရာမှ ထလိုက်လေ၏။

သူ့အတွက် ပစ္စည်းပစ္စယ အထူး ကောက်သိမ်းစရာမလို၊
အကျီတစ်ထည် ကိုယ်တစ်ခုထက် သူ့တွင် အပိုပစ္စည်းဟူ၍မရှိ။
ခြေလှုတ်လက်လှုတ်သမား။

ဤနေရာ ဤအိပ်ရာထက်တွင် သူ့အတွက် အိပ်စက် အနား
ယူပိုင်ခွင့် ကုန်ဆုံးသွားလေပြီ။ သူ့ ဆိုင်မှ ထွက်ခွာသွားရပေ
တော့မည်။

ဖွတ်မည်း တံခါးပေါက်ဆီသို့ မျက်နှာပြုကာ ခြေလှမ်းမိ
မည်မှာ...

၅၀ တက္ကသိုလ်အောင်နေလင်း

တံခါးတစ်ချပ်ပွင့်သွားပြီး ဆိုင်ရှင်မိန်းမကြီး ဝင်လာလေသည်။

ဖုတ်မည်း...မင်းဘုမားဆွားမလို့လဲ
လေဆံ့မှာ ယခင်ကဲ့သို့ မာကျောခက်ထန်မှု မရှိတော့သဲ
ထရုကဒသက်ယယောင် ရှိသည်ဟုထင်ရသည်။

ကျွန်တော် အကြွေးကျေပြီး၊ သွားစော့မယ်
ဖုတ်မည်းက ခပ်ပြတ်ပြတ်ပင် ပြန်ဖြေလိုက်သည်။
မင်းအထွက် အလုပ်ကြိုးစားခ၊ အပိုဆုဝေကို ပေးဖို့
အဝေလာခဲ့တာ၊ ချော့ မင်းယူသွားပါ။

မိန်းမကြီးမှာ လက်ထဲ၌ ကိုင်ဆောင်ထားသော ဝေဖုတ်ကို
ပြားများကို ဖျာပေါ်သို့ပစ်ပေးလိုက်၏။

ဖုတ်မည်းက ခေါင်းကိုခါယမ်းလိုက်၏။

ကျွန်တော် ရသင့်ရထိုက်တဲ့လုပ်အားခကလွဲပြီး ကျွန်တော်
တာကိုမမယ့်ချင်ဘူး၊ ကျွန်တော် သွားမယ်

ဖုတ်မည်း လှည့်ပစ်မကြည့်။ စားသောက်ဆိုင်မှ တစ်ခါ
တည်းလှည့်ကာ ထွက်ခွာလာခဲ့လေတော့သည်။

* * *

အခန်း (၇)

ဖုတ်မည်း။

သူ့နာမည် ဖုတ်မည်းဟု အမည်တွင်ခဲ့ရလေပြီ။

စားသောက်ဆိုင်၏ ဖြစ်ရပ်များကို ပြန်လည် တွေးတော
မင်း ဖုတ်မည်းတစ်ယောက် လှူခြေ-တိတ်ဆိတ်သော လမ်းမ
ကြီးပေါ်တွင် ခြေဦးတည်ရာ လျှောက်သွား နေလျက် ရှိလေ
သည်။

ဤလို ညချိုးမှာ ဘောင်းဝေကို နှာန်တုပြီး သွားနေသူ
တစ်ယောက်ကို ရှိပါလေစေဟု အိမ်နှေးနှေးတွင် ကျွေးကာ
ကျွေးပြီး အိပ်နေကြသူ များကတော့ သိကြမည် မဟုတ်ပါ
ချေ။

အချိန်သည် တဖြည်းဖြည်း ကုန်လန်သွားသည်။

လင်းကြက်တုန်သံကိုဖြင့် ကြားလိုက်ရလေပြီ။ ဖုတ်မည်း၏
အိမ်လမ်းတွေမှာ လျှောက်နေဆဲ၊ လှုပ်ရှားနေဆဲ။

တစ်နေရာသို့ ရောက်သောအခါ ဈေးသည်တစ်ဦး၏ မုန့်အော်ရောင်းသံကို ရုတ်တရက် ကြားလိုက်ရလေသည်။

‘မုန့်ဖက်ထုပ်... မုန့်ဖက်ထုပ်... ပူပူနွေးနွေး’

အသံမှာ သူနှင့် တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာသည်။

မုန့်သည်အသံကို ကြားလိုက်တော့မှ ဝိုက်ဆာမှန်း သိလာတော့သည်။ တစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း အအေး ဒဏ်ကြောင့် တောင့်တင်း အေးစက်ပြီး မထူနိုင် မသယ်နိုင် ဖြစ်နေလေသည်။

ဈေးသည်အဘိုးအိုမှာ သူ့ရှေ့မှာ လူတစ်ယောက် လျှောက်လာသည့်အတွက် ဝမ်းသာအားရနှင့်...

‘ဟေ... လူလေး၊ မုန့်ဖက်ထုပ် ပူပူ နွေးနွေး ဝယ်စားဦးလေ’

အဘိုးအို၏ စကားကြောင့် ဖွတ်မည်း၏ လက်မှာ အိတ်ထဲသို့ နို့ကလျက်သား ဖြစ်သွား၏။ တစ်ပြားတစ်ချပ်မျှ မရှိ ဆိုင်ရှင်က စေတနာနဲ့ ပေးခဲ့သော ဝေ့စများကို ငြင်းဆန်ခဲ့သည့်အတွက် နောင်စာရမိသလိုဖြစ်သွားတည်။

‘ဝယ်တော့ စားချင်ပါတယ် ဘာတရယ်၊ ဒါပဲပဲမယ့် ကျွန်တော်မှာ မေးစရာပိုက်ဆံတစ်ပြားမှ မရှိဘူး’

အအေးဒဏ်ကို တစ်ညလုံး မိခဲ့သည့်အတွက် ဖွတ်မည်း၏ အသံမှာ တုန်တုန်ရီရီ ဖြစ်နေသည်။ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ လည်ပတ်နေသော သွေးများပင် ခဲသွားလေသလား ဟုပင် ထင်မှတ်ရ၏။

ဈေးသည်အဘိုးအိုမှာ ဖွတ်မည်း၏ ရိုးစင်းမှုကို ကြည့်ပြီး သနားသွားဟန်တူသည်။

‘ပိုက်ဆံမရှိရင်လဲ အလကားပဲ စားသွား လူလေး ရော့... ရော့...’

အဘိုးအိုမှာ စေတနာ အပြည့်နှင့် တောင်းထဲမှ ပူပူနွေးနွေး မုန့်ဖက်ထုပ်ကို နို့ကယူပြီး ဖွတ်မည်းအား လှမ်းပေးလိုက်သည်။

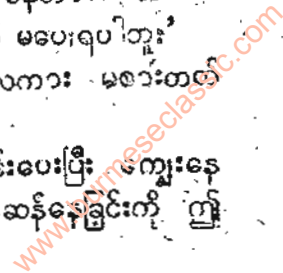
သူတစ်ပါး ပစ္စည်းကို ဖွတ်မည်းက အလကားယူစားလေမရှိ။ မတရားမှုကို ဖွတ်မည်း အမုန်းဆုံး၊ ဆင်းရဲ မဲ့ခေတ်သော်လည်း ရိုးသား ပြောင်မတ်၏။ မဇာတာကကျစ်၊ ကြီးစားပြီး ရိုးသားစွာ လုပ်ကိုင် စားသောက် လိုသော်လည်း ဖွတ်မည်းအတွက် အလုပ်ရှားသောကာလတွင် အလုပ်တစ်ခုရရန် မလွယ်ပါတကား။

အဘိုးအို ကမ်းပေးသော မုန့်ဖက်ထုပ်ကို ကြည့်ရင်း ဖွတ်မည်း မလှုပ်မယှက် ရပ်နေမိ၏။ အဘိုးအိုက ထပ်၍ တစ်ဖန် မုန့်ဖက်ထုပ်ကို ထိုးပေးရင်း ပြောပြန်၏။

‘ဟေ... လူလေး၊ ဘာ ကြောင်ကြည့် နေတာလဲ အဘက စေတနာနဲ့ ကျွေးတာပါကွ။ မင်း ပိုက်ဆံ မပေးရပါဘူး’

ကျွန်တော် သူများ ပစ္စည်းကို အလကား မစားတတ်လို့ပါ’

အဘိုးအိုက သူ့စေတနာဖြင့် တောင်းပေးပြီး ကျွေးနေသော်လည်း စားသူက ကင်းခံပြီး ငြင်းဆန်နေခြင်းကို ဤ

၅၅ အတ္တသီလ် အောင်နေလင်း

တစ်ဦးကဲ့သို့ တွေ့ဖူးသည်။ သူ့အား လူဆိုး လူဆန်း တစ်
ယောက်ဟု ခြိတ်ချွတ်ပြုံး စိတ်ဝင်စားသွား၏။

‘အေး...မင်းလို လူမျိုးတွေက ဘာ ခီဇာစီပဲ ကြံဖူးသေး
တယ်၊ ဒါနဲ့ မင်းနာမည်က ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်မှာနေလဲ’

‘ကျွန်တော်မှာ နာမည် မရှိဘူး၊ ဒါပေမယ့် သူများက
တော့ ဖွတ်မည်းလီ ခေါ်ကြတယ်၊ နေရာအိမ်မရှိဘူး၊ ဘယ်
သွားရမုန်းလဲ မယ်ဘူး၊ အခု ခြေဦးတည့်ရာ လျှောက်သွား
နေတာပဲ’

‘ဒါနဲ့ မင်းမှာ မိဘကော မရှိဘူးလား’

မရှိဘူး၊ ငယ်ငယ်ထဲက ဆုံးသွားကြပြီ’

‘အင်း... လူလေးက တစ်ကောင်ကြွက်ပဲကိုး၊ ကဲ... လော
လောဆယ် အချမ်းပြေ သွားရအောင် မုန့်ဖက်ထုပ်ကလေး
တော့ စားလိုက်ပါဦး၊ မင်းက အလကား မစားချင်ဘူးဆိုမှ
တော့ ဘာနဲ့အတူ မုန့်ဖက်ထုပ် လိုက်ရောင်းပေး နေရာမရှိ
ရင်လဲ ဘာတိုအိမ်မှာ လိုက်နေပေးကြာ’

‘ဒီလိုဆိုရင်တော့ ကျွန်တော် စားပါမယ် ဘာ’

ဖွတ်မည်းက အဘိုးအိုကမ်းပေးသော မုန့်ဖက်ထုပ်ကို လှမ်း
သူ့လိုက်သည်။ ဆာလောင်မုတ်သီပဲနေသည့်အတွက် မုန့်ဖက်
ထုပ်နဲ့ထုပ်မှာ ဖွတ်မည်းအတွက် နှစ်လုတ်နှင့်ပင် ကုန်သွား
လေသည်။

မဝသေးမုန်းသိသဖြင့် အဘိုးအိုကနောက်ထပ် မုန့်ဖက်ထုပ်
နှစ်ထုပ်ကုန်ကုန်ကာ ဖွတ်မည်းအား ပြုံး၍ ကမ်းပေးလိုက်လေ
သည်။

‘လူလေး...မဝသေးဘူး မဟုတ်လား၊ ရော့... ယူ၊ ထပ်စား
ဦး၊ ဘာမှအားမနာနဲ့ကုန်နော်’

ဆင်းရဲလေ့လ်လည်း ဖော်ရွေမှု အပြည့်နှင့် ရက်ရောစွာ
ပေးကမ်းကျွေးမွေးနေသော အဘိုးအို၏စေတနာကို မြင်တွေ့
စောအခါ ဖွတ်မည်းစိတ်ထိခိုက်သွား၏။

စားသောက်ဆိုင်၏ပြစ်ချပ်ကို ချက်ချင်းပင် ပြေး၍သတိရ
သွားမိလေသည်။

‘မှတ်ထား၊ ဘာမဆို အလကားတော့မရဘူး၊ ပိုက်ဆံပေး
နိုင်ရင် ဆိုင်ရဲ့ထုံးစံအတိုင်း လုပ်ရမှာပဲ’

ဆိုင်ရှင်မိန်းမကြီး၏ အော်ငေါက် မာန်မဲသံကို ပြန်လည်
ကြားယောင်နေမိ၏။

အဘိုးအို ထပ်ပေးလာသော မုန့်ဖက်ထုပ်နှစ်ထုပ်ကို ဖွတ်
မည်းစားလိုက်ပြန်သည်။

မုန့်ဖက်ထုပ်ဗလေးထုပ် ဝမ်းထဲသို့ဝင်သွားခဲ့မှ ဆာလောင်
မုတ်သီမီးမှုခက်မှ အစော့ပင်သက်သာသွားလေသည်။ အဘိုး
အိုကား ကျေးဇူးတင်မိ၏။

‘ကျွန်တော်ဝပါပြီ အဘ၊ မုန့်ဖက်ထုပ်တောင်း ကျွန်တော်
ကိုပေး၊ ကျွန်တော်ထမ်းပေးမယ်’

ဖွတ်မည်း၏သဘောထားကို သိသွားပြီ ဖြစ်သည့်အတွက်
အဘိုးအိုမှာ ကြည်ကြည်ဖြူဖြူပင် ဖွတ်မည်းတောင်းသော
မုန့်ဖက်ထုပ်တောင်းကို လှမ်းပေးလိုက်၏။

၅၆ တက္ကသိုလ် အောင်နေလင်း

ကဲ... တဘား အချိန်ရှိတုန်း လျှောက်ရောင်းကြရအောင်
သို့ဖြင့် အဘိုးအိုကရွေး၊ ဖွတ်မည်းကနောက်မှ မုန့်ဖက်ထုပ်
အောင်းကိုသမ်းကာ တစ်လမ်းဝပ် တစ်လမ်းထွက်ဆိုသလို မုန့်
ဖက်ထုပ်များကို အော်ရောင်းကြလေတော့၏။

....

အခန်း(၉)

နံနက်အရက်ကျင်း၍ မိုးလင်းစအချိန်သို့ ရောက်ခဲ့လေပြီ။
ဖွတ်မည်းတို့၏ မုန့်ဖက်ထုပ်မှာ ရောင်းကုန်သွားပြီ ဖြစ်သည့်
အတွက် အိမ်သို့ပြန်လာကြလေသည်။

သမီးဖြစ်သူက အိမ်ဝမှနေပြီး အဘိုးအိုကို ကြိုဆိုစောင့်စား
နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။ ဤသည်က သူမ အတွက်
ထိုးစိပမာ ဖြစ်နေသည်။

ဘဘပြန်လာမှ ဆန်ဝယ်ပြီး ဖြစ်သလိုဟင်းနှင့်တစ်နေ့စာ
ဝမ်းစာရေးအတွက် ဖြေရှင်းသွားရမည်ပင်။

တစ်နေ့ရှာမှ တစ်နေ့စားရမည့်ဘဝ၊ ထို့ကြောင့် ဘဘ
ပြန်အလာကို စောင့်မျှော်ရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သူမ၏ နေ့စဉ်
ပြုနေကျအလုပ်ပင်။

သူ၏ဖခင် ပြန်လာသည်ကို မြင်လိုက်ရသောအခါ မိန်းမပျို
မှာ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်သွားသည်။

မဟာ အာဟာ ပြန်လွှာ...ဟင်

မိန်းမပျိုမှာ သူ၏ ပခပ်အား ငမ်းသာအားရသွမ်းကြွနုတ်
ဆက်ရာမှ သူ့ခါးယေခက်ျားတစ်ဦးကို ရှုတ်တရက် လှမ်းမြင်
လိုက်သည်အတွက် စကားမှမဆုံးဘဲ လမ်းဆုံလမ်းခွဲမှာရပ်သွား
သည်။

အဘိုးအိုက ပြုံး၍မိတ်ဆက်ပေးလိုက်၏။

စါနဲ့ အမီးကို မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်၊ ဒီသွယ်က ဒီနေ့
ငါ့ဟာနဲ့စပြီး သိကျွမ်းခဲ့တယ်၊ သူ့ စိုင်းကုရောင်းပေးသို့ဒီကနေ့
အထိအိမ်ကို စောစောပြန်လာတာပေါ့

မိန်းမပျိုက ပုတ်မည်းအား တစ်ချက်ကြည့်ကာ ပြုံးလိုက်
သည်။

အိမ်ထဲကိဝင်ပါ အနံ့ကို

ကြည့်လင်စွာဖြင့် ညှော်ဝတ်ပြုလိုက်ရာ ပထမရိုးစင်းပြီး ဟန်
စောင့်မူကင်း၏။ ပုတ်မည်း၏စိတ်ထဲတွင် နွေးထွေးသွားခဲ့ရ
သည်။

ပုတ်မည်း အိမ်ထဲသို့လှမ်းဝင်လိုက်၏။ မိန်းမပျိုက ဓာခါး
ကို မြန်ပိတ်လိုက်၏။

ခက်ခဲစွာအသက်ရှူသံနှင့်အတူ တဟုတ်ဟုတ် ပေါ်ထွက်
လာသောချောင်းဆိုးသံများက သူ့ အားဆီးကြိုလိုက်သည်။

ရင်ကြပ်ပန်းနာ လူမမာတစ်ဦး ပုတ်မည်း၏မျက်လုံးထဲမှာ
ကြမ်းပြင်ပေါ် လဲလျောင်းနေသော လူမမာဆီသို့ ရောက်ရှိ
သွား၏။

သမီးဖြစ်သူမှာ မိခင် လူမမာ၏ အပြေးကလေးရောက်ရှိ

သွားပြီး လူမမာအား ထူမကုခင် ထိုင်လျက်အနေအထားသို့
ပြောင်းလဲပေးလိုက်သည်။

ပြီးတော့ ရေနှေးကလေးတစ်ခွက်ကို မိခင်လူမမာအား
မိတ်လိုက်သည်။

ဆင်းရဲ မဲ့တေသူများသည် ကော်ရံတန်ရုံ ရောဂါများကို
ထူထိုမမှု၊ ကုစရာဆေးဖိုးဝါးခလည်း မခို၊

တစ်နေ့ရှာမှ တစ်နေ့ စားရသည်ဘဝ၊ အဘယ်မှာလျှင်
ဆေးဖိုးဝါးခပေးနိုင်မှာလဲ။

ဆရာသမားတော်များကို ပင့်ရန် စိတ်ကူးထဲပင် သုံးဝ
မထည့်နိုင်ပေ။

သူတို့အဖို့ ကုံစီမံရာ ခံကြရသည်။ အဘယ်သို့တတ်နိုင်မည်
နည်း။

မိန်းမပျိုကဖို့ မိခင်တို့အား တိုက်ကျွေးစရာဟူ၍ ရေနှေး
မှအပ အခြားသာမမှုမရှိ

လူမမာမှာ ရင်ထဲတွင်နွေးထွေးသွားသောကြောင့် ရောဂါ
အခြေအနေ ခေတ္တမျှသက်သာသွားသယောင်ရှိသည်။

သို့သော်လည်း ခဏသာ။ ရောဂါ သက်သာမှုမရဘဲ ပြန်
ဖောက်လာလေသည်။

ရေနှေးသည် ဆေးမဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် ရောဂါကို
မည်သို့ သက်သာစွမ်းပေးမည်နည်း။

လူနာ ချောင်းဆက်ထိုက်ဆိုးလာသည်။ အသက်ရှူရသည်
မှာလည်း ပို၍ကွပ်လာ၏။

၆၀ တက္ကသိုလ် အောင်နေလင်း

သမီးဖြစ်သူမှာ မျက်ရည်စက်လက်နှင့် ခြေမကိုင်မီ ထက်
မကိုင်မီ ဖြစ်သွားသည်။

ဒီခင် မချိမဆဲ ခံနေရခြင်းကြောင့်ပိုပြီး မိန်းမပျို၏ ရင်ထဲ
တွင် ခံစားနေရသည်။ တတ်နိုင်လျှင် - မိခင်၏ဝေဒနာကို လွှဲ
ပြောင်းယူပြီး မိမိသာ ခံစားလိုက်ချင်သ ည်။

ရင်ကြပ်ပန်းနာရောဂါတို့မည်သည် လူနာရှင်အား အချိန်
မရွေး သေမင်းလက်သို့ ပို့ ပေးနိုင်၏။

ရောဂါသည်ဇနီးနှင့် အရူးမီးဝိုင်းနေသလို ဖြစ်နေသော
သမီးကိုကြည့်ပြီး အဘိုးအိုမှာ အံ့ကိုတင်းတင်းတစ်ချက်ကြိုတ်
လိုက်သည်။

'သမီး...သမားတော်ကိုသွားပင့်၊ ရေဘူး...ဒီမှာပိုက်ဆံတို့
ယူသွား'

အဘိုးအိုသည် မုန့်ဖက်ထုပ်ရောင်းခွဲရသော ငွေအားလုံးကို
သမီးဖြစ်သူအား ကမ်းပေးလိုက်၏။

မိန်းမပျိုမှာ အံ့သြတော့ဝေသောမျက်လုံးဖြင့် ဖခင်ဖြစ်သူ
အား ကြည့်နေမိသည်။

ထိုခေတ် ထိုအခါတွင် သမားတော်ပင့်ခေါ်ခြင်းမှာ ကျန်
ကျွေး ဓွန့်စွာများပြားသည်။ တော်ရုံတန်ရုံနှင့် သမားတော်
ကို မပင့်နိုင်ကြချေ။

အထူးသဖြင့် ဆင်းရဲသား လက်လုပ် လက်စားများမှာ
သမားတော်ပင့်ခေါ်ခြင်းကိုစွဲကို စိတ်ကူးထဲတွင်သော်မှမထည့်
ဝံ့ကြချေ။

ယခု အဘိုးအိုက သူ၏သမီးအား သမားတော်ကို ပင့်
ခေါ်ရန် စေခိုင်းလိုက်လေပြီ။

ဝမ်းစာရေးကို ဥပေက္ခာပြုကာ ရောဂါကုသမှုကို ဦးစား
ပေးလိုက်သည့် ဖခင်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မိန်းမပျို နားလည်
သဘောပေါက်မိသည်။

ဖခင်၏ဆုံးဖြတ်ချက် မှန်ကန်သည်ဟု ယူဆခံသောကြောင့်
မိန်းမပျိုမှာ ဖခင် ကမ်းပေးသော ငွေစများကို လှမ်းယူကာ
သမားတော်ပင့်ခေါ်ရန်အတွက် အိမ်မှထွက်ခွာလာလေတော့
သည်။

ယခုအချိန်ထိ သမီးပြန်လောသေးဖို့က အနှောင်အယှက်
သို့မဟုတ် တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်နေပြီဟု အသုံးအို တွက်ဆမိလိုက်
သည်။

မကြာပါ။

အိမ်ထဲသို့ ဖြင်းရထားတစ်စီး ဆီးဆိုင်ကလာသည်။ သမား
တော်ပင်၍ သမီးပြန်ရောက်လာလေပြီ။

မိန်းမပျိုမှာ ရထားပေါ်မှ အထွတ်စေလို ဆင်းလိုက်သည်။

အိမ်ထဲတွင် မျက်စိမျက်နှာပျက်ကာ ရုပ်နေသော ဖခင်ကို
မြင်လိုက်သည့်အတွက် မိန်းမပျို၏ ခြေလှမ်းမှာ တုံ့ဆိုင်းသွား
သည်။

'သမီးအလာ နောက်ကျသွားပြီကွယ်၊ မင်းအမေဆုံးပြီ
သမီးရဲ့'

ဆိုနှင့်ကြော့ကဲ့စွာ ပြောလိုက်သော ဖခင်၏ စကားကြောင့်
မိန်းမပျိုမှာ နားထဲ သံရည်ပူ အလောင်းခံလိုက်ရသည်အလား
ခံစားလိုက်ရသည်။

မိန်းမပျိုမှာ သွေးရှူးသွေးစာမ်းနှင့် အိမ်ထဲသို့ ပြေးဝင်
သွားလေသည်။

'တောက် လူသေတော့မှ သာခေတာ နာမည်ပျက်
သကွာ'

သမားတော်၏ မကျေမနပ်ဖြင့် ပြောဆိုလိုက်သကဲ့တော့
မိန်းမပျို ကြားနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ပါ။ အိမ်ခန်းထဲမှာ စိတ်
မူးစွမ်းသာစရာ ဖြစ်၏။

အရူးမီးခိုင်းသည်အတိုင်း အချို့ရှင်ဖြင့် ဦးကြားမြည်တမ်း

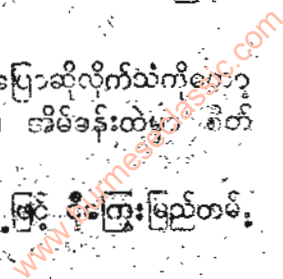
ခခန်း(၁၀)

အချိန်မှာ သိသာစွာဖြင့် တခွေ ခွေ တဖြည်းဖြည်း ကုန်
သွား၏။

မွန်းတည့်ချိန်ပင် ရောက်ခဲ့လေပြီ။ သမီးဖြစ်သူက ပေါ်
မလာသေး။

ပေးလိုက်သောငွေ မလိုလောက်၍ သမားတော်က မလိုက်
ဘဲ ဖြစ်နေ၍လော့၊ ဒါမှမဟုတ် လူနာများနေ၍ မလိုက်နိုင်
ရှိနေသလား။

သို့လော့ သို့လော့နှင့်စော့ပြီး သမီး ပြန်အလာကို လယ်
ကင်္ဂနှင့် စောင့်မျှော်နေသော ဖခင်အသုံးအိုမှာ ရင်မောခဲ
ရလေသည်။

နေသော မိန်းမပျိုကိုကြည့်ပြီး ဖွတ်မည်း သက်ပြင်းတစ်ချက် ခုထိုးကံမီသည်။

သ မည်သို့တတ်နိုင်မည်နည်း။ ဖွတ်မည်းအတွက် မည်သည့် နေရာပဲရောက်ရောက် ဆင်းရဲဒုက္ခနှင့်သာ ရန်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရ သည်။

ရှောင်လှဲ၍မရ။ မလွတ်ကင်းနိုင်။ ဒုက္ခဝင့်နှင့် ပက်ပင်းတိုး နေရသော ဖွတ်မည်း၏ ဘဝ။

တကယ်တော့ ဒုက္ခနှင့် ဖွတ်မည်းလို ကံဇာတ်ဆရာက တမင်ဆက်စပ်ထားလေရော့သလားဟု ထင်စရာပင်ဖြစ်လာလေ တော့သည်။

မိန်းမပျိုမှာ တော်တော်နှင့် အငိုမရပ်။ မိခင်၏အသက် မမီ လိုက်သည့်အတွက်လည်း ရင်ထူမနာ ဖြစ်၍နေရသည်။

သမီးကို ခွင့်လွှတ်ပါ မေမေရယ်။ သမီး သမားတော်ကို ပေးဖို့ ငွေကပ်ပြီးလိုနေလို့ လိုက်ရှာနေတာနဲ့ နည်းနည်း ကြာ သွားရတာပါ။ သမီး ငွေရအောင်ရှာပေးမယ့် ခုတော့ မေမေ ဆုံးပြီ။ သမီး ဒီငွေ ဘာလုပ်တော့မှာလဲ။ မလိုချင်တော့ဘူး။

မိန်းမပျိုမှာ မိမိ ရှာကြံခဲ့ရသော ငွေစများကို ကြမ်းပေါ် သို့လှင့်ပစ်လိုက်လေသည်။

ထိုမျှများပြားလှသော ငွေစများက အထပ်လိုက် ကြမ်း ပြင်ပေါ် ပြန်ကျသွားသည်ကို မြင်တွေ့သော ဖခင်ဖြစ်သူ အဘိုး တို့မှာ မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

ဟင်...ဒါလောက်များလှတဲ့ ငွေတွေကို သမီး အယ်က ခဲ့သလဲ။

မိန်းမပျိုမှာ မည်သို့မျှ ပြန်မပြေး သူ ပြောနိုင်စွမ်းလည်း မရှိ။

သူမ၏ ဘဝတစ်သက်တာတွင် တစ်ခါမှ မလုပ်ခဲ့ဖူးသော အလုပ်ကို သူမ လုပ်ခဲ့လေပြီ။

ဖခင်၏အမေးကို သူမ မည်သို့ဖြေကြားရမှာလဲ။ ဖခင်၏ရင်ခွင်ထဲသို့ ပြေးဝင်ကာ ငိုကြွေးမိသည်။

ထိုစဉ်မှာပင် အပြင်ဘက်မှဖြေသံ ကြားလိုက်မိသည်။ ဓား လယ်တားသော လူသုံးယောက် အိမ်ထဲသို့ ဝင်လာ၏။

မိန်းမပျိုကို မြင်လိုက်သည်နှင့် ရွှေဆုံးမှ ဓားလွယ်တားသူက အသံခပ်မာမာနှင့်....

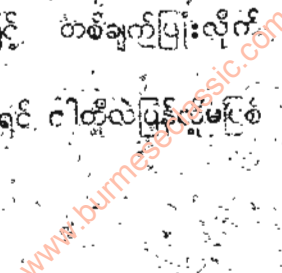
ဟေ... ကလေးမ၊ မမ်းကို သူ့ဌေးမင်းက ခေါ်နေတယ်။ နေပြန်လိုက်မို့နီး။

ထိုစကားကြားလိုက်ရသည်နှင့် မိန်းမပျိုမှာ ခေါ်သံကြီးစွာ တွက်သွား၏။ အသားတဆတ်ဆတ်တုန်ကာ အံလို တစ်ချက် ကြိုတင်ထိန်းပြီးမ...

ဤ...ဘာပြောတယ်၊ သူ့ဌေးမင်း မကလို့ ဘယ်သူကပဲ ခေါ်ခေါ် ကျွန်မ မလိုက်နိုင်ဘူး။ ရှင်တို့ရဲ့ ပိုက်ဆံတွေကိုလဲ လေ့ချင်တော့ဘူး။ ကြမ်းပေါ်မှာ တွေ့သား။ အားလုံး ပြန် ယူသွား။

ဓားသမားက မချိုမချင်မျက်နှာဖြင့် တစ်ချက်ပြူးလိုက် ပြီး....

မင်းမလိုက်လို့ မဖြစ်ဘူး။ မင်းမပါရင် ငါတို့လဲပြန်လို့မဖြစ် ဘူး။ ကဲ...ပြောနေကြာတယ် လိုက်ခဲ့။

တန်းသည် ဆုံးနေသည့်အပြင် သမီးဖြစ်သူကပါ တပ်ပြီး အစောကားခံလိုက်ရသည်ကို မြင်တွေ့သောအခါ မခင်အဘိုးတို့ မှာ ဒေါသထိန်းတော့ဘဲ ရုန်းကန်ပေါက်ကွဲလာလေတော့ သည်။

ချက်ချင်းပင် နံရံပေါ်တွင် ချိတ်ဆွဲထားသောစားကို အမှုထိုက်ပြီး ရန်သူအား တရကြွမ်း ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လိုက် လေသည်။

နာကြည်း ခံပြင်းစိတ်ဖြင့် ဒေါသထွက်ကာ ရန်သူအား တိုက်ခိုက် လိုက်ရသော်လည်း ပညာချင်းက ကွာခြားလွန်း နေသည့်အတွက် အဘိုးအိုခမျာ မရူမလှ ခံလိုက်ရလေတော့ သည်။

အား အော်သံနှင့်အတူ အဘိုးအိုမှာ ရန်သူ၏ ဓားချက်မိကာ သွေးအိုင်ထဲတွင် လဲကျသွားလေလော့သည်။

ဖခင်၏ဖြစ်အင်ကို မြင်ခံစားလိုက်ရသောအခါ မိန်းမပျို ၂ ဦး ရန်သူ့လက်ထဲမှရှင်းထွက်ကာ ဖခင်ထံသို့ ပြေးသွားလေ သည်။

ဟင် ဘာဘ...ဘာဘ၊ ခေါ်လို့ပဲ ဖရတော့ဘူး၊ အစ်ကို လုပ်ပါဦး။

မိန်းမပျိုအတွက် ထွက်စရာမျက်ရည်မရှိတော့ချေ၊ အားကိုး ကရာရယ်လို့ ဖုတ်မည်း တစ်ဖောက်သာ ရှိတော့သည့်အတွက် အကူအညီ စောင်းလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဟား...ဟား...ဟား၊ နင်တို့ ငါတို့ကိုအန်တုရင် တယ်လို့ ဖြစ်ပယ်ဆိုတာ သိ...သိ။

သူ၏စကားသံပင် မဆုံးလိုက်ရ၊ ခွပ်တူသော ခေါင်းချင်း ချိုက်လဲဟစ်ချက် ဖြင်းထန်စွာ ပေါ်ထွက်လာပြီး ဓားသမား နှစ်ယောက် လဲကျကာ အသက်ပျောက် သွားလေတော့သည်။ ကြီးမားသော အင်အားနှင့် လျင်မြန်မှုများမှာ မကြုံစူး အံ့အားသင့်ဖွယ်ရာပင်။

ဇက်စွမ်းပြလိုက်သူကော့ အခြားသူမဟုတ်၊ ဖုတ်မည်း၊ ထုံမှားသံသယရှိစရာမလို၊ မယုံနိုင်စရာကောင်းလှသည်။

ကျန်ခားသမားတစ်စီး မျက်လုံးပြူးကာထိတ်လန့်သွား၏။ သူ၏တစ်သက်တာတွင် ဤလိုပညာစွမ်းမျိုး တစ်ခါမျှမမြင်ဖူးခဲ့၊ ချက်ချင်းပင် ခေါင်းထဲအသိတရားဝင်လာပြီး နောက်ကြောင်း ဖြည့်လှည့်ဖြော့ပါလေတော့သည်။

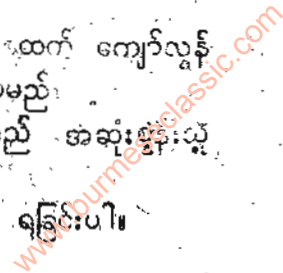
သနားစရာကောင်းလိုက်သည့် ငနဲ၊ သေရမှာတော့ကြောက် ကြသည်။ ကိုယ် အလှည့်ကျတော့ တစ်မျိုး။

ဖုတ်မည်း ဆက်မလိုက်စေချ၊ ဓားသမား တစ်ယောက်ကို တော့ သူ့အသက်ချမ်းသာပေးလိုက်သည်။

သည်းခံခြင်းတရားသည် အထိတ်တော်ထက် ကျော်လွန် လာရင်တော့ တုံ့ပြန်မှုတစ်ခုခုတော့ ရှိရပေမည်။

ဖုတ်မည်းအတွက် သည်းခံခြင်းတရားသည် အဆုံးစွန်သို့ ရောက်သွားလေပြီ။

သည်တော့ ဖုတ်မည်း လက်စွမ်းပြလို ရခြင်းပါ။

ဖခင်အတွက် ရန်သူ၏ အသက်ကိုခြွေကာ ကလဲစားချေ လိုက်သည့်အတွက် မိန်းမပျိုမှာ ကျေနပ်သွား၏။

ဆီပေါက် နေ့ကဆက်တိုက်ဖြစ်ပေါ်လာမည့် ပြဿနာတစ်ရပ် ကို ချဉ်းစားမိသောအခါ ဖွတ်မည်းအတွက် စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်မိ လေသည်။

အဖေကို ဒီကနေထွက်သွားရင်ကောင်းမယ်၊ သူတို့မကြာခင် ဒီကိုအုပ်စုနဲ့ပြန်လာကြမှာ သေချာဖာယ်။

အစ်ကိုအတွက် ညီမမပူနဲ့၊ ညီမအတွက် ဘာဆက်လုပ်ရ မလဲဆိုတာ ချဉ်းစားပါ။

မိဘမရှိတော့တဲ့ ညီမ ဘဝအတွက် အသက်ရှင်နေရလို့ ဘာမှမထူးဘူး၊ သေတာထက်တော့ ထပ်ပြီး ပိုမဆိုးသွားပါ ဘူး။

ညီမအတွက် အစ်ကိုလဲ့ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိတယ်။ ဒုက္ခ ဆင်းရဲခြင်း အကုသိုလ်ဆိုတာအဖော်ပြုပြီး နေတတ်ကြတယ်။ ကံနိမ့်လာပြီဆိုရင် အစုလိုက်အပြုံလိုက် ဝင်ရောက်နှိမ်စက်ကြ တယ်။ ခံနိုင်ရည်ရှိသူတွေက ဘဝကိုအောင်နိုင်သူအဖြစ် ဆက် လက် ရပ်တည်သွားကြပေမယ့် ခံနိုင်ရည် မရှိသူတွေကတော့ ဘဝကို လက်မြောက် အရှုံးပေးသွားကြတယ်။ တကယ် တော့ ညီမနဲ့ အစ်ကိုဟာ ဘဝကံတူ အကျိုးပေးတူတော့ပါ။ အာမှ အားမဝယ်နဲ့၊ ရှေ့ဆက် တစ်ဆင့်ကို ရင်ဆိုင်ဖို့အား တင်းစမ်းပါ။

ဖွတ်မည်းမှာ လေးနက်သောစကားကို ပြောဆိုရင်း မိန်း မပျိုအား နှစ်သိမ့်အားပေးနေရှာသည်။

အစ်ကိုပြောတာ မှန်ပေမယ့် ညီမမှာ ဘဝကို ရင်ဆိုင်ဖို့ သတ္တိ မရှိဘူး။ အင်း... ဝေယန့်... ဝေယန့်၊ နင့် လူ့ပြည်ကို ရောက်လာတာ ဝဋ်ဒုက္ခ ခံဖို့ သက်သက် ရောက်လာတာများ လား။

ငုကြေးမပြည့်စုံသော်လည်း မိမိဖခင် လောက အလယ် တွင် ချက်နာ မဝယ်ခဲ့ရသော ဝေယန့်၏ ဘဝ၊ ယခု မိဆုံး ဖဆုံး ဘဝတစ်ခုလုံး အမှောင်ပုံးခံခဲ့ရလေပြီ။ ဘစ်ဇာအချိန် လေး အတွင်းမှာပင် သူ၏ ဘဝကို အကြီးအကျယ်ပြောင်းလဲ မှုဖြစ်သွားခဲ့သည်က ရင်နာစရာကောင်းလှသည်။

ဝေယန့်အတွက် အထိနာစွန်းသည်ဟု ဆိုကြမလား၊ မည် သို့ပင်ဆိုစေ ဘဝကံ ခေလွန်းလှပါသည်။

ထိုစဉ်...
'ဒုန်း'

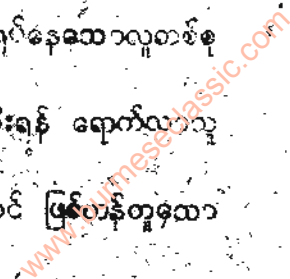
ဟူသောသံခါးရှက်ပြတ်သွားခဲ့ပြီး လူတစ်ယောက် အိမ်ဝ တွင် ဘားခနဲ ပေါ်လာသည်။

ပြင်းထန်လိုက်သည့် လက်သီးထိုးချက်ကြောင့် တံခါးရှက် ဘောင်ပင်ပြုတ်ထွက်သွားနိုင်သည်။ လက်သီးစွမ်းက အံ့မခန်း ရောက်ပင်။

သူ နောက်ဖက်မှာတော့ ဓားလွယ်ရှိရင် နေသောလူတစ်ဦး ခေါ် တွေ့ရသည်။

ခွင်းနေသည့် ဖွတ်မည်းကို ဖမ်းဆီးရန် ရောက်လာသူ သား။

လက်သီးစွမ်းပြလိုက်သူ ခေါင်းဆောင် ပြန်လာနေတာ

ပုဂ္ဂိုလ်က ဖွတ်မည်းအား တစ်ချက် အကဲခတ် ကြည့်ရှုလိုက်ပြီး...

မင်းလား... ငါ့လူ နှစ်ယောက်ကို သတ်လိုက်တာ'

'ဟုတ်တယ်၊ ငါ'

မင်းနာမည်ကတော့'

'ဖွတ်မည်း'

လက်စသတ်တော့ အလုံးမကျတဲ့ ဖွတ်မည်း ဆိုတာ မင်းကိုး၊ ဖွတ်သား... ကျုပ်နာမည် ကျောင်ပန်း၊ သံလက်သီး ကျောင်ပန်း'

'နာမည်က ဘာခေါ်ခေါ် မဆိုင်ဘူး'

'ခါပေမယ် ကျုပ်လက်သီးက လူမရွေးဘူး'

'ဟုတ်လား'

'လက်သီးချက် တစ်ခုသာ သိသွားအောင် မင်း တစ်ချက် လောက် မြည်ကြည့်စမ်းပါလား'

စကားဆုံးသည်နှင့် သံလက်သီး ကျောင်ပန်း၏ ညာဘက် လက်သီးတစ်လုံး ဖွတ်မည်း ၏ ရင်ဝတည့်တည့်ဆီသို့ ရောက်ရှိ သွားသည်။

ဖွတ်မည်းက မည်သို့မျှ တုံ့ပြန်မှုမပြု၊ ရှောင်ရှားခြင်း မရှိ။

မေဃန် - မျက်လုံးစုံမှိတ်ကာ အလန့်တကြား အော်မိလေ သည်။

အရိုးအစ်ကျိုးသလို ဝိဝိပြင်ပြင် ကြားလိုက်ရ၏။ ရစ်ညွန့် နှိုးတုံ ကျိုးသံတော့ မဟုတ်၊ လက်သီးရိုး ကျိုးအက်သံ။

သံလက်သီး ကျောက်ပန်း၏ လက်သီးရိုးကျိုးအက်ကြေစု သွားခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ရန်သူ၏လက်သီးချက် မိမိအား ထိမှန်တော့မည့် တဒဏ် အချိန်ကလေးမှာပင် ဖွတ်မည်း၏ လျင်မြန်သောလျှပ်တစ်ပြက် တန်ပြန်လက်သီးချက်ကြောင့် အပြောစကားကြီးသည် သံလက် သီး ကျောင်ပန်း မရှုမလှ ခံသွားရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

နာကျင်လွန်းသည့်အတွက် တဆတ် ဆတ်တုန်ကာ သံလက် သီးခမြော အလူးလူးအလှိုခိုလှိုခို ဖြစ်နေရှာတော့သည်။

ခင်းသမားတစ်စုမှာ မည်သူမျှ မလှိုဝံ့ မရွေးဝံ့ ၊

ဖွတ်မည်းက မျက်စိတစ်ချက်ဝှေ့ကာ ကြည့်လိုက်ပြီး ...

'ခင်ဗျားတို့ရှိ သူငွေမင်းကို ပြောလိုက်စမ်းပါ။ ကျုပ် အသက်ကိုလိုချင် နောက်ထပ် သိုင်းသမားကေပင်းကောင်း တစ်ယောက်ကို ထပ်ရှာလိုက်ပါဦးလို့၊ ဒါလောက် လက်ရည် မျိုးနဲ့တော့ ကျုပ်ကို လာစမ်းလို့ မရဘူးမှတ်'

* *

အခန်း (၁၁)

လယ်ပိုင်ရှင် သူဌေးကြီးထောင်မင်း၏ အိမ်ခန်းမထောင်တွင်
 သံလက်သီးကျောင်ပန်းနှင့် စာပညာသိုင်းသမားများ ရောတံရှီ
 နေကြသည်။ အဆီနာခွဲရသဖြင့် သူဌေးကြီးထောင်မျက်နှာထား
 မှာ မကြည်မသာနှင့် အမျက်မေါထထက်နေပုံရ၏။ မည်သူမျှ
 သူဌေးကြီးကို မော်ရွှံ့မကြည့်ဝံ့ဘဲ ခေါင်းကို အားကြ၏။
 'မင်းဟိုပြောတဲ့ ကောင်လေးရဲ့နာမည်က ဘာတဲ့လဲ'
 ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်ခံခဲ့ရသော စာပညာများကို အားမရှိ
 အားမရကြည့်ပြီး သူဌေးထောင်မင်းက ရုတ်တရက် မေးလိုက်
 ၏။
 'ဖုတ်မည်း၊ အသုံးမကျတဲ့ ဖုတ်မည်း'
 သံလက်သီး ကျောင်ပန်းက မပ်မရ ဖြေကြားလိုက်သည်။

'ဖုတ်မည်း၊ အသုံးမကျတဲ့ ဖုတ်မည်း'
 ထောင်မင်း၏မျက်နှာထားမှာ ရုတ်တရက် တင်းမာသွား
 ပြီး သံလက်သီး ကျောင်ပန်းအား စူးစိတ်စွာ တစ်ချက် ကြည့်
 လိုက်၏။
 'သူက အသုံးမကျတဲ့ဖုတ်မည်း၊ မင်းက သံလက်သီး
 ကျောင်ပန်း၊ ဟုတ်လား'
 ဟုတ်ပါစာယ်'
 မင်း ထောင်သီးထက် (သ) လက်သီးကပဲ ပိုပြီး စွမ်းထူး
 သလား။
 သံလက်သီးကျောင်ပန်း မဖြေကြားနိုင်၊ ခေါင်းစိုက်စိတ်
 ခက်က အပတ်ဖြုတ်တားသောထက်ကို ကြည့်ရှင်း ဝန်ခံလိုက်
 သည်။
 'သူ့လက်သီးက ပိုပြီး စွမ်းပါစာယ်'
 မင်းနဲ့သူ့ ဘယ်သူက လူစမ်းကောင်းလဲ'
 သူက လူစမ်းကောင်းပါ။
 'မီးဖြင့် အသုံးမကျတာ မင်းလား၊ သူလား၊
 တွန့်တော်ပါ'
 'မီးဖြင့် မင်း ဝံ့မက် ကျောင်ပန်းလို့မည်တာ မှားနေပြီ
 ပေါ့'
 'ဟုတ်ပါစာယ်ခင်ဗျာ'
 'မိကခွဲကစပြီး မင်းရဲ့နာမည်ကို အသုံးမကျတဲ့ ခွေးဝေး
 လို့ ပြောင်းလိုက်ဖို့ ဒကာဝင်းကယ်'
 ယောင့်မင်း၏ စကားကြောင့် သံလက်သီး ကျောင်ပန်း

အတွက် အတော်ပင် အလှီနာ အခံရက်ခက်သွားသည်။ မျက်နှာ အကြီးအကျယ်ပျက်ကာ အများရှေ့မှာပျံ့ ရှက်လည်း အတော်ပင် ရှက်သွား၏။

အခြေအနေ တော်တော်ဆိုး၍နေသည့်အတွက် အထောင်မင်း၏ ညာလက်ရုံး ကူးလောင်ရာ ဝင်ရောက် ဖေးကူပြောလိုက်ရသည်။

‘သူ့ အစွမ်းကုန်တော့ ကြီးစားပါတယ် ခင်ဗျာ’ မည်သူက မည်သို့ပင် ချောင်းဖျံ့ ပြောဆိုပေမည် ထောင်မင်းဆိုသူက တစ်မျိုး၊ သူ့ခိုင်းသော အလုပ် အောင်မြင်မှုရှိမှ ကြိုက်၏။ ယခု အာမဟုတ်သည့် ဖွတ်မည်းလိုလူကို သူ၏ တပည့်ကျော် သံလက်သီး ကျောင်းပန်းဆိုသူက ရှုံးခဲ့ရသည့် အတွက် အားမရှိ အားမရ ဖြစ်သွား၏။

‘ဒီကောင်ကို အနားပေးပြီး ဆေးကုပေးလိုက်’ ဟုတ်ကဲ့... သူဌေးကြီး၊ က... ကျောင်ပန်းလိုက်ခဲ့... မင်း၊ ဆေးဝါးကုသပြီး အနားယူရမယ်’

သံလက်သီးကျောင်ပန်းမှာ ညှိုးငယ်သေးမျက်နှာထားနှင့် ကူးလောင်ခေါ်ဆောင်ရာသို့ လိုက်ပါသွားလေတော့သည်။

သူဌေးကြီး၏ ရုံးခန်းတွင် သူဌေးကြီး ထောင်မင်း၊ သူ၏ ညာလက်ရုံး အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ် ကူးလောင်တို့ ခေါင်းချင်းဆိုင် အရေးတကြီးကိစ္စတစ်ခုကို ဆွေးနွေးနေကြ၏။

အရေးတကြီးကိစ္စဆိုသည်မှာ ဖွတ်မည်း၏ကိစ္စသာ ဖြစ်၏။ ကြာရှည်မှာ လွတ်ပေးထားပါက မိမိအတွက် အကြီးအကျယ် အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မှာ သေချာသည်။

သည်တော့ ပေါ့ပေါ့နေ၍ မဖြစ်၊ ဖွတ်မည်းကို ရှင်းပစ်ရန် နည်းလမ်းရှာကြရပေမည်။

‘ဒီကောင်ဟာ အသုံးမကျတဲ့ ဖွတ်မည်းဖြစ်ပြီး စာတို ဒီလောက်တောင် အစွမ်းထက်နေရတာလဲ’

ထောင်မင်းက နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်သည့်အတွက် မေးလိုက်သည်။

‘ဒီကောင်ဟာ မထင်မရှား ဇာတ်မြှုပ်ထားခဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်ရမယ်’

ကူးလောင်က သူ၏ထင်မြင်ယူချက်ကို သူဌေးမင်းအား တင်ပြလိုက်သည်။

ကူးလောင်ခင်း၏စကားမှာ မှန်နိုင်သည်။ အသုံးမကျသူ ဘယ်လောက်မှာ အသုံးမကျသည့်လူအဖြစ်သို့ ချက်ချင်း ကူးပြောင်းလာသည်ဆိုတော့ တင်ဇာတ်မြှုပ်ထားသူပင် ဖြစ်သည်။

ကူးလောင်က...

သံလက်သီး ကျောင်ပန်းဟာ ပေါ့ပေါ့တန်တန် လူတစ်ယောက် မဟုတ်ဘူး၊ သူ့ ပညာနဲ့သူတော့ စမ်းစာပေး သိင်

အကျော်အမော် အချို့ဟာ သူ့လက်အောက်မှာ အသက်
ပျောက်ခဲ့ရသေးတယ်။

ဒါကို ကျုပ်သိသားပဲ၊ ဒါကြောင့်မို့လဲ ငွေခင်္ဂါး ဝါးလှ
လစာပေးပြီး ကျွေးမွေးခွားရမ်းထားတာပေါ့။

ဟုတ်ပါတယ် သူ့ဌေးကြီး၊ ဒါပေမယ့် ဟီ အသုံးမကျတဲ့
ဖွတ်မည်းဟာ ဒီကောင်ကို တစ်ချက်တည်းနဲ့ အပြတ်အနှိုင်ယူ
သွားတာပဲ။ ဟီ ဖွတ်မည်းရဲ့ပညာဟာ မသေးဘူးလို့ ဆိုရ
မယ်။

ဖွတ်မည်းရဲ့ပညာစွမ်းကို အသိအမှတ်ပြုစွာဖြင့် ထောင်မင်း
ကတစ်ချက်ပြုံးလိုက်သည်။

ခက်တာက ဒီကောင်ရဲ့တဝမုန်ကို မသိသေးတာပဲ။

ဟုတ်ပါတယ် သူ့ဌေးမင်းကြီးရဲ့ မိန့်ကြားချက် အတိုင်း
ကျွန်တော်တို့ လူပေါင်း ခြောက်ဆယ်သုံးယောက်တို့ စေ
လွှတ်ပြီး သတင်းထောက် လှမ်းခိုင်းထားပါတယ်။ ပြန်ပို့လာတဲ့
သတင်းမှာ အခုထက်ထိ ဘယ်သူမှ ခံစမ်းထောက်လှမ်းလို့
မရနိုင်ကြသေးဘူး။

ဘယ်သူ့ဖြစ်ဖြစ် ဒီကောင်ကိုခတ်ပြီး ကြာရှည်လွတ်လား
ရင်တော့ အန္တရာယ်ဖြစ်လာမယ်။

ဒီလိုဆိုရင် မြန်မြန်ရှင်းပစ်လိုက်ရင် ကောင်းမယ်။

ဘယ်သူ့ကို ရှင်းခိုင်းရမှာလဲ။

လောလောဆယ်မှာတော့ သံမဏိခေါင်း ချန်းတိန်ကိုပဲ
လွှတ်ရမှာပေါ့။ သူ့ရဲ့ခေါင်းဟာ တော်တော် အစွမ်းထက်

တယ်။ မာတယ်။ သစ်ပင်တစ်ပင်ကို ခေါင်းနဲ့ တိုက်လိုက်တာနဲ့
နှစ်ပိုင်းကျိုးသွားတာပဲ။

ခက်တာက ဖွတ်မည်းဟာ သစ်ပင်ဖုတ်ဘူး၊ ပြီးတော့
လဲ သံမဏိခေါင်း ချန်းတိန်နဲ့ သံလက်သီး ကျောင်ပန်းတို့ဟာ
ပညာချင်းကတော့ သိပ်ကျောကြဘူး။ သာဇင် နည်းနည်းစီပဲ
ရဲကြမယ်။ ဒီတော့ ဖွတ်မည်း ရင်ဆိုင်အနိုင်ယူဖို့ မလွယ်
ဘူး။

သူ့ဌေးမင်းပြောတာ ဖွတ်မည်းဟာ သံမဏိခေါင်း အနေနဲ့
ဖွတ်မည်းကို အနိုင်ယူဖို့မလွယ်ပါဘူး။ ဒီတော့ ဘုရားကြီး မိန့်
ကြားဖူးတဲ့စကားအတိုင်း ဖပိုင်တဲ့အလုပ်ကိုလျော်စွာ ကောင်း
ပါတယ်။

ကူးလောင်၏စကားကို သူ့ဌေးကြီး လှန်စွာ သဘောကျ
သွားသည်။

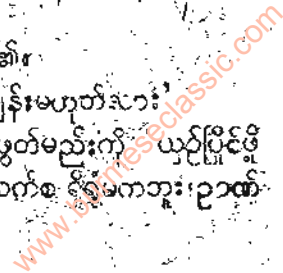
မိမိမိန့်ကြားပြောဆိုခဲ့ရမှာ စကားများကို မှတ်သားလိုက်
အာမ ကြိုက်နှစ်သက်သော သူ့ဌေးကြီး ဖြစ်နိုင်လျှင် တစ်လုံးချင်း
တစ်လုံးချင်း ခေါင်းထဲတွင် သိမြဲနက်ထားသလို စူးမြဲမြဲဖတ်
ထားစေချင်ပေသည်။

ဖွတ်မည်းကို အကောင်းဆုံးရင်ဆိုင်နိုင်မယ် လူတစ်ယောက်
ရှိတယ်။

ကူးလောင်က အကြံပြုတင်ပြလိုက်၏။

မင်း ဓပြာချင်တဲ့ လူဟာ ပေါက်ချန်းမဟုတ်လား။

ဟုတ်ပါတယ်။ သူတစ်ယောက်ပဲ ဖွတ်မည်းကို ယှဉ်ပြိုင်ဖို့
အနီးဆုံးဆုံးရှိတယ်။ သူဟာ လက်စွမ်းလက်စွာ ရှိမကဘူး။ ဥာဏ်

၇၀ တက္ကသိုလ် အောင်နေလင်း

ရည်လဲသာတယ်၊ ဟိုနှစ်ကောင်စုံတွေ၊ ပညာစွမ်း၊ အများကြီး
သာတယ်

ခက်တာက ပေါက်ချန်းကိုခိုင်းထားတဲ့ အလုပ်ဟာ နောက်
ထပ် တစ်ပတ်ဆယ်ရက် ကြာဦးမယ်ဆိုတော့ သူ ပြန်အလာ
စေခွင့်ရဦးမယ်

ဒီအတောအတွင်းမှာ ဖွတ်မည်းခဲ့အသွားအလာ လှူစံရှား
မှုကို မျက်ချည်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေဖို့ လူတွေ လွတ်ထားဇဉ်က
သိမယ်

အခန်း (၁၂)

မောင်မိုက်သောည၊
 လကွယ်ည၏ အမှောင်၊
 ဆောင်းလေအေးက အညှာအတာကင်းမဲ့စွာ တိုက်ခတ်
 လျက်ရှိ၏။
 တစ်ခုခုသာ လက်လုပ်လက်စား ဆင်းရဲသားရပ်ကွက်၊
 ဖွတ်မည်းနှင့် မေယန်တို့နေထိုင်ရာ ထိရပ်ကွက်မှာ အထူး
 တိတ်ဆိတ်နေလျက်ရှိ၏။
 တစ်နေ့တာ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခဲ့သမျှ နှစ်ခြိုက်စွာအနားယူ
 အိပ်စက်နေကြပြီဟင်္သေ့။
 အဝတ်တစ်ထည်ကို ခေါင်းမြီးခြုံကာ မေါက်စီအောင်ရောင်း
 သော မိန်းမကြီးတစ်ဦး၏ အသံကို ရုတ်တရက် ကြားလိုက်
 ခဲ့၏။

လမ်းထောင် တစ်နေရာတွင်သည်း သူပုန်းစား အတိုးအို
ကလေးယောက် ခိုနားကာ ခိုက်ခိုက်တုန်နေသည်။

အိမ်တစ်တံမိမိမှ တံခါးပင့်လာ၏။

ထွက်လာသူမှာ ဖုတ်မည်း။

သူသည် ဈေးအော်ရောင်းသူထံသို့ လျှောက်သွား၏။

ဗျို... ဒီမှာ ခင်ဗျား ဘာရောင်းသလဲ

'ပေါက်စီပါရှင်၊ ပုပုနှေးနှေးနဲ့ အရှာသာရှိတယ်။ ဝယ်စား

ပါသားရှင်'

တစ်လုံး တစ်လုံးလောက်လဲ'

'နှစ်ပြားပါရှင်'

တန်တယ်၊ ဝယ်မယ်'

ဒါဖြင့် ဘယ်နှစ်ခုလှယ်မလဲ'

အလုံး ၁၀၀'

ပေါက်စီသည် မိန်းမကြီး မျှော်လင့်ပြူးသွားသည်။

အလုံး ၁၀၀ တော့မရှိသွား၊ ၁၀၀ လုံးလောက်ပဲ ရှိမယ်'

လုံးရေလိုနေရင် ခင်ဗျားကိုယ်ကိုပါ ထည့်ပေါင်းလိုက်

ပေါ့၊ ပစ္စည်းရောလူပါ ကျုပ်တစ်ခါတည်း ဝယ်လိမ့်မယ်'

ဈေးသည်မိန်းမကြီး ထိတ်လန့်သွားပြီး နေ့အက်သို့ခြေလှမ်း

ဆုတ်မိလျက်သား ဖြစ်သွား၏။

ကျွန်မ ပေါက်စီပဲ ရောင်းတယ်၊ လူကိုရောင်းတာ မဟုတ်

ဈေး

ကျွန်မကတော့ ပေါက်စီလဲဝယ်မယ်၊ လူထဲဝယ်မယ်'

ပြောဆိုရင်းမှ ဖုတ်မည်း၏ လျှင်မြန်သောလက်တစ်ဖက်က
ဈေးသည်မိန်းမကြီး၏ ရင်ဝမှအကျိစကို ချုပ်ကိုင်ထားပြီး
ဖြစ်သည်။

မိန်းမကြီးက အော်ဟစ်ရန်ကြိုးစားလိုက်သော်လည်း အသံ
ထွက်မလာ၊ လည်ဝတွင် တစ်ဆို့ ဆို့ဖြစ်ကာ အသွက်ဝင်ရှူရ
ခက်သွားသည်။

ဖုတ်မည်း၏ အေးစက်စက်ခနဲသံက ပေါ်ထွက်လာ၏။

'ခင်ဗျားဟာ မိန်းမသား တစ်ယောက်မှန်ရင် မုတ်ဆိတ်

ကျင်စွယ်တော့ မပေါက်တန်ကောင်းပါဘူး'

မှန်သည်၊ ဖုတ်မည်း၏စကားမှာ မှန်နေသည်။

မိန်းမသားတစ်ယောက်ဆိုက မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ် မပေါက်

နိုင်၊ ထိုသူသည် မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်အား ကြိုးစား ရှိတ်ထား

သော်လည်း ဖုတ်မည်း၏ စူးရှထက်မြက်သော မျက်လုံးအစုံကို

မလှည့်စားနိုင်။

'ခင်ဗျားဟာ လူလိမ်လူညာတစ်ယောက်ပါ၊ လိမ်ညာတယ်

ဆိုရင် ဘယ်လိုအပြစ်ဒဏ် ခံရမယ့်ဆိုတာ ခင်ဗျား သိတယ်

မဟုတ်လား'

ပေါက်စီသည်မှာ မျက်နှာပျက်ကာ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်

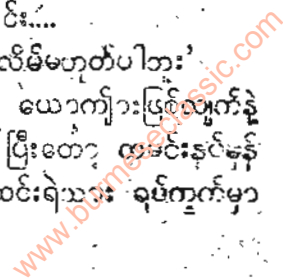
သွား၏။ ခေါင်းကို တွင်တွင်ခါးယမ်းရင်း...

'မ... မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော် လူလိမ်မဟုတ်ပါဘူး'

'ခင်ဗျား လူလိမ်မဟုတ်ဘူးဆိုရင် ယောက်ျားဖြင့်လျှောက်နဲ့

မိန်းမဟန်ဆောင်တာ ဘာသဘောလဲ၊ ပြီးတော့ ထမင်းနင်မုန်

အောင်တောင် မစားနိုင်ကြတဲ့ ဒီလိုဆင်းရဲသား ခုမ်ကုန်မှာ

ချေးအောင်းလွက်လာတဲ့ ခင်ဗျားမှာ တယ်နည်းနဲ့မှ သဘောခိုး ပြုနိုင်တာ၊ ခင်ဗျား ဘာငြင်းချင်သေးလဲ

ပုတ်မည်း၏ စကားထိုးချက်မှာ အကွက်ကျအိမ်သည့်အတွက် ပေါက်စီသည် မည်သို့မျှ စကားပြန်မပြောနိုင်တော့ချေ။

ကြောက်ရွံ့ခြင်း ထိတ်လန့်ခြင်းဖြင့်သာ ပုတ်မည်းကား ဝေးကြည့်နေမိ၏။

ခင်ဗျားအသက်အရွယ် မြောက်တယ်ဆိုရင်တော့ ဘယ်အုခိုင်းလဲ စစ်တယ်ဆိုတာကို မှန်မှန်ပြော

ထိုသူစကားပင်မဟုတ်ချေ။ လမ်းထောင်တွင် အချမ်းဇက်ကြောင့် ကွေးပြီး ခိုက်ခိုက်ထုန်နေသော သူဖုန်းစားအဘိုးအိုမှာ ရုတ်တရက်ထပြီ လစ်ပြေးလေတော့သည်။

ဆင်းရဲသားရပ်ကွက်မှာ မိမိဘုံ၏ ခမ်းရေးတစ်ထွာအဟွက်ပင် ခက်ခဲနေခဲ့သည်။

ထမင်းကိုပင်နပ်မုန်အောင် စောင်းနိုင်သည့် အခြေအနေမျိုးတွင် မည်သူက ပေးကမ်းစွန့်ကြဲနိုင်စွမ်း ရှိနိုင်မည်နည်း။ ဤလို ကိုကွက်မျို ကိုမှ ရွေးချယ်ပြီး တောင်းစားရန်ရောက်လာသော သူဖုန်းစားမှာ သဘောခိုးမဖြစ်နိုင်။

ပုတ်မည်း မဲပြုံးတစ်ချက် ပြုံးလိက်သည်။

ခင်ဗျား...။ ခင်ဗျားရဲ့ အဖော်တော့ လစ်ခဲပြေးသွားပြီ။ ခင်ဗျားက ခေါင်းမာပြီး မနိတ်စကားကို မပြောနိုင်ဘူးဆိုရင်တော့ ခုဒနာသေသွားရင်တောင် အထောင်း သိမ်းပေးမယ့်လူ မှာမဟုတ်ဘူး။

သေရမည်ကိုတော့ လူတိုင်း ကြောက်ကြသည်။ ပေါက်စီသည် ဆက်လက် တင်းမာနိုင်တော့ချေ။ အမှန်ကိုဖွင့်ပြောလိုက်ရလေတော့သည်။

ဟုတ်...ဟုတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ကူးလောင် ခိုင်းစေလို့ ရောက်လာရတာပါ။

ကူးလောင်ဆိုတာ ဘယ်သူလဲ။

သူဌေးကြီးထောင်မင်းရဲ့ အားကိုးရဆုံး ညွှာလက်ရုံး နှစ်ဒီးအုခိုင်းက ခေါ်ပေါ်

နောက်တစ်ဦးက ဘယ်သူလဲ။

ပေါက်ချန်း လို့ ခေါ်တယ်။ သိုင်းပညာစွမ်းရည် ထိမက်ခေါင်းချန်းတိန်နဲ့ အများကြီးသာတယ်။ သူနဲ့ ကူးလောင်ဟာ သူဌေးကြီးရဲ့ ညွှာလက်ရုံးနှစ်ဦးပေါ့။ တစ်ဦးက လက်ရုံးရဲ့ မှာ စွမ်းသလို၊ တစ်ဦးက နှလုံးရည်မှာကျွမ်းတယ်။

ပေါက်ချန်းဆိုတဲ့လူ ဘယ်မှာရှိနိုင်သလဲ။

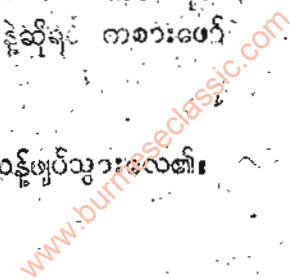
သူဌေးကြီးရဲ့ စေခိုင်းချက်နဲ့ အပြင် ကိစ္စတစ်ခု သွားအောင်ရွက်နေတယ်လို့ ကြားရတယ်။ နောက်ထပ် တစ်ပတ်အသိရက်လောက်မှ ပြန်ရောက်လာနိုင်မယ်။

သံမဏိခေါင်းချန်းတိန်ကကော့

သူက ရှေးဒီစားသောက်ဆိုင်ရဲ့ အပေါ်ထပ် ကစားဝိုင်း ခေါ် ဂိုဏ်းပါတယ်။ ဆိုင်ရှင် မိန်းမကြီးနဲ့ဆိုရင် ကစားပေဂီကစားဖက်တော့ပေါ့။

ခင်ဗျားရဲ့အိမ် အယ်မှာလဲ။

ပုတ်မည်း၏ အမေးကြောင့် ထိုလူ လန့်ဖျပ်သွားလေ၏။

၁၈၄ တက္ကသိုလ်အောင်နေလင်း

'ကျွန်တော် ကိုမေးတာ ဘာအကြောင်းကိစ္စများရှိလို့ပါလဲ ခင်ဗျာ'

'ကျုပ်မေးတာကိုဖြေပါ၊ ဖြန်မမေးနဲ့၊ ခင်ဗျားအိမ်ဘယ်မှာလဲ'

ထိုသို့၏မျက်နှာ မသာမယာဖြင့် ရှု၊ မွဲသွားလေသည်။

'ဟိုဘက်ရပ်ကွက် မရမ်းချောင်လမ်းမှာနေပါတယ်'

'ခင်ဗျားရဲ့အိမ်သား ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိသလဲ'

'မိန်းမရယ်၊ ကလေး နှစ်ယောက်ရယ်၊ ပေါင်းလိုက်ရင် လေးယောက်ရှိပါတယ်'

'မှတီးတာ၊ အခု လေးယောက် မဟုတ်တော့ဘူး၊ ငါ့ယောက် ဖြစ်သွားပြီ'

'ဘာ...ဘာကြောင့်ပါလဲ ခင်ဗျာ'

ထိုသို့ နားရှုပ်ကာ ငေးကြောင်သွား၏။

'ကျုပ်လူတစ်ယောက် ခင်ဗျားရဲ့အိမ်မှာ ဧည့်သည် ခဏလာလုပ်ပေး၊ ခင်ဗျားနှုတ်မလုံလို့ သတင်းပေါက်ကြားပြီး၊

ဒါမှမဟုတ် ကျုပ်လူ တစ်ခုခု ဖြစ်သွားရင်တော့ ခင်ဗျားတို့အိမ်သားစုအားလုံး သေပြီဆိုတာမှတ်'

အခန်း (၁၃)

ညထစ်ည။

ထိန်လင်း သောမီးရောင်အောက်ဝယ် ရွှေနီစားသောက် ဆိုင်တွင် လူစည်ကားလျက် ရှိ၏။

ဆိုင်ရှင်မိန်းမကြီးကို အောက်ထပ်တွင်မတွေ့၊ အပေါ်ထပ် စာစားခိုင်းတွင် သံမဏိခေါင်းချွန်းတိန်နှင့် ဧည့်သည်တော်များ ဆား အဖော်ပြု၍ ရောက်နေလျက် ရှိလေတော့သည်။

ယနေ့ညတွင် ဧည့်သည်စည်ကား၏။ ဝိုင်းတော့က သုံးလေး ဇိုင်းအထိပင် တိုးချဲ့လိုက်ရသည်။

ကစားဝိုင်းခုံပေါ်တွင် ငွေ့စများ စပုံလျက်ရှိသည်။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဝိုင်းမှာ ကြီးသည်ထက်ကြီးလာ၏။ စားပွဲပေါ်မှာ စပုံထားသော ငွေစများမှာလည်း များသည်ထက်များလာသည်။

နိုင်သူတွေက ပြုံး၊ ရှုံးသူတွေကတော့ မဲ့လာကြသည်။ ချန်းတီန်၏မျက်နှာ ပြုံးပန်းပွင့်နေသည်။ သူ့ရှေ့တွင် စပုံထားသောငွေစများမှာ များသည်ထက်များလာသည်။ ချန်းတီန် လက်တွေ့သောနေပင်ဖြစ်သည်။

ဆရာသမားနိုင်နေသည့်အတွက် နောက်တစ်နေ့ပညာများ မျက်နှာရွှင်ပျိုးနေကြသည်။ ကံကောင်းရှိလော့၊ ဥာဏ်ကုန်ရှိလော့၊ ဒါမှမဟုတ် ရော့ ဥာဏ်ပါကြောင့်လော့၊ ချန်းတီန်မှအပ ပညာသူမျှ မသိနိုင်ချေ။

မကြာခင် ပွဲပြီးသွားသည်။ သံမဏိခေါင်းချွန်းတီန် မတ်တတ်ရပ်လိုက်၏။ သူသည် စားပွဲဝိုင်းပေါ်မှ ငွေစများကို အသင့်ပါလာသောအိတ်ကြီးထဲထို့ ကျိုးထည့်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။ ထိုစဉ်...

၅... ဒုတိယ
စားမြောင်တစ်ချောင်း ကသုတ်တရက် အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် စားပွဲခုံပေါ်တွင် လာရောက်ထိုးစိုက်၏။

မမျှော်လင့်ဘဲ လှုပ်တစ်ပြက် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် တီဇွန်ရပ်ကြောင့် အားလုံး မျက်လုံးပြူးကာ ကြောင်သွားကြသည်။ မျက်ချင်းပင် မျက်လုံးများမှာလည်း စူးလာရာတက်ဆီသို့ ရောက်ရှိသွားကြသည်။

သံမဏိခေါင်းချွန်းတီန်အား ခပ်တုဟန်ပိုင်ရုံသာ သူ၏ သူလဲ။

လှေကားဝတွင် အဝတ် ခင်နှင်းနှမ်းနှင့် လက်ပိုက်ကပ် ခင်နေသူ လူရွယ်တစ်ယောက်ကို မြှင့်တော်လှိုက်ခင်း၊ ဟင်... ဖွတ်မည်း၊ မင်း ဖွတ်မည်းမဟုတ်သား၊

အံ့ဩ တုန်လှုပ်စွာ ဝင် ထွက်ပေါ်လာသော ဆိုင်ခွင် မိန်းမကြီး၏ အသံပင့် ဖြစ်သည်။

ဖွတ်မည်းကို မမြင်ဖူးကြရသော်လည်း နားဆင်းသတင်းကို တော့ ကြားဖူးနေကြပြီ။ ပွဲကြီးပွဲစဉ်က နားဆင်းသတင်း ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ဟု နားလည်သဘောမေ့မိလျှင် သွားကြသည်။ အညွတ်များတိတ်ဆိတ်သွား၏။ များသမျှ မလှုပ်ရှားရဲဝံ့ပေ။

သံမဏိခေါင်းချွန်းတီန် မဲပြုံးတစ်ချက် ပြုံးဆိုက်၏။

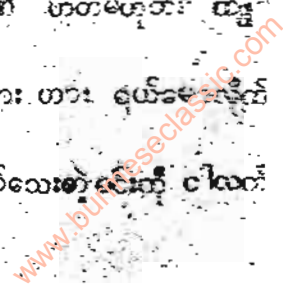
လက်စလတ်တော့ ဖွတ်မည်းဆိုတာ ခင်းကိုး၊ မင်းနဲ့တွေ့ချင်နေတဲ့ နဲ့ အထောက်ပံ့

ကျုပ်လဲ ခင်ဗျား၊ မိမိတယ်ဆိုလို့ လာခဲ့တာပဲ။ မင်းက ငါ့ကို ပညာစမ်းချင်လို့လား။

သံမဏိခေါင်းချွန်းတီန်က တကယ်သံမဏိ ဟုတ်မဟုတ် အမှန်စမ်းကြည့်ချင်လို့ပါ။

သံမဏိခေါင်းချွန်းတီန်က တကယ် ဟား ဟား ငယ်မေးခိုက်သည်။

ကောင်းပြီလေ။ အမြင်မကုန်သေးတဲ့ ငါ့ကို ငါ့လက်စွမ်းပြရသေးတာပေါ့။

၈၈ တက္ကသိုလ် အောင်နေလင်း

အသိက်သိသော တပည့်တစ်ဦး မှ အခန်းတွင်းမှ သစ်သား
စားပွဲခင်းဘဝိုက်ကို မထုတ်လဲကာ ထောင်လျက်အနေအထား
ညှိုးနွမ်းစိုက်၏။ မျက်စိတစ်မှိတ် လှုပ်တစ်ပြက်အတွင်းမှာပင်
သံမဏိခေါင်းချွန်းတိန်မှာ ဦးခေါင်းဖြင့် စားပွဲကို ဝင်တိုက်
လိုက်၏။

‘ဖြောင်း...’
ဟူသော အသံတစ်ချက် ပေါ်တွက်လားပြီး ခိုင်မာသော
စားပွဲမှာ ကိုအက်ကြေမှုလွှားလေတော့သည်။

သံမဏိခေါင်း ချွန်းတိန်၏ ဦးခေါင်းမှာ တကယ်ပင်
ကြောက်ခမန်းလိလိ မာကျောလှသည်။

လက်ခုပ်ကြိတ်ဆွဲများ ဆူညံစွာ ပေါ်ထွက်လာသည်။
လူခဏက အထင်သေးသောမျက်လုံးများဖြင့် ဖွတ်မည်းအား
ဝိုင်း၍ကြည့်ကြသည်။

ဖွတ်မည်းကတော့ မျက်နှာထားမပျက်၊ သူ့ကိုယ်သူ့ ယုံ
ကြည်ချက်အပြည့်ဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို မျက်စိတစ်ချက် ဝေ
ကစားလိုက်သည်။ ဩဘာသံများ ချက်ချင်း ရုပ်စဲသွား
သည်။

သိပ်ကို သနားစရာကောင်းတဲ့ လူပဲ
ဖွတ်မည်းက ခနဲစာတဲ့ ဆို၏။

မိမိ၏ပညာစွမ်းကို အများရှေ့တွင် ပြုလိုက်ရသည့်အတွက်
ပီပီးဖြစ်ကာ သူ့ကိုယ်သူ့ သဘောကျနေသော ချွန်းတိန်မှာ
ဖွတ်မည်းစကားကြောင့် မျက်နှာပျက်ကာ ခေါသ ထွက်
သွား၏။

‘ဘာ...မင်းဘာတာလဲ’
ခင်ဗျားဟာ သိပ်ညနားစရာကောင်းတဲ့လူလို့ အသိဉာဏ်
မရှိတဲ့ သတ္တဝါကလေးပဲ ဘယ်သူကမှ အမိုက်ခံပြီး ခေါင်းနဲ့
စားပွဲကို သွားတိုက်မာ မဟုတ်ဘူး’

‘ဒါဖြင့် ဒါက ဘာကိုတိုက်ရမှာလဲ၊ မင်းကိုလား’
‘ဟုတ်တယ်’

သံမဏိခေါင်း ချွန်းတိန်မှာ ကျားအသွင် ခန့်အုပ်ကာ
ဖွတ်မည်းအား သူ့ခေါင်းဖြင့် ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်သေ
သည်။

ချွန်းတိန်၏ သံမဏိခေါင်းမှာ အစွမ်းထက်ရုံမက လက်မှာ
လည်း လျှင်မြန်သွက်လက်လွန်းလှသည်။ သို့သော် ဖွတ်မည်း
၏ နှစ်နှစ်ဖက်ကို လက်ဖြင့်ဖမ်းချုပ်ကာ ဦးခေါင်းဖြင့် တစ်
ရိုက်ထိုး ဝင်ဆောင်လိုက်၏။

ချွန်းတိန်၏ သန်မာသော လက်နှစ်ဖက် ‘ချုပ်ကိုင်ခြင်း’ကို
မည်သို့မျှ တွန်းလှန်နိုင်စွမ်းမရှိ၊ သံမဏိခေါင်းနှင့်အတိုက် ခံရ
လျှင် ပဲ့ချင်ပြီး အသက်ပျောက်သွားမည်မှာ မလွဲ။

ဖွတ်မည်းအတွက် အသက်အန္တရာယ် စိုးရိမ်ရသော အခြေ
အနေသို့ ရောက်သွား၏။ မျက်စိတစ်မှိတ် လှုပ်တစ်ပြက်
အတွင်း ဖွတ်မည်းမှာ သက်ရှိစာဝမှ သက်မဲ့စာဝသို့ ချက်ချင်း
ရောက်သွားပေတော့မည်။

သံမဏိခေါင်း ချွန်းတိန်အား ကောင်းချီ ဩဘာဖေးသံ
များ ထွက်ပေါ်လာသည်။

‘ခုပ်’

၉၀ ကတ္တသီလ် အောင်နေလင်း

အား...

မောင်မတ်ဘဲ ဦးခေါင်းနှင့် လက်သီး ထိပ်တိုက်တွေ့
အိမ်၊

ချွန်းတိန်ကို ဩဘာပေးသံများ ချက်ချင်း ရပ်စဲလွှား
သွယ်၊

အော်သံနှင့်အတူ လဲကျသွားသမျှ ပုတ်မည်းမဟုတ်သံ
မကိခေါင်း ချွန်းတိန်သာ ဖြစ်လေသည်။

ဖြစ်လျက် ပြောင်းလဲခဲ့မှာ မောင်မတ်ဘဲ မြန်ဆန်လွန်း
လှ၏။

စောစောက ဆူညံနေသလောက် တစ်ခန်းလုံး ထိတ်ဆိတ်
သွား၏။

ချွန်းတိန်၏တပည့် သိုင်းသမားများ၊ ဝေးကြောင်ကာ
ဖွယ်မည်းအား စူးစိုက်ကြည့်နေကြ၏။ မည်သူမျှ မလှုပ်ရှား
ဝံ့ကြပေ။

ပုတ်မည်းမှာ ချည်သူ့ကိုမျှ ရေစုမစိုက်၊ အောက်တပ်သို့
တစ်လှမ်းချွန်းဆင်းကာ ရှေ့စီးစားသောက်ဆိုင်မှ ထွက်လာခဲ့
လေတော့သည်။

အခန်း (၁၀)

သူဌေးကြီးထောင်မင်း ဖဲစေ့ရာထက်တွင် လဲလျောင်းကာ
လော့တု၏စည်းစိမ်ကို အပြည့်အဝခံစားလျက်ရှိ၏။ အနားမှာ
အပြုအစုကောင်းသော မိန်းမပျိုချော ငါးယောက် အဖော်
ပြုနေသည်။

ရွတ်တရက် တံခါးခေါက်သံ တစ်ချက် ကြားလိုက်ရပြီ
အပါးစေ မိန်းမပျိုတစ်ဦး ဝင်လာသည်။ သူဌေးကြီးအား အချိ
အသေ တစ်ချက်ပြုလိုက်ပြီး.....

အရေးတကြီးကိစ္စရှိလို့ ကူးလောင်က သူဌေးကြီးနဲ့ တွေ့လို
ကြောင်းပါ။

သူဌေးကြီး၏ အိပ်ခန်းမှာ အထူးပီတိပင် စားခြံချက်
ထားရှိသည်။ မည်သူမျှ သူ့နှင့် ပြုချက်မရှိဘဲ ဝင်ခွင့်မရှိပေ။
အလုပ်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်လျှင် သူဌေးကြီး၏ခန်းခန်း၌သာ တွေ့
နိုင်သည်။

အခိုင်းအစေ မိန်းမပျိုလေး၏စကားကြောင့် သူ့ဌေးကြီး မှာ အိမ်ရာဆက်မှ ထရန် ဟန်ပြင်လိုက်ပြီးမှ ပြန်အိပ်ချလိုက် ကာ ...

‘သူ့ကို အထဲဝင်ခွင့်ပေးလိုက်’

သူ့ဌေးကြီး၏ မိန့်ကြားချက်ကို သူ၏ အချစ်တော် မိန်း ကလေးဝေးယောက်က ချက်ချင်း ဝင်ရောက် ကန့်ကွက်ကြလေ သည်။

‘ဒီလိုအခြေအနေမျိုးနဲ့ တခြားယောက်ျားကို အတွေ့ခံလို့ တယ်ဖြစ်လေ’

သူ့ဌေးကြီး သဘောကျကာ တဟားဟား ရယ်မောလိုက် ပြီး

‘ဒီယောက်ျားက တခြားလူ မဟုတ်ဘူး၊ ကိစ္စ မရှိပါ ဘူး...’

‘တာဖြစ်လို့လဲ’

မိန်းမပျိုတစ်ဦးက မကျေမနပ်ဗန်ဖြင့် ဝင်ခွင့်ပေးလိုက်လေ သည်။

‘တာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ သူဟာ မင်းတို့ ငါယောက်လုံး ပေါင်းတာထက်ငါ့အတွက်ပိုပြီးအသုံးကျလို့’

သူ့ဌေးကြီး၏ ခွင့်ပြုချက်ရသည့်အတွက် ကူးလောင် အခန်း ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာသည်။ ခမ်းနားသစ်လွင်အော သူ့ဌေးကြီး တောင်မင်း၏ အိပ်ခန်းမှာ အရောင်တဖိတ်ဖိတ် တဝင်းဝင်း တောက်ပလျက်ရှိသည်။

သူ့ဌေးကြီး၏ ခုတင်ဘေး ပတ်ဟည်တွင် ရပ်လျက်ရှိသော မိန်းမပျို ငါယောက်ကို မတွေ့သန်ဖြင့် ကူးလောင်မှာ သူ့ဌေး ကြီး၏ ရှေ့မှောက်တွင် ရပ်ကာ ခေါင်းကို ငုံ့ထားလျက် ရှိ၏။

ထိုပြုမူချက်မျိုးကို သူ့ဌေးကြီး လှန်စွာမှ သဘောကျ နှစ် သက်မိသည်။ ကူးလောင်အား ထိုင်ရန် မိန့်ကြားပြီးနောက် ခကားကို မေးလိုက်၏။

‘ကဲ... ကူးလောင်၊ ဘယ်လို အရေးတကြီး ကိစ္စရှိတယ် ဆိုတာ ပြောဖမ်းပါဦး’

ကူးလောင်မှာ ထိုင်ခုံပေါ်တွင် ထိုင်ချ လိုက်ပြီးနောက် ချက်ချင်းပင် ပြန်လည်ထလိုက်ကာ ခေါင်းကို ငုံ့ လျက်...

‘ဖွတ်မည်း ဆိုတဲ့ကောင်ဟာ ကျွန်တော်တို့ တိတ်တဆိတ် နောက်ယောင်ခံမှုကို ရိပ်မိသွားလို့ သူ့ ကောင်မလေးကို ခေါ်ထုတ်သွားပြီ’

ကူးလောင် ဇုံ့ထားသော ခေါင်းမှာ ပို၍ပင် နိမ့်ကျ သွားပြီး.....

‘ခါဟာ ကျွန်တော် အပြစ်၊ အသုံးမကျတဲ့ ဖွတ်မည်း အပေါ် အထင်သေး ပေါ့ဆမိတဲ့ ကျွန်တော် အပြစ်ပါပဲ၊ ဒီအတွက် သူ့ဌေးကြီး ကျွန်တော်ကို ကြိုက်နှစ်သက်သလို အပြစ်ပေးပါ’

သူသည် မိမိလုပ်ရပ်နှင့်အပြစ် အပျက်အမှန်ကို ထုတ်ဖော် ပြောပြီး အပြစ်ကို ဝန်ခံရုံမက အပြစ်ပေးချက်ကိုလည်း ခံယူ ရန် ခတောင်းဆိုလိုက်သည်။

ယင်းသို့ လုပ်ဆောင်ပြုမူချက်ကို သူ့ဌေးကြီး အလိုထား အကြိုက်နှစ်သက်ဆုံးဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းတစ်ခု မအောင်မြင်၍ မျက်မှောင်စစ်ချက် ကြုံတံ့သွားသော်လည်း လေသံမှာ ခက်စာန် တင်းမာမှု မရှိလှပေ။

ဒါပေါ့ကွာ၊ တယ်သုမဆို အများအထွင်းဆိုတာ ရှိစမြဲပဲ။ အေးအေး ဆေးဆေး ထိုင်ပြီး တခြား နည်းလမ်း ရှာကြစာပေါ့။

ဟုတ်ကဲ့။
‘သူတို့ လွတ်သွားတာ တယ်တုန်းကလဲ’
‘မနေညနေကပါ’
‘ခုထက်ပင် သူတို့နှစ်ယောက်ကို မရှာကြဘူးလား’

‘ဟိုကောင်ကိုတော့ နောက်ယောင်ခံထားမိပါပြီ၊ ကောင်မလေးကိုတော့ လုံးဝ ရှာမတွေ့သေးဘူး’

‘ဖွတ်မည်း အခု တယ်မှာလဲ’
‘စောစောထုန်းက ရွှေခပ်စီ စားသောက်ဆိုင်ကို ရောက်လာပြီး ချန်းတိန်ကို ချဲသွားသေးတယ်’

‘ချန်းတိန် အသက်ပါ ခြေသွားတယ် ဆိုပါတော့’
‘ဟုတ်ပါကယ် သူဌေးကြီး’
‘သူဌေးကြီး၏မျက်နှာ ရှု၊ မဲ့ကော အံကျည်းဘန် အခုဒီဆိုးစွမ်းသည်။’

‘တောက်... ဘာမဟုတ်တဲ့ ကောင်ကို အရှုံး ပေးရတာ ရှက်ဖို့ ကောင်းတယ်၊ မင်းတို့ရဲ့ မျက်စိအောက်မှာ ကောင်မ

တစ်ယောက်လုံးကို ဖွတ်သားလိုက်တာကောင်၊ မင်းဆီ ဘေးအောင် မရှာနိုင်ကြဘူးလား’

‘ကူးလောင် မတ်တတ်ချိန်က ခေါင်းငုံ့ ဝေးလိုက် ပြန်သည်။’

‘ကောင်မလေးကို ဒီကောင် ဖွတ်စားနိုင်မယ် နေရာ မရှေ့ပါဘူး၊ သံသယဖြစ်နိုင်မယ် နေရာမှန်သမျှ လူလွတ်ပြီး ရှာကြပေမယ့် မတွေ့ဘူးတဲ့’

‘သူဌေးကြီး မဲ ပြုံးစာစ်ချက် ပြုံးလိုက်သည်။’

‘အင်း... ဘာမဟုတ်တဲ့ ချောင်ကြိုချောင်ကြားတ ဖွတ်မည်းကောင်ကို တပည့်ကျော် တူးလောင်က အနိုင် မယူနိုင်ဘူး ဆိုတော့’

‘သူဌေးမင်းထောင်မင်းက စကား ဆက်မပြောဘဲ ရပ်ထားလိုက်။’

‘ကူးလောင် စကား တုံ့ပြန်မှု မလာတော့ချေ။’

‘ဤအကြိမ်တွင် ထောင်မင်းက သူ၏ တပည့်ကျော်အား ဆိုင်ရန် မပြောတော့ဘဲ တစ်စုံတစ်ခုအား စဉ်းစား တွေးတောပြီး အဆင့်ငယ်ကြာမှ စကားစကော ပေးလိုက်ပြန်သေးသည်။’

‘ချန်းတိန်ဟာ ကယ်လိုဖြစ်ပြီး သူ့ လက်ချက်နဲ့ သေဆွားရတာလဲ’

‘မျက်မြင်ကိုယ်တွေ မြင်ခဲ့တဲ့ လူတွေရဲ့ ပြောပြချက်အရ ချန်းတိန်က ခေါင်းနဲ့ ဝင်တိုက်တာကို ဟိုကောင်က

၄၆ တက္ကသိုလ်အောင်နေလင်း

လက်ဝါးနဲ့ တစ်ချက်ရိုက်လိုက်တာနဲ့ ပွဲချင်းပြီး သေဆုံးသွားတာပဲ

သူဌေးကြီး၏ မျက်နှာ ပျက်သွားပြန်သည်။

သူ့အဆုံးပြုလိုက်တဲ့သိုင်းပညာဟာ ဘယ်ဂိုဏ်း၊ ဘယ်အဖွဲ့ကလဲ မင်းတို့ သိကြလား။

မသိဘူး သူဌေးကြီး၊ သူ့လှုပ်ရှားမှုဟာ သိပ်ပြီး လျင်မြန်လွန်းတဲ့ အတွက်လဲ သဲသဲကွဲကွဲ မမြင်လိုက်ကြဘူး။

ခုတစ်လော သိုင်းလောကမှာ ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက်ပျောက်သွားတဲ့ သိုင်းထိပ်သီးတွေ ဘယ်သူရှိလဲ။

ကျွန်တော်လဲ ဒီအချက်ကို စဉ်းစားဖို့လို့ စုံစမ်းထောက်လှမ်းမှု ပြုခိုင်းခဲ့ပါတယ်။ ခုတလော ရုတ်တရက် ဇာတ်မြုပ်ပြီး ပျောက်နေတဲ့ သိုင်းထိပ်သီး တွေကတော့ သုံးဦးရှိတယ်။ မားပြိုင်လ် ကျင်းကဲ၊ ဓားသမားထူးလူး၊ ဦးတော့ တိုးကန့်ဓား၊ မာလူး ဒီ သုံးယောက်ပဲရှိတယ်။

ယင်း သိုင်းသမား သုံးဦး၏ နာမည်ကလေးတိုင်းတို့ သူဌေးမင်း ကောင်းကောင်းကြားဖူးထားသည်။

ကူးလောင်က စကားကို ဆက်လိုက်ပြန်သည်။

ဒါပေမယ့် ဒီသုံးယောက်စလုံးရဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်နဲ့အသက်အရွက်ဟာ ဖွတ်မည်းနဲ့ တစ်စက်မှ ကိုက်ညီမှုရှိတင် မတွေ့ရဘူး။

ဒါဖြင့်ရင် ဒီဖွတ်မည်းကောင်ဟာ မြေလျှိုးပြီး ထွက်လာတာလား၊ ဒါမှမဟုတ် မိုးပေါ်က ကျလာတာလား။

သူဌေးမင်းမှာ ကျေနပ်မှုရှိဟန် မပေါ်ဘဲ လက်သီးကိုဆုပ်ကာ လက်ဝါးပေါ်သို့ ဆောင့်ဆုံးလိုက်သည်။

ဒီကောင် ဘယ်ကပဲ ရောက်လာလား၊ စာယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် အကြောင်းမဟုတ်ဘူး၊ သူ့ကိုအရင်အပြတ်ရှင်းလိုက်ရင် ဒီကိစ္စပြေလည်သွားမယ်၊ သူ့သေသွားရင်နောက်ထပ်သူ့အကြောင်းဘာအကြောင်းမှ စုံစမ်းမေးမြန်းနေစရာ မလိုတော့ဘူး။

ဟုတ်ပါတယ် သူဌေးကြီး။

ဘယ်နည်းနဲ့ဖြစ်ဖြစ်၊ ဝေ့ဘယ်လောက်ကုန်ကုန် ဒီကောင်အသက်ကို အမြန်ဆုံးခြေပစ်ရမယ်။

ဟုတ်ကဲ့။

သူဌေးကြီးအမိန့်ထုတ်လျှင် ချက်ချင်းဆောင်ရွက်မှု ကြိုက်သည်။ မည်သူမျှ ထောင်မင်း၏ အမိန့်အာဏာကို မလွန်ဆန်ဝံ့ကြပေ။

ထိုသဘောကိုသိထားသော လူယုံတော်တစ်ယောက်အနေဖြင့် ထောင်မင်း၏ အကြိုက်ကိုလိုက်၍ မဆိုင်းမငဲ့ဆောင်ရွက်ပေးစေပြန်ဖြစ်သည်။

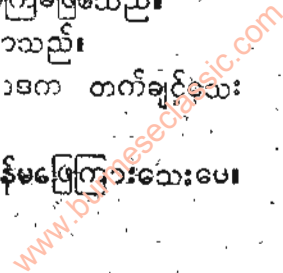
သို့သော် ယခုတစ်ကြိမ်တွင်မူ ကူးလောင် တို့ဆိုင်းကာ သူဌေးကြီး၏ရှေ့မှောက်၌ ရပ်မြဲရပ်နေလျက်ရှိ၏။

ထိုအပြုအမူမျိုးမှာ ယခု ပထမဆုံးအကြိမ်ဖြစ်သည်။

သူဌေးကြီး အမျက်ဒေါသ ထွက်လာသည်။

မင်း နောက်ထပ် ဘာများ စောဒက တက်ချင်သေးသလဲ။

ကူးလောင် စကားကို ချက်ချင်း ပြန်မဖြေကြားသေးပေ။

၂၈ တက္ကသိုလ်အောင်နေလင်း

ခေတ္တနှင့် နင်းစားဟန်ပြုပြီးမှ အစွဲစွန့်ကာ ကောက် ဆိုလိုက်သည်။

ဒီအောင်ဟာ တစ်ကိုယ်ရေသမား ပြစ်တဲ့အတွက် သူ့အသက်ကိုသတ်ရမှာ မလဲဟည်းပါကား။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ဆီအက်ကလဲ အဆုံးရှုံးများရမှာမို့ မထိုက်တန်သွားလို့ ထင်ပါအောင်။

ဒါဖြင့် မင်းက ဘယ်လိုဆန္ဒရှိလို့လဲ။

ဒီကောင်ကို တစ်စုံတစ်ယောက်က ကြီးဆွဲချုပ်ကိုင်နေရတယ်။

မင်းသဘောက ငါတို့လက်ထဲရောက်အောင် လုပ်ချင်တယ် ဆိုပါတော့။

ဒီကောင်ဟာ ဘာမှမဟုတ်ပေလောက်တဲ့ ကျေးဇူးနဲ့ မုန့်ဖက်ထပ်သည်။ သားအဖကို အကာအကွယ် ပြုပေးနေတယ်။ ဟက်မယ်လို သူဌေးကြီးကသာ သူ့ကို ကျေးဇူးတစ်ခုခု ပြုပေးလိက်မယ်ဆိုရင် သူဌေးကြီးအတွက် ဘယ်လောက် အသက်ပေးပြီး စွမ်းဆောင် ကြိုးပမ်းမလဲဆိုတာ...

ကျားမဟုတ် စကားကို ဆုံးအောင်မစေပြောဘဲ ရပ်ထားကာ သူဌေးကြီး၏မျက်နှာကို အကဲဖြတ်လိုက်သည်။

ထောင်မင်း၏ မျက်နှာအခွံအခွာမှာ စက်ထန်ခြင်းမရှိတော့ဘဲ သိသိသာသာ ပြောင်းလဲလျော့ကျသွားသည်။

မင်းက ဒီကောင်ကို ငါတို့အဖေ လိမ်းသွင်းလို့ ရမယ် ကလို့လား။

လူတိုင်းဟာ သူ့ထိုက်သင့်တဲ့တန်ဖိုးတော့ ရှိကြတယ်။ သူ့

အတွက်ပေးနိုင်ရင် ငွေမမက်တဲ့လူတွေဟာ ပရိုပါယား၊ စမ်းကြည့်ကြတာပေါ့။

မင်းက ဘယ်သူ့ကို သွားခိုင်းမလဲ။

ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်ပဲသွားမှာပါ။

ပြစ်ပါမလား။ မင်းအတွက် အန္တရာယ်များတယ်။ တခြားထုတစ်ယောက်ကို ခိုင်းလိုက်ရင်ယုံရပါတယ်။ အာဇာနည်ကိုယ်တိုင် ဖြစ်နားမှ လုပ်ချင်ရတာလဲ။

ကျွန်တော် ထွေး၊ ကျွန်တော် သား၊ ကျွန်တော် မိမိတို့အဖေကို သူဌေးကြီးအတွက် ပေးဆက်ထားပြီးပါပြီ။ သူဌေးကြီးအတွက်သာဆိုရင် အသက်ပင်သေသွားလဲ ကျေနပ်ပါတယ်။

သူဌေးကြီး အိပ်ရာထက်မှထုတ်ဘာ တပည့်ကျော်ကူးလောင်၏ ထက်ကို တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။

ငါ့မှာ သားရယ်လို့ တစ်ယောက်မှမရှိဘူး။ မင်းကိုပဲသားအော်ဆောင်လို့ သတိထားတားတယ်။ သတိထားပြီးတော့သာ သွားပေတော့။

ကူးလောင်၏ မျက်လုံးအိမ်တွင် မျက်ရည်များ ရှစ်ဝဲလာသည်။ ထောင်မင်း၏ မေတ္တာစေတနာကို လူမည်သို့ တုံ့ပြန်ရမည်နည်း။ ထောင်မင်းထံမှ ထွက်ခွာလာခဲ့ရမည်။

ထောင်မင်းမှာ တပည့်ကျော်၏ နောက်ကျောပြင်ကို ကြည့်ရင်း လက်ပြင်းတစ်ချောင်း ချလိုက်တော့သည်။

အင်း...ကူးလောင်... ကူးလောင်... မင်းဟာ ငါ့အဖေ၊ အတော်ကလေး လစွာရှိပေသားပဲ။

ထောင်မင်း၏မျက်နှာမှာ ကျေနပ်နှစ်သက်မှုကြောင့် ပီတိ

၁၀၀ တက္ကသိုလ်အောင်နေလင်း

ထောင်လွှမ်းနေသည်။ သူ၏လှပျိုဖြူများအား ဂုဏ်ယူဝင့်ကြား
ခွင့် တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘ဘွဲ့တယ်မဟုတ်လား၊ သူဟာ မင်းတို့ငါးယောက်ထက်
ကျွန်ုပ်အတွက် ပိုပြီးအသုံးကျတယ် မဟုတ်လား’

‘ကျွန်မ တစ်ခုပဲ သူ့ ဆီက မြင်တွေ့လိုက်တယ်’
ထောင်မင်းက သီလိလောဖြင့် မေးလိုက်သည်။

‘သူဟာ ကျွန်မတို့ ငါးယောက်ထက် သူ့ဌေးကြီးကို ပိုပြီး
ဖားတတ်တယ်ဆိုတဲ့ အချက်ပဲ’

ထောင်မင်း သဘောကျကာ စာဟားဟား ရယ်မောလိုက်
သည်။

‘မင်း အကဲခတ်တာ ဘယ်ဆိုးလို့လဲ’
ထောင်မင်းသည် ရယ်မောရာမှ ရုတ်တရက်ရပ်ကာမိန်းမပျို

များကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး....
‘မင်းကို အလုပ်တစ်ခုခိုင်းချင်တယ်၊ လုပ်နိုင်မှာလား’

‘သူ့ဌေးကြီးက ကျွန်မကို ဘာများခိုင်းချင်လို့လဲ’
‘ဒီကနေ့ညကစပြီး မင်း သူ့ဆီမှာ အဖော်ပြုပြီး သွားနေ

ပေးရမယ်လေ’

အခန်း (၁၅)

တံခါးခေါက်သံက ရုတ်တရက်မြည်လာသည်။

‘ဒေါက် ဒေါက် ဒေါက်’

ဖွတ်မည်း အိပ်ရာမှနိုးလာသည်။

အင်္ကျီအဝတ်အစားကို ဝတ်၍ တံခါးထဖွင့်ပေးလိုက်လေ

သည်။

သားသားနားနားနှင့် အထက်တန်းလွှာမှ လူတစ်ယောက်

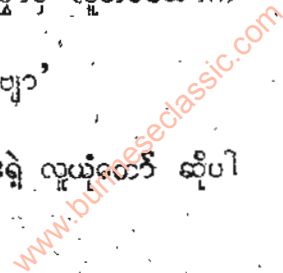
ဝင်လာသည်။

‘ကျွန်တော်ကို အထဲဝင်ခွင့်ပြုပါခင်ဗျာ’

‘ခင်ဗျားက ဘယ်သူလဲ’

‘ဈေးလောင်း၊ သူ့ဌေးကြီးထောင်မင်းရဲ့ လူယုံတော် ဆိုပါ

တော့’

ကူးလောင်က ရယ်ပြုံးပြီး ပြောလိုက်၏။
'ခင်ဗျားကို သူ့ဈေးကြီးက လွတ်လိုက်တာလား'

'ဟုတ်ပါကယ်၊ သူ့ဈေးကြီးထောင်မင်းက ခင်ဗျာ ရဲ့အခမ်း
အစကို သဘောကျဖို့ လတ်ဆောင် ချီးမြှင့်ခိုင်း လိုက်လို့
ပါဗျာ'

လူ့သည်းပြောဆိုရင်းမှ အသက်ပါလာသော ဝေဒဋ္ဌါများ
ပါသည့် အိတ်ကလေးတို့ စားပွဲခုံပေါ်သို့ ပစ်တင်ပျံ့နှံ့လာ
သည်။

ခင်ဗျားအတွက် သူ့ဈေးမင်း ပေးလိုက်တဲ့ ဝေဒဋ္ဌါ ဝါး
ထောင်...

ခင်ဗျားကို ကျုပ်တစ်ခဲ သတိပေးချင်တယ် ကူးလောင်

ခင်ဗျား တာကလွတ်ပေးမလိမ့်

ရဲ့အတွက် အသက်ရှင်ခေးအတွက် ရှမ်းကန် လှုပ်ရှားနေကြ
တာ အလွန်နာမည်ကြီးအင်္ဂလိ ခင်ဗျားစာဖတ်စနစ် မှတ်ယူရင်
မားလိမ့်မယ်ဆိုတာကို။

ဒါဖြင့် ကျွန်တော်က တယ်လီဖုန်းပေးလဲ

ဝေဒဋ္ဌါ လောကမှာ အခေးအကြီးဆုံးဆိုတာ မှန်ပေမယ့်
ကရာရာကို ဝေဒနာဖန်တီးလို့ မရနိုင်တဲ့အရာတွေ ရှိနေသေးတယ်
ဆိုတာ ခင်ဗျားသဘောပေါက် နားလည်ထားပါ။ ဝေဒနာလို့
ချမ်းသာပြီး စိတ်ပျော်ရွှင်မှု ရချင်မခံနိုင်မယ်၊ တာဝန် ပေးလို့
ဆင်းရဲပေမယ့် စိတ်ပျော်ရွှင်မှု ရတဲ့သူတွေလဲ ရှိကြတယ်။ ဆိုလို
တာက နေ့ဟာ လူ့သားတစ်ယောက်ရဲ့ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှုကို

ပန်တီးခုံးပဲတဲ့နေရာမှာ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ အထောက်အကူ
ပြုတယ်ဆိုပေမယ့် လုံးဝပန်တီးပေးတယ်လို့ မခန့်ခိုင်ဘူး'

'ခင်ဗျားစကားဟာ သိပ်ကဲအနီးကြယ်နေပါလား'

'ခဲယူချက်၊ ရပ်တည်ချက်ချင်း မထူးညီကြတဲ့ လူတန်းစား
နှစ်ခုဟာ အမြင်ချင်း ကွဲပြားကြတာတော့ မဆန်းဘူးပေါ့။
ခင်ဗျားတစ်ခဲနားလည်သားက လူ့အသွယ်ာသတ်လုပ်မခဲ အေး
ချမ်းသာယာတဲ့ဟာကို မနီးတီးလို့ ကတယ်...

ဆင်းရဲသားတွေကများစွာမှာ ဆင်းရဲတဲ့ဒဏ်ကို ခံနိုင်ကြ
တယ်။ အရမ်း ခြေချင်တွေ့ရဲ့ မတရားချွယ်လွယ် တေးပေတာ
ကို မခံနိုင်ကြဘူး'

'ဒါဖြင့် မင်းက ငါ့တို့ကိုဘယ်လိုဖြစ်စေတို'

ခင်ဗျားတို့ရဲ့ လုပ်ရားကို အမြန်ဆုံး ရုပ်လိုက်ဖို့ပါ။ ဆင်းရဲ
သားလူအများစုရဲ့ လူဝတ်လုံခြုံမှုနှင့်ပိုင်ဆိုင်မှုများကို ခမ်းပါ။ ကျုပ်
ကိရိယယ်မြေက သွက်သွားစေချင်ရင် စီနည်းပဲရှိတယ်'

ကူးလောင် မဲပြုံးကစပ်ချက် ပြုံးရယ်လိုက်သည်။

'နောလီထပ် ဝေဒဋ္ဌါ၊ ဝါးထောင်ကို တိုင်းခွဲပြီးမယ် ဆိုရင်
ခင်ဗျားရဲ့သဘောထားလဲ ပြောင်းသွားမှာပါ'

'မပြောင်းလဲနိုင်ဘူး။ ကျုပ်ရဲ့ သဘာဝဆီချက်ကို ခင်ဗျာ
တို့သွေးကြီး လက်ခံမယ်ဆိုတာ သာကိုယ်တို့ ပြောကြားတာ
ကျုပ် လိုချင်တယ်'

'မင်းက သူ့ဈေးကြီးထောင်မင်းနဲ့ ကိုယ်တို့ ဝေဒနာချင်တယ်
ဆိုပါတော့'

၁၀၄ တက္ကသိုလ် အောင်နေလင်း

ဟုတ်တယ်၊ သူ့နှုတ်က အင်ပြပေးတာကိုပဲ ကျုပ်ကြား
မောင်တယ်

ဘယ်တော့ တော့ချင်လို့လဲ
ကျုပ် ဒီကနေပဲတော့ချင်တယ် ဆိုပါတော့၊ ဘယ်နေရာမှာပဲ
ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ဗျာ

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် ရှေ့နီးစားသောက်ဆိုင် အပေါ်ထပ်
မှာ ညနေ(၆)နာရီတိတိအချိန်မှာ ဆုကြွမယ်

ရတယ်၊ ကျုပ်လာခဲ့မယ် စိတ်ချ
ကူးလောင် ထိုင်ရာမှထကာ မြန်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။ သို့
နောက်လည်း ခြေလှမ်းကို ရှုတ်တရက်ရစ်တန်ကာ ပြုံးရယ်သော
မျက်နှာထားဖြင့် လှမ်းပေးလိုက်၏။

ဖင်းရှု နာမည်ကိုတောင် ကျုပ်မသိရသေးဘူး
ကျုပ်နာမည် ပွတ်မည်း၊ အဆုံးမကျတဲ့ပွတ်မည်း

အခန်း (၁၆)

လူဋ္ဌေးကြီး ထောင်မင်းမှာ ရုံးခန်း ကုလားဆိုင်ပေါ်တွင်
ထိုင်ကာ အေးလိပ်ဖွားရှိုက်လျှောက်မိ၏။

သူ၏ရှေ့မှောက်တွင် တပည့်ကျော် ကူးလောင် ရောက်
နေသည်။

ကူးလောင်မှာ သူဋ္ဌေးကြီး၏ အားအကိုးရဆုံးသော ညာ
လက်ရုံး ဖြစ်သည်။ ထောင်မင်းအတွက်ဆိုလျှင် အရိုးကြေ
ကြေ အရေခန်းခန်း အသက်စွန့် ဆောင်ရွက်ပေးမည့် တပည့်
ကျော်တစ်ဦး။

သူသည်မှာ (၁၀)နှစ်ရှိလေပြီ၊ အလုပ်ကို ကြီးစားလှ
သလောက် အကျိုးခံစားခွင့် အများစုကောက် ပိုသွားလေ
မရှိချေ။

ဖင်းရှုအတွက်ကြောင့်လည်း သူဋ္ဌေးကြီး၏ မှတ်စွဲတော်
အဖြစ် (၁၀)နှစ်တိုင် ခြံခဲ့၏။

၁၆၈ စာကူသီလ်အောင်နေလင်း

မလေးကို မကြာခင်ကဘဲ ဖမ်းမိထားပါပြီ၊ ဇော်ဇော်ဉာဏ် များတဲ့ ကောင်လဲ

ကောင်းတယ်၊ မင်းတို့က ဆယ်လီကြောင့် ရှာဖွေဖို့ကို စားလဲ

အရပ်က ကောင်မလေး ပုန်းနိုင်မယ် နေရာမှန်သမျှကို လှ လှစီပြီး လိုက်ရှာပေမယ့် မတွေ့ခဲ့ဘူးလေ

ဒါနဲ့ မင်းက မဖြစ်နိုင်ဆုံး၊ မထင်ဆုံးနေရာမှာ လိုက်ရှာ တွေ့ခဲ့တယ် ဆိုပါတော့

စောင်မင်း၏ တွေးခေါ် မြော်မြင် ဉာဏ်စွမ်းကို ကူး ရောင် အဖန်ပင်ချီးကျူးလေးစားသွား၏။

ကျွန်တော် စဉ်းစားမိတာဟာ သူဌေးကြီး အကွက်ချ အားတဲ့အတိုင်းမပါဘဲ

စောင်မင်းက သဘောကျကာ ရယ်လို့က်လေ၏။ ဆိုခမ်းပါဦး၊ မင်းက ကောင်မလေးကို ဘယ်မှာတွေ့ စားလဲ

ကျွန်တော် လူ နှစ်ယောက်ကို ဒီတောင့် အိမ်အနီးမှာ အရိပ်အကဲကြည့်ဖို့ လွတ်ထားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီညမှာပဲ စောင် မလေးက ပျောက်သွားတယ်လေ။ ဒီလောက် မြန်ဆန်ပြီး ပို၍အောင် အစပျောက်နိုင်တယ်ဆိုတော့ ကိုယ်လူ သူ့ဖက်သား ဖြစ်သွားတာပဲ ဖြစ်ရမယ်လို့ စဉ်းစားမိတယ်

ဖွတ်မည်းကောင်က ဒီနေရာမှာ သူ့ တွေးခေါ်ဉာဏ်က မဆိုးဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဝါထိုဆီမှာ သူ့ အက်ဇွေးခေါ်မြော်မြင်

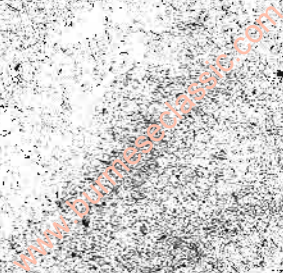
ဉာဏ်သာတဲ့လူ ရှိနေတယ်ဆိုတော့ ဒီကောင် ခံသွားရတာ မေါ့

စကားပရိသားဟန်ဖြင့် သွယ်ချိတ်ပြီး မိမိအား ချီးကျူးလို့က် ကြောင်းကို သိသည့်အတွက် ကူးလောင် အနေရ ခတ်သွား သည်။

ဗါကတော့ ဝူဌေးကြီး နေ့စဉ် ဆွန်ဆင်ဆုံးမတဲ့ စကား တွေကို မှတ်သားနာယူတဲ့ ကျေးဇူးကြောင့်ပါပဲ

ထောင်မင်း၏အပြုမှာ မှီ၍စတုရန်းပသွားသည်။ ကောင်မလေးကို ဝေါ့လို့က်လဲ ရောက်လာပြီဆိုတော့... ဒီကောင် အသံ ခံလာအောင်လုပ်ဖို့ မခဲယဉ်းတော့ဘူး။

သိပ်မှန်တာပေါ့၊ ဒီကောင် မကြာခင် သူဌေးကြီးဆီ အောက်ကြို ခံပြီး ရောက်လာပါလိမ့်မယ်

အခန်း (၁၇)

ခုတင်ထက်တိုင် ဗုတ်မည်းတစ်ယောက်တည်း လဲလျောင်းလျက်ရှိသည်။

အိမ်ပျောနေခြင်းမဟုတ်ပါ။

ခြိမ်သက်စွာ အနားယူကာ စဉ်းစားနေခြင်းပင်ဖြစ်ပါ၏။

မယ်နွဲ့ မခြောက်နာရီတိတိအချိန်တွင် အစောင့်မင်းနှင့် တွေ့ဆုံရန် ရှိသည်။

မိမိတို့ကား အိမ်ထဲက အစောင့်မင်း လီးစလက်ခံမည်မဟုတ်ကြောင်း ထို ကြိုတင်တွက်သားသည်။ အပြင်းအထန်တိုက်ပွဲ နှစ်ရပ်မှာ သေချာသည်။

လူ့ဗုတ်တန်းသည် လူနဲ့အားမတိတော်ခင်းသည်။

အထူးဆန်းဆန်း သိမ်းသမား တစ်ယောက်၏ အတိတ်မိမိ မိမိရှိမိမိတို့ထောက်လှမ်းသည်။

မိမိတို့ကောင်းသော လူ့ဗုတ်အတိတ်မိမိတို့ ထင် အကျိုးရှိသည်။

လျှင် နှိတ်တစ်ခုကို လစ်ခေတ်လီးသွေးမှ မြတ် သာသေခြင်းဖြင့် ပြီး လျှင်အကျိုးခံစားမည်။

ဟဝတု ဆင်းရဲသားများအတွက် ဆသက်တန်ချင် ဖန်ရပါစေ၊ သူ့ကျွေးပေးပါသည်။ သေပျော်သည်။

အချား ကောင်းစွာမရဘဲအစွဲက မိမိအသက်ကို စတေးခံမည်။

ဆင်းရဲတို့၏ တရားမဲ့ ဖိနှိပ် ချုပ်ချယ်မှုကို တွန်းလှန် ထုတ်ခိုက်မည်။

ဖွတ်မည်း ဝိုင်မာသော အားဖြတ်ချက်တစ်ခုထိ ချုပ်ချယ်ထား တိတ်ဆိတ် ခြိမ်သက်လျက် အခင်းတစ်ခုလုံး ခြိမ်သက်နေသည်။

အပ်ကုသံပင် ကြားရနိုင်လောက်သည်။ ထိုစဉ် ထောင်မင်းအသံ ရုတ်တရက် ထုတ်ပြောသည်။ 'ကူးလောင်း' မင်း ဟိုကောင်နဲ့ ချိန်းလားကော ခုညနေလား'

'ဟတ်ပဲ ဖြယ် လူမကျိုးတီး'

'ခါနီး... မင်း အခု အစီအစဉ်တွေ သားတင်စားကိုင် ဟတ်က'

'ခေါင်းမာပြီး ဟေးကေးမင်း ချင်ထံ လူစွမ်းကောင်းတာ အစီအကောင်စားမျိုး ပြန်စား ငါ့အချင်အသိ'

ကောင်းစွာ စီးရိပ်မတန် ဘာသည်။

ထောင်မင်း၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မည်သူမျှ ဟန်လားပြောင်း

လဲ၍စေကြောင်း သူ့ထောင်းကော်ပင်းနားလည်ထင်ဘောပေါက်
သည်။

တူးထောင် မည်သို့ဆိုရမည်နည်း။ အခက်အခဲဖြစ်နေရလေ
သည်။

ထောင်မင်းက ဆက်၍မေးလိုက်ပြန်သည်။

‘မင်းက တယ်လီဖြစ်ခွင့်လိုလဲ’

ကူးလောင် မဖြေကြားရန် ခက်ခဲနေသည်။

အရေးကြီးသည်တို့မို့ သူ့ချက်ချင်း မဖြေကြားလိုပေ။
တစ်ချက်မှားသွားလျှင် ဒုက္ခရောက်သွားလိမ့်မည်။ စဉ်းစား
ချင်ချိန်၍လုပ်မဖြစ်မည်။

‘ဒီကိစ္စ အန္တရာယ်များမယ်။ မင်းတင်နေသလား’

ထောင်မင်းက ထပ်၍မေးလိုက်ပြန်သည်။

ဤအကြံမိတင် ကူးလောင် မဖြေ၍ မဖြစ်တော့ချေ။ သတ်
ပြင်း တစ်ချက်ချလိုက်ပြီ...

‘အောင်မယ်လေး၊ ကျွန်တော့်တို့ လက်ထဲမှာ ရှိနေတယ်
မဟုတ်လား။ သူ့အရမ်းမ မလုပ်ရပါဘူး’

‘အဖီအချက်တို့ ငါ့လဲ စဉ်းစားမိပါကယ်’

‘ဒါပေမယ့် ဒီကောင်က သူများနဲ့မတူဘူး။ သူ့ ခိုက်သဘော
ကို မုန်းအဖိုက မလွယ်ဘူး’

‘မင်း ဆိုလိုတာက ဘာလဲ’

သူ့ဟာ လူတစ်မျိုးပါ။ သူ့ ခိုက်ကမုန်တယ်ထင်ရှင် စွတ်လုပ်
တတ်တဲ့ကောင်။ ကိုယ်ကျိုးထက် အများအကျိုးကို လိုလား
တတ်ပုံရတယ်။

‘မင်း ပြောချင်တာဟာ ကောင်မလေ ရှိတယ်ကို ဆုံးဖြတ်
ခံချင်နဲ့မယ်။ သူ့ထောင်းဆိုချက်နဲ့ ခံယူချက်ကိုတော့ မပြော
လဲဘာပေါ့ ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်က’

‘ငါတို့မှာရှိတဲ့ သိုင်းသမားအားလုံးရဲ့ အင်အားနဲ့ ဆိုရင်
ရော အန္တရာယ်ရှိနိုင်ဦးမှာလား’

ဒါဆိုရင် ဖြစ်ချင်ဖြစ်နိုင်ပေမယ့် စိတ်တော့ မချရသေး
ဘူး။ အန္တရာယ်ဆိုတာ နည်းသည်ဖြစ်စေ၊ များသည် ဖြစ်စေ
သူဌေးကြီးကို မသန့်စားစေချင်ဘူး။

‘ထိမိတန်းသိုင်းသမားအကျော်အမော်တွေ အကာအကွယ်
ပေးထားတယ်ဆိုရင် ကျုပ်အဟွက် ရင်ဆိုင်ရတာ မခဲထည်း
ပါဘူး’

‘သူဌေးကြီးပြောတာ ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်
ဒီကောင်လက်စွမ်းဟာ သိပ်ကြောက်ဖို့ကောင်းတာတော့ အမှန်
ပါ။ ပြီးတော့ သူ့ရဲ့ ပစ်မှတ်ဟာ သူဌေးကြီး တစ်ယောက်တည်း
ဖြစ်နေတယ်ဆိုတော့ သတ်တစ်ချက်လက်သွားရင် မစဉ်းစား
စရာ ဖြစ်သွားနိုင်ပါတယ်’

‘တကယ်လို့ ပေါက်ချင်းတစ်ယောက် ပါခဲ့ရင်ရော’

‘ဒါဆိုရင်တော့ အခြေအနေ ထစ်မျိုးဖြစ်မှာပေါ့’

‘မင်း သဘောက ငါမသွားသင့်ဘူးပေါ့’

‘ဒီလိုလဲ မဟုတ်ပါဘူး။ သူဌေးကြီး သွားချင်တယ် ဆိုလဲ
သွားနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်’

‘ဒါပေမယ့် အာဖြစ်လဲ ရှင်းရှင်းပြောစမ်းပါ’

သွေးကြွက်ထဲတိုင် မျက်နှာပြင်မှာ မလှပါဘူး၊
ထူးယောင်ဆီလီသော စကား အချိန်ပေးကို ထောင်မင်း
နားထည် ဘူးထည်၊

မင်းပြောတာ မှန်တယ်၊ သူ့စကား မြင်ဖူးတာ မဟုတ်တော့
ငါ့နေရာမှာ တစ်ယောက်ယောက်ကို လူစားဆိုးပြီး ငါက
နောက်ကခနဲ လှိုက်သွားရင်လော့ သူ့မြင်ဖူးနိုင်တယ်

တကယ်တော့ အမှတ်မထင် ချီကီခိုက်လာသလိုတိုင် ဆွဲငှား
ပြီးတော့ လှိုက်ရာကို တိမ်းရှောင်နိုင်တယ် မဟုတ်လား၊
ကောင်းတယ်၊ မင်းအကြံကောင်းတယ်

မကျောင်းဘူး၊ နည်းနည်းမှမကောင်း၊
ထံခါးအပြင်ဘက်မှ ရှိတ်ခေတ် ထွက်ပေါ့၊ လာသော
အသံ၊

ထောင်မင်း၏ စာဖတ်ခန်းမှ ဂျော်ဂျန်သော ကိစ္စရပ်များ
ထိုင်ပစ်သည့်နေရာ ပြစ်သည်။ ထောင်မင်း၏ ခုခိုပြုချက် မရဘဲ
မည်သူမျှ အခန်း အပြစ်တစ် အနီး အနားသို့ မလာဝံ့
ကြလေ။

ယခုလူတစ်ယောက်မှာ အခန်းတံခါးအပြင်ဘက်မှာ ရောက်
ရှိနေသလိုပြီးပြီးတော့ ထောင်မင်း၏ စကားကို အနံ့ကျင်ကာ
ပြောဆိုလိုက်ပေးသည်။

ထောင်မင်း၏ အမိန့်စကားကို မည်သူမျှ မလွန်ဆန်နိုင်၊
ထောင်မင်းက ဟုတ်သည်မန်သည်ဆိုလျှင် မည်သူမျှ စောစော
မထက်ရဲကြပါ။

ယခုလိုသည် မည်သူ့သည်၊

ထောင်မင်း၏ ရှေ့မှောက်တွင် စိတ်သွယ်သည့် အများ
မလုပ်ရဲသော အလုပ်ကို ထောင်မင်း အများမပြောရဲ၊ မဆိပ်
သောစကားကို ပြောဆိုရဲသည်။

အမှတ်မထင်ကြောင်းရင်းတစ်ခုမှာ ထူထောင်ထောင်မင်းထံမှ ကို
အသက်စွန့်၍ အလုပ်လုပ်သွားရင်လော့

မင်းခံသော မည်သူမျှမလုပ်နိုင်သော အလုပ်ကို ထောင်
မင်းအတွက် သောင်ရွက်ပေးသည်။

မည်သူ့ကား အခြားသူမဟုတ်။

ထောင်မင်း၏လက်ထဲတော် ပေါက်ချွန်းပင် ပြစ်လေတော့
သည်။

ပေါက်ချွန်း၏ဟာသကို ကြားလိုက်ရသည့်အတွက် ထောင်
မင်း၏မျက်နှာမှာ ပြုံးရှင်သွားသည်။

ဟေ့ ... ပေါက်ချွန်းပါလား၊ မင်းတယ်တုန်းက ပြန်ရောက်
လာတာလဲ၊ အထဲဝင်လာခဲလေတာ

အခန်းတံခါး ပွင့်သွားသည်။

အရပ်ခြင်ခြင်၊ နဖူးချောင်းပြောင်၊ ဗလကောင်းကောင်းနှင့်
လူတစ်ယောက် ဝင်လာသည်။

ပေါက်ချွန်းပင် ပြစ်လေသည်။

မင်းပြန်ရောက်လာကာ ဝါထို့ မှန်စကားတူအောင်တောင်
စောင့်နေပါလား၊ အယ်လီယိုအဆင်ပြေခဲ့ရလား

ကျွန်တော် ဆောင်ရွက်တဲ့ကိစ္စယာ အဆင်မပြေဘူးဆိုတာ
မို့ပါကောင်စရာ

အေး... ငါ့လဲ ဒီစကားမျိုးပဲ ကြားချင်တာက
ပေးခင်မင်း သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်သည့်။ ပေါက်
ချွန်း၏လုပ်နည်းလုပ်ဟန်ကို သဘောကျသည့်။ မြန်ဆန်သွက်
လက်ဆည့် ပီရီသည်။ အမှားအယွင်း မရှိသလောက်။

သူဌေးကြီး၊ ဒီကနေ့ည လူတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ဖို့ ချိန်း
ထားတယ်ဆို

ပေါက်ချွန်းက ရုတ်တရက် မေးလိုက်သည်။
ဟုတ်တယ်၊ သူ့နာမည်က ဖွတ်မည်း
ဖွတ်မည်း ဟုတ်လား

မင်းကတော့ ဒီနာမည်ကို ခုမကြားဖူးတာ မဟုတ်လား
နာမည်ဂုဏ်ထူးစီး လုံးဝမရှိတဲ့အပြင် သူ့နာမည် ကိုတောင်
လူမသိက အသုံးမကျတဲ့ဖွတ်မည်းလို့ မြှော့ဆိုပြီး ခေါ်လေ့
ရှိတယ်

ခုတော့ သူက သိပ်အဆုံးကျနေလို့လား
အသုံးကျရုံတင်မကဘူး၊ ငါ့ အထင်တော့ နာမည် ဂုဏ်
ထူးတင်းလဲ ကြီးလိမ့်မယ်၊ သူ့ နာမည်ရင်းနဲ့ ဇာတိရပ်ကို
လူမသိအောင် မြှုပ်ထားတာပဲ ဖြစ်ရမယ်

ဒါ ဖြစ်နိုင်တယ် သူဌေးကြီး
ညည သူ့နာမည်ချိန်းဆိုထားတယ်။ ဒါပေမယ့် ကူးလောင်
က ငါ့အတွက် စိုးရိမ်စိတ် ပိုနေတယ်
ကူးလောင်ကတော့ နေရာတကာ စိုးရိမ်တတ်တာပဲ

ဒါကတော့လဲ သူ့ကို အပြစ်တင်လို့မဖြစ်ဘူး၊ စိုးရိမ်ပြီး
သတိရှိခဲ့ရင် အလုပ် လုပ်တဲ့နေရာမှာ အမှားအယွင်း နည်းနိုင်
တာပေါ့

ကူးလောင်မှာ သူဌေးကြီးနှင့် ပေါက်ချွန်း၊ ကောား အချို့
အချ ပြောနေလည်ကို တိတ်စာဆိတ် ပြုံးလျက် နားထောင်
နေသည်။

နှစ်ယောက် စလုံး စကား ရပ်သွားတော့မှ ကူးလောင်
က -

ကျွန်တော် စိုးရိမ်မပူပန်လို့ မဖြစ်ဘူးလေ၊ ခင်မိတုန်းက
ပေါက်ချွန်း ရှိတာမှ မဟုတ်ဘဲ

အခုတော့...

အခုတော့ အခြေအနေက ဘယ်တူတော့မလဲ၊ ပေါက်
ချွန်းကို အန်တု ဟာ့ပြိုင်နိုင်မယ်သူ မပေါ်ဘေးဘူးဆိုတော့
မိမိ၏ ဂုဏ်ကို ထုတ်ဖော် ချီးကျူးလှောင် မကြိုက်ဘူး မရှိ၊
ပေါက်ချွန်း၏ မျက်နှာကြီးမှာပဲ ပီတိဖြစ်၍နေသည်။

အခု ပေါက်ချွန်း ပြန်ရောက်လာပြီဆိုတော့ ဝင်း ခဏ
အနားထွားယူလိုက်ဦး

ထောင်မင်းက ကူးလောင်အား ပြောလိုက်သည်။
ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျ

မင်းကို ပြစ်ပေးမယ်သူ အခန်းထဲမှာ အဆင်သင့်နေထိုင်
ဘူးဖြစ်အောင် သွားလိုက်ပါဦး

ကျားလေးငယ်သည် ကိစ္စထိန်းကိပ် တိကျစွာ မဆဲဆဲ
ထားနိုင်သည်ဆိုတော့ မပြင်ပူပူ မဆိုးကျူး မလေးစားတဲ့
မနေနိုင်။

ကားလေးပိုင်ရ အမှုထမ်းသက်တော့ ဘယ်လောက်ကြာပြီ
ဆိုတာ မင်းသိရလား။

ထောင်မင်းက ဆက်ခဲမေးလိုက်ပြန်သည်။

ကျွန်တော် ဖက်တော့ ကြာပြီပေါ့။

မင်းရဲ့ အမှုထမ်းသက်ထက် နှစ်သိပ်တယ်။ အခုဆိုရင်
ဆယ်နှစ်နဲ့ အုပ်တစ်စေ့ရှိသွားပြီ
ပေါ့ကချန်နဲ့ အာမပြန်မပြော
ထောင်မင်းက...

မင်း ဒီဝါနဲ့ အထူးစရာ ဝေဒဂီ ၂ (၆၀၀၀၀) သုံးပြုနဲ့
ပြုံး မိန်းမပျို (၃၃၃) ယောက် အသံအလှယ် ပြန်တယ်။ ဆက်
တော့ကော့

ပေါက်ချန်း မသိဝေ။

သီလိစိတ်ဆည်း မရှိ။

သုတ လုပ်သက်ကြာပေမယ့် ငွေလုံးစုံတဲ့နေရာမှာ မင်း
လောက် များဘူး။ စီးဆယ်နှစ်အတွင်း စု ဆုံးစုရိတ်တာ
(၆၀၀၀၀) ဆက် မကျော်သေးဘူး။

ပေါက်ချန်း စိတ်ကို မနည်းကြီးချုပ်က ငြိမ်သက်ချက်
ရှိ၏။

သို့သော်လည်း မနေနိုင်တော့သောအခါ...

အခန်း (၁၀)

ဟားလောင် ထွက်သွားပြီးနောက် အခန်းထဲတွင် ထောင်
မင်းနှင့် ပေါက်ချန်းတို့ နှစ်ယောက်တည်းသာ ကျန်ခဲ့၏။

ထောင်မင်းမှာ ပေါက်ချန်းကို အစွဲကိစ္စ တစ်ချက်ကြည့်
ပြီး ရှေ့တက် မေးလိုက်၏။

ပေါက်ချန်းမှာ အမှုထမ်းတာ ဘယ်လောက် ကြာသွား
ပြီလဲ။

ဝါးနှစ်
ဟယ်ဟယ်မလဲ...။ ခုလားနှစ် ဆယ်လနဲ့ ဆယ်တစ်နှစ်က
သေးတယ်။

ပေါက်ချန်း မုတ်သုံပြားကားချုပ်ကြား၏။ ထောင်မင်း
၏ မတ်တပ်နှင့် တိကျမှုကို သူမချီးကျူးဘဲ မနေနိုင်တော့
ပြန်သွားသည်။

ငွေသုံးစွဲမဆိုတာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် မတူကြဘူးလေ။

အေးလေ... ထားပါစော့၊ ဒါပေမယ့် အလုပ်လုပ်တဲ့နေရာမှာ ဆူဟာ မင်းထက်တော့ လျော့နည်းလိမ့်မယ်၊ မထင်ဘူး။

ပေါက်ချွန်း၏စိတ်ထဲတွင် အတော်လေးကို အောင်သက်သက် ပြစ်သွားသည်။

မခံချင်စိတ်ဖြစ်မိသော်လည်း မငြင်းဆန်ရဲပါ၊ ထောင်မင်းက စကားကိုဆက်သိုက်ပြန်သည်။

ခွေ့မိန်းမထက် ယောကျ်ားတစ်ယောက်ရှိ စိတ်နှလုံးကို ထုပ်ရှားပြောင်းလဲနိုင်စွမ်းရှိတာ ဘယ်အရာလဲ

ပေါက်ချွန်း နှလုံးလည်သည်။ သို့သော် မပြောချေ။

ရာထူးပတော့ ထောင်မင်းကိုယ်တိုင် ပြောကားလိုက်သည်။

လောကတင် ရာထူးကို မမက်မောသော ယောကျ်ားဟူ၍ မရှိ။ ရာထူးရှိလျှင် အဖိန်အာဏာကို အသုံးပြုပြီး လိုတာဖန်တီးလှနိုင်သည်။

သူ့အတွက် ငွေမရွေး၊ မိန်းမမရွေးပေ။ ထောင်မင်း မျက်နှာစာမိချက် ပြုံးလိုက်ပြီး...

သူဟာ ငွေထဲမမက်ဘူး၊ မိန်းမထဲမမက်ဘူး၊ သူမက်တာ တစ်ခုပဲရှိတယ်၊ ငါ့ရှင်နော်၊ ငါ့ရှင်နော်ပဲ။

ပေါက်ချွန်း၏မျက်လုံး ဝင်းလက်သွားသည်။

သူ့ဌေးကြီးသာ တစ်ခွန်းပြောလိုက်ရင် သူ့ကို ကျွန်တော် အချိန်မခွေ့ ဝှင်းပစ်ပစ်ရပါ့ကယ်။

မင်း သေချာရဲ့လား ပေါက်ချွန်း သူ့ဌေးကြီးက ကျွန်တော် တိုမယ့်ဘူးလား

မယ့်လို တော့ မဟုတ်ဘူး၊ ခင်းရဲ့ ညာစွမ်း ဘယ်လောက် ရှိတယ်ဆိုတာပဲ၊ သိုင်းအကျော်အမော်တွေထဲ မင်းလတ်ချက်မှ အသက်စကေး ခံသွားရတာပဲ ငါ့သိပြီးသား။

ပေါက်ချွန်း ငြိမ်သက်လျက်ရှိ၏။ စတင်မင်းက စကား နှိပ်ကပ်တာ...

သဟာ သယ်နှစ်တာ အမှတ်မထင် တစ်လျှောက်လုံးမှာ လက်ရုံးရည်ယဉ်ပြိုင်ပွဲမျိုးကို အစီကြံမိတုတ်ခါမှ မှီဝင်ခဲ့တာမရှိ

ခဲ့ဘူး၊ သူဟာ နှလုံးရည်သမား သက်သက်ပဲ၊ လက်ရုံးရည် မရှိဘူးလို့ ငါက ထင်နေတာ။

သူ့ဌေးကြီး... ဒီကောင်မှာ နှလုံးရည်သမားပဲ၊ လက်ရုံးရည် ဘယ်ရှိမလဲ။

ဒီလိုဆိုရင် မင်းမှားပြီ၊ ငါလဲမှားခဲ့တယ်၊ ဘယ်လိုမှားတာလဲ ခင်ဗျာ။

တကယ်တော့ သူဟာ နှလုံးရည်သမားသက်သက် မဟုတ်ဘူး၊ အဆင့်မြင့်မာတဲ့ လက်ရုံးရည်သမား တစ်ယောက်လဲဖြစ်တယ်။

သူ့ဌေးကြီးက တာကြောင့် ဒီလိုပြောနိုင်တာလဲ။ သူဟာ သိပ်ဟန်ဆောင်ကောင်းတဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ၊ သူ့

ညာကို လူမသိအောင် ပုံးဖိကွယ်လျှိုးထားနိုင်တယ် ဆိုတော့။

တော်ရုံပညာချိုးနှစ်စဉ် မလှယ်ဘူး၊ ငါ့ သူ့ကို အကဲခတ်
လေ့လာနေတာကြောင့်၊ သူ့ ရဲတပ်ရှာဖွားစာပိတ်အစ ဖုံး
ကိုင်ပုံကိုင်ပန်း တဆွေးပေါ့၊ တဟာ ခေးသမားကောင်း တစ်
ယောက် ဖြစ်ရမကဘူး၊ အဆင့်မြင့် သိုင်းသမားတစ်ယောက်
ဖြစ်ရမယ်လို့ ငါ့ယုဆယ်လို့

တယ်လုံးဖြစ်ဖြစ် သူ့ကို ကျွန်တော် တာဝန် ထားဖို့က
တ

မင်း သူ့ကို ရှင်းပစ်နိုင်တယ်ဆိုတာ ငါ့ယုတယ်
ရယ် အချိန်မရွေး ရှင်းပစ်နိုင်ပါတယ်
ငါ့ပေမယ့် အခုတော့ ချက်ချင်းကြို ဝေ့အမိပေးဘူး
လေ

သူဌေးကြီး အန္တရာယ်ဆိုတာ ကြားကြားထားရင်မကောင်း
ဘူးနော်

ခင်ကို ငါ့ယုတယ်၊ ခုစဉ်ကတော့ သူ့ ငါ့အပေါ် သစ္စာ
ဖောက်တာ မရှိသေးဘူး

နောင်တစ်ချိန်ကျမှခိုင် နောက်ကျ မသွားနိုင်ဘူးသေး
ဒီအတော့ကတော့ စိတ်ချ၊ နေ့ခက်မကျစေရဘူး ပေါက်
ချက်

ယောကျ်ား တစ်ယောက်ဟာ ဆူနှစ်ဆယ် လားတာထက်
အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို ထုလျှိုခတ်ချက် အကြံအစည်ကို
ပေးကူပေးတာနဲ့ကြည့်ရင် အခု တော့ ယောကျ်ားတွေရဲ့ အား
ရည် ချက်ပဲ

ထောင်မင်း၏ အကြောင်းပြချက်ကို ပေါက်ချင်း လက်ခံ

သည်၊ ထျိုခတ်ကပ်သော တိရစ္ဆာန်များသည် ပိန်းမဖြောင့်
ပေါက်ကြားခဲ့ရသည်ထာများသည်၊

ဤနေရာမျိုးတွင် မိန်းမများ၏ စွမ်းရည်သည် ယောကျ်ား
များထက် အဆပေါင်း များစွာ သာလွန်လွန်းခဲ့ရသည်၊

ယောကျ်ားများကလည်း ထိုအချက်ကိုမိလျက် ထုတ်ထား
လျက်နှင့်ပင် ယောင်ချောက်ညွတ်စောင်းစင် အင်းထက်ခဲ့ရသည့်
မှာ အကြိမ်ပေါင်း မနှုန်းလှ၊

မည်သို့ပင်ဆိုစေ ခဏခဏပေးအာထရ် အကျိုးအမြတ် ဖြစ်
ထွန်းသွားသည်မှာမကတော့ အမည်ပင်ဖြစ်သည်၊

သူသည် ပေါက်ချင်းအား အကြောင်းအရာချက်ကို ကောင်း
ကောင်း သိသွားစေသည်၊

ပထမအချက်က ထောင်မင်းသည် ရင်ဆိုင်ရန်လှပကူသော
ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ပမာတ၊

မည်သည့်အခါမျှ သူတစ်ပါး၏ လှည့်ပြားကောက်ကျစေမှုကို
ခံမည်လှပဟုဆိုကြောင်း၊

ဒုတိယအချက်၊ ထောင်မင်း၏ ယုံကြည်အားကိုးရချားမလာ
ထုယုံမှာလည်း အစီအယာက်တည်သော ဖြစ်ကြောင်း ဆိုသည့်
အချက်ကို ပေါက်ချင်းတစ်ယောက် နှားလည် သဘောပေါက်
ပြီး မိမိအပေါ် ပိုမိုယုံကြည်ကိုးကွာကာ သစ္စာရှိလာခြင်း ဖြစ်
ဖြစ်သည်၊

ပေါက်ချင်း အခန်းမှထွက်လာခဲ့လေသည်၊

ပေါက်ချင်းတစ်ယောက် ပုတ်မည်ကို မဝင်ဆိုင် အနိုင်ယူ
လိမ့်မည်ဟု ထောင်မင်း ယုံကြည်ထားသည်၊ ပထမဦးဆုံး သူ

၁၂၅ တရားရုံး၏ အော်ဒါနိုင်း

သည် သံလက်ထီးနှင့် ကျောင်ပန်းထံသွားပြီး ဖုတ်မည်း၏ ပညာပေးပြီး စနည်းနာလိမ့်မည်ဟု ထုတ်ဆိုလိုက်သည်။

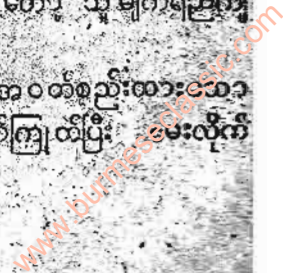
ထိုသို့ ပြိုင်ပွဲအကျော်အမော်တစ်ဦးနှင့် တွေ့ဆုံအခါ လျှော့ရုံပေါ်အခြင်းမရှိ၊ လို ကြောင်ပင် သူ၏ အင်တမ်းတစ် လျှော့ပက်စွာ အရေးရှိမိခဲ့သည်။ အဘယ်သောအခါမျှ မရှိ ယလောက်ပင်။

အခန်း (၁၉)

သံလက်ထီး ကျောင်ပန်းဖက်ရှာနှင့် အနားယူလျက်ရှိသော အခန်းသို့ ပေါက်ချွန်းရောက်လာ၏။ အခန်း တံခါးမခေါက် တီးဝင်လာဝံ့သို့မဟုတ် ပေါက်ချွန်းမှလွဲ၍ တခြားသူမပြုစံနိုင်၊ ကျောင်ပန်း၏လက်မှ ဖက်ရာမှာ မသက်သာ၊ ပေါက်ချွန်း အခန်းထဲသို့ ဝင်လာချိန်တွင် ကျောင်ပန်းမှာ ခုတင်ထောက်၌ အနားယူလျောင်းလျက် ရှိ၏။

ယခုလိုအချိန်မျိုးတွင် ပေါက်ချွန်းကဲ့သို့သော မိတ်ဆွေကို သူလိုလားနေသည့်ဓာတော အမှုန်ပင်။ သို့သော် ပေါက်ချွန်း အခုအနားယူစေရန် သေဆုံးသွားခဲ့လျှင်တော့ သူ မျက်ရည်ကျ မှာတော့ မဟုတ်။

ပေါက်ချွန်းမှာ ကျောင်ပန်း၏ ဣဝတံစည်းစားသော လက်ကိုကြည့်ရာ မျက်မှောင်တစ်ချက်ကြွယ်ပြီး မေးလိုက် သည်။

ဘယ်နှယ်လဲ၊ မင်းရဲ့ခက်ရာက အခြေအနေ
ကျောင်းပန်း၊ မဲပြုံးစာရိချက် ပြုံးလှိုက်၏။

သရဋ္ဌိခဲအော ဖက်ရာမှာပြုံး သည်။ မတ်တီး စည်းထား
သောလက်မှာ ခောက်ထပ်အဆုံးချနိုင်ရန် သမီးစေမြင်ရလျော့
ဤကား သူ့အတွက် လျှိုစက်ထားရမည့် အခြေအနေပင် ဖြစ်
သည်။

အသုံးမဝင်၊ အကျိုးမပြုနိုင်တော့သည့် လက်ကျိုးနေသော
အိတ်တစ်ဖောင်ကို စေတင်မင်း ရေရှည် ကျွေးထားလိင်
မည် မဟုတ်ကြောင်း ဆန္ဒနားလည်စေတော့ပေါ့ကံသည်။

မင်းကို ဒဏ်ရာရအောင်လေမိစာကောင်က စာယ်သုလ်
ပေါက်ချွန်းက မေးလိက်သည်။

ပေါက်ချွန်း သံလျက်နှင့် မေးခြင်းခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော်
ဆူက အောင်ဆက်သတ်နှင့် မပြုလိက်ရ၏။

ပွတ်မည့်၊ အသုံးမကျတဲ့ ပွတ်မည်းသိုစာကောင်
သို့က အသုံးမကျတူးလို့သာ ဆိုဟယ်။ မင်းကို ဒဏ်ရာ
ရအောင်လုပ်စာအပြင် ချွန်းတီခိုအသက်ကံအောင်ယူသွားနိုင်
စာယ်ဆိုတော့...

ကျောင်းပန်း စာရိချက်ပြုံးလှိုက်ပြီး...

ဒီကောင်က အခြားပက်မှာသာ အသုံးမကျတာ၊ သိုင်း
ပညာမာတော့ တကယ်ကို စွမ်းစာဖက်

သူက မင်းကို အယ်ကံကြောပင် ဒဏ်ရာရအောင် လုပ်လေ
စာလ

သူ့ရဲ့လက်သီးနဲ့၊ ခု့ရဲ့လက်သီးက ပြင်းတယ်ကွဲ

အသုံးမဝင်၊ အကျိုးမပြုနိုင်တော့သည့် လက်ကျိုးနေသော
အိတ်တစ်ဖောင်ကို စေတင်မင်း ရေရှည် ကျွေးထားလိင်
မည် မဟုတ်ကြောင်း ဆန္ဒနားလည်စေတော့ပေါ့ကံသည်။

ပေါက်ချွန်း၏မျက်နှာ အကျည်းစနစ် အရပ်ဆိုးထားသည်။
ကျောပန်း၏ သိလက်သီးစမ်းကလည်း မည် ချ် သူ၏လက်ခါး
ကို ဖက်ဖြိုင်စနစ်ယူရန်မှာ လူယ်ကဲ့သည့်ကိစ္စပုံမျိုး မမတ်စား
ခင်ဗျား... ကျုပ်ဆို ရောက်လာတာဟာ ဟိတော့ခံ ကျုပ်
ကို ဘယ်လိုပညာမျိုးနဲ့ အသုံးပြုအနိုင်ယူလိုက်တာကို သိခင်
ပဲ မဟုတ်လား။

ကျောင်းပန်းက မှီကရိုက်ဝင် စမ်းပိုက်၏။

ပေါက်ချွန်း မငြင်းမော သူသည် လူနာသတင်း လေးချ
သက်လက်မရက်လာခြင်း မဟုတ်ချေ။

ကျောင်းပန်းက...

ခက်တာက သူ့ဘယ်ပညာမျိုးနဲ့ တိုက်ခိုက်လိုက်ခါလ
ဆိုတာ ကျုပ်လဲ မပြောတတ်ဘူး။

ပေါက်ချွန်း၏ မျက်လုံးမှာ ဒေါ်ခရောင်သန်းသွား၏။

မင်း... သိမ်းပညာကို နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ကျော် သုံးဆယ်
နှီးပါး လေ့ကျင့်ခဲ့ပြီး လူတော်လဲ သတ်ခဲစာ အမျိုးကြီး
သိမ်းလောကမှာ ကျင်လည်ကျက်စားခဲ့စေ ဖာတော့အကြံလဲ
နည်းလားကွာ၊ အခု... သူများဟာ ကိုယ်ကို ပိုပျက်ပန်းချေ
ဖြစ်လောက်ကောင် စုပိလိုက်တာ မင်းက ဆူဘယ်လို့မှောင်
မျိုးသုံးပြီး တိုက်ခိုက်လိုက်တယ်ဆိုတာ မသိဘူးလား။

'တုတ်အယ်၊ သူ့ရဲ့ လှုပ်ရှားမှုဟာ မယုံနိုင်လောက်အောင် သိပ်ကို မြန်လှန်းတယ်'

ပေါက်ချွန်းတ တစ်ချက်ပြုံးရယ်ပြီး ကျောင်ပန်း၏ ဒဏ်ရာရသောလက်ကို ရှုထိစာရက် ချုပ်ကိုင်ကာ ပတ်တီးကို လှမ်းပြေလိုက်သည်။

ကျောင်ပန်း မျက်နှာဖျက်သွား၏။

'ခင်ဗျား ခါဘာလုပ်တာလဲ'

'ငါ...မင်းဒဏ်ရာကို ကြည့်မလို့'

ကျောင်ပန်း မချီပြုံးပြုံးလိုက်၏။

'ငါ့လက်ကို ဘာများ ကြည့်စရာရှိလို့လဲ'

'သိပ်ရှိတာ ပါကွာ'

'မပြစ်ဘူး၊ ဓရာက ဒီဇာတ်တီးကို ထစ်ထစ်ကြာမှ ပြောမယ်လို့ မှာကြားထားတယ်'

'သွားစမ်းပါ'

ကျောင်ပန်း များစပ်ပိတ်သွား၏။ ပတ်တီးမှာ ဒဏ်ရာပေါ်မှ လုံးဝ ကင်းကွာသွားလေပြီ။

ကျောင်ပန်း၏ ဒဏ်ရာရသောလက်ကို မြင်စတူလိုက်သောအခါ ပေါက်ချွန်း၏မျက်နှာမှာ သိသိသာသာ ပျက်သွား၏။ အနှစ်နှယ်ဆယ်ကျော် လေ့ကျင့်ခဲ့သောလက်မှာ ခုတော့သုံးပရအောင်ပင် ကြေမှုသွားခဲ့လေပြီ။

ဝှက်မည်း မည်သည့် ဓညာမျိုးကိုစာသုံးပြုတာ ဝိုက်ခိုက်လိုက်သနည်း။ စဉ်းစား၍ မရနိုင်အောင်ပင်။ ပေါက်ချွန်း သက်ပြင်းထစ်ချက် ချလိုက်၏။

'မင်း...စိတ်ချ၊ ဒီအကြောင်း ငါ့ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောဘူး'

'တာကို ပြောတာလဲ'

'ခင်ရဲ့လက်မှာ တစ်ဆက်လုံး ဘယ်တော့မှ အဆုံးမပြုနိုင် ငါ့ဘာဝန်းဆိုတဲ့ အကြောင်းပေါ့'

ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ကွာ'

'ခါးပမယ် သူ့ရွေးကြီးလေ့မင်းက အရေးနဲ့အမြန်တော့ သိသွားမှာပါ။

ခါးနောက်မှာ လက်တစ်ဖက် ကျန်ပါသေးတယ်။ ဒီလက်တစ်ဖက်နဲ့ သူ့ရွေးကြီး အတုတ် လူသတ် ပေးနိုင်ပါသေးတယ်'

'မင်းက ဘယ်သူ့ကိုသတ်မှာလဲ၊ မင်းထက်ပိုပြီး အသုံးမကျတဲ့ ဒုက္ခိတသည်တွေကို သတ်မယ်လား'

'သူသည် ရှုထိစာရက် ဒဏ်ထဲမှ ဝေ့အချို့ကို နှိုက်ထုတ်ကာ ကျောင်ပန်းအား ဖမ်းပေးလိုက်၏။

'ဒီဝေ့တွေကို မင်းဆိမ်းထား၊ တစ်ခန္ဓာ ဘာသုံး ငါ့လှာလိမ့်မယ်။ အရမ်းပြုံးမပစ်လို့နဲ့ခို'

ပေါက်ချွန်းသည် စကားဆုံးသည်နှင့် ချက်ချင်းပင် အခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။

ပေါက်ချွန်း ထွက်ခွာပြီးနောက် အခန်းတိုင်းသို့ ငါ့လာသူဟု ကူးလောင်ဖြစ်သည်။

ကျောင်ပန်း ခဝေးကြောင်က ကြည့်နေမိ၏။

၀၃၀ စာအုပ်အားလုံးနည်းနည်း

ငွေအများစုကိုပေးပြီး နှစ်ပတ်လည် နှစ်လှည့်စားရအောင် ပြုလုပ်ပေးရမည်။

ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ ယခုအခါမှာ နောက်လအတွက် မင်းတို့ စားစားပြောပြကြလို့ စာမတ်စာကာမဝင်ဘဲ ခဏအောင်နေတာ...

ဒါဖြင့် ငါတို့ပြောနေတဲ့ စကားတွေအားလုံး မင်းကြားအားပြုပေး၊ ကောင်းတယ် သိစိတ်ကောင်းတယ်ကွာ

ဒီကတိုက် မင်းစာမတ်စာမဝင်ဘဲ၊ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ပေါင်ချွန်းက မင်းဆယ့်ပေါ် ဆင်းရှာမိတော့

ဟတ်ဟတ် မဆိုးဘူး၊ ငါတို့တွေစမ်းပြီး ကောင်းကောင်းသိမိအားဖြင့် မှာလွှားဆေးတယ်လေ

သူ့သည် ပြောရင်းမှာ ရုတ်တရက် စာဟားဟား ရယ်မောပစ်လိုက်ပြီ။

ဒီခေတ်က သိမ်းထားပြီး သာလုပ်ရတော့မှာလဲ၊ ဒီမဖြစ်စေသတိပေးနဲ့ ကျုပ်တို့အဖို့မှာပေး လုပ်လို့ ရမှာလဲ

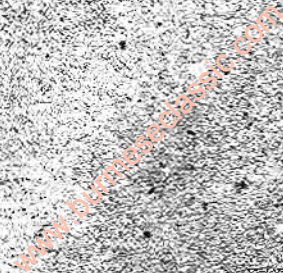
သူသည် ရုတ်တရက် စားပွဲနဲ့ပေါ်မှ ခေတ်ချွန်းကို ရုတ်တရက်လှမ်းဆုပ်ပြီး လှုပ်ပစ်လိုက်လေသည်။

ပြီးတော့ ဒုတိယတန်းတွင် ပစ်လွှဲချခဲ့တာ မျက်စိကိုပိတ်ထားလိုက်လေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့အဖို့အားလုံးပါသည်။ ယခုအခါမှာ နှစ်ပတ်လည် စားစားစားစားအောင် ပြုလုပ်ပေးရမည်ကို နားလည် သဘောပေါက်မိ၏။

သူသည် စကားကိုမပြောဘဲ ခေတ်ချွန်းလျှောက်ရှုရာမှ နှစ်ပတ်လည်စားစားစားစား ပြောကြားလိုက်လေသည်။

မင်း စိတ်ကောင်းကောင်း အနားယူ၊ ဒီကတိုက်အတွက် ကြီးစားကျပါ၊ နောက်ပိုင်း ပြောမှာတွေကို ငါတို့ဝန်ယူမယ်

အခန်း(၂၀)

လူမြတ်သော စမ်းကြား အရက်ဆိုင်တစ်ခုတွင် ပုတ်မည်း တစ်ယောက် အရက်သောက်လျက်ရှိ၏။

သုသည် မည်သူ ကိုမျှ ကိရိဝိက်ပုံမရ။ အမြည်းကလေးနှင့် အရက်ကိုသာ အာရုံရှိနေပြီး စားလို့ကံ သောက်လို့ကံ ရှိနေသည်။

ရုတ်တရက်...

ပုတ်မည်း လက်ထွစ် ကိုင်ထားသော အရက်ဖန်ခွက်မှာ အရက်နှင့်အတူ ရုတ်တရက် မြောက်စောက်သွား၏။

ပြီးတော့...

ရုန်း

ဟူသောအသံနှင့်အတူ လူတစ်ယောက် ဒေါင်မိုး အပေါက် မှနေ၍ ဆောက်သိုဝစ်ကျလာ၏။

ပုတ်မည်းသည် ရှိပင်မကြည့်ဘဲ ပြန်ကျလာသော အရက်ခွက် ကို လက်ဖြင့်ဖမ်းကာ အရက်ခွက်ကို လှန်မပျက်ဆက်သောကံ နေလိုက်၏။

ဆိုင်ရှင် အဘိုးကြီးနှင့်စားပွဲတီးလှလင် မျက်လုံးဖြူးအား ခြေသည်။

ပုတ်မည်း ဆိုင်ရာမှရုတ်တရက်စကား ထိုလူထံ လျှောက် သွားသည်။

ထောင့်ရုံနှင့် ထိုလူမထနိုင်၊ အတိလစ်ကာ မေ့မြောနေလေ သည်။

ပုတ်မည်း တစ်ချက်ဖြူးလိုက်ပြီး အရက်ဖြင့် ထိုသူ၏ မျက် နှာပေါ်သို့ လှမ်းပတ်လိုက်၏။

ထိုသူသည် ဆီးအချိန်ကျမှ လူးလွန်ကာ သတိရလာသည်။ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်သော မျက်လုံးအစုံနှင့် ပုတ်မည်းအား စိုက် ဩဉ်နေမိ၏။

ပုတ်မည်း စကားတစ်ခွန်းမှမသိ၊ မလှုပ်မယှက် ပျက်စောက် စည်းမခတ်စွာ ထူးခြားတက်မြက်သည့်မျက်လုံးအစုံဖြင့် စူးစိုက် စွာပြန်လည်ကြည့်လိုက်၏။

ထိုသူမှာ ဇောချွေးများ ပြန်လာသည်။

ကြက်သီးမွေးညှင်းများထကာ ပုတ်မည်း၏မျက် လုံးစူးစိုက် မှုဒက်ကို မခံနိုင်စော့ချေ။

ပုတ်မည်း တစ်ချက်ဖြူးလိုက်၏။

မင်း ယောက်ျားတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ဘာလို့ ခိုးကြောင့် နှောင့်အလုပ်ကို လုပ်ရတာလဲ

ကျွန်တော်... ကျွန်တော် သဘောနဲ့ လုပ်ချင်လို့ လုပ်ရတာ မဟုတ်ပါဘူး

၁၃၄ တက္ကသိုလ်အောင်နေလင်း

ခေါ်ပြင် မင်းကို ဘယ်သူက ခိုင်းတာလဲ၊ မှန်မှန် ပြော
ပေးကာ

ကျွန်တော် အမတ်အတိုင်းပြောရင် မင်းအသက်ကို ချစ်
သူပေးမှာလား

အေး မင်း အမတ်အတိုင်းပြောရင် ကျွန်တော် အသက်ကို
ချစ်သလားမယ်

ကျွန်တော် ထို ဆရာတို့အထက်မှာ ခိုင်းလို့ ရောက်လာရ
တာပါ

မင်းဆိုရအောင် ပြောလိုက်စမ်း၊ ပုဂံမည်းဆိုတဲ့ ကောင်
ကို ခိုးချင်တာပဲလို့ ပြောမိန်းမခွာကမျိုးနဲ့ ခမ်းလဲ မရဘူး
လို့

အခန်း (၂၅)

ယုဗျေးကြီး စေတင်မင်း ချက်စီမှိတ်ကာ အိပ်ရာထဲကိုမှာ
လဲလျှောက်နေသည်။

နုညွှာသိင်္ဃမူဘော် လက်ကလေးမျှောက် ယုဗျေးကြီး၏
ကိုယ်ပေါ်ထစ်ဖြင့်သာစွာလှုပ်ရှားလျက်ရှိ၏။

စေတင်မင်းက အညောင်းအပြုံး အနှိပ်ခဲနေခြင်းပဲ ဖြစ်လေ
သည်။

ယုဗျေးမင်းနှင့် လှပျိုပြုတစ်ယောက်၊

အခန်းထဲတွင် နှစ်ယောက်တည်း ရှိနေကြသည်။

‘ကူးလောင်တစ်ယောက် အိပ်ရာထဲ ခိုးပြီလား’

စေတင်မင်းက ရုတ်တရက်မေးလိုက်ရာ...

အခန်းထဲက ထွက်လာတာတွေ မတွေ့အေးဘူး ယုဗျေး

ကြီး

‘ခါနဲ့ ပေါက်ချန်းရော့ ဘယ်သွားနေလဲ’

သု စောစောတန်းက ကျောင်မန်းကို သွားကြည့်တယ်လို့ ကြားဘယ်၊ အခု ရွှေစီစားသောက်ခိုင်က မိန်းမကြီးနဲ့ သူ့ ဘေးတောင် ထပ်တယ်။

ပေါက်ချွန်း၏ အကြံအစည်ကို သူငွေ့ကြီး ချက်ချင်း နားထောင်လိုက်၏။

မိန်းမ ကိစ္စအားကံစော့ မဟုတ်နိုင်။
ပုတ်မည်း ပထမဆုံး အကြိမ် ဤမြို့သို့ ရောက်လာပြီး တိန်ဒာမည်ကို ရသွားခြင်းမှာ ရွှေစီစားသောက်ခိုင်မှ ဖြစ်သည်။

ထိုကြောင့် ပုတ်မည်း၏ သဘင်းကို သိလိုချင်သွားခြင်းပင်။ သူ့ညီ ပုတ်မည်း အကြောင်း တစ်စုံတစ်ဦးထက် မိမိ သိရှိမည်လော ဖြစ်သည်။

ယင်းအချက်ကိုစဉ်းစားမိသည်ပင် ပေါက်ချွန်း၏ လှုပ်ငန်းအပေါ် စေ့စပ်လေချာမှုရှိကြောင်း မြဲသလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ယင်းအတွက် ထောင်မင်း၏မျက်နှာ ပြုံးရွှင်သွား၏။ သူ့တပ်ညွှန်ကျော်များမှာ အားကိုးလောက်မပါပေသည်။ ထောင်မင်းကို အနံ့စားပြီး ရန်ပြုလျှင် ထိုထူဟာ အရှုံးနှင့် ရင်ဆိုင်ပြီး မရဏလမ်းသို့ ရောက်ရမည်သာဖြစ်သည်။

ရွှေစီစားသောက်ခိုင် အပေါ်ထပ်သို့ ပေါက်ချွန်းရောက်ရှိနေသည်။

သူသည် ဆိုင်ရှင်မိန်းမကြီးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ကာ စကားမပြောဘဲ စူးစိတ်ပြုသည့်နေထိုင်ရုံ၏။

မိန်းမကြီးမှာ ဝေးကြောင်ကာ အနုရုန်သွား၏။ အတန်ငယ် ကြာသောအခါ ပေါက်ချွန်းက စကားကို စတင်သည်။

ကျုပ်စီဆိုင်ကို ဘာအတွက် ရောက်လာတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား သိဖို့ ဧကောင်းတယ်။

ထိုအခါမှ မိန်းမကြီး၏မျက်နှာ ပြုံးပြုံး ရွှင်ရွှင် ဖြစ်သွားနိုင်သည်။

ရှင်အတွက် ပစ္စည်းကောင်း အထူး အစီအစဉ် တစ်စပ် လှုပ်လှားပါတယ်။ ဒီလောက်တော့ ကျွန်မ အလိုက် သိတတ်ပါတယ်။

ကျုပ်လိုချင်တာ အခါ မဟုတ်ဘူးဗျ။ သူ့ပဲ အားပေးပေးလို့လားပြန်သည်။ ပေါက်ချွန်းတစ်ယောက် စိတ်ပြောင်းသွားသော်လည်းကောင်း၊

မဖြစ်နိုင်။ ဘယ်နည်းနဲ့မျှ မဖြစ်နိုင်။

မိန်းမကို မကြိုက်နက်သက်သောယောကျ်ားဟူ၍ မရှိနိုင်ပေ။ ရှိသော်လည်း ထိုသူသည် ယောကျ်ားမဖြစ်နိုင်။ စိတ်ပိုင်းပိုင်းမှာ ကိုယ်ကင်္ဂါပိုင်းဆိုင်ရာ ချစ်ဖွယ်ကောင်းချက် တစ်ခုခုရှိသော ဖြစ်ရမည်။ ထိုမဟုတ်လျှင်လည်း အာသင်္ဂါ ကုန်အိမ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သဖြင့် ဘာဖြစ်မည်။

မိန်းမကြီးက မင်းသိသာ ကျွန်ုပ်တို့ မှတ်ချက်ချလိုက်
 နှင့် ဘယ်လို ပြောင်းလဲသွားစေရင် အရှက် မှေးသော
 ဘော မကုတ်ပါဘူးနော်
 ပေါက်ချင်း ယုံယုံ မပြုံးရဲဘဲလို့လည်း
 စက္ကန့် အရှက်မပေးဘူး မှေးသော ခင်ဗျား ပြစ်နေလို့လည်း ဖြစ်
 လို့မိလေ
 သူမ ရည်းစား ချစ်သူ ဘွား၏ ဤမျှ ဖိတ်အပြောင်း ဖယ်
 ခြင်္စင်သား ပေါက်ချင်း၏ အဝတ်အစားကို သူ လုံး မှန်းဆ၍ မရနိုင်
 နေဘဲ ပြစ်သွား၏။
 သူမသည် ရုတ်တရက် အကြောင်းတစ်ခုကို စဉ်းစားမိလိုက်
 သည်။ သူ့အတွက် ချက်ချင်းပင် ချက်နုမုဒ် ပြန်လည် ကြည့်
 လင်အားလည်း။
 မဟာတိမ်လှရော၊ ရှင် ယုဒ ရောက်လာတာ ကိစ္စက ဟို
 ပုတီးစည်းဆိတ်ကောင်၊ ပတ်ဆတ်လို့ပဲ ပြစ်မယ်။
 မိမိကောင် ခင်ဗျားဆိုင်မှာ အလုပ်လုပ်သွားနေတယ်လို့
 ပြောနေကြပါသား။
 သူ့ အရှက်ဖိုး မရှင်းနိုင်လို့ လှုပ်ခနဲ နှိပ်ထားစော့ပါ။
 ပုတီးစည်း ဆိတ်ကောင်က ဘယ်လိုကနေ ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး
 ဒီဆိတ်ရာ ရောက်လာတာလဲ။
 ဘယ်သူမှမသိကြဘူး။ မိမိဆိုင်ကို သူလာအရှက်သော်တော်ပြီး
 လူမနိုး မသိအောင် မှေးနေအောင် သတ်ထားမိကြတာလဲ။
 သူမ၏ အပြေကောင်းကို ကြားလိုက်ရသော်လည်း ပေါက်

ချင်း၏ မျက်နှာမှာ ရုတ်ခြင်းပင် တင်းမာခက်ထန်သွား၏။
 မည်သည့်စကားကိုမျှ မပြောတော့ဘဲ မိန်းမကြီး၏ မျက်နှာကို
 အကဲခတ်သော မျက်လုံးများဖြင့် စူးစူး စိုက်စိုက် ကြည့်၏။
 အတန်ကြာအောင် ကြည့်နေလိုက်သည်။
 နောက်မှ သူမသည် မိမိသာ ပြောခြင်း မဟုတ်ကြောင်း
 ယုံကြည်လောက်ထောင့်မှ အတားကိုအက်ပြောသည်။
 သူ့ ဘေးကတော့ အရှက်ဖိုး မပေးနိုင်လို့ ဆိုင်မှာ အလုပ်
 သမားအဖြစ် ရပ်စဲလုပ်ပြီး လှုပ်ခနဲ နှိပ်လိုက်တယ်လေ။ ဟုတ်
 လား။
 'ဓာတ်ပါအလား၊ ငြိမ်တော့... ထိုက ချီးသားစီထ ရုတ်မယ်။
 အနားရောယုံကောင်းပါတယ်။'
 'ဓါတ်နီဂဲလား၊ အသက်ကလဲငယ်ပြီး ရုပ်ကလဲမနိုးထော့
 ဆိုတာကော။'
 ပေါက်ချင်း၏ ခုနက်က ပြောလိုက်သော စကားကြောင့်
 သူမ၏မျက်နှာမှာ ခင်းဆီရောင်ဆန်းသွားသည်။
 'ဒါတွေကို ကျွန်ုပ် ဂရုမစိုက်မိပါဘူး၊ နောက်ပြီး သူ့
 ကျွန်ုပ်နဲ့လဲ အမှတ်မဲ့မှ ပတ်ဆတ်တာမှ မဟုတ်တာ။'
 'မရှုပ်စင် ပြီးစာပဲလေ၊ ကျုပ်က ပြစ်စာတတ် အဆေး
 ပြောတာပါ။'
 ပေါက်ချင်းက မကားကို ခေတ္တ ရပ်လိုက်လည်း မြီး
 ဆက်၍
 'ခင်ဗျားဆိုင်မှာ နေနေတုန်းက ဘာမှမပြုံးစာတော့ လုပ်
 သေးဘူး'

ပေါက်ချန်း၏ ရက်တရက် ပေးလိုသော မေးခွန်းမှာ
အကယ်ပင် အကွက်ကျသော မေးခွန်းဖြစ်သည်။ အဓိကဖမ်း၍
အလယ်တွင် မေးလိုက်ခြင်းမျိုး။

သူမအတွက်ပူ ပေါက်ချန်းက အမေး လွက်ထလောက်
အပြောကို သွက်သွက်ကလံလက် မမေးနိုင်ပေ။ ပေး၍လည်း
မဖြစ်။ စဉ်းစား၍ ပြောခဲ့စဉ်မူပိုင်။

အပြောစစ်ချက်များပါက နိမိတ်တက် ကံအဆိုးဆုံးဖြစ်သွား
နိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။ သို့အတွက် သူ့သည် ပေါက်ချန်း
မေးခွန်းကို ချက်ချင်းမပြောဘဲ ခေတ္တမျှ စဉ်းစားလိုက်သေး
သည်။

ဘာထူးထူးခြားခြားမှ မရှိပါဘူး။ စားပွဲထိုး၊ ပန်းကန်
ဆေး၊ စံမြတ်လှည်းနှင့် အခြား ဆိုင်ဗာတီရ အလုပ်တွေလောက်
ပါပဲ။

‘အနေအထိုင်ခကမ၊ ဘာမှ ထူးထူးခြားခြား မရှိဘူးလား’
ပေါက်ချန်းက သူမကို စူးစိုက်ကြည့်ရှင်း ခြင်းသည်။ စိုးရွ
လှသော အကြည့်ကြောင့် သူမရှစ်ထံတွင် ဒီတိခန့်ပင် ဖြစ်သွား
သည်။

ဆင်း...သတိရပြီ၊ ထူးတယ်လို့ ပြောနိုင်တာ တစ်ခုတော့
ရှိတယ်။

‘ဒါဖြင့်ပြောစမ်း၊ ဘာများလဲ’
‘သူက သိရှိပြီးတော့ကို သည်းခံနိုင်တယ်။ သူများတွေက
ဘယ်လောက်နီဝီနီဝါ၊ ဘယ်လောက်ရန်စစ၊ တစ်ချက်လေးမှ
မတုံ့ပြန်ဘူး။ အမြဲခေါင်းငုံ့ခံနေတာပဲ။ သည်းခံတဲ့နေရာမှာ

တော့ သူလိုလူမျိုး ကျွန်မ မတွေ့ဖူးသေးဘူး။ ဒါကြောင့်
သူ့ကို လူတွေက ဖွတ်မည်းလို ခေါ်ကြတာပေါ့။ နောက်ဆုံး
တော့ အသုံးမကျတဲ့ ဖွတ်မည်းလိုထောင် နှစ်မည်တွင်သွား
တော့တာပဲ။

သူမ ပြောသမျှကို ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေသည်။
သူ၏ခေါင်းထဲတွင်တော့ ဖွတ်မည်းကို မည်သို့ရင်ဆိုင်ရမည်
ဆိုခြင်းကို အကြံထုတ်လျက်ရှိသည်။

ဖွတ်မည်းသည် မည်သည့်လူစားမျိုးနည်း။
သူမကတော့ လူတကာစော်ကားသမျှ ခေါင်းငုံ့၍သာခံခဲ့
သဟု လိုသည်။

သို့သော်...

သံလက်သီးကျောင်ပန်းကို ဒုက္ခိတဝါဝသို့ ရောက်ကောင်
ပို့ဆောင်လိုက်သည်သာမက၊ သံမဏိခေါင်း ချန်းထိန်လိလူ
တစ်ယောက်ကိုပင် အပြတ်ရှင်းပစ်နိုင်ခဲ့သည် ဖွတ်မည်း၏အရည်
အသွေးမှာ ထာဝမည မဟုတ်နိုင်။

ပညာစွမ်းကျွမ်းထက်လျက်နှင့် မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်
လူတကာ၏ နှိမ်ချစော်ကားခြင်းကို လက်တူပြန်ခြင်း မပြုဘဲ
ခံခဲ့သည်။

အကျိုးအကြောင်း ဆက်စပ်ထွေးစော၍ မရလောက်
အောင်ပင် ဖြစ်နေတော့သည်။

သူမက သက်ပြင်းတစ်ဇက် ချလိုက်ပြီး စကားအကဲပြန်
သည်။

ကျွန်မထဲ ဘယ်လိုမှ တွေးလို့ မရအောင် ဖြစ်နေတယ်။

သူ့အစွမ်းအင်ကို သုံးစွဲခဲ့တဲ့ သူဟာ အခုတော့ ပညာစွမ်း
မသေးမနား ကြားနေရပြန်ပြီ။

သူ ဒီလိုလုပ်တာဟာ အခုကြောင်းတစ်ခုခုတွေ ချိရမယ်၊
သူဟာ ဒီကြည့်ချက်တွေခုခု ရှိနေရမယ်၊ ဒါကြောင့် သူ
ကို ခေတ်ပြု ပြီး ဆိုင်းပညာ မဟာတ်ချင်လောက်အောင် နေခဲ့
တာပေါ့။

အစ်ကိုပေါက်ချွန်း ဆုံးစားတာ ပြစ်နိုင်ပါ့မယ်၊ ဒါပေ
မီ ကျွန်ုပ် ဓာတ်ခွဲနားမလာဘဲတာရှိနေတယ်၊ သူက ဘ
ကြောင့် ဟိ မုန့်ဖက်ထုပ်ဆည့် သားအပေ့ ဆီးရဲသားတွေ
ကို ဆက်အစားပေး ရစ်တည့်နေရတာလဲ။

စဉ်းစားစရာပဲ၊ ခါ... ကျုပ် မေးမယ်၊ ဒီလိုလုပ်တဲ့ အတွက်
သူ့မှာ ဘာအကျိုးကျေးဇူး ရနိုင်မလဲ။

ဘာအကျိုးမှ မရဘူးလို့ မရနိုင်ဘူး၊
ဆေး... ဟုတ်တယ်၊ အကျိုးမရှိရုံမကဘူး၊ ကံမကောင်း
အကြွေပေးလေ့ရှိ အသက်တောင် ဆုံးရှုံးသွား နိုင်တယ်၊
ကျုပ်ဆိုရင် ဒီလို အကျိုးမရှိဘဲ အလုပ်မျိုးကို ဘယ်တော့မှ
မလုပ်ဘူး။

ပေါက်ချွန်းက အသေးအနက်ဆိုတာ မတ်ချက် ချိရပြန်၊
သူမသည် ပေါက်ချွန်းနှင့် ရင်းနှီးခင်မင်ခဲ့သည်မှာ ကြာပြီ
ဖြစ်၏။

ယခုလဲ အသေးအနက် ဆင်ခြင်တေးတွေ တတ်သ
အနေအထားမျိုးဖြင့် သူ့ကို တစ်ကြိမ်မျှ မတွေ့ဖူးခဲ့ပေ၊ သူမ
သိထားခဲ့သော ပေါက်ချွန်းမှာ ဘိုးဆိုတိုက်၊ ကျားဆိုတိုက်၊

ဒီစစ်နိုက်ကုန်းကုန်း လုပ်တတ်သော လက်ျာရည်သား သူ
သက် တစ်ယောက်သာ ဖြစ်သည်။

ယခုတော့ မိမိ၏ အထင်မှားနေပြီ ဖြစ်ကြောင်း သူမ
ကောက်ခံစား သိခဲ့ပေပြီ။

အမှန်အလင် ပေါက်ချွန်းနှင့် အဆောင်ကောင်းတော
သူ တစ်ယောက်သာ ဖြစ်သည်။

မိမိကို လက်ခံရည်သမားအဖြစ်သာ အများ အထင်မြင်
ပေးပြီး နားမပြတ်ကို ဆိုချိန်တားနိုင်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

ပေါက်ချွန်း၏ အဆင်မတော်နေသောမျက်လုံး၊ အလေး
အနက် စဉ်းစား တွေးဆနေသောမျက်နှာသွင်ဖြင့် ထိုက်ကြာ
ရင်း သူမသည် ဖွတ်မည်၊ အတတ် စိတ်ပေး စံချိန်နေမိ
လေသည်။

ဤအထိမ်းဆိုင်လျှင် ပေါက်ချွန်းသည် ဖွတ်မည်၊ အတွက်
အန္တရာယ်ရှိသည် ပြိုင်ဖက်ကပ်ယောက်ဖြစ်သည့်သာမက ဖွတ်
မည်သည် ပေါက်ချွန်းကို ရင်ဆိုင်ရလျှင် မလွယ်စေကြောင်းသိ
သိ၏။

ပေါက်ချွန်းနှင့် ရင်ဆိုင်ရသောပုံစံနှင့် ဖွတ်မည်၊ အတွက်
နှောက်ဆုံး လက်စသိမ်းသောပုံ ဖြစ်တော့ခြင်း ဖြစ်ပေမည်၊
ပေါက်ချွန်းနှင့် ရင်ဆိုင်နေပြီးတိုင် ဖွတ်မည်၏ ကျော်ကြားစ
ဉ်နေသော အမည်သတင်းသည်လည်း ကွယ်ပျောက်သွားလေ
သည်လားဟု သူမ တွေးနေမိလေသည်။

သူမမှာ မျက်လွှာ ရှုထားရင်းမှ စိတ်ထဲတွင် အဖွဲ့
ပေါင်းစုံစိုက် လူးလူး ယှဉ်သန်းနေသည်။

ထိုသို့ အချားစားလွန်နေရာမှ မျက်လွှာပင့်ကာ ခေါင်း
ဆွဲ ကြည့်လိုက်မိလော့အခါတွင်...

ပေါက်ချွန်း၏ ထက်မြက်စွာရှုသော အကြည့်နှင့် ရင်ဆိုင်
မိသည်။ အရှောင်လက်နေသော မျက်လုံးများဖြင့် စိုက်ကြည့်
နေသော အကြည့်။

သူမသည် ကြက်သီးထကာ ဇောချွေးပင် ပြန်သွားသည်။
ပေါက်ချွန်းက ပါးလှုပ်သော နှုတ်ခမ်းကို ဟန့်ရုံမျှပြုကာ
ခပ်ယိုယိုခလဲ ပြုံးလိုက်နေသည်။

ခင်ဗျား စီကောင်အတွက် စိတ်ပူနေလား
သူမ မည်သို့ ပြန်ပြောမုန်းမသိ ပြစ်သွား၏။ ကျိတ်၍
ဘုရားတမိသည်။ မိမိစိတ်ထဲရှိသည်များ ပေါက်ချွန်းသိသွား
ပြီလား။

စာကယ်တော့ ခင်ဗျားက သူ့အတွက်ဘာမှ စိတ်ပူပန်
နေရာမရှိပါဘူး။

ကျွန်း ကျွန်...ကျွန်မ

သူမ စကားမဆက်နိုင်။

ပေါက်ချွန်းက ခင်ဖြိုးပြုံးပင် စကား ဆက်ပြန်သည်။

ကျော့ဝါးနန်း ချွန်းတိန်ဆီစား ဘာမှန် ထိုင်းသမားတွေ
မဟုတ်ဘူး။ နှာမည်တစ်လုံးနဲ့ ထိုင်းစားနေကြတဲ့ အကျော်
အမော်တွေ၊ သူတို့ကိုင်စွဲဆောင် တိုက်နိုင်တဲ့လူဆိုတာ သိုင်း
သောကမှာ လက်ချိုးနေလို့တောင်ရတယ်။

ဒီလိုဆိုရင် ပုတ်မည်းလာ ဘယ်သူဖြစ်လဲဟင်
သူမက သိလိုဇောနှင့် မေးလိုက်သည်။

အင်း...တကယ်လို့ များ ဒီပုတ်မည်းလာ ကျုပ်ထင်ထား
ကလူ ခြစ်နှမယ်ဆိုရင်တော့ ဒီဂူမှာ အရေးနိမ့်မဟာ ကျုပ်
ဖြစ်ချင် ပြစ်သွားနိုင်တယ်။

ပေါက်ချွန်းက မိမိကိုယ်ကို ပြောသကဲ့သို့ တီးဆိုးပြော
နေသည်။

ဤစကားကို ကြားရသောအခါ သူမ အံ့တော် စိတ်ထက်
သာရာရသွားသည်။ သို့သော် ချက်နှာတွင်မူ အမူအရာမပျက်
စေရန် တန်ဆောင် ထားလိုက်သည်။

သူမသည် အထွေထွေအပြု ပြီး ဘဝပေးအသိခံ ကျက်နေ
သော အပျိုအမီးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ မည်သို့သောစကား
ကို မည်သည့်အချိန်တွင် ဘာစကားသို့ ပြောဆို ဆက်ဆံနေရမည်
ကို ကောင်းစွာ သတိထားသူ ဖြစ်သည်။

ယခုလည်း ဝမ်းမချက်နှာမှာ ပြုံးချိုနေသည်။ ပုတ်မည်း
အထွက် ရင်ထဲတွင်ရှိနေသော ခြိုးရိမ်ပူပန်မှု အရိပ်အယောဓ်မျှ
ပင်မပေးပါ။ မျက်လုံးကသည်းကြည်လို့ ဝင်းလို့။

အစိုကိုပေါက်ချွန်းက ဒီပုတ်မည်း၏တရောင်ကို စာ
ကြောင် တကူးအကျ လိုက်ရှာနေတာလဲ။ နစ်ယောက်စလုံး
အကျိုးမရှိတဲ့အလုပ်ကို မလုပ်ချင်စမ်းပါနဲ့။

ဒီကောင်ကို ကျုပ်လိုက် မရှာပါဘူး။

သူက ပုတ်မည်းကို လိုက်ပြီးမရှာတော့ဘူးတဲ့။

သူမ စိတ်ထက်သာရာ ရသွားပြန်သည်။

သည်လိုဆီ မှတ်မည့်အထက် အနွှေရယ်တစ်ခဲ နည်းသွား
ပြီပေါ့။

ဒေါလေမယ်

ပေါက်ချွန်းက ကောင်းတိုဆက်ပြန်သည်။

တစ်ယောက်ယောက်ကတော့ ဝီကောပင်ကို သွားရှာရ
လိမ့်မယ်

သူမ၏ မျက်လုံး စိုင်းစိုင်း လည်ဆွေးသည်။ နှုတ်မှလည်း
ယောင်၍ မေးလိုက်မိသည်။

ဘယ်သူက ပွတ်မည်းကိုခိုက်သွားရှာမှာလဲ

မိမိ၏ ဗုဒ္ဓ၏ အနည်းငယ် ပုတ်သွားကြောင်း သတိမ
လိုက်မိပြီးမှ ချက်ချင်းပင် မျက်နှာကို ပြန်၍ ပြင်လိုက်လေ
သည်။

ပေါက်ချွန်းက ဘယ်သူ့ကိုများ ပွတ်မည်း အရှာ ခိုင်း
မည်နည်း။

သူ့အကဲအမတ်တွင် ရှိသော မိုက်ခဲ သိုင်းသမားများကို
စေလွှတ်မည်လော။ သူ့ထိုလောကကိုတော့ ပွတ်မည်းကအနိုင်
ရနိုင်တော့မိ ခင်းရှိ။

ပွတ်မည်းကို သွားရှာရမခက်

ပေါက်ချွန်းက သူမကို စူးစိုက်ကြည့်ကာ လက်ညှိုးဖြင့်
ဆိုးလိုက်သည်။

ခင်ဗျားပဲ

အဲဒါ့ကြောင့် ခိုက်ရသောကောင်းကြောင့် သူမ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်
သွားသည်။

ကျွန်မက ပွတ်မည်းကို သွားရှာရမယ်... ဟုတ်သား

အေး...မင်းသူ့ကို တွေ့အောင် ရှာပြီးငါ့ဆီ ခေါ်လာခဲ့

သူ ရှိတဲ့နေရာကို ကျွန်မကတယ်လို့လုပ်ပြီး သိမှာလဲ
ပေါက်ချွန်းက သူမကို စိုက်ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။

သူ့ကြည့်က ဓားထွားအလား ထက်မြက် စူးရှလှသည်မို့
သူမ၏ ရင်ထဲတွင် စိမ့်ဆေးသွားသည်။

မင်း သူ့ကို တွေ့အောင်ရှာရမယ်၊ မင်းနဲ့ သူ့ဟာ မျက်
နှာစိမ်းတွေ မဟုတ်ဘူး၊ ပြီးတော့ ဒီနေ့မှာ သူ သွားထု
ကျက်စားမယ် နေရာဆိုလို့ ဒီ မြို့ထဲ ဆိုရင် တစ်နေရာ ထဲပဲ
ရှိတယ်

ဘယ်နေရာလဲ

ထောဒီနေရာ၊ မင်းရဲ့ စားစောက်ဆိုပဲ

ဟာ... မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ သူက ကျွန်မရဲ့ ဆိပ်ကို ဘယ်လို
အကြောင်းကြောင့် လာရမှာလဲ

သူနဲ့ ကျွန်မတို့ရဲ့ သူဌေးကြီး ဒီနေ့ည ဒီဆိပ်မှာ တွေ့ပို့
ချိန်းထားကြတယ်၊ အဲဒီတော့ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့အတွက်
ထောင်ချောက်တွေ ဆင်ထားတာ ရှိ မရှိတော့ သူ ထာပြီ
ကြည့်ရမှာပဲ၊ နောက်ပြီး မင်းရဲ့ ဆိပ်မှာ သူက အလုပ်လုပ်
ခဲ့တာ သူ ကျွန်းကျင်တဲ့ နေရာ ဒီဆိပ်ထဲမှာ သူပန်းနေမယ်
ဆိုရင် ငါ့ကို ရှာလို့တွေ့နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ မင်းပဲ သိနိုင်
မယ်

ဒီတစ်ခါတော့ အစ်ကိုပေါက်ချွန်း မားသွားပြီ
သူမက သက်မချကာ လေထဲတိုးတိုးဖြင့် ပြောလိုက်လေ

ည်။

ပေါက်ချင်းကတော့ ကျော့နပ်ပဲ မရသေး၊ မျက်နှာထား
အင်းတင်းနှင့် ယုံကြည်ဟန် လက္ခဏာ အချင်းပင်။

ရှင် ယောရှင် ကြိုက်သလိုချာနိုင်ပါတယ်၊ ကျွန်ုပ်မရဆိုင်တာ
အစ်ကိုပေါက်ချင်းကို အတူကံလဲ မစိမိပါဘူးရှင်

ပေါက်ချင်းက သူမကို စူးစူး စိုက်စိုက် ကြည့်လိုက် ပြန်
ဆက်။

မိကောင် တကယ်ပဲ မလောဘူးလား
မလောမကြား၊ သူ့ လာရင်လဲ ကျွန်ုပ် မသိဘဲ မရှိနိုင်ပါ

ဘူး။

ပေါက်ချင်းက ဘာမျှမပြော၊ လေလော ဆက်ခတ်သော
မျက်လုံးများဖြင့် သူမထား စူးစိုက် ကြည့်နေ ပြီးနောက်

ရုတ်တရက်ရပ်ကာ ဆိုင်ပြင်သို့ ထွက်သွားလေတော့သည်။

ဆိုင်တွင်းမှ ဆက်ခွာလာစဉ်သော ပေါက်ချင်း၏ နှောက်
ရုတ်ပြင်ကို သူမ ဖော်ကြည့်ရင်း ကျန်ခဲ့သည်။ ဟင်းခနဲ

သက်ပြင်းကန်ချက်ချလိုက်ကာ

အင်း...ပုတ်မည်း၊ ပုတ်မည်း၊ မင်းဟာ စာယ်လဲ နား
လည်ရ ခက်မခဲလား၊ မင်း ခုတုတွေရုံမကဘူး၊ စာခြား လူတွေ

လဲ မင်းကြောင့် ခုတုတွေကြုံကြရတော့မယ်။
ဆိုင်ရှင် မိန်းမကြီး၏ အမည်မှာ ထိုရှင်းဖြစ်သည်။

* * *

အခန်း(၂၂)

ကျွန်ုပ်တို့ စားသောက်ဆိုင်၏ နောက်ဖေးဘက် မီးဖိုခန်းကပ်
တော့ ကောက်ခနဲထိလင်မင်းက အလုပ်များလျှော့ ချီကြလေ
သည်။

သူတို့နှင်းမေ့ခင်ခွဲသည် တစ်နေ့လုပ်မိ တစ်နေ့စား ဘဝ
ဇွေးကြေးကလည်း မပြေလည်။ သို့သော် သူတို့၏တစ်ကို သူတို့
ခင်တယ်သည်။ မြတ်နိုးသည်။

နောက်ဖန်မှာ အ နေ့သူတစ်ယောက်ပင်တည်း။ ကောား
အသံထွက်ရှိမပြောနိုင်။ သူပြောနိုင်သည်မှာ ဖမ်းဖမ်း ဆဲဆဲ
ထောက်စဲဖြစ်သည်။

သို့ရာတွင်...
ကောက်ဖန်ကို နှင်းမောင်နဲ့ မှာ တစ်ကို အချိုးပေး
နိုင်လျှင်သော့တစ်ဆွဲရ ခုတုတစ်ခုမျှ ရောင်းရတင်းတိမ်ဖြင့် ပျော်
ရွှင်စရာနေ့တစ်ရက်ထူးများမင်။

* * *

၁၅၈ တက္ကသိုလ်ဆောင်နေလင်း

ပစ္စည်းပဲ သော သူတို့ဘဝမှာ မလှပ။ ဆင်းရဲဒုက္ခများနှင့် ညှဉ်းနေသည်။ စံသညစ်ရာတွေလည်း အပြည့်ပင်။

ဆင်းရဲသည့်ဒဏ် ကျေကြဲခဲစားရဖန် များသောအခါ ရင် ကျက်ပူရိလာသည်။ ဝေါကျေကျပြားကျေကျ ဘဝကျေကြေခံတို ရင်ဆိုင်နေသူများ နိုင်ကြကော့သည်။

သူတို့တွင် ကြော့စိုကြမှု အပူအပင်ကင်းသည်။ ရမွက်လော ဟန်တိကျားမရှိ။

တစ်နေ့တပတ်လုံး မီးဖိုထဲတွင် ယင်ပင်မန်းမန်း လုပ်ကိုင် ကြရပြီ။ လှုပ်လန်းများပြီးလျှင်တော့ အိမ်ရာထဲတွင်လဲလျောင်း ဆနားယူကြရသည်။

ထိုအချိန်မျိုးမှာ တွေးချင်ရာတော့၊ လူမီချင်ရာလုပ်၊ ကိုယ့် စိတ်နှင့်ကိုယ်ဆင်တော့။

တကယ်တော့ ရွှေငွေစားသောက်ဆိုင်၏ မီးဖိုဆောင်သည် တောကန်ဖန်ဟိုလင်မလှစားအတွက် အလုပ်လုပ်ရာ နေရာလည်း ဟုတ်။ နေထိုင်စရာအိမ်ဆိုလျှင်လည်း မှန်၏။

ကောက်ဖန်တို့လို ဆင်းရဲသူတို့၏အဝမှာ ဤအတိုင်းပင်။ လူတို့တွင် လောဘမရှိကြ။ ရသမျှနှင့်ပေးဝံ့ကြသည်။ မစ္စည်း ဥစ္စာ မချမ်းသာကြပေမယ့် ချမ်းသာ ကြယ်ဝလှများထက်ပင် စိတ်ချမ်းသာမှု ပိုမိုရနိုင်မည် ထင်သည်။ စိတ်သောက မရှိ၊ ပူဖန်ခြင်းကင်း၏။

ယင်းအချိန်မှာပင် သူတို့အတွက် အစာအလှ၊ အစ၏ သာ ယာမှုများပင်တည်း။

ထိုကချက်မှာ မတူကြသော လူတန်းစား နှစ်ခု၏ ကွာ ခြားမှုပင် ပြစ်၏။

ယခုညမှာလည်း အလုပ်တာဝန်များ 'ပြီးစီး ခဲ့ ကြပြီ။ ကျောက်ဖန်တို့ လင်မယားမှာ သူတို့၏ နားနေအိပ်စက်ရာ စတင်ထက်တွင် ရောက်နေကြပြီဖြစ်သည်။

တစ်ယောက်အပေါ် တစ်ယောက် ဖေးဖေးမမ ကော့ ဆိုလျက်ရှိကြ၏။

သူတို့၏အဝအလှကိုကြည့်ရင်း သက်ပြင်းကလေး ချမိသူက ဖွတ်မည်း။ ကောက်ဖန်းတို့ထံ ကြည့်နူးချမ်းမြေ့သော အဝကို ထယ်တော့များမေ့ ရနိုင်ပါမည်နည်းဟုလည်းတော့မိ၏။ တစ်ဖက် မိသလီ အားလည်းကျမိသည်။

သူတို့၏ခင်စားတွင် စားပွဲလေး တစ်လုံးရှိ၏။ စားပွဲ ပေါ်တွင်တော့ ဟင်းပန်းကန်တချို့ ပြီးတော့ ဖွတ်မည်းကြိုက် နှစ်လက်သော ယမကာတစ်လှင်း။

ဖွတ်မည်းကို ဧည့်တော်ပြုရန် တစ်နိုင်သမျှလေးနှင့် ပြင်ဆင် ထားခြင်းပင်။ ကောက်ဖန်သည် ဖွတ်မည်းကို မြင်သည်နှင့် ဝမ်းသာအယ်လဲ နှုတ်ဆက်ရှာ၏။ မျက်နှာမှာ ပြုံးရွှင်လျက် ရှိသည်။ အရက်ပလင်းဆီသို့ လက်ညှိုးထိုးကာ ပါးစပ်စာပြီး အသံပြုလိုက်သည်။ ဆွံ့အနေသူမို့ ပီသသောအသံများကပေါ် ပလာ။ ဝူးဝူးဝါးဝါးမျှသာ။

သစ်ဇနီးသည်က ကောက်ဖန်၏ဆိုလိုသော အာပွေ့သံကို ပြန်ပြောသည်။

ဒီအရက်ဟာ အမျိုးကောင်းတော့ ဟောတယ်။ ခါပေ

၁၅၂ စက္ကသီလ မောင်နေလင်း

မဟုတ် ခေမာရကောသလံ တကယ်ပီးတောက်အစစ်ပါ။ ရှင်အရက်
ကြီးနတ်မင်းသီလံ နတ်တော်ပန်က ကိုသီတိုင် အသင့်ဓယ်
ထားစား

ပွတ်မည်း ဘာပြန်ပြန်ရမည်မသိ၊ စကားကိုပင် မဟန်နီ၊
လည်ချောင်းထဲ ထည့်ခဲဖြင့် ပိတ်ဆို့ခဲထားရသည့် အထိုင်း
ဆင်းရဲသောသူဆိုသည် ချမ်းသာသူထိုင်းမဟုတ်၊ သဒ္ဓါတရား
လွန်စွာမှ စက်သန်ချေသည်တကား။

တကယ်တော့ သူတို့တဝေညီ နဖူးကချွေး ခြေမကျသည်
အထိ ပင်ပန်းပန်း ခုန်းတန်လှုပ်ရှားနိုင်မ ထမင်းနပ်မိန့်
အောင် နေကြရမည်။ အဆင်မပြေသော အခါမျိုးတွင်
စာမစားကြရ။

ကောဏ်ပန်တို့မာလည်း ခရုစားစားများ ပြစ်ကြသည်။
ယခုမိမိအတွက် အရက်ပြိုင်ညှစ်သောကြောင့် သူတို့အတွက်
အစနေ့စာဝမ်းရေကို ထိခိုက်နိုင်ကြောင်း ပွတ်မည်းကောင်း
ကောင်း ဧဝနာမိသည်။

မိမိအပေါ် စားရှိုသော ကောဏ်ပန်တို့၏ စေတနာကို
အလေးစားမိသည်။ အခြေအနေကိုပွတ်မည်း ကောင်းကောင်း
သိသည်။

ယခုနောင် ပွတ်မည်း အရက်သောက်၍မဖြစ်၊ လုံးဝ
မသောက်နီစိ။

ဆေးကုလျင်လည်း ဇစ်ခွက်တည်းနှင့် ဆယ်တော့ပုံမပြီး၊
တစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက်၊ တစ်ပလင်းပြီးတစ်ပလင်း အရှိန်သတ်၍
ရသည်မျိုးမဟုတ်။

အဆုံးတွင် ထူးစွန်းသူများ မသိအောင် မောက်သွားတော့
မှသာ ရပ်စန့်သူ၊မည်း။

ယခုညတွင် ပွတ်မည်း အရက်သောက်ပြီး မူးနေခဲလျှင်
ထိပ်သေတွင်း ကိုယ်ဆုံးသည့်နှင့် မခြားပင်၊ ငွေမင်းကို ဖိတ်
ကောင်းရိုက်သည့်နှင့် အစုစား။

အဲသည်တော့ သောက်ဆုံးပြန်ရေးရှုမဖြစ်၊ ပြီး...ထောင်
မင်းထိုနှင့် ခိုင်းစားသည်ပုံက ရှိနေသည် မဟုတ်ပါသေး။

ကောဏ်ပန်တို့သည် ပွတ်မည်း၏ မလျော်မလောက် စိတ်ကိုင်စိုက်
ပြစ်နေသည် အပူအထက်ကြည့်ပြီး မျက်မောင်ကြုတ်လိုက်၏။
မျက်နှာမာလည်း မသာမသာ၊ စိတ်မကောင်း ပြစ်နေဟန်တူ
သည်။

ငှက်ခြေဆူက ခင်ပွန်းသည်ကိုယ်စား ပြောပြန်သည်။

ရှင်ဘာပြန်လို့မသောက်ဘာလဲဟင်၊ ရှင်သောက်စေချင်
လွန်းလို့ ရှင်ကိုစည့်ဝတ်ပြင်လွန်းလို့ ကျွန်မတို့ခွေးနည်းစား
ဝယ်ထားတာပါ။

ရဟ်ကျေဖြူစင်သော ကောဏ်ပန်တို့လင်မယား၏ စိတ်ရှင်း
ထို ပွတ်မည်း နားလည်သွားသည်။

ကြုံမျှ စေတနာနှင့် ကျွေးစားပြုနေသည်ကို မြင်းသန်
သော်၊ ရိုင်းရာကိုမည်း၊ စာစိမက်သား၏ စေတနာကိုလွန်းအသိ
အမှတ်ပြုသလို ပြန်နိုင်၏။

အဲဒါ၏စေတနာကို နားလည်ရပေမည်။
သည်တော့ ပွတ်မည်း မမြင်းတော့။

အရှက်ခွဲရင်ဆိုင်နေလင်း အစဉ်အတိုင်း မော့ချလိုက်သည်။ ထိုအခါမှ ကောက်ဖန်၏မျက်နှာ မြူးလာသည်။

ချက်ချင်းပင် နောက်ထပ်တစ်ခွက် အပ်မိ၍ နှိပ်ပေးလိုက် ပြန်သည်။

ကောက်ဖန်၏ရင်ထဲတွင် ပြောစရာစကားတွေက အပြည့် ပြောချင်လှန်းအားကြီး၍ မီးစပ်မှာ တလှုပ်လှုပ်နှင့် ဖြစ်နေ သည်။ အဆင်မပြေဘဲ မသိမကျ၊ စာအဲအဲနှင့်သာ။

သူ့စဉ်းပြစ်သူကမင် အလီလီသိစွာပြင် ကောက်ဖန်၏ အခက်အခဲကို ဝပ်ရောက်ပြောရင်းပေးလိုက်သည်။

သူ့စိတ်က အရှက်ကို ရှင်က အခုလို အရေးတယူ သောက် တဲအတုက လူသိဝမ်းသာနေတယ်။ သူ့ကိုခင်မင်စွာအကြောင်း သိရလိမ့် မျှော်နေတယ်လေ။

ပုတ်မည်း ခေါင်းမေ့၍ အညှစ်လိုက်သည်။ ကောက်ဖန်နှင့် အကြည့်ချင်းဆုံသည်။ မီးစပ်ကပြောမရသော်လည်း အဆောင် စာလက်လက်ထွက်နေသော မျက်လုံးများက ရှင်တွင်းရှိစေတနာ အမှန်ကို ဖော်ညွှန်းပြနေသလို။

သည်တော့ ပုတ်မည်း ခုတိယပြောကံ အရှက်တစ်ခွက်ကို မော့ချလိုက်မိပြန်သည်။

ကောက်ဖန်၏ ဝမ်းမြောက် ကြည့်နူးမှုက အတိုင်းဆက် အလှမ်း သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ဝမ်းသာလှန်းလှသည်။ အထိမ်း အမှတ်ဖြင့် အရှက်တစ်ခွက်ကို နှိပ်ပေး မော့ချလိုက်သည်။

အရှက်သောက်သည်မှာ ကောက်ဖန်၏အတုထိ အဆန်း မဟုတ်။ သို့သော် သူ့၏အဖက်လှုပ်ကပ်စာအေးစာအေးယောက်က

အရှက်သောက်ခြင်းအတုက အလွန် မျော်ရှင်နေခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

ဆင်းရဲမဲ့စေရာသည့်အထိ အလွန်ပြစ်သော ကောက် ဖန်အား ပီတိဆွေတစ်ယောက်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုသူ မရှိခဲ့။ အရှက်အတုသောက်ဖို့ပင် မပြောနှင့်။ ယခုတော့ ကောက်ဖန် သည် သူ့ဆန္ဒတစ်ခုပြည့်စေခဲ့ပြီ။ မိတ်ဆွေလည်းတွေ့ အရှက် သောက်ဖော်လည်းရ။

လောကကြီးတွင် နေထိုင်ကြသူများအတွက် အရေးကြီးဆုံး ကား မည်သည့်အရာနည်း။ မိတ်ဆွေကောင်းရဖို့ပင်။

ကောက်ဖန်၏ ဝမ်းသာပီတိဖြစ်နေခြင်းကို မြင်ရသောအခါ ပွတ်မည်း၏ ရင်တွင်းဝေဒနာတစ်မျိုးကို ခံစားရသည်။ ဖင်း ဝေဒနာကို အရှက်မလွဲ၍ အခြားနည်းဖြင့် ပစျောက်အောင် လုပ်၍မရ။

ပုတ်မည်း လည်ချောင်းတစ်လျှောက် အရှက်များ တစ်ခွက် ပြီး တစ်ခွက် လျှောဆင်းသွားပြန်သည်။

ထိုစဉ်တွင်...
စုန်း

မီးဖိုခန်းတွဲခါး တွန်းပွင့်လိုက်သံ၊ ပြီးတော့ အခန်းတွင်း သို့ တန်းစပ်လာသော ဆိုက်ရှင်မိန်းမတို့ လှိုင်း။

ပုတ်မည်းလက်တွင်းရှိ အရှက်ခွက်ကို မြင်လိုက်သောအခါတွင် သူမ အလွန်အံ့အားဆင်သွားသည်။

ဟင်...မင်း အရှက်တွေ့ဒုက္ခသောက်နေတယ်။ ကုန်လား နည်းနည်းလောက်ပါ။

၅၅၆ စာတိုချုပ် အောင်နေလင်း

မိန့်ပေးမိမ့် အရက် မိမိသက်ဆိုင်ချက်ဆိုတာ မင်း နား
မလည်ဘူးလား

သူက ကျွန်တော် မိတ်ဆွေဆိုတာ...
ပုဂံမည်းက ကောက်ခံပိုင်ကို လက်ညှိုးဆွဲပြုရင်း ပြောသည့်
ထောက် ပုဂံမည်း၏ စကားကို ကြားရသော လီရှန်းမှာ အလွန်
ဝေငြိတော့ ခေါ်သတိပေးတာလည်း။

မိမိမေ့ဟုတ်လား၊ သာမိတ်ဆွေလား၊ မင်းရဲ့မိတ်ဆွေက
မင်းအသက်စက်ပျံပြီး ထန်စီးရုံလဲလား

ပုဂံမည်းက သူ့ပျိုရင်မပေး၊ မပြုရင်လည်း မလို့၊ ပုဂံ
မည်းသည်လည်း ကောက်ပင်လိုပဲ။

မိမိ၏အသက်စက် မိမိမေ့ကောင်း ဝိသေသော မိမိမေ့တတ်
ကို ပိုမိုချီတန်ဖို့ တားသည်။

အထို မိမိမေ့မိမိ မိမိမေ့ကောင်း တစ်ယောက်ကို
လိုက်သည်ဆိုလျှင် မည်သည့်အရာနှင့်မျှ ဇာန်စီးပြုတ်နိုင်မည်
မဟုတ်။

သို့ဖြစ်ရာ...

အေးရမ်းရှင်ရှေးနှစ်ပည့် ဆိုက်ပဲဘစ်ပွဲကို ဝင်နှံရလျှင်
တွင် မိမိကောင်းဆွေကောင်း ဓာတ်ယောက်ဖြစ်သော ကောက်
ဖန် ဆိုက်သည့် အရက်ကို သောက်ခြင်းမှာ ပုဂံမည်း၊ မှား
အစား၊ မခံသလား။

မည်သမျှ အခြေမခံနိုင်

ပုဂံမည်း ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် မသိ၊ လီရှန်းကတော့ ပုဂံ
မည်းအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်နေသည်။

စောစောတန်းက မင်းကို ဘယ်သူ လာရှာတယ် ဆင်
သလဲ

ပေါက်ချန်းလား

ပေါက်ချန်းဟာ ဘယ်လိုလူစားမျိုး ထင်သလဲ

သိပ်စောတယ် သိုင်းသမားတစ်ပေ့ ကိုလို့တော့ ကြားပူး
ထားတယ်

အေး...သူက မင်းဆင်တာဆက်တောင်မှ ပျိုပြီးအစွမ်းထက်
နေသေးတယ်၊ သူက သိုင်းသမားဆက်ဆက်တောင် မဟုတ်
ဘူး...

တတ်လား

ပုဂံမည်းက မဝီတင်ရဲ

မင်း ဒီမှာရှိနေမယ်လို့ ဂျာသေသေချာချာတော် တွက်ထား
တယ်၊ ပြီးတော့ မင်းရဲ့ဇာတ်ရုပ်ကိုလဲ ဆုလံနေတယ်

က...ဒါဖြင့် ပြောပြခမ်းပါဦး၊ ကျွန်တော့က ဘယ်သူလဲ
ဆိုတာ

ဟို...ဒါကတော့ မင်းကိုယ်မင်း အသိဆုံး ဖြစ်မှာပေါ့၊
မပြောဝင် သူတို့ကိုပြန်လွှာမယ် ထင်တယ်၊ သူ့နဲ့တော့ရရင် မင်း
အတွက်တော့ သေနေစေ ပြု ထင်တာပဲ

လီရှန်းက ကတော့ခေါ်သောနှင့် ပြောနေသည်။

ပုဂံမည်းကတော့ ဂရုမစိုက်သူမို့မျက်နှာဖမ်းချက် မပျက်၊
အမူအရာကလည်း မတုံတက်တေး။

ဘယ်သူမဆို ဓာတ်နေမခံ တစ်နေ့ ဒေလုမှာမိ၊ သေ

တာ မဆန်းပါဘူး၊ ယှဉ်ပြိုင်တဲ့ဆိုတာထဲ အရှုံးအနိုင် ရှိမယ်၊ ထိခိုက်ဆုံးရှုံးမှုမရှိမှာလဲ ရှိမယ်

သေရမည့်ကို မကြောက်၊ အသေးအပွယ်ကိစ္စဟု သဘောထားနေလေစေအား၊ လိဂျန်းမည်ကဲ့သို့ ပြောရ တော့မည်နည်း။

ဆက်ဖြင့် ကိုသာ တမူချေ။ လိဂျန်းသည် မေဇာတ်ချွန်း၊ ပြောကြားသွားခဲ့သည့်အတိုင်း စကားတစ်ချွန်းကို ပြန်လည်ကြားယောင်နေမိသဖြင့်။

အကယ်၍ ဖုတ်မည်းသည် မိမိထပ်စားသူဖြစ်လျှင် ယခုပဲ တွင် ချွန်းခိုမိရမည့်သူမှာ မိမိသာဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မေဇာတ်ချွန်းက အလေးအနက် ပြောသွားခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဖုတ်မည်းဆိုသော သိင်းပညာ စွမ်းရည်မှာ အာမညာမထက်နိုင်၊ ဖုတ်မည်းနှင့် ရင်ဆိုင်ရန်အတွက် မေဇာတ်ချွန်းက အစွမ်းကုန် ပြင်ဆင်လာမည်မှာတော့ သေချာ၏။ မေဇာတ်ချွန်းက အပိုင်ပြင်ဆင်လာသည့် အချိန်တွင် ဖုတ်မည်းကတော့ အရက်ကလေးတစ်ခြောက်ကြိုက်အတိုင်း ဆို ဖုတ်မည်းထက်က ကျွန်းရှုံးနေပြီဖြစ်သည်။

လိဂျန်းသည် စိတ်ထဲမှ မချင်မရှင်နေရှင်ကစလို အချိန်အခါ မျိုးမှာတော့ မှ အရက်သေစက်နေနိုင်သော ဖုတ်မည်းကထက် အဆည်းသားစရာ ဖြစ်လာသည်။

ရုတ်တရက် အရက်ပုလင်းကို ကောက်ယူကာ မြကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ လှင့်ပေါက်ချလိုက်သည်။

ခင်းက ဒေါလောက်တောင်မှ အရက်ကိုအဝမ်းမပြုတ်ပေရသလော့၊ ဒီအရက်က မင်းအသက်တို့ သေမင်းလက်ဝကူကို ပြီး ပီ နေတယ်ဆိုတာ မင်းနားထည်ရဲ့လား။

လိဂျန်းက မည်တို့ပင်ကြိမ်းကြိမ်း ဖုတ်မည်းကတော့ အရှေ့ထူသည်၊ လုံးဝမပြု၊ ဒီဝဲတည်တည်ပင်။

လိဂျန်းကလည်း ဆက်လက်၍ ဆူပူ ကြိမ်းမောင်းနေပြန်သည်။ ဖုတ်မည်းက အရက်တိုက်ရသလားဟုဆိုကာ ကော်ခက်ကန်ကီ ဆက်လက်၍ ကြိမ်းနေသည်။ ကောက်ပန်၏ ဓမ္မကံမှာ ဆီးရွက်လောက်ဖြစ်သွား၏။

ထိုစာခိုက်တွင် ဖုတ်မည်း၏ရုပ်အသွင်ကပြောင်းလားသည်။ ဓမ္မကံမှာ ခက်ဆန်တင်းမာသည်။

အခု ထုတ်သွားစမ်း၊ ဖုတ်မည်းက အဆိန်ဆဲ ပါလာသည်။ ဤသို့ အပြောခံရသဖြင့် လိဂျန်း သေ့ဆွေရန်အားသည်။

ငါဟာ ဒီဆိုင်မှာ တာဝန်ဆိုတာ မင်း ဆီရဲ့လား၊ မင်းက ငါ့ကို နှင်ထုတ်နေတယ်ပေါ့လေ။

ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲဆိုတာ ကျုပ်မသိဘူး၊ နားလဲ မလည်ချင်သူး၊ ကျုပ် သိတာက ခါဟာ ကျုပ်ပိတ်ဆွေရဲ့ နေအိမ်၊ ကျုပ်နဲ့ ကျုပ်ပိတ်ဆွေတို့ အေးအေးလူလူ စားသောက်နေတဲ့ နေရာမှာ လာပြီး ဆူပူနေရင် ကျုပ်က မောင်းထုတ်ရမှာပဲ။

ခါ... မင်း သူငယ်ချင်းအိမ် ဖုတ်လား၊ ဒီအခင်းဟာ သူတို့နဲ့ နေမိ အယ်ထွက်ပေးထားတာပဲလဲ ဆိုတာကိုကော မင်းပေးနေပြီလား။

ပွတ်မည်း ထိရာမှ ထလိုက်သည်။ လီရှန်းကို မတ်တတ် ရပ်၍ ခုတ်မည်း ဆိုင်ထိုက်သည်။ မျက်လုံးက အရောင် ထောင်ထွက်၊ မျက်နှာကပူညို တင်းတင်းပင်း။

ကျွမ်းက ခင်ပျားကို ထွက်သွားလို့မြောနေတာ ခင်ပျား ထုတ်သွားစမ်း၊ စကား သိပ်မရှိညှိနဲ့ ခါးပုံ လီရှန်းမှာ ထိတ်လန့်လန့်လှုပ်ကွာ မျက်လုံးအစုံဖြင့် ပွတ် မည်းတို့ ကြည့်လိုက်ရင်း...

ထိုအချိန်တွင် လီရှန်းသည် ပွတ်မည်း၏ချက်ချင်းပြောင်း လဲသွားသော စရိုက်လက္ခဏာတို့ အကြံစားဘင် ကိုယ်တွေ့ ကြုံခဲ့ ပြီး ပြန်သည်။

သူ့ရှေ့တွင်ရှိနေသော သူ့မှာ အဆုံးမကျသည့် ပွတ်မည်း မဟုတ်တော့။

လူတကာ အနိုင်ကျပ်သမျှ ရွှေထုတ်ပုဆိုး မြေစွယ်ကျိုးလို့ ငြိမ်ခံနေသည်မဟုတ်တော့။

ရက်စက်၍ အကြင်နာ ကင်းမဲ့သည့်အသွင်က သူ့မျက်နှာ ပေါ်တွင် အမင်းသားပေါ်နေသည်။

စုလို အချိန် အခါ မျိုးတွင် သူ့ပါးစပ်မှ ထွက်လာသည့် စကားမှာ အမိန့်ပဲဖြစ်သည်။ ထို၏ အမိန့်ကို မည်သူမျှ လှုပ် ဆန့်ခံ မည် မဟုတ်။

လူတကာ၏ အနိုင်ကျင့်ခံနေရသည့် အခြေအနေမှ ထွက် ကာကွယ် အမိန့်ပေး လှမ်းစိုးနိုင်သည့် အသွင်အင်္ဂါ မျက်ခွင် မြောင်းလဲလာနိုင်ခြင်းမှာ တော်ရုံအရည်အသွေးမဟုတ်။

လူတစ်ယောက်အတွက် အထွတ်စရိုက်သည် ယခုထိ အထွတ် နှစ်မျိုးဖြင့် ချခွဲခွဲ ပြောင်းလဲ ကျင့်သုံးရန်မှာ မလွယ်။

အချိန်များစွာ အကြိမ်ကြိမ် ထေ ကျင့်ထမ်းရသည့်သူများ သာ လုပ်ဆောင်နိုင် သာကြောင့် ဖြစ်သည်။

နောက်ဆုံး ဓာရှေ့ရှေ့ ဆုတ်သွားသော လီရှန်းမှာ မီးဖိုခန်း ထဲမှာ အနားသိပ် ချောထိုက်ဆဲ ဖြစ်နေတော့ သည်။

နောက်ထို ဆုတ်သွားရင်းက လီရှန်း၏ ပါးစပ်မှလည်း ကြောက်ရွံ့ လန့်လှုပ်မှုဖြင့် ဖြစ်မြောနေမိသေးသည်။

မင်းတင် စပေါက်ရန်း ပြောဆိုရာပဲ ဖြစ်ရမည်။ သေချာပြီ သေချာပြီ သူကလည်း တခြား ဘယ်သူမှ မပြုနိုင်သူ။

မဟုတ်ဘူး...လုံးဝမဟုတ်ဘူး။

ခက်ထန် နှေးစက်လှသော အသံ စစ်ခွက် အခန်းထဲသို့ ရောက်လာပြီး ပုံတင်ထပ်သွားသည်။

အသံမှာ လီရှန်း၏ နောက်ဘက်မှ ပေါ်လာခြင်း ဖြစ် သည်။

လီရှန်း ဓာတ်ခနဲ နောက်ဆုံး လှည့်ကြည့် လိုက်သည်။ စံခါးမှ ဝင်လာသလို မြင်သော အခါ သူ၏ မျက်လုံး များက ပုစွန်မျက်လုံးများပေး ပြူးကျယ် သွားခဲ့ပေတော့ သည်။

သူမ မျက်လုံးပြူးမည်ဆိုလျှင် ပြူးစရာမင်း။

အခန်းတွင်းထဲ ဝင်လာသူမှာ အခြားသူမဟုတ်။ ပေါက်ချွန်ပစ် ဖြစ်သည်။

၁၆၂ စာတူသီလ်အောင်နေလင်း

ဆုဌေးကြီး ထောင်ပင်း၏ အားစာထားရဆုံး လက်ရုံးရည်
သမား ငြိမ်း ဖွတ်မည်းကို အရေး ထကြီး လိုက်ရှာ နေသူ
ပေါက်ချွန်းပင်တည်း။

လီရှန်းမှာ ထိတ်သန့်ကြောက်ရွံ့မှုကြောင့် အသားဖာဆတ်
ဆတ်တုန်နေသည်။

ပေါက်ချွန်းတစ်ယောက် ဘယ်ဖီရောဂ်လာခဲ့သလဲ။

‘ဆု...ဆုဟာ ရှင် ထင်ထားတဲ့လူ မဟုတ်ဘူးလား’

လီရှန်းက ပေါက်ချွန်းကို အကြောက်ကြောက်အသန့်လန့်
နှင့် မေးလိုက်သည်။

‘သမား... ဘယ်သူပဲ ခြစ်နေ ဖြစ်နေ၊ အခု ဆိုရင်တော့
အကြောင်းမဟုတ်တော့ဘူး၊ အခြေအနေတော့က မတူတော့
ဘူး။ အခုတော့ မိကောင်ဟာ အသုံးမကျတဲ့ အရှက်သမား
တစ်ယောက် ဖြစ်သွားပြီ’

ဖွတ်မည်းကို အရှက်လမ်းဟု ပြောသည်ကိုတော့ လီရှန်း
ပကြိုက်၊ သူ့အမျှာ သူ့စိတ်အဆွေ ကောက်ဖန် ထိက်ထို့သောက်
နေရသည် မဟုတ်ပါလား။ ထို ကြောင့်...

‘ဆု...ဆုဟာ အရှက်သမား မဟုတ်ပါဘူး’

ဘယ်လိုပုံဖြစ်ဖြစ် အဆင်ပြေ သိုင်းသမားချင်း လက်ရည်
ယှဉ်ပြီး ပြိုင်ပွဲဝင်ရတော့မယ်ဆိုဆဲမှ အရှက် သက်နေတဲ့သ
မား သိုင်းသမားကောင်း မဟုတ်တော့ဘူး။ မိကောင်အရ
သမားပဲပေ။

‘ဒါပေမယ့် ကျွန်မကြားပူးထားကတော့ တစ်မျိုးပါ’

စား၊ သိုင်းသမားတွေဟာ ပြိုင်ပွဲမဝင်ခင်မှာ အရှက်ချသတ်
ထိုက်ရမှ ပညာစွမ်းပိုထက်လာကြတယ်ဆို

‘မဆိုင်ပါဘူး၊ တကယ်သိုင်းသမားကောင်း တစ်ယောက်
ဆိုရင် အရှက်နဲ့ ရဲဆေးတင်နေစရာမလိုဘူး၊ အရှက်သောက်
ထို ပညာစွမ်းပိုထက်လာတယ်ဆိုတာလဲ အထကားစကားပဲ
ဒါပေမယ့် အရှက်က လူ့စွဲ စိတ်ကို တက်ကြွစေတယ်
တော့လား၊ အရှက်လေးသောက်လိုက်ရင် အားအင်တွေထ
ညှိုး ထက်လာနိုင်တာပဲ’

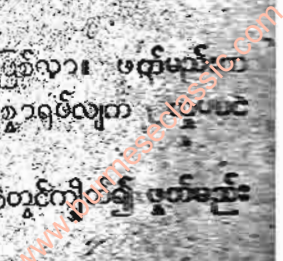
‘တစ်ကယ်အဆင်ပြေသိုင်းသမားချင်း ယှဉ်ပြိုင်ကြမယ်ဆိုရင်
အားအင်ဆိုတာဟာ အဓိကမဟုတ်ပါဘူး’

လီရှန်းနှင့် ပေါက်ချွန်း အချီအချ စကားပြောနေသည့်မှာ
အကြောင်းမဲ့ သက်သက်မဟုတ်၊ စကားပုရိယာစွယ်ဖြင့် အတူ
ဆင်ကာ ပေါက်ချွန်း၏ စိတ်အာရုံ လွင့်ပျံ့အောင် လုပ်နေ
ခြင်း ဖြစ်သည်။

ပွတ်မည်းအတွက် အဆင်ပြေရာ အခွင့်အလမ်းရအောင်
ဝန်တီးနေခြင်းပင်။ ထက်မပြေးချင်ပြေး၊ ဒါမှမဟုတ် အလစ်တွင်
အငိုက်ဖမ်းကာ ဝင်တိုက်ချင်တိုက်၊ ဖွတ်မည်းအတွက် အခွင့်
ကောင်းမင်။

သို့သော်လည်း လီရှန်းထစ်ထစ် မဖြစ်လား၊ ဖွတ်မည်းထ
အောက်ဆစ်ရုပ်လီနေရာမှာ တည်ငြိမ်စွာရပ်လျက် ဖွတ်မည်း
လှုပ်ပဲ။

လီရှန်း စိတ်ပျက်သွားသည်။ စိတ်ထဲတွင်ကျိပ်ညှိ ဖွတ်မည်း

၁၆၄ ထွာသိုက်ဆောင်နေလင်း

သိုင်းသမားသစ္စာ ၁၆၅

ကို ခေါ်ဆောင်နေသည်။ သူ့အတွက် ပြေးလာစေရန် အခွင့်
အောင်းပေးပေးနေသည်ကို မသိဘူးတိလား။

ထိုစဉ် ပေါက်ချွန်း၏ အေးစက်စက်လေသံက ထွက်လာ
ပြန်သည်။

အရက်ဆိုတာ ထူ ဦးနှောက်ကို ထိုထိုင်းလေးလံစေတယ်။
ဆိုးမြတ်ချက်တွေများနိုင်တယ်။ အဆင့်မြင့် သိုင်းပညာရှင်ချင်း
ယှဉ်ပြိုင်ကြတဲ့ပုံမှာ တစ်ချက်ကလေး သတ်လစ်ရန် အဆတ်
ဆုံးရှုံးနိုင်တယ်။

ယင်းစကားများကို ပေါက်ချွန်းက လီရှန်းအား ပြောခြင်း
မဟုတ်။ သူ့မျက်လုံးတွေက ဖွတ်မည်းကို စူးစိုက်ကြည့်လျက်
ပြောနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ဖွတ်မည်းကတော့ ဆက်လက်ပင် အေးထိအေးစက်နိုင်လွန်း
သည်။ ပေါက်ချွန်း၏စကားဆုံးသောအခါ ဖွတ်မည်းက နှုတ်
ခမ်းထောင် တွန့်ရှုံ့မျှ တစ်ချက်ပြုံးလိုက်တာ...

ခင်ဗျားက အဆင့်မြင့် သိုင်းသမား ဟုတ်လား။

မင်း တယ်သူ့လိုဆိုတာ ဝါ ကောင်းကောင်း သိနေပြီ။
ခင်းကကော ဝါတယ်သူ့လိုဆိုတာ သိရဲ့လား။

ခင်ဗျား ပေါက်ချွန်း၊ သူ့ဌေးထောင်မင်းရဲ့ ခိုင်းနှား၊
ပီလောကံဝဲ ကျုပ်သိတယ်။

ထိုစကားကို ကြားလိုက်ရသော ပေါက်ချွန်း အလွန်

ပေါ့ပူသွားသည်။ အသားများပင် တခတ်ခတ် တုန်သွားလေ
သည်။

ဟာပြောတယ်... သူ့ဌေးထောင်မင်းရဲ့ ခိုင်းနှား ဟုတ်
လား။

ဖွတ်မည်းက မဲ ပြုံးတစ်ချက် ပြုံးလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၂၃)

ကျွန်တော်စဉ်းစားလို့ မသိနိုင်တာတစ်ခုရှိတယ်
တာလဲ၊ ဘာကိုလဲ

ခင်ဗျားဟာ မာလူးသက်ချက်နဲ့ ယေပျံ ဝင်သင်နေတာ
ကြာပြီ၊ အခု ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီသူငွေ့စုပ်ရဲခိုင်းနွား ဖြစ်နေရ
တာလဲ

ပေါက်ချွန်း၏ တင်းမာခက်ထန်သော မျက်နှာ အမှအရာ
မှာ ချက်ချင်းရုတ်ခြည်းပင် လျှောက်သွားသည်။ သက်ပြင်း
တစ်ချက်ကိုလည်း လေးလေးကြီးချလိုက်ပြီး...

မင်းဟာ ငါ့ထင်ထားတဲ့လူ ဘာကယ် ဖြစ်နေပါရောလား၊
အင်း... ငါ့ထင်တာ အယ်နည်းနဲ့မှမမှားဘူး

ဒါဖြင့် ကျွန်တော် တယ်သူလဲ ဆိုတဲ့ ခင်ဗျား သိပြီ
လား

ပေါက်ချွန်းက ခေါင်းကိုလေးလေးကြီး ညှိတ်လိုက်လေ
သည်။

ဆယ်နှစ်လုံးလုံး မင်းကိုအသာစီးရပြီး အပြတ်ရှင်းနိုင်ဖို့
အခွင့်အရေးကို ငါ့စောင်နေခဲ့တယ်၊ မင်းက သိပ်ကံကောင်း
နေတော့လဲ တစ်ခါမှ အခွင့်အရေးမကြုံခဲ့ဘူး

အခုရော ကြုံပြီလား

ဒါပေါ့၊ ဒီနေ့လောက်ကောင်းတဲ့ အခွင့်ကောင်း ဘယ်မှာ
ရှိမှာလဲ၊ ကြည့်လော၊ အခုလို မင်းက အရက် သောက်ထား
တယ်၊ ငြိတော့ သိုင်းပညာ လေ့ကျင့်မှုတယ် သိနေည်းနေပြီ
ဒါဟာ ငါ့အတွက် အခွင့်အရေးတစ်ခုပေါ့

ပုတ်မည်း မငြင်းနိုင်။

ပေါက်ချွန်း ပြောသည်များက အမှန်တော့ချည်း။

ခင်ဗျား ကျွန်တော်ကို သေချာကျိန်းသေ နိုင်လိမ့်မယ်လို့
ယတိနေသလား

ဒီစုံမှာ ဘယ်သူနိုင်နိုင်ရှုံးရှုံး အရေးမဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါ
ပေမယ့် မင်းနဲ့ ငါ ယှဉ်ပြိုင်ကြတဲ့အကြောင်း ဘယ်သူ့ကိုမှ မသိ
စေချင်ဘူး၊ ဒီတော့ ဒီမှာရှိတဲ့ လူစိမ်းတွေကို အရင်နှုတ်စိတ်
လိုက်ရမယ်

ပေါက်ချွန်း၏အသံမှာ ခပ်ဆေးဆေးပင်၊ သို့သော် မျက်လုံး
များထဲမှာတော့ လူ့သတ်တော့မည့် အရိပ်အယောင်မျှားက
တဖြည်းဖြည်း ပေါ်လာသည်။

ပေါက်ချွန်းက ဓားရှိုးကို လက်နှင့်ဆုပ်ကာ အနားထေ့ထေ့
တွင် ရှိနေကြသူ များထံသို့ မျက်နှာမူလိုက်သည်။

သစ်သားတိုင်များကိုလည်း ပြတ်စီသည်ကလည်း မနှည်း။
အိုးခွက်ပန်းကန်များကိုလည်း မကြာခဏ ချိတ်ခတ်မိသည်။

ဖုတ်မည်းကတော့ တကယ်ကို အရှောင်ကောင်း၊ အတိမ်း
ကောင်း၊ လူကိုမပြောနှင့် အစတ်အစားကိုပင် မထိမိ။

ကြာတော့ ပေါက်ချွန်း ဝေပုလောသည့်၊ မှန်ယိုသောဆင်
အလား။

ပေါက်ချွန်းသည် သူ၏အထက်မြက်ဆုံးသော ဓားကွက်ကို
ထုတ်သုံးလိုက်တော့သည်။

ဤဓားကွက်သည် ပေါက်ချွန်း အလွန်အားကိုးသော ဓား
ကွက်ဖြစ်သည်။

လွန်စွာ သေရေးရှင်ရေး တကယ် အကျပ်အတည်း ကြုံမ
ထုတ်သုံးလေ့ရှိသည်။

ထုံထိုင်းကွက်ကလည်း တကယ်ကို အစွမ်းထက်သည်။
ထိမိသည်။

ဓားချက်သည် ပစ်မှတ်ကို ဘယ်ထော့မှလွဲသည်မရှိ။
တစ်ဖက်ရံနဲ့သည် သူ့ဘက်မှ တိုက်ခိုက်လာသော ဓား

ချက်များကို မရှောင်နိုင်။

ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်၍ ပြန်လည်ကာ တိုက်ရုံအပ အခြားလမ်း
မရှိ။

ဘုရားကလေးသေ ရင်ဆိုင်မည်ဆိုလျှင် ဖုတ်မည်း တိုင်ထား
သော ဆံချေးတက်နေသည့် မီးဆွသံချောင်းမှာ မိမိ၏ဓား
ကောင်းကို အန်တုနိုင်မည် မဟုတ်ဟု ပေါက်ချွန်းကအစဉ်ထွက်
ထားခဲ့သည်။

ကျား

ပေါက်ချွန်း ဝမ်းခေါင်းသံကြီးနှင့် မာန်သွင်း ကြီးဝါ
လိုက်ပြီး အတွင်းအား အကုန်စည်းကာ ဖုတ်မည်းကို ဓားဖြင့်
လှမ်းထိုးလိုက်သည်။

ပေါက်ချွန်း၏ ဓားဖျားသည် ဖုတ်မည်း၏ ရင်ဝတ်တည်တည်
ညှိ တန်းဝင်သွားသည်။ လိမ္မန်း ဆုလားတမိသည်။ ကောဇာဇာဇာ
မျက်နှာလူလိုက်သည်။

ဓားဖျားက ဖုတ်မည်း၏ရင်ကို ထိမိလှစွာဆဲဓား...

* * *

www.burmeseclassic.com

ခေးကို ကိုယ်ထားရသည်ကိုပင် အလွန်လေးစားပင်မုန်းလာခဲ့
သလို ခံစားနေရသည်။

မျက်စားများက ပြာစေလာသည်။ ဘစ်ကိုယ်လုံး ချွေးသီး
ချွေးပေါက်များဖြင့် ခိဉ့်လာခဲ့သည်။ အသားကလည်း အစစ်
အစပ်တုန်လှဲ နေသည်။

ပေါက်ချွန်း သိလိုက်ပေပြီ။

မိမိ ရန်သူ့ထက်ချွန် အမိခံလိုက်ပြီဟော။ ပင်မသွေး
ကြောကို အစိတ်ခွဲလိုက် ပေးပြီ။ ပင်မသွေးကြော အစိတ်ခွဲရပြီ
ဆိုမှတော့ ပေါက်ချွန်း ဆက်မစားစားနိုင်တော့။

စင်စစ်အိမ်စုမ်းလည်း မရှိ။ ဘေးထွက်ထက်မြင့် ထုအား
ခုတ်ဖြတ်ခြင်း ခံလိုက်ရတော့ ဖုတ်ပျော့ပေးတစ်ပင်ပင် ကြမ်း
ပေါ်သို့ တုန်းခနဲပင် ထဲကျသွားတော့သည်။

ဖုတ်ညှိုးသားထိုက်သည်မှာ လွန်စွာ အဆင်မပြေဖြစ်လ
တော့ ရန်သူ့ဗားကွက်ကို ညှို့ဖျာချေချက်သော ပညာနှင့်
အကြောပိတ်ပညာကိုပင် ဖြစ်သည်။

အိမ်ခန်း မြင်သိုက်ရသော ဖုတ်မည်း၏ အဆင့်မြင့်လှစွာ
ပညာစွမ်းကြောင့် လီရှန်းဆိုသုံးယောက်မှာ မျက်လုံးများပင်
ပြူးသွားကြသည်။

ဘယ်အားလုံး မျက်လုံးပြူး မျက်ဆံပြူးနှင့် အလွန်ပင်
ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်နေကြ၏။

ပေါက်ချွန်း သေပြီ။

နောက်ဆက်တွဲ ပေါ်လာမည့်ပြဿနာများကား အသေး
စေ့ မိမိတို့၏ အသက်အန္တရာယ်ကိုပင် စိုးရိမ်ရမည်။

အခန်း (၂၅)

ပေါက်ချွန်း၏ ဓားဖျားက ဖုတ်မည်း၏ရင်ကို ထိမိလှလှ
ဆွင်...

ဆိုသော် ခေးသည် နေရာမှာတင် ရုတ်တရက် ခုတ်စာန့်
သွား၏။ ခုရှု အထိရှိဖွယ်ကားတော့ သံလိုက်ဘတ်ဖြင့် ဆွင်
ထားခြင်း ခံလိုက်ရသလို...

ရှေ့သို့သာ မတိုးသည်တော့။ သူ၏သိုင်းကွက်ကို ပြန်ခုတ်
ကာ ခေးကို နောက်သို့ဆုတ်သော်လည်း မြန်ပါမလာ။

ပေါက်ချွန်း၏ရင်ထဲက ထိတ်ခနဲဖြစ်သွားသည်။

ထိုစဉ်အတွင်း သူ့ထက်မှာ ထိုကျင့်သွားသည်။

ခလိုခစားမှုမျိုး တစ်ခါမျှမကြုံဖူးခဲ။ ချွန်ချွန်း ဆိုသလိုပင်
အေးအင်များက ယူတုတ်ပင်ခြင်း ခံလိုက်ရသလို ဆုတ်ယုတ်
သွားခဲ့လည်။

သိုးယောက်စလုံး မျက်နှာပေါ်တွင် သွေးမရှိတော့၊ ပြုပစ်
ပြုရော်နှင့် ဖြစ်ကုန်ကြပြီ။

ရှေ့ဆက်ရင်ဆိုင်ရမည့် ပြဿနာနှင့် အခြေအနေများကို
ပုတ်မည်းကလည်း မသိမဟုတ်၊ ကောင်းကောင်းကြီး သိ
သည်။

ပေါက်ချိန်း မိမိလက်ချက်ဖြင့် ဇာတ်သိမ်းခဲ့သည်နှင့် ပက်
သက်၍ လီရှန်းနှင့် ကောက်ဖန်တို့ ဇနီးမောင်နှံ ဝုက္ခိတ္တေတြ
အတော့မည်။

မိမိက ကိုယ်ကျိုးမဖက်ဘဲ အများအကျိုးအတွက် လုပ်
ဆောင်ပါလျက်နှင့် တစ်ခါတစ်ရံတွင် ဖြစ်ချင်သလို ဖြစ်မလာ
တဲ့ အကုသိုလ်များက ဖမိတ်ခခါဘဲ ဝင်လာတတ်ကြသည်။
သည်တော့

အဘယ်ကြောင့်များ မိမိစေတနာဖြင့် လုပ်ဆောင်ခဲ့သော
ကိစ္စများသည် အများအတွက် ဝုက္ခိတ်ခခါကို ဖြစ်စေရပါ
လိမ့်။

ပုတ်မည်း မစဉ်းစားစာတံတော့ပြီ။

ပုတ်မည်းသည် ခေါင်းစိုက်စိုက်ချကာ အခန်းထဲမှ အပြင်
သို့ ထွက်သွားသည်။

သူ့နောက်မှ ထိုက်၍ထွက်သွားသောသူမှာ လီရှန်း၊ မိမိ
ဆိုင်တွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့်ကိစ္စအတွက် မိမိကိုပါ အန္တရာယ်
အန္တရာယ်လာနိုင်ကြောင်း သိသည်။

အချိန်မီ သူ့ဌေးစတင်မင်းထံ အကြောင်းကြားစားမှ
ဖြစ်မည်။

ထုတ်နှုတ်ယောက်ကို ဝေးကြည့်ရင်းမျက်ရည်ဝဲကာ အခင်း
ထဲတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သူကတော့ ကောက်ဖန်၊ ဇနီးသည်က သူ့ကို
အပြစ်တင် ပြောဆိုနေသည်ကို အကြိတ်ကာ နားထောင်
လျက်။

သူ့တာ ကျန်မတို့အတွက် တကယ်ကို ကောင်းကျိုးမပေး
တဲ့ ငြိတ်ကောင်ပဲ။ ဒါတောင် ရှင်က အာဖြစ်လို့ သူ့ကို တန်း
တန်းစွဲ ခင်မင်နေရတာလဲ။ သူ့ကို ရှင် ခြေပစ်လိုက်ပါတော့။
အပေါင်းအသင်း ခလုပယ်ခဲ့တော့

ဇနီးဖြစ်သူ၏ စကားများကို ကြားနေရသည့် ကောက်ဖန်
အလွန်စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားသည်။

မိန်းမသားတို့၏ အလွန် ကျန်းမာခြင်းအမှုအတွက်လည်း
စိတ်ပျက်မိသည်။

မိမိသာ စကားပြောနိုင်လျှင် တန်ပြန်ပြီး အားရပါးရ
အော်ဟစ် ပြောပြလိုက်ချင်သည်။

ပုတ်မည်းသည် မိမိအတွက် မိတ်ကောင်းဆွေနှင့် တစ်
ယောက်၊ မိမိဘဝတစ်သက်တာတွင် ပုတ်မည်းမှလွဲ၍ အဖက်
လုပ် သက်ဆံ့သူဟူ၍ မရှိခဲ့စူး။

ခင်မင်သူပင်မရှိ၊ မိတ်ဆွေကောင်းရယ်ဟု သတ်မှတ်နိုင်သူ
ဆိုသည်တား ထုံးစပ် မရှိ။

မိတ်ဆွေကောင်းကို တန်ဖိုးထားရမှန်းမသိသော မိမိ
အားသည် စိတ်ပျက်စရာပင်။

'ခါ...ခါ...ဟိုဒ်ကောင် ဖွတ်မည်း ဆိုတဲ့ ကောင်ရိုလက်ချက် ပဲလား'

ထောင့်မင်းက လေသံမာမာဖြင့် မေးသည်။ ကူးလောင်က ခေါင်းငုံ့ စားကာ ပြန်လည်ဖြေကြားသည်။

ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒီကောင်က ပေါက်ချွန်းက ဒီလောက် မြန်မြန်ဆန်ဆန် ရှာတွေ့လိမ့်မည်လို့ ကျွန်တော် မထင်ခဲ့ဘူး။ ဒီလိုလဲ သေလောက်အောင် ခံလာရလိမ့်မယ်လို့လဲ မထင်ခဲ့ဘူး။

မထင်မင်းက ပေါက်ချွန်း၏ ခန္ဓာကိုယ် အနံ့ ခက်ရာ ခက်ချက်များကို ရှာကြည့်သည်။ မထော့၊ အယ်လို့မို့ ရှာလို့ မထော့။

ကူးလောင်က ဝင်ရောက် ပြောရှင်းရပြန်သည်။

'ပေါက်ချွန်း သေရတာ သာ ဒဏ်ခံဒဏ်ချက်မ မရှိဘူး ကျွန်တော် စစ်ဆေးကြည့်ပြီးပြီ။ သူဌေးကြီး သူ့လက်တွေကို စမ်းကြည့်ပါ။ ဘာ ထူးခြားမှုလဲ'

ထောင်မင်းက ကူးလောင်ပြောသည့်အတိုင်း ပေါက်ချွန်း ၏ လက်များကို ကြည့်လိုက်သည်။ လက်ချောင်းလေးများက ကျေးကျောက်ထုနေသည်။

သူဌေးကြီး မြင်တဲ့ အတိုင်းပဲ။ လက်ချောင်းလေးတွေ— ကျောက်နုကူးနေတယ် မဟုတ်လား၊ ပေါက်ချွန်းဟာ အဆင့် မြင့်လှတဲ့ အကြောပိတ် ဖြည့်စွမ်းသူ ပင်မ သွေးကြောကြီးကို အပိတ်ခံလိုက်ရတာပဲ။ မင်း သွေးကြောအပိတ်ခံလေးအထက် မျက်စိတစ်စုံစိတ် အတွင်း အထက်ထက်တော့တာပဲ။

အခန်း (၂၅)

ကူးလောင်သည် ပေါက်ချွန်း၏ ရုပ်အလောင်း ဘေးတွင် ရပ်လျက်ရှိသည်။

ပေါက်ချွန်း သေဆုံးခဲ့မှုအတွက် သူ့တွင် ဝမ်းနည်းဟန် လုံးဝမရှိ။ ခံပြင်းနာကြည်းတန်လည်း မပေါ်။ အံ့ဩတုန်လှုပ် ခြင်းလည်း မပြု။ မကတိတည်ငြိမ်လျက်ပင်။

မကြာမီ သူဌေးထောင်မင်း ရောက်ရှိလာသည်။ ပေါက်ချွန်း ၏ သေဆုံးမှုကို ကြားရ၍ လာခြင်းဖြစ်၏။

ထောင့်မင်း ရောက်လာသော အခါတွင်မူ ကူးလောင်၏ မျက်နှာတွင် ခံစားမှုပေါ်လာတော့သည်။ ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှု အရိပ်အယောင်များ ယက်သန်းလျက်။

တစ်လည်း တစ်နှိပ်သော ဖြန်အောင် ကောင်းသူ ကူး လောင်ပင်တည်း။

ခိုခိုခိုခို ကလေးတို့ ခင်းတို့ ဆယ်မှာ ရွှေခိုခို
တယ်

ရွှေခိုခိုစေခိုခိုစေခိုခို စိမ်းစိမ်းခိုခိုခိုခိုကလေးတို့
မှာပါ

အိုစိမှာ ရှိနေတယ်ဆိုတာ မင်းတို့ ဆယ်လိုသိကြသလဲ

လိမ္မင်း ကိုယ်တိုင် လာအကြောင်း ကြားတာပဲ၊ သူက
ခိုခိုခိုခိုကို သိသိချင် ခိုခို လာပြောတာပဲ၊ ပြော
အတိုင်း ခိုခို ထွန်းတော်မူလဲ အခု လိုက် ခွားပြီး သမီး
ခိုခိုပါ

ပေါက်ချင်း ဘယ်လို သေတယ်ဆိုတာ မျက်မြစ်ကြွေလိုက်
တဲ့သူ ခိုသလား

ရှို ဝါတယ် သူငွေကြီး
သူတို့က တယ်သူတယ်

ခောက်ဖန်တို့ ထင်စကား၊ သူတို့က ရွှေခိုခိုစေခိုခို
ဆိုတာ ထင်ချက်ခင်းမှာ အလုပ်လုပ်ကြတယ်

ခါဖြင့် မင်းသူတို့ကို မင်းချစ်ထားလိုက်ပြီလား
ဖမ်းဖို့ မလိုဘူးခင်ဗျ

ဟ...သူတို့ကို အာ...ဖြစ်လို့ ဖမ်းဖို့ မလိုရမှာလဲကွ

ဖုတ်မည်းက ထူတို့နှစ်ယောက်ကို ထစ်ခါတည်း နှုတ်ဝိတ်
ထားခဲ့တယ်

ထဲငွေကြီး ထောင်မင်းမှာ မျက်ထောင်နိလာပြီး ခေ ဝါ
ထွက်ပြန်သည်၊ မျက်လုံးတွေက မီးဖောက်နေလေသည်။

ကောင်းကွေး သိပ်ကောင်း၊ မင်းကိုတို့ ငါက ခေကန်
ခံပြီး ကျေးဇူးဆေးတာ ဘာအကျိုးမရှိပါကလေး၊ ခေ...
ခိုခိုခိုခိုစေခိုခိုစေခိုခို အကောင်ကို တစ်ယောက်ပြန် ထစ်
ယောက် အချိုးပေးနေရတာ လွတ်ဖို့ ကောင်းလိုက်တာက
ယောက်...

ရွှေခိုခိုစေခိုခိုစေခိုခို ခေါင်းငံ နေလျက် အသိပင် ဖောက်၊ ပြစ်
ပြစ် သက်သက်ပျင်း အဆန်ကြာမှ စကားကို ဖြစ်အောင်
ဆိုလိုက်သည်။

ကျွန်းတော်ခို ခိုခိုကားတို့ လူတွေ ရောက်လာသေးခင်
သာ လှုပ်ရှားမှု မလုပ်ချင်သေးလို့ နောင်ကြည့် နေတာပဲ၊
မင်းက ဘယ်လို ဝတ်စုံ ခိုခိုကားတို့ စောင်နေရတာလဲ
ဖုတ်မည်းက ကိုင်ယူနိုင်စွမ်း သိပ်စားစားပေး ပေါ့

စာပညာကျော် ကျေးလောင်း၏ စကားကို ကြားလိုက်ရသော
အခါ ထင်းမာ ခေကန်နေသော စောင်မင်း၏ မျက်နှာမှာ
အနည်းငယ် ပျော့သွားသည်၊ ပါးစပ်မှာလည်း ပျော်ယောင်
ထန်းသွားပြီ

မင်းရှု လူတွေက သေချာခိုသား ကွာ
သိပ် ခုဆချပါတယ်၊ သူငွေကြီး

ဘယ်သူတွေရှိလဲဟေ့ ပြောစမ်းပါခို

အခု ပြောဖို့ စောပါသေးတယ်၊ သူတို့ ရောက်လာခင်
သူငွေကြီးကိုယ်တိုင် မြင်ရတော့မှာပေါ့

ဝင် လူတွေထဲက တစ်ယောက်ယောက်ရှု နာမည်းလို ငါ
သိချင်တယ်၊ ပြောစမ်းပါခို

ကူးလောင်က ထေ့မင်းမင်း အနီးသို့ ကပ်ဆွမ်းသည်။
နားနားဆောင် ကပ်ကပ် နှစ်ဘုံယုံကြားရုံမျှ နားမည်တစ်ခုကို
ထီးတိုးပြောလိုက်သည်။

ဆောင်မင်းဆန္ဒ ချက်ချင်းပင် ပြုံးပြုံးကြိုး ပြစ်သွား
သည်။ ကူးလောင်၏ အမြော်အမြင်ကြီးစွာ အထွက်ပိုင်ပိုင်
စီစဉ်မှုကိုလည်း များစွာသကောက်ကျသွား၏။

အေး... သူပါလာရင်စတော့ ဖွတ်မည်း ဘယ်နည်းမှ ရှင်
တော့မှာမဟုတ်ဘူး။ မင်းတော်တယ်ဟေ့။ မင်းလူတွေက
ဘယ်ခက်ခဲလောက် ဒီကိုရောက်လာကြမှာလဲ။

မနက်ဖြန်ညနေဘက်တော့ ရောက်မှာပါ။
ဒီလိုဆိုရင် မနက်ဖြန်ညနေမှပဲ ဖွတ်မည်းနဲ့တွေ့ပို့ စီစဉ်
လိုက်တော့။

ကောင်းပါပြီခင်ဗျာ။
ထောင်မင်းက အားရဝမ်းသာ အမှုအရာဖြင့် ကူးလောင်
၏ ဝန်းတို တစ်ချက်ပုတီးကိုက်သည်။

မင်းကတော့ တတယ်ကိုအားကိုးရတယ်ပဲ။ လိုအပ်တာ
တွေအားလုံး မင်း စီစဉ်လုပ် ဆောင်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ ဝါယု
တယ်။ ဒီည မင်းကောင်းကောင်း အနားယူလိုက်ဦး။ မင်း
အတွက် ကတမလိလေသေးမရှိ အနားယူနိုင်အောင် ငါ စီစဉ်
ပေးခိုင်းလိုက်မယ်။

သူတွေ့ကြီးရဲ့ ကျေးဇူးကို ကျွန်တော်မမေ့ပါဘူး။ စိတ်
သက်သက်သာသာနဲ့ စိတ်ချပြီးနေပါ။ လုပ်ရကုန်အားတွေ အား
လုံး ကျွန်တော် တာဝန် ဆားလိုက်ပါ။

အေး... မင်းသတော့။ မင်းခြိုက်သလို စီမံပေးတော့
မင်းရဲ့အရည်အချင်းကို ငါ ယုံတယ်။

စကား ဆုံးသည်နှင့် ထောင်မင်းသည် ပေါက်ချွန်း၏
ရုပ်အလောင်းကို တစ်ချက်ကလေးမျှပင် လှည့်မကြည့်။

ကပ်ချိန်က ဆရာကြီး ထောင်မင်း ပူးပူးမုတ်ထားခဲ့သော
အလွန်အားကိုးရသည့် လက်ရုံးရည်သမား ပေါက်ချွန်း။

ယခုတော့ လမ်းဘေးမှ ကျောက်ခဲလောက်ပင် တန်ဖိုးမရှိ
ပြစ်သွားပြီ။

သူဌေးကြီး ထောင်မင်း ထွက်သွားပြီးနောက် ပျာယံး
ဖျာယာနှင့် အခန်းထဲဝင်လ ဆရာမ သံလက်ဆီး ကျောင်ပန်း။
ကျောင်ပန်းသည် ပေါက်ချွန်း၏ ရုပ်အလောင်းဘေးတွင် ခုး
ထောက် ကိုင်ချလိုက်သည်။ ထို့နောက် ရှိကံကြီးတင် ငိုကြွေး
လေတော့သည်။

မြင်ရသည့်အဖြစ်ကြောင့် ကူးလောင် အံ့ဩ သွားသည်။
အေးဟေ့... ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။ သိုင်းသမား ရှင်မင်းထံ
ပျောက်ပြီပြီ မင်းမျက်ရည်ကရသလား။ ဒီလောက်ပဲ ငိုမနေ
နီနီ။ ဆေးစာလျက် ပြန်ရှင်လာနိုင်တော့တာမှလျှင်သာ။

၁၀၂ တက္ကသိုလ်ကောင်းလှစေလှစေ

သို့သော် ကျုပ်တို့ကတော့မဟုတ်ပါဘူးဘျား၊ စိတ်မကောင်း
ဖြစ်လှန်းလို့ပျ...သိလား၊ စိတ်မကောင်း ဖြစ်လှန်းလို့

ကျေမာပေးရမယ်၊ လက်ထိုးကို တင်းကျပ်စွာဆုပ်ကာ အတို
အင်းတင်းကြိတ်လျက် ငိုသံပါကြိုနှင့် ဆက်ပြောပြန်သည်။

သူဌေးကြီးကတော့ အသက်စွန့်ပြီး လုပ်ပေးခဲ့တဲ့ လူတစ်
ယောက်အဖို့ သေတဲ့အခါမှာ ဒီလိုအပြစ်မျိုးနဲ့ပါလားဆိုတာ
ကို မြင်ရလို့ ခမ်းနည်းပြီး ဝီတံပါပျား

မင်းထင်တာ လူနော်ပြီ ကျောင်းပန်း၊ သူဌေးကြီးက မင်း
ပြောသလို မတော်ပါလား

ဒီကိစ္စက လိမ်လို့ ညှာလို့ ရတာမဟုတ်ဘူး၊ ပေါက်ချန်း
ဆေးစာကတော့ ဆေးတာပေါ့ဘျား၊ ဒါပေမယ့် အသက်စွန့်
ကျန်ရစ်တဲ့ မိသားစုအတွက်မော့၊ သူဌေးကြီးက အလေး
ထားပြီး ဆောင်ရွက်ပေးသင့်ပါတယ်၊ ကခုန်တာ

ဒီကိစ္စတွေကို ငါက လုပ်ဆောင် ပေးမှာပေါ့၊ ဒါကို
သူဌေးကြီးကသိလို့ ဘာမှမလုပ်အ နေနေတာပေါ့

ခင်ဗျားက ဆောင်ရွက်ပေးမယ် ဖိုတ်လား၊ ဒါနဲ့...
ကျွန်တော်မသိလို့ မေးပါရစေဦး၊ ပေါက်ချန်းက ခင်ဗျား
အဘက် အသက်ပေးလုပ်သွားတာလား၊ သူဌေးကြီး အတွက်
အသက်ပေးသွားတာပေါ့

ကားဒီလိုပဲက ကမန်းကတန်းပင် ကျောင်းပန်းအိမ်မီးစပ်ကို
လက်ဝါနှင့်လှမ်းပိတ်လိုက်သည်။ သို့သော် ခင်္ဂနာက်ကျသွား

မလုပ်ပဲကမ်းကွပ် ရင်ထက်နိုသော သိုင်းဆေးနေမိမယ်
ခန့်တို့မှာ ကျောင်းပန်းပြောဆိုတဲ့များကို * ကောင်းကောင်း
ကြားကြားသည်။

ခန္တီအားလုံး၏မျက်နှာများမှာ ဆိုသောနာပင်ပျက်လို့ *
ပေါက်ချန်းမှာ သူဌေးကြီး ထောင်မင်းဆရာပေါ် ဝဋ်
အစွာရှိရှိ နည်းညို တသစ်နဲ့ ပျော့သည့်ကို သူတို့ဘေးလေး အသံ
ပင် ပြစ်ပေး

ယခုလို ဆေးကုသလား ပေါက်ချန်းက ဆေးပေးတဲ့ ပြည်
ရင်းထဲမှာ ရပ်ဆိုင်းမှ ဖြစ်နေကြသတဲ့၊ ယခုက အပြစ်ပေးကြ
သည်။

ပေါက်ချန်းက အသံသူ့ အတွက်ကြောင့် ဆေးပေး ကျုပ်
နားမလှည့်ဘူး၊ ကျုပ်နားကလည်းက တူဌေးကြီးက ကျုပ်ကို
ချက်ချင်းသေခိုင်းမယ်ဆိုရင် ကျုပ်မမြင်းတမ်း ဆေးဖြလိုက်
မယ်

ကျွန်တော်က သတိပြင်း ပေးလေးချရင်း ပြောလိုက်
သည်။

တေးကောဝေးခိုင်နေရည် လူတစ်စုဝင်လာပြီး ခေါင်းကိုက်တစ်စုံ
ထစ်ရာနှင့် ရိုက်လိုက်ပြီးနောက် သူတို့ လင်မယားနှစ်ယောက်
လျှောက်လော့ကတည်းကို ခေတ္တမေ့သွားကြသည်။

ခ ပြန်သတိရတော့ အခုလို အချုပ်ခန်းထဲသို့ရောက်နေကြ
ပေပြီ။

မည်သူက ခေါ်လာတာလဲ၊ သူတို့အဖေ၊ ဘာကြောင့်လဲဆို
တာကို သူတို့မပြောတတ်။

သူတို့ပြန်ရလာသည်နှင့် ကောက်ဖန် ကြားလိုက်ရသည်က
ဇနီးသည်၏ တပျစ်စေ့ဘတ်တောက်နှင့် ရေဂွတ်ပြောဆိုနေသော
ကောက်ဖန် ချက်ပမာင်ကြိုက်မိသည်။

ကျွန်မပြောတယ်မဟုတ်လား၊ မှတ်မည်ဆိုတာကောင်မဟာ
တကယ့်ပိုက်ဆံ၊ ဒီပိုက်ဆောင်က ကျွန်မတို့က အပါတော့မ
ကောင်းကျိုးပေးမှာမဟုတ်ဘူး၊ အခုတော့

ထိုအခိုက် ခြေသံသံ သံကို ကြားလိုက်ရသည်။
အမျိုးသမီး ဝါးစပိတ်သွားသည်။

လင်မယားနှစ်ယောက် နားစင်လိုက်ကြသည်။ မှန်ထည်...
ခြေသံ၊ အခန်းတွင်းသို့ ထစ်လှမ်းချင်း ဝင်လာသော ခြေသံ၊

မကြာမီ လေကားပေါ် မလှတစိယောက် ဆင်းလာသည်။
ထိုလူ၏ မျက်နှာမှာ ပြုံးချိုနေပေမည် မျက်လုံးတွေကတော့
ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော အရိပ်အယောင်များ အထင်းသား
ပေါ်လွင်နေသည်။

ထိုသူကို မြင်လိုက်ရသောအခါ ကောက်ဖန်၏ ဇနီးသည်
ခမျာ ကြက်သီးတပြုန်းပြုန်းမင်ထလွှားသည်။

အခန်း (၂၆)

လွန်စွာမ မည်းမွှောင်တိုက်ဆိတ်နေသော မြေအောက်
အချုပ်ခန်းထစ်ခွတွင် အကျဉ်းသားနှစ်ယောက် ရှိနေကြ၏။
ကောက်ဖန်ထို့ လင်မယားပင် ပြစ်သည်။ မည်သည့်အတွက်
ဤနေရာသို့ ရောက်နေကြသနည်း။

သူတို့ အသက် မသေကြသေးသည့်စော့အမှန်၊ သို့သော်
မည်သို့သောနည်းဖြင့် ဤမြေအောက် အချုပ်ခန်းတွင်းသို့
ရောက်လာကြသည့်ဆိုခြင်းကို သူတို့ကိယ်တိုင်မင်မသိ။

ပေါက်ချွန်း မိမိတို့ အခန်းထဲတွင် အသစ် ချပျောက်
ခဲ့သည့်အတွက် နောက် နက် စွဲ ပြဿနာတွေ အကြောင်း

ခင်ပွန်းသည်၏ ကြမ်းတမ်းစွာထွက်ခွာ လက်ခံခြင်းကို အားကိုးထားခြင်းနှင့် အပတ်စဉ်အားလုံးပင်ရှိသည်။

အခန်းတိုင်း၏ တိတိဆီဆီ စကားလုံးများကို ကြားထု ဖော်ပြပါ။

အောင်မင်း၏ အလုပ်များ ကူးလောင်း၊ တောင်ဖန်တိုက်အလုပ်များကို အကြံပြုပေးပြီး တိတိဆီဆီ ဖမ်းမေးလာကာ ဤအခန်းအတွက် ချုပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုအခန်း၏အကြောင်းကို အကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြပါ။

ကူးလောင်းက ချုပ်ထားခြင်းက အလုပ်များကို ဆောင်ရွက်ပေးပေးပါ။

ကူးလောင်း၏အကြောင်းကို အကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြပါ။

ကူးလောင်း၏ အကြောင်းကို အကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြပါ။

ကူးလောင်း၏ အကြောင်းကို အကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြပါ။

ကူးလောင်း၏ အကြောင်းကို အကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြပါ။

ကူးလောင်း၏ အကြောင်းကို အကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြပါ။

လက်ခံခြင်းနှင့် အလုပ်များကို ပိုမိုမြင်သာစေရန် ပြုလုပ်ရင်း...

ကူးလောင်း၏ အကြောင်းကို အကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြပါ။

ကူးလောင်း၏ အကြောင်းကို အကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြပါ။

ကူးလောင်း၏ အကြောင်းကို အကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြပါ။

ကူးလောင်း၏ အကြောင်းကို အကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြပါ။

ကူးလောင်း၏ အကြောင်းကို အကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြပါ။

ကူးလောင်း၏ အကြောင်းကို အကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြပါ။

၁၈၈ စာလှည့်စစ် အောင်နေလင်း

ကူးလောင် အလှည့်စစ်အောင်ကျနေသည်။ အထွက်ဝင်နေပြီ မို့ သူ သိလိုသည်များကို စတင်မေးမတော့တော့တော့။

ဖုတ်မည်းနဲ့ ပေါက်ချွန်းနဲ့ လက်ရည်ချင်း မပြိုင်ခင် ဘာ ထူးခြားတာတွေ ဖြစ်သေးလဲ

သုတိနစ်ယောက်ဟာ ထစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ဆီနေ ကြပုံပဲ

ဟုတ်သား...၊ ဝါပြင်ရင် ဘာကြောင့် သိနေကြတယ်လို့ ခပ်တုနားက ထင်ရတာလဲ၊ ကျွန်ုပ်နားလည်အောင် ပြောစမ်း ပါဦး

ဖုတ်မည်း၏ ထိုဝတ္တုမုန်နှင့် ဇာတ်မြစ်ကို သိနိုင်ရန် လမ်းစ ဖြစ်သည်မို့ ကူးလောင်က စိတ်အားထက်သန်စွာ မေးလိုက် သည်။

ပေါက်ချွန်းက ဖုတ်မည်းဟာ သူ့ထင်ထားတဲ့သူ ဖြစ်ရ ပယ်လို့ မပြောတယ်

ဇေဇ ခြီးမြို့မြို့မြက်မြက် ရတော့မည်မို့ အမျိုးသမီးနှုတ်က သွက်နေသည်။

ထုတ်ပြီ...၊ သူ့နှုတ်မည်ရော ပြောဆေးလား

ထိုအခိုက် ကေဘက်မုန်၏ မျက်လုံး ပွင့်လာသည်။ ဇနီး ဖြစ်သူကို နားကြည်းခေကာ မျက်လုံး များဖြင့် စိုက်ကြည့် နေ သည်။

အမျိုးသမီးကတော့ ခပ်ပွန်းသည်၏ မျက်နှာကို ဝေခံပြုမိ၊ ကူးလောင် လက်တွင်းရှိ အသပြာများကိုသာကြည့်ရင်း ပါး စပ်ကို ဟလျက် ပြောရန်ပြင်လိုက်သည်။

ညိုသော် အထွက်ထွက်မလာသေး၊ ကော့ဘ်ဖန်၏ လက်ခါးက သူ့မ၏ပါးပြင်ပေါ်ကျရောက် သွားသည်။

ယခုကဲ့သို့ ကိုယ်ထိသက်ရောက် မက်ပက်စုတ်စက် အချိန် ခံလိုက်ရတော့ အမျိုးသမီးခေါ်အထောင်းခန့်ထွက်လာသည်။ ကော့ဘ်ဖန်ဘက် မျက်နှာလှည့်ကာ အော်ဟစ် ပြောဆိုတော့ သည်။

ဪ... ရှင်က ကျွန်မကို တစ်သက်လုံးလက်ဖျားနဲ့ မထို့ ခဲ့တာ၊ ခုတော့ ရိုက်တယ်ပေါ့ ဟုတ်လား၊ ရှင်နဲ့ ကျွန်နဲ့ တစ်သက်လုံး ဆင်းဆင်း ရဲရဲ နေလာခဲ့ရတာ၊ ဒုလ္လိ အခွင့် အရေးမျိုးရတာကို ဘာလို့ လက်လှော်ခံရမှာလဲ၊ ရှင် လူငယ် ချင်း ဂြိုဟ်ကောင်က ဘာများ ကေဘက်ကျိုးစေပေးလို့ သူ့ အတွက် ကျွန်မတို့က နှုတ်ထု ပေးရမှာလဲ၊ ခြေစမ်းပါဦး ကော့ဘ်ဖန်

ဇနီးဖြစ်သူ၏ စကားများထို့ကြောင့် ကော့ဘ်ဖန် ခေါ်သ ထွက်လာသည်။ အသားများပင် တဆတ်ဆတ် တုန်လာခဲ့ရ သည်။ မိမိအပေါ် အင်မတန် ကြင်နာလေသော ဇနီးသည် သည်...။

ယခုတော့ အကြီးအကျယ်ပြောင်းလဲကာ လောဘရမ္မက် နောက် ပါသွားခဲ့ရပြီ။

ခင်ပွန်းသည်ကိုလည်း အရေး မစိုက်နိုင်တော့ချေ၊ ဘဝ မှတ်တပြောင်းလဲသွားခေကာ မိမိ၏ဇနီးသည်ကြောင့် နောက် ဖန်မှာ နားကြည်းခံပြင်းမိလေသည်။

၁၃၅ တက္ကသိုလ် စာအုပ်အလင်း

သူ၏ အရ ကျယ်လောင်စွာဆက် ဆက်ပေါ်လာ ပြန်သည်။

ရှင် ဝေဠု နတ်ပိတ်ထား၊ ကျန်မကတော့ သိတာကို ပြောရမယ်။ ရှင်မကြိုက်ဘူး ဆိုရင် လက်ထူးခင်းတယ်။ ကျန်မ ကတော့ တစ်သက်တစ်ခါ ကြုံ့ထဲ အခွင့်ကောင်းကို...

သူတို့သည် စကားကုန်အောင် ဆက်မပြောနိုင်မီ ကောက် ဝန်က ကျားတစ်ကောင် ထုလွှား ခုန်တင်ကာ ဆန်မာသော မက်နှစ်မက်ဖြင့် သူမ၏ လည်မျိုကို ညှစ်ထားပြီး ဖြစ် သည်။

ကူးလောင်က ဆုံးဝ ဝင်ရောက်ပြန်ပြေ မှက်ဖက်ခြင်းမပြု၊ မှက်ခွာထား မထီတန် ပပြုံးထုံ ပြုံးစားဖြင့် လက်ပိုက်ကြည့် နေသည်။

ကောက်ဖန်သည် ပေါ်တက္က ဆက်လာသော ဒေါ်တ ကြောင် ဝန်ကိတ်လုံး ထူပူတာ သွေးဆူ နေသောကြောင့် ဇနီးသည်၏ လည်မျိုကို တစားပင် ညှစ်ထားမိ လေသော သည်။

မှတ်စုမတ် သထုံရလာပြီး ညှစ်ထားသောလက်များကို ပြောလျှာဆိုတ်အေးစိစားအခါတွင်ကော့...

ဇနီးပြစ်သမှု၊ အသက် မရှိတော့။

သူ လက်လှန်ပိချိပြီလော့။

ကောက်ဖန် မချီထင်က ခံစား သူ ဆက်ကိရအည်။ မိမိ၏ လက်ဖီးများကိုတစ်လှည့် ရွေ့ရွေ့လေး လဲကျနေသော ဇနီး

ပြန်... ကူးလောင်ကြီးရှင်... ကူးလောင်နိုင်စွမ်း ကြည့်ရအောင်... ပြန်သည်။

ဒေါ်တကား ကြိုက်သားသည်။ မှက်လုံးဆဲမှ မှက်ရည် မောက်များ ကျဆင်းလာသည်။

ဒေါ်တမိတ်ကြောင့် ဇနီးသည် ဆုံးရှုံးစေပြီး မိမိ၏ ရွှေဆက် ပည်သို့ခုခန်းသွားမည်နည်း။

နာကြားခံပြင်း စိတ်များက တစ်ဖန် တိုးလာပြန်လေ သည်။

ကူးလောင်ကတော့ လအောက်ကျစွာ တစ်ချက် ပြုံးလိုက် သည်။

တော်တယ်... သိပ်တော်တယ်။ တကယ် လူစွမ်းကောင်းပဲ။ ကိုယ်ဖိန်းမကိုလည်ပင်းညှစ်ပြီး အသေထုတ်နိုင်တဲ့ ယောက်ျား မျိုး ဒီလောကမှာရှားတယ်။ ခင်ဗျားဟို ကျုပ် ချီးကျူးတယ်။ ကောက်ဖန် အနာပေါ်တုတ်ကျသွားသည်။

ချက်ချင်းပင် စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ ကူးလောင်လံခုန်အုပ် ဝင်ရောက်သွားသည်။

မရပါ။

ကူးလောင်က သိပ်ပညာရှင်။

ကောက်ဖန်က သာမန်လူ။

အဲသည်တော့...

ပွဲကစတင်မီမှပင် ချက်ချင်းပြီး ဆုံးသွားသည်။

ကူးလောင် ဘေးသို့ရှောင်ကာ လက်ဖြင့် ခပ်ဆဆပင်
ပန်းထုတ်လိုက်သည်။ ကောတ်ဖန် တစ်ယောက် လွင့်စဉ်ကား
ခင်တိုင်လက် ထဲကျသွားသည်။

ခင်ဗျားမိန်းမကို သတ်တာ ကျုပ်မဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားက
ကိုယ်မိန်းမ ကိုယ်သတ်ပြီး မဆီမဆိုင် ကျုပ်ကို လာမဲမနေနဲ့
လေ

စကားဆုံးသည့်နှင့် ကူးလောင် နောက်ပင် မလှည့်ကြည့်
တော့ဘဲ အပြင်သို့ ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။

တီဇာနိတ်တွင် ဗုန်း ဟူသော အသံတစ်ချက် ပေါ်ထွက်
လာသည်။

သူက နောက်ကို လှည့်ပင်မကြည့်၊ ကြည့်စရာလည်းမလို၊
ထိုအသံကြားရုံမျှနှင့် အဖြစ်အပျက် ကိုသိလိုက်လေပြီ။

ကြားလိုက်ရသော အသံမှာ ဦးခေါင်းနှင့်နှုတ် ပြင်းထန်စွာ
ထိတွေ့ရိုက်မိသောအခါမှသာ ပေါ်လာတတ်သော အသံမျိုး။

ကောတ်ဖန်က သူ၏ကြံ့မာကို နိဂုံးချုပ် သွားခဲ့ရှာ
လေပြီ။

ခလိပ် ဒုတ်သိမ်းရမည်ကို ကူးလောင်က ကြိုတင်တုတ်
ထားပြီးဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့်...

ကောတ်ဖန်အတွက် အံ့အြခြင်းမရှိ၊ ဝမ်းနည်းကြေကွဲခြင်း
လည်းမဖြစ်။

မိမိ၏အကြံအစည် ဆောင်မြင်မှုရရှိရေးအတွက် သဘော
ပင် ဟုနေသေးသည်။

ထို့ပြင်လမ်းတွေက ပီရိုပင် ပေါ်ပါးနေသလောက်။

အခန်း (၂၇)

ကူးလေခင် တစ်ယောက် သူ၏အိမ်ခန်းထဲရှိ အိမ်ကိုညွှန်
သောအခါ ဖိစေ့ရာတစ်ခုတွင် အနားယူ လိလျော့စဉ် နေ၏။
သို့သော်လည်း တစ်ခဏမျှ လှုပ်လှော်နေရုံနှင့် နေထိုင်ရာ
ပြုစုထားလျက်ရှိနေ၏။

ကူးလေခင်၏ချက်နှာမှာ ပြုံးရုံပဲကြည့်လင်နေသည့်အလုပ်
ခွင်တွင် ဖိစေ့နေထိုင်နေသည့်အခါတွင် ခုတော့ လွင့်စဉ်
မပျောက်ကွယ်ဘူး။ လေသည်။

သူသည် အတောအကြာခိုအောင်းနေသော ယောက်ျားမိ မိန်းမ
သားတို့၏ အတွင်းစိတ် သဘောနှင့် ဈာန်ချက်များကို
အကောင်းကောင်း နားလည်သိကျွမ်းထားသူ ဖြစ်သည်။

အညှစ်ဟော့ သူနှင့်တူမိသော မိန်းမသားတို့မှာ သူ့ကို
သို့လားစွာ တန်းတန်းစွဲကျန်ရစ်ခဲ့ကြသည်သာဖြစ်၏။
အစ်ကိုရေ...အစ်ကို၊ ခေ၊ ထာလဲ မထူးဘူး၊
ဘာလဲကွာ၊ က...ပြော
အစ်ကိုက ညှိမကို တကယ်ချစ်ရဲ့လားလို့
ချစ်တာမှ သိပ်ချစ်ပေါ့ ညှိမရယ်
အစ်ကိုတို့လို ယောက်ျားတွေဟာ ဒီလို စကားမျိုးတွေနဲ့
မိန်းမသားတွေကို ချစ်စွာ များပြီ
ဇာလဲ...ညှိမက အစ်ကိုရဲ့ အချစ်ကို ယုံလေးဘူးပေါ့
အစ်ကိုလား

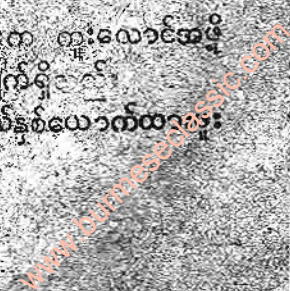
ဟင်္တံအင်
ကဲ...ညှိမက မယုံဘူးဆိုရင် အစ်ကိုကယုံအောင် လက်တွေ့
ပြရမှာပေါ့

အစ်ကိုက အယ်လီ...
မိန်းမပျိုအားခါရာ ဆက်လက်ထွက်ပေါ့မလာဟော့၊ ချက်
ချင်း ရပ်တန့်သွားစေတော့သည်။

ကူးလေခင်က သူမအား စကားပြောခွင့်ကို ရပ်ဆိုင်းပေး
လိုက်လေတော့သည်။
မိန်းမပျို၏ သင်္ဃန်းပျိုအင်္ဂါ ကိုယ်ရန်များက ကူးလေခင်အဖို့
ခွင့်နှင့်မခွာရက်အောင် ဖမ်းယူညှိ သားချောက်ရိုင်း

အစ်ကို... ညှိမအရင် ရည်စား တယ်နှစ်ယောက်ထာအား
အယ်

အာဖြစ်လို့မေးတာလဲ

၁၉၆ ထွာသိမ်းစောင်နေ့လမ်း

အစ်ကို့ကို အကဲခတ် ကြည့်ရတာ ရည်းစား များသလို သာသနာပေး

တယ်ဟုတ်ပါရဲ့လား၊ အစ်ကိုဟာ သူ့ဈေးကြီးနဲ့ ပေါက်ချိန်း တိုက်တာရင် သူတို့ခြေဖျားတွေက လိုက်မစီးစားဘူး

အစ်ကို့ ပြာမနေခါ၊ အစ်ကို့ အကြောင်း ညီမ မသိရင် ခက်မယ်

မညာပေါ်ဘူး... တကယ်ပြောရင်ပါ၊ ညီမဟာ အချောဆုံး အလှဆုံး စုံလမ်းစရာအကောင်းဆုံးပဲ၊ ဒါကြောင့် ညီမရဲ့အချစ် ကိုတော့ သူ့ချစ်ကို ခွဲမလုပ်နိုင်ဘူး

ကျားလောကလည်း အညှဉ်အကောင်း၊ အဆော အကောင်း သူ့ ဝကားကြောင့် မိန်းမမျိုးပါ မျက်နှာမှာ ပြုံးပန်း ပွင့်ဝေထွား သနား

သူ့အမည် ကျားလောကလေး မျက်လုံးလေးတစ်ချက် စေ့ လိုက်ပြန်...

သူက စကားတစ်စုံလေး လျှောက်ပြောနေတာပါ ဒါ ကြောင်လဲ ဒီက သူတို့ မခွင့်မခွင့်ရက်ပြန်နေတာပေါ့

သူ့ဈေးကြီး အခါလဲ ညီမနဲ့အစ်ကိုတို့ အဖျော်ကြီး ဖျော် နေတာကို တော့အားရင် တယ်လောကမိန်းမလို့ ပြစ်လိုက်မလဲ မသိဘူး

ဟုတ်တာပေါ့အစ်ကို၊ သူကတော့ ညီမကို အစ်ကို့ဆီက အတင်းအဓိက ချက်ချင်းထွက်ခွာဖို့ အကြံပေးလာလိက်တာပါ၊ အခါလဲ အပြစ်မျိုးသာ တော့အားရင် တယ်လောက ရင်ထဲမနာ ပြစ်လိုက်မလဲ

ညီတော့ သိပ်ပြုံး ဟန်ဆောင် ကောင်းတယ်၊ အစ်ကို ကျားတယ် အစ်ကို့ကို သိပ်မုန်းပြုံး ကြည့်လို့မရတဲ အသင်

နဲ့ပြစ်အောင် တာတယ်ကို ဟန်ဆောင်ထားတော့ သူ့ကျားပီ မိသားစု၊ အစ်ကို့ကို လူ နဲ့လိုက်တာပဲ၊ ဒီနေရာမှာတော့ သူ့ဈေး ကြီး သိပ်ကို အားပြန်

မိန်းမမျိုး နူးညံ့ သော လက်ချောင်းကလေးများမှာ ကူး လောင်စာကျယ်ပြန့်အောင်တင်းအော့ ရင်ဆွတ်ပေါ်တွင် လှုပ်

ကူးတစားလျက်ရှိနေသည်၊ အစ်ကို အပြုအမူတစ်ခု လျှို့ဝှက်ပြီး စိန်စားတယ်

ညီမ ပြောသံကြားရတယ်၊ အစ်ကို့ဟာ ကာစာကြာစည်များ ရှိနေလိမ့်

ညီမ သိတာပေါ့၊ သူ့ဈေးကြီးတွေကို ဆိုင်းသမားကစီစ ဖတ်ခေါ်တာတယ်လား

ဟုတ်တယ်လေ၊ တယ်လဲ သိုင်းလမ်းမျိုးတော့

ပင်ကနင် ဆီတု နှစ်ခုဆီကို ညီမကြားဖူးလား၊ ဟင်အင်း... ကြားဖူးပါဘူး၊ ပင်ကနင်ဆီတော့ လူနာမည်

ကား... မဟုတ်ဘူး၊ လူ့အစီစဉ် ထည့်တော့ပိတ်ကားကို အစွဲအစည်း တစ်ခုရဲ့နာမည်

သူ့ကိုက အာဂီ အိမ်လောက် ဒါကြောက်စရာကောက် ကို တယ်မျိုး တားရတာပဲ

ဟုတ်တာ အစိတ်အတောက် ပြင်းတယ်၊ သိပ်ပြုံးတော့လဲ

၁၉၈ တက္ကသိုလ်ဘောင်နေလင်း

ကြီးကြွတ်တယ်၊ ရက်စက်တက်တယ်၊ ဘယ်သူမဆို သူတို့နဲ့
အောင် သေကြရတယ်

ဘယ်အထိမှာ ဘယ်လိုလူမျိုးတွေ ပါဝင်နေလို့လဲ၊
လူမျိုးစပ်ပေး၊ လူဆိုးတွေ၊ နားပြောပြီးတော့အမောင်
ဂိုဏ်းက သိုင်းသမားတွေ၊ အိမ်ထဲမှာမိမိလေလှိုင်နေတဲ့မိမိ
သိုင်းသမားတွေ ပါဝင်ကြတယ်

သူတို့ဘေးလုံးဟာ သိုင်းပညာထိပ်တော်၊ သိပ်စမ်းနေကြ
လို့လား

သူတို့နဲ့ တကယ်တော့ကံစရာကောင်းတာက သိုင်းပညာ
ပေးမဟုတ်ဘူး

ဒါဖြင့် ဘာကြောက်စရာကောင်းလို့လဲ

သူတို့က အကြင်နာတရားမရှိကြဘူး၊ အရှက်အဓိကြောက်
ကင်းမဲ့တယ်၊ ရက်စက်ကြွေးကြွတ်တယ်၊ ပြီးတော့ ကိုယ်
အသက် သေရမှာကိုလဲ မကြောက်ကြဘူး

မိန်းမပျိုစာ တကယ်ပင် ကျောချမ်းသွားသည်၊ ထိုသူ
သောလူမျိုးနှင့်တွေ့လျှင် ရင်ဆိုင်ရန်မလွယ်ကူကြောင်း၊ လက်
ယုံကြည်သွားသည်။

ကြောက်စရာပဲနော်၊ သူတို့နဲ့ရင်ဆိုင်ဖို့ဟာ မလွယ်ကူလှ
ဘူးနော်

ဒါကြောင့်မိလဲ အစ်ကိုက သူ့ကိုဖိတ်ခေါ်ပြီး သူ့ငွေ
ကြီးအထုတ် ဖွတ်မည်းနုရင်ဆိုင်ဖို့ စိတ်ချရတာပေါ့

အစ်ကိုက ခိုပိပြီးကပ်မြှင်အမြင် ဦးတမ်း

ကုလောင်က သင်္ဘောကျွေးက တစ်ချက် ပြုံးရယ်လိက်
ပြီး...

ညီမ စဉ်းစားကြည့်လေ၊ ပေါက်ချွန်းထဲနေသဖြ့် တကယ်
လို့ အကာအကွယ်ပေးမယ်လဲ မနိုးဘူးဆိုရင် သူ့ငွေကြီးဟာ
တယ်လို့လုပ်ပြီး ဖွတ်မည်းနဲ့ သွားတွေ့လို့ ဖြစ်မှာလဲ၊ ဒါတောင်
စိတ်ချလို့ မဖြစ်သေးဘူး

ဒီလိုလူမျိုးတွေခေါ်ပြီးအကာအကွယ်ပေးထားတာတောင်
စိတ်မချရသေးဘူးလား

လုံးမဟုတ်ဘူး

ဒါဖြင့်ရင် ဒီကစခါ သူ့ငွေကြီး ဖြစ်ဖို့ပေါ့

ဟာတ်တယ်၊ အနီးစပ်ဆုံးပဲ

အစ်ကို အရတစ်လော့ မေ့ရစသလားမသိဘူး

ဆိုစမ်းပါဦး

သူ့ငွေကြီးသေသွားရင် ဖွတ်မည်းနဲ့ ရင်ဆိုင်တွေ့မယ့်သူ
ဟာ အစ်ကိုပဲဖြစ်လိမ့်မယ်

သိပ်ဖြစ်နိုင်တယ်၊ အမှန်ပဲ

အဲဒီအခါကျရင် အစ်ကိုဘယ်လိုရင်ဆိုင်မလဲ

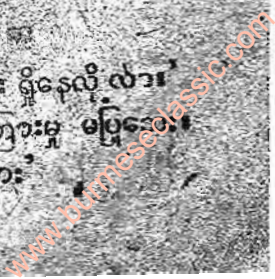
တူးလောင်မှာ ခြေကြားခြင်းမရှိဘဲ တစ်ချက် ပြုံးလိက်
သည်။

မိန်းမပျို အက်ခမ်းလို့ကပြန်သည်။

အစ်ကိုက သူ့ကိုရင်ဆိုင်ဖို့နည်းလမ်း ရှိနေလို့လား

တူးလောင်က မည်သို့မျှ တုံ့ပြန်ဖြေကြားမှု မပြုဘူး

အစ်ကိုက တက်က ရင်ဆိုင်ဖို့ ပိုင်ရုံသား

‘ပိုင်ဘက်ကပ်တို အစကိုတယ်တန်းကမ မလှုပ်ပွား’

မိန်းမပျိုသည် သင်္ကြံပေါ်ကို တစ်ချက်ချလျှင်ပြီး မျက်လုံး
ရောဘာ ထဲလောင့်အား တစ်ခုတည်း စောင့်ကြည့်လျက်လေ
သည်။

ကမကပ် အကြံအစည်ကိစ္စ ပြုလည် အောင်မြင်သွားရင်
အစကိုမှာ တစ်ခု ကြီးမားစွာ ပြန်လာတော့မှာပေါ့။ အဲဒီအချိန်
မှာ နှစ်ပေါက်ကော...

ကူးလေဝင်က ပြုံးရယ်လျက်သည်။

အဲဒီအခါမှာ သိမက သူငယ်ကူးလေရင် သူငွေကတော့
ပေး...

မိန်းမပျို အစောင့်ကျားများသည်။ ကူးလေဝင် နားရွက်နား
လှည့်လှည့် သွားပြေး...

အောက်ဆံ့အောင် အရကတည်းက မပြုဘဲအရမ်းမယာ
အလေးပေးကော် ဆိုတာ တစ်ယောက်တည်းပဲ ရှိရမယ်နော်။ ဒီ
မတူမတူပဲ

သူ့အစီအစဉ်အား မဆုံးခင်မှာပင် ကူးလေဝင်၏ သက်ဝင်
နှစ်ပတ်ကံတွင် မြီးရပ်ကို လှမ်းပိုက်ချက်သား ဖြစ်သွားလေ
သည်။

အယ်သုလဲ

ပြတင်းပေါက် အပြင်ဘက်တွင် ရှုပ်ရှားနေသော အရိပ်
သဏ္ဍာန်တစ်ခုက ကူးလေဝင်၏အခေးကို ပြန်မြှောက်၏။

ကျယ်ဝါ ဝမ်းလိန်

အစကို ကြွပါ

ကူးလေဝင်က ပိတ်ခေါ်လှိုက်၏
မကြာမီ လူရိပ်သဏ္ဍာန်ထစ်ခုခု မီးရှောင်အောက်မှာပေါ်
လာသည်။

အထက် (၅၆) ခန့်ရှိ သိုင်းသမားတစ်ဦးပင် ဖြစ်သည်။
ထိုသို့၏မျက်လုံးတို့သည် မကြာခဏ ကူးလေဝင်၏အနား
ရှိ မိန်းမပျိုထံသို့သာ ရောက်ရှိနေသည်။

မိန်းမပျို၏အလှမှာ လှည့်စားမှ ညိုအား ဆွဲအားကောင်း
လှန်းသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

အပြစ်ဆုံးပွယ်ရာရေဒီအာ ထလျှိုးပင်။

‘ဝတ်လိန်မှာ စိတ်ကနာမိရှိပဲ ဖြစ်နေသည်။ သူ့ရှင်ထံမှ
ခံစားချက်ကို ပျိုဆိပ်စေအောင်စတုတ်က ရှိပင် အနံ့စိတ်ရ
တော့သည်။’

‘ဒီမိန်းကလေးက တာမီသံလဲ’

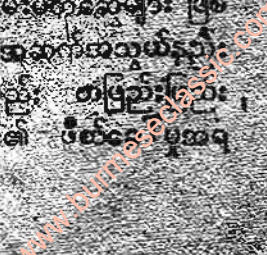
‘စုံမရှိပါဘူး။ ကျွန်တော်လူပါ။ ပြောချင်တာပြောနိုင်
ပါတယ်’

အမိလိန် မတူရောဘဲအားသည်။

သူ့မေးရာသည်က တစ်ပါးမှ ကူးလေဝင်ပြောသည်ကတစ်ပါး
ဖြစ်နေသည်ကတူကံ စိတ်ဆရာ မကျေမချမ်း ဖြစ်သွားသည်။

ဝတ်လိန်နှင့် ကူးလေဝင်တို့မှာ ငယ်ကျွမ်းမိက်အသံများ ဖြစ်
ကြသည်။ နောက်ပိုင်း အသွား အလာ အသက်အသွယ်နှစ်
သွားသော်လည်း ခင်မင်းရင်းနီးမမာသည်။ တပြည်းခြည်း

လော့နည်းလာသည်။ သူက ကူးလေဝင်၏ ပိတ်ခေါ်မှုအရ
ရောက်လာခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဝေလိန်၏ကမ္ဘာမကျေရန် ၃ မှ ၅ ပေါက်ချွန်းပင် ဖြစ်သည်။
ပေါက်ချွန်း ဆိုသည် နာမည်ကိုကြားချင် သူသည် အသား
ဆတ်ဆတ်တုန်လာတတ်၏။ နေရာထကာမှာ အရိုးကြေကြေ
အရေခမ်းခမ်း၊ ပေါက်ချွန်း၏ အရေခွံကို နှာပစ်လိုက်ချင်
သည်။ ဤမျှအထိ သူတို့၏ရန်ငြိုးက ကြီးမားခဲ့ကြသည်။

ခင်ဗျားရဲ့ အကြီးမားဆုံး ရန်ဖက်ကတော့ ခင်ဗျားဘို့
တောင် နှုတ်မဆက်ဘဲ လောကကြီးကို ကျောခိုင်းပြီး ထွက်
သွားပြီ။ ခင်ဗျားအတွက် ကျုပ် ကလေးစား ချွေးပေးလိုက်ပြီ။
အခု ပေါက်ချွန်းရဲ့ အလောင်းတယ်မှာလဲ

အမြင်ဖက်မှာရှိတယ်။ ခင်ဗျား သူ့အလောင်းကို လိုချင်
ရင် အချိန်မရွေး ထူသွားနိုင်တယ်။

ပေါက်ချွန်း လေးသွားသည်တိုင်အောင်မှ ခွင့်လှာနိုင်ခြင်း
မရှိသော သူတို့နှစ်ဦး၏ ရန်ငြိုးမှာ မညီမျှ ကြီးမားကြောင်း
သိသာပေသည်။

ကူးလောင်က စကားကို စလိုက်ပြန်၏။
ကျုပ်လိုချင်တဲ့ လူတွေကော ဘယ်မှာလဲ။
ကျုပ် တာဝန်ယူပြီး ခေါ်ပေးတာပဲ။ ပါလာကြတာ
ပေါ့။

ခုနစ်ယောက်စလုံး ပါရဲ့လား။
ခုနစ်ယောက်စလုံးပဲ။

သူတို့က အသေးခဲ သိုင်းသမားတွေ၊ တိုက်ပဲ့မဝခေပိမှာ
သူတို့ နှစ်ယက်တာတွေကိုတော့ စိမ့် ပေးရလိမ့်မယ်။
သူတို့က အာတွေကြိုက်ကြသလဲ။

ရွှေနှစ် စားသောက်ဆိုင်က လီရှန်းရဲ့ သတင်းလိုတော့
ကြားဖူးကြတယ်လို့ ပြောကယ်။

ကူးလောင် တစ်ချက်ပြုံးလိုက်ပြီး...
ဪ...ဒါလား ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ကျေနပ်မှုရအောင်
ကျုပ် စီစဉ်ပေးဖူးမယ်။

သူတို့ တစ်ကယ်ကျေနပ်မှု ရအောင် ကောင်းကောင်း
စီစဉ်ပေးရမယ်။ အာဖြစ်လိမ့်ဆိုတော့ ဒုတစ်ကြိမ်တော့ သူတို့
အတွက် နောက်ဆုံးပျော်ပါးခြင်းပဲ။

ကူးလောင်က နားမလည်ဟန်ဖြင့် ချက်မှောင် တစ်ချက်
ကြည့်လိုက်ပြီး...

ဘာဖြစ်လို့ သူတို့ရဲ့နောက်ဆုံးပျော်ပါးခြင်း ဖြစ်ရမှာလဲ။
ဝေလိန်က မှဲပြုံးတစ်ချက် ပြုံးလိုက်၏။

ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် နားမလည်အေးပါလား။ သူတို့ ဒီတစ်
ခါ ရောက်လာတာဟာ လိုသတ်ဖို့ ဖောက်ဘူး။ သူတို့ အသက်
ကို စတေးဖို့ ပေးဆက်ဖို့ ရောက်လာထယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား နား
လည်ထားရမှာပေါ့။

အသက်ကို စတေးဖို့ ပေးဆက်ဖို့ ဟုတ်လား။

ဟို...ပွတ်မည်းဆိုတဲ့ကောင်ဟာ ပေါက်ချွန်းဆိုတဲ့ လူတို့
တောင် သတ်နိုင်စွမ်းရှိတော့ ဒီဇောင့်တွေကိုလဲ အပြတ်ခွင့်
နိုင်ဖို့ မခဲယဉ်းဘူး။

ကူးလောင် တစ်ချက် ပြုံးလိုက်၏။

ခင်ဗျားရဲ့ တွေးခေါ်ခြေမြင်မှု မဆိုးဘူး။ ဤည့်ရတာ
ဘာကိစ္စမှ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ဖုံးကွယ်စားလို့ ရေးဘူး။

၂၁၄။ တက္ကသိုလ်အောင်နေလင်း

ကျွန်ုပ် မိကနေ့အထိ အသက်ရှင်နေတာ ဘာကြောင့်လဲ၊
တက္ကသိုလ်ကကြောင့် ဆက်သက်ခတာ မဟုတ်ဘူး၊

ဒါ ဆိပ်ခန့်တာပေါ့၊ ခင်ဗျား ဒီထက်မက အသက်
ရှင်နေရဦးမော့ပါ။

မိမိကလေး

ခင်ဗျားရဲ့ ဘဝခရီးထဲမှာ ရွှေဆက်ပြီး ဒီထက်မက ဘာ
လဲ၊ ခင်ဗျားရဲ့ မှားယွင်းမှု၊ တိုးတက်ပြီးပျားမှု၊ အများကြီးကျလိမ့်
ဦးမယ်လို့ ကျွန်ုပ် မျှော်လင့်ဆင်တောင်းပါကယ်

ကျွန်ုပ်ဟာ ပင်ကုန်တုံး ဂိုဏ်းထဲကို စင်စစ်အစီအစဉ်ပေးဖို့ အစီ
စဉ်းစားတော့တာပဲ၊ တစ်ခါတစ်ရံမှာ ကျွန်ုပ်ရဲ့ မိဘတွေတော့မဟုတ်
ကြဘူး။

တုတ်စာပေါ့၊ သူတို့ဟာ ခင်ဗျားရဲ့ မိတ်ဆွေဖြစ်ဖို့ အရှည်
အချင်းမရှိကြသေးဘူး။

ကျွန်ုပ်မှာ မိတ်ဆွေဆိုလို့ အရှင်ကလေးက မရှိခဲ့သလို၊ အခု
လဲမရှိဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုလေ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကလေးက လူ့စင်
ဘယ်သူ့ကိုမူ ကျွန်ုပ်တို့အကြည့်မရှိဘူး။

ကူးလောင် ချက်ချင်းပင် သဘောပေါက် နားလည်သွား
လေတယ်။

ဒါကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးကားတွေကို ခင်ဗျား မယုံ
ကြည်နိုင်ဘူးပေါ့။

ကူးလောင်၏ အမေးစကားကို ဖမ်းစိန်ဖြေကြားခြင်းမပြု
ပြီး နယ်ရှင်က နေလေတည်း။

ကူးလောင်က စကားကို ဆက်လိုက်ပြန်သည်။

ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားယုံကြည်အောင် ကျွန်ုပ်တို့က အာဖ
ခံချက် တစ်ချို့ပေးမယ်။

တာဝန်ခံချက်မျိုးလဲ။

ခင်ဗျား ဘယ်လိုဖြစ်စေချင်သလဲ၊ ကျွန်ုပ် အားလုံးဆောင်
ရွက်ပေးမယ်။

ဒါဖြင့် ကျွန်ုပ်ကို ခင်ဗျားရဲ့ လက်ရေးနဲ့ အာဖခံချက်
တစ်စောင်ရေးပေး၊ စာထဲမှာ ကျွန်ုပ်က ခင်ဗျားထံတွက်
ဘာတွေ ဆောင်ရွက်ပေးတယ် ဆိုတာ ထည့်သွင်း ဖော်ပြရ
မယ်။

ကူးလောင် ခပ်ပင်မပေခွဲစား၊ ဖမ်းစိန်၏စကားကို ချက်
ချင်းပင် ဖူးတော့ ခေါင်းညိုတက်၏။

ဖြစ်တယ်၊ သိပ်ဖြစ်တာပေါ့။

ပြီးတော့ မနက်ဖြန် နေ့ထယ်ပိုင်းမတိုင်မီ ဧည့်ခန်း၊ တစ်
သောင်းဆို ကျွန်ုပ်တို့အရောက်ပို့ ပေးရမယ်။

ဒါလဲဖြစ်တာပေါ့။

ဖမ်းစိန်၏မျက်လုံးအောက်မှာ မိန်းမပျိုလေးတို့ အမှတ်မထင်
ဝဲပျံ့ရောက်ရှိသွားပြန်သည်။

ပြီးတော့ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးက သိကလေးမကိုယ် ကျွန်ုပ်တို့
သွားချင်သေးတယ်။

ကူးလောင် ရယ်မောဆိုက်ပြန်သည်။

ဒါကတော့ ပိုပြီးလွယ်ပဲလော့တယ်၊ ခင်ဗျားလေးတယ်
ဆိုရင် ခုချက်ချင်းပင် ခေါ်သွားနိုင်တယ်။

ကူးလောင် သဘောကျကာ အားတွေပေးလေ့ ဖြစ်သွား

သည်း ထူးလောင်တပါးတွင်ရှိ မိန်းမပျိုထံသို့ လျှောက်လှမ်း
စဉ်းတပ်သားသည်။

မိန်းမပျိုမှာ ကြောက်လန့်တုန်ယင်နေသည်။

ဝမ်းလိန် မျိုဘိပ်မထားနိုင်တော့ချေ။

မိန်းမပျို၏ကိုယ်ပေါ်မှာ လှမ်းခြုံထားသော ကတ္တီပါစောင်
ကို ရုတ်တရက် လှမ်းဆွဲဖယ်ရှားလိုက်သည်။

သို့ရာတွင် ဓားရောင်တစ်ချက် လက်ထွားပြီး ဓားဦးက
ညှစ် လည်ချောင်းအား ဆိုးဖောက် ဝင်ရောက် သွားလေ
တော့သည်။

ထူးလောင်မှာ မျက်နှာပင်မပျက်၊ အေးတိအေးစက်နှင့်
သေလှဆဆ ဝမ်းလိန်အား အောင်နိုင်သော အပြုံးတစ်ချက်
ပြုံးရွှိတ်ပြုံး...

ကျုပ်ဓားကို ဘယ်လိုအသုံးပြုနိုင်စွမ်း ရှိတယ်ဆိုတာ ခင်
ဈားကတော့ နည်းနည်းလေးမှ စဉ်းစားမိမှာ မဟုတ်ဘူး
ဝမ်းလိန် မျက်လုံးပြူးကျယ်ကာ စကားပင် မပြောနိုင်ချေ
တော့မိချေ။

လည်ချောင်း သွေးများ ယိုစီးကျလာလေသည်။

သူ့အတွက် သန့်တိုင် အထက်ရှင်နေနိုင်ခြင်းမှာ ခက်ခဲလှ
သော်လည်း သေသေတာခါတွင်မူ လွယ်တူလွန်းလှသည်။

ထူးလောင်၏ ဓားတွင် သွေးများ စွန်းပေကျ လျက်ရှိနေ
သည်။

အစ်ကို ဓားပတ္တလဲ စွမ်းတယ်ဆိုတာ သူ့ စဉ်းစားမိမှာ
မဟုတ်လို့ ညီမလဲ မစဉ်းစားမိဘူး

အစ်ကိုက ဓားပတ္တကို ဘယ်လောက် စွမ်းတယ်ဆိုတာ
မစဉ်းစားမိဘူး ဟုတ်လား

အစ်ကိုက ဓားပတ္တကို ကျမ်းရုံမကဘူး အဆင့်မြင့်သိုင်း
ပတ္တာရှင် တစ်ဦးလဲ ဖြစ်မယ်

ထူးလောင်က တစ်ချက် ပြုံးလိုက်သည်။

အခု မင်း ကောင်းကောင်း ဘဘောပေါက် နားလည်
သင့်ပြီ ငါတို့ သာမန်သိုင်းသမားတစ်ဦးမဟုတ်ဘူး၊ အဆင့်
မြင့် သိုင်းပညာရှင် တစ်ဦး ဆိုတာကိုတော့ မင်း နားလည်
သတောပေါက်ထားသင့်လယ်

မိန်းမပျို တုန်လှုပ်သွား၏။ ထွန်စွာ ကြောက်ရွံ့မှုကြောင့်
အသားပင် တအတ်ဆတ်တုန်ယင်နေသည့်ဟုတ်ရ၏။

သူ့မ၏ နူးညံ့ပျော့ပျောင်းသော လက်ချောင်းကလေးများ
ဖြင့် ထူးလောင်အား သိုင်းဖက်ထားလိုက်သည်။

ခါပေမေ့ ညီဟော အစ်ကိုရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ကိုပေါက်
ကြားရဘူးဆိုတာ ဂတိပြုပါတယ်အစ်ကို

ထူးလောင်မှာ ထိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက် ဝ နေရင်း သူ့မ၏
သားသွယ်ကျစ်လျစ်သောခါးကို သိုင်းဖက်ထားရာမှ...

ခါလို နားလည်တယ် ခင်ကို ငါယုံတယ်

ထူးလောင်၏ စကားကို ကြားလိုက်ရတော့မှ မိန်းမပျိုမှာ
ဝသက်ရှူချော့သွားတော့သည်။

ညီမကို အစ်ကို ယုံကြည်တယ်ဆိုရင်ပဲ ညီမ ယိပ်ကျောနှင့်
ပျို အစ်ကိုအတွက် ဘာမှဆို ညီမ လှုပ်ပေးဖို့ ဝန်မလေး

၂၀၈ အာရှသို့ စစ်အင်အား

မိန့်ကို အလုပ်အကိုင်ခိုင်မြဲ လောလောဆယ်တော့ တစ်ခု
ပေးပါ

အဲဒါအလုပ်လဲ အာရှကို

လီရှင်းဆီကို သွားပြီး ပင်ကုန်က ရိုက်က သိုင်းဆေး
တွေကို နှော့စတင်ပြုစုပေးရမိမ့်မယ်။ အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းနဲ့
သုတိ ကျော့ပိုင်မှုရအောင် မင်း ထာဝရယူပြီး ပြုစုပေးရမယ်။
ဒါမို့လဲ သူတို့က သူဌေးကြီးအစွဲအတွက်အသက်စွန့်ပြီး ဖွတ်
မည်းကို ရပ်ဆိုင်းစိုက်ခိုက်မှု ပြုမိမ့်မယ်။ ဒီတော့ ဖွတ်မည်း
ကလဲ သူတို့ကိုဆွတ်ပေးမှ မဟုတ်တော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒီကိစ္စ
ဟာ မနက်ဖြန်ညနေမှ အောင်ရွက်ရမယ့် ကိစ္စပါ။ အခုတော့
ဝါဒီတို့ ဆေးဖေး၊ ဆေးဆေး၊ အနားယူလိက်ကြရအောင်

ဖောဘျားတို့သည် မိန်းမလာအစဉ်းကား စာဝန် ညှိုး
နည်းဖြင့် ချုပ်ကိုင် ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ခဲ့သော် ယင်း ဣတ္ထိယ
မိန်းမသည် အဆိုပါ ယောကျ်ားအား မည်သည့် ကိစ္စမဆို
လိုက်ချောအောင်ရွက်ပေးပါလိမ့်မည်။

အခန်း (၂၀)

မိန်းမပျိုလေး အိပ်ရာမှနိုးလာသောအခါ အားအင်ကုန်
ခန်းထဲယောင်ရှိပြီး တစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း ရိုက်နှက်ခံထားရ
သည့်အလား ကိုက်ခဲ နာကျင်လျက် ရှိသည်။ မျက်စိနှင့် ကြည့်
လိုက်သောအခါ ကူးလောင်တစ်ယောက် အနားမယူရီတော့
ဘဲ ပျောက်နေကြောင်း သိလိုက်ရသည်။
ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ စွန့်ထင်းပေကျ လျက်ရှိသော သွေးစ
သွေးနမုများနှင့် လူဆွဲအလောင်းများလည်း မရှိတော့ချေ။

မိန်းမပျိုအိမ်ရာမှ မထသေးဘဲ စောင်ခြုံစံမှာ ဆက်
ကူးနေလိက်သည်။ ညကအဖြစ်အပျက်များကို ပြန်ပြီး ခင်း
စားတေးစောစော နှလုံးနဲ့ မှီသည်။

ထုသည် အခန်းတစ်ခန်းဆီသို့ မျက်လုံးတစ်ချက် ဝေ ကာ
တစားကြည့်လိုက်သည်။ ကူးလောင် အခန်းထဲတွင် လုံးဝ
မရှိတော့ကြောင်း သေချာစွာသိလိုက်တော့မှ ချက်ချင်းလလိုက်
ပြီး အင်္ကျီအဝတ်အစားများကို ထဲလှယ်ဝတ်ဆင်ကာအပြင်သို့
ပြေးထွက်သွားလေသည်။

တခါးကို တွန်းဖယ်လိုက်သောအခါ မိန်းမပျိုမှာ ရွှေ
တစ်ရက် ခင်းကြောင်ကာ အံ့အားသင့်သွားသည်။

ခင်းကုန်းအတိုးအိုတစ်ယောက်သည် အခန်းအပြင်ဘက်
ထဲခါးခေါင် စောင့်ဆိုင်းနေလျက်ရှိသည်ကို မြင်လိုက်ရသော
ကြောင့်ပင် ပြစ်သည်။ မျက်နှာထားမှာလည်း ကြမ်းတမ်းအရပ်
ဆိုးသည့်အပြင် ဇားရာ အပာရွတ်ကြိုး တစ်ခုကလည်း မြင်ရသူ
အား၍ ဖိတ်ခချက်ချားစေသည်။

ရှင် ရှင်က တယ်သိုလ်
မိန်းမပျို၊ ဖိတ်ခချက်ချား ခမ်းလိုက်သည်။

အထိုးအိုက ထဲထဲကလေး တစ်ချက်ပြီးဆိုက်ပြီး...

ကျုပ်ကတော့ ကလေးမကို ဆတ်စားပို့ဖို့ စောင့်နေတာပဲ
ထိုအခါ မိန်းမပျိုမှာ အသက်ရှူချောင်းလွှားတန် တူသည်။
ဘာသဘာဝများလဲ

ပန်းကုန်းက သိုင်းသမားတွေ လိုရှန်းရွဲဆိုင်မှာ ကလေး
တို့ ခေမာ ခန့်ကြဲတယ်ဆိုတာ သတင်းလာပို့တာပဲ

ကျွန်မက ရှင်နဲ့အတူတူလိုက်ခဲ့ရမှာလား
အထိုးအိုက အသံထွက်အောင်ပင် အစုံချက်ရယ်မောလိုက်
သည်။

ဆရာကူးလောင်မှာယားတယ်။ ကျွန်ုပ်ဟာ ကလေးမနဲ့
မိတ်ဆက်ဆွမ်းကင်းဆာခဲရင် ကျုပ်အတွက် ဝမ်းနည်းစရာ ဖြစ်
သွားခဲ့ရလိမ့်မယ်တဲ့

သူသည် မေယန်အား ရုတ်တရက် သတိရ သွားသည်။
စီးရိမ်ပုပန်မှများက ပေါ်လာပြန်သည်။ သူ့ကို သွားရောက်
ကြည့်ရှုရန် စိတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီးသောအခါ သူ၏ ခြေလှမ်း
များမှာ အရက်ဆိုင်တက်သို့ သွားရာလမ်းမှ စမ်းခွဲထွက်လာ
လေတော့သည်။

ယခုကဲ့သို့သော ညအချိန်တွင် မေယန်အား သွားရောက်
ကြည့်ခြင်းသည် ပို၍အန္တရာယ်များကင်းတာ စိတ်ချရနိုင်ပေ
သည်။ မေယန်တစ်ယောက် အနေအထိုင်အစားအသောက်မှ
အဆင်ပြေရုံလား၊ မိမိသွားရောက်ပြီ၊ သတင်းအေးသင့်ပေ
သည်။

သူသည် စီမိနောက်ပါးမံ၊ ဆိတ်တိတ် နောက်ယောင်ခံ
လိုက်သူများ ရှိ မရှိ သတိထားကြည့်ရင်း ဖွတ်မည်းမှာ မေ
ယန် တည်းခိုရာအိမ်ဆီသို့ ခပ်သွက်သွက်ထေး လျှောက်လှမ်း
ကာ ထွက်လာခဲ့လေသည်။

ရောက်ပြီ။

မေယန် တည်းခိုရာအိမ်။

အခန်းတစ်ခုလုံး မည်းမှောင်လျက်ရှိသည်။ တစ်အိမ်သား
လုံး အိပ်မောကျနေပြီလော့။

ဖွတ်မည်း အိမ်တံခါးကို အသာ တွန်းကြည့်လိုက်သည်။
တံခါးပွင့်သွား၏။

ဖွတ်မည်း စီးရိမ်ပုပန်သွားသည်။ အကြောင်းတစ်ခုခုတော့
ဖြစ်ပြီဟု ချေးကာ စိတ်ဆဲတင် ထင်သွားတော့သည်။

အခန်း(၂၉)

ယနေ့ည။

ဖွတ်မည်း အရက်သောက်လျှင် မသင့်တော်ကြောင်း သိ
သော်လည်း သူ၏ ခြေလှမ်းများက အရက်ဆိုင် ရှိရာဘက်သို့
ဦးတည် လျှောက်လှမ်းလျက် ရှိနေသည်။ သူ၏ ခေါင်းတုတ်
ရီဝေနေသည်။ ယင်းတို့အား ရှင်းရန်အကောင်းဆုံးနည်းလမ်း
မှာ အရက်သောက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဖွတ်မည်း၏ ခြေလှမ်းများမှာ အရက်ဆိုင်ဆီသို့ တဖြည်း
ဖြည်း နီးကာ ရောက်လာသည်။ တစ်နေရာသို့ အရောက်တု
သု၏ခြေလှမ်းများမှာ ရုတ်တရက် ရပ်တန့်သွား၏။

၂၁၄ စက္ကန့်လင်အောင်နေလင်း

ချစ်ချစ်မင် မီးခြစ်ကိုထုတ်ယူလိုက်ကာ မီးထွန်းညှိလိုက်
အညှိ

လင်သည်အတိုင်းမင် အခန်းတစ်ခုလုံး ဖရိုဖရဲဖြစ်နေရုံမျှ
သာမက လူနေအရိပ်အယောင် တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမျှမင်
မတွေ့ရချေ။

ဖွတ်မည်း မကျေလပ်သေး။ အိပ်ခန်းအနှံ့ နေရာစုံ အဝေ
လိတ်ရှာကြည့်၏။ မတွေ့။ ဖွတ်မည်း ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ချက်ချီ
လိုက်ပြီး အိပ်ခန်းတိုင်းမှ ထွက်ခွာလာခဲ့တော့သည်။

အခန်း (၃၃)

လူဌေးဦး ထောင်မင်းသည် မီးရောင်အောက်တွင် လူ
ထောင် ပေးအပ်လာသော သိုင်းသမားများ၏ အမည်စာရင်း
စာရွက်ကို ရှုဖတ်လျက်ရှိ၏။

စုစုပေါင်း သိုင်းသမား ဒုနစ်ဦး၊
ထန်မောင်း။

အထက် ၅၅ နှစ်၊ အရပ်အမောင်း ၆ ပေ၊ ကိုရ်အောင်
သော လက်နက်စား၊ အပျော်အပါး အထောက် အစား
ကြိုက်နှစ်သက်သည်။

ပုန်းထွား....

အထက် ၅၀၊ အရပ်အမောင်း ၅ ပေ ၉ လက်မ၊ ထာ
ကောင်းသည်။ ကိုရ်အောင်သော လက်နက် သံတပ်သည်။ စိန်
တို့သည်။

မျက်နှာ

အသက် ၅၅ နှစ်၊ အရပ်အမောင်း ၅ ပေ ၉ လက်မ၊ ကိုင်ဆောင်သော လက်နက် မိုင်းခွ၊ အနက်ရောင်အင်္ကျီ ဝတ်လေ့ရှိသည်။

ကျောက်ဖန်း။

အသက် ၂၀ နှစ်၊ အရပ်အမောင်း ၆ ပေ၊ မျက်နှာတွင် ကျောက်ပေါက် မရှိသည်။ ကိုင်ဆောင်သော လက်နက် သူးကျာပုတ်။

တာလီတုနေရင် တာဝေ....

အမြွှာပူးညီအစ်ကို နှစ်ယောက်။

အသက် ၃၀၊ အရပ်အမောင်း ၅ ပေ ၈ လက်မခန့်၊ ကိုင်ဆောင်သော လက်နက် အစ်ကိုကတာလီ၊ ညီတလက်နက်ပုန်းအထူး၊ အမွှော်အပါး ဝါယနာကြီးကြွသည်။

ပါကျန်....

အသက် ၂၀ နှစ်၊ အရပ်အမောင်း ၆ ပေ ၂ လက်မ၊ ကိုင်ဆောင်သော လက်နက်ရတင်း၊ ဓားပြခေါင်းဆောင် လုပ်ခဲ့ဖူးသည်။

သိုင်းသမား ခုနစ်ဦး၏ အမည်စာရင်းများကို ကြည့်ပြီး သောအခါ သူဌေးကြီး သက်ပြင်းတိုဖြည်းညင်းစွာချလိုက်လေသည်။

တယ်နယ်လဲဗျ၊ ဒီသိုင်းသမားတွေ အားကိုးလို့ ဖြစ်မလား။

သူဌေးကြီး၏ ရှေ့မှောက်တွင် ရောက်နေသူမှာ နုနယ်

ပျိုမျစ်သည့် လူငယ်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သူဌေးကြီး၏အမိအဖနှင့် တိလူငယ်အား တွေ့ခဲ့ရသည်။

ယခုတစ်လောတွင်မူ သူဌေးကြီးနှင့် ပူးပူးကပ်ကပ် ခိုနေပြီ။ သူဌေးကြီး၏ အားကိုးအားထားပြုရာ လူတစ်ယောက် ဖြစ်လာသည်။

အများကကော့ အားဝူးလျှာတင်ခဲ့သည်။

ဝူးလျှာသည် အားနည်းသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူဌေးကြီးမေးသောအခါမှ စကားပြန်ပြောလေ့ရှိသည်။

ကြည့်ရတာ ခုနစ်ယောက်လေးဟာ လူသတ်ဆဲသိုင်းသမား ထိပ်သီးအကျော်အမော်တွေ ဖြစ်ဟန်တူတယ်။

“ဟုတ်တယ်၊ သူတို့သတ်ခဲ့တဲ့ လူတွေလို မနက်ထောဘား၊ ဒီလူတွေကို ဖွတ်မည်း ဆိုတဲ့ကောင်နဲ့ ရင်ဆိုင်ပေးလို့ ဖြစ်မလား။”

‘သူတို့လူခုနစ်ယောက်၊ ဖွတ်မည်းက တစ်ယောက်တည်း၊ ပြီးတော့ သူတို့သတ်ခဲ့တဲ့ လူတွေဟာ ဖွတ်မည်းအက် များလိမ့်ဦးမယ်’

သူဌေးကြီးက တစ်ချက်ပြုံးရယ်ကာ သိုင်းသမား အမည်စာရင်းစာရွက်ကို လူငယ်အား ကမ်းပေးလိုက်သည်။

‘မနက်ဖြန်မနက် လူလူတိုပြီး သူတို့ကို သွားကြိုကြ၊ သူတို့ရောက်လာတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် လီရှန်းရှ် ဓားသောက် ဆိတ်ပို့ထားနှင့်’

ဟုတ်ကဲ့

၂၁၈ အတ္တသိလ် အောင်နေထင်

လူ့သားယောက်စလုံး စုံပြုံးလာရင်း အများ အားရုံစိုက်မိ
မာဗီ အုပ်ချုပ်ပြီး လားကောင်း လာကြလိမ့်မယ်၊ ဒါကြောင့်
ငြင်းတိုက်လဲ လူ့ခွဲပြုံး သွားကြ
ဟစ်ကပါ သူငွေကြီး

အခန်း (၁၃)

နံနက်မိုးလင်းစ၊
မိုးလင်းအပြုသည်နှင့်ပင် စားသောက်ဆိုင်တွင် လူစည်ကား
လျက်ရှိလေသည်။
ရှေ့ခို စားသောက်ဆိုင်အတွင် လူစည်ကားကျက် ရှိလေ
သည်။
ရှေ့ခို စားသောက်ဆိုင်အတွင် သူငွေကြီးလူများ သွား
လာလှုပ်ရှားနေသည့်ကို ချော့ရ၏။ ယင်းအထဲတွင် အချို့မှာ
သူငွေကြီးကို လုံးစ မပြင်ပူး မတွေ့ပူးသူများလည်း ရှိလေ
သည်။
သို့သော်လည်း သူတို့သည် ကောင်းမင်းအထူး၏ အထက်တို့
ပေးအပ်ကာ အလုပ်လုပ်ပေးနေကြသည်။

ယင်းအတွက်ကြောင့် သူဌေးကြီး၏ ဩဇာမှာ မကျသွားဘဲ တစ်နေ့တခြား တိုးတက်ကြီးပွားလာသည်။

ထိုစဉ် စားသောက်ဆိုင်တွင်းသို့ လူသုံးယောက် ဝင်လာသည်။

မျက်နှာအေးက ခပ်ကြမ်းကြမ်း။ သူတို့အဖွဲ့မှ ခပ်တည်တည်မင်-စစ်ယောက်က လှမ်းပေးလိုက်သည်။

‘ခီမှာ သူဌေးကြီးရဲ့လူတွေ့ ရှိလား?’

ယင်းအမေးစကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ လူ့ဆယ်ယောက်ခန့်မှာ သူတို့အနီးသို့ ရောက်လာကြသည်။

‘မင်းတို့အားလုံးဟာ သူဌေးကြီးရဲ့လူတွေ့လား?’

အင်္ကျီနက်နှင့်လူက လှမ်းပေးလိုက်၏။

‘ဟုတ်တယ်၊ သူဌေးကြီးကို တွေ့ချင်တာ ဘာကိစ္စများ ရှိလို့လဲ?’

သူဌေးကြီး၏လူထဲမှ အသက်အကြီးဆုံး ဖြစ်သူက ပြန်မေးလိုက်၏။

‘ကျုပ်တို့မှာ ရောင်းစရာပစ္စည်း ပါလာတယ်၊ ရောင်းချင်လို့ပါ။’

အာပစ္စည်းတွေလဲ ရောင်းမှာက ကျုပ်တို့ရဲ့အသက်သုံးချောင်းပဲ။

ခင်ဗျားတို့က အယ်လောက်နဲ့ ရောင်း ချင်လို့လဲ။ ငွေခင်္ဂါးသုံးသိန်း၊ လူသုံးယောက်ကို ငွေခင်္ဂါးသုံးသိန်းနဲ့ ရောင်းမယ်ဆိုတာ စျေးမမြားဘူးလား။

‘မမျှားပါဘူး၊’

‘ဘာပညာစွမ်းနဲ့ ငွေခင်္ဂါး တစ်သိန်းထုန်အောင် ခုခိုးအောင်ပြမှာလို့လဲ?’

‘ကျုပ်ရဲ့ ဟောဒီဇာနဲ့ပေါ့’

ပြောပြောဆိုဆို ထိုသူ၏အားမှာ ဓားအိမ်ထဲမှ သျှပ်စီးလက်လိုက်သလို ထွက်လာသည်။

ခုံပေါ်တွင်ရှိသော လက်ဖက်ရည်ပန်းကန် တစ်လုံးအား ထက်ခြမ်း ခြမ်းလိုက်သည်။

လွန်စွာထက်လိုက်သည်အေး။

ကောင်းလိုက်သည့် ပညာ။

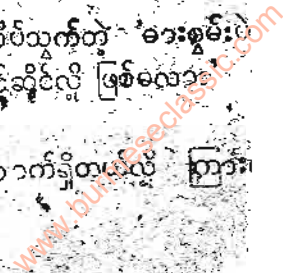
ပန်းကန်မှာ ကြေမှု အက်ကျခြင်းမရှိဘဲ လက်ခြစ်ကဲ့သို့ အောင် စွမ်းအောင်နိုင်ခြင်းမှာ မှန်ကန်လော့ အားအချိန် အာဆင့် လျင်မြန်သေး၊ ခားပညာစွမ်းကြောင့် ဖြစ်ကြောင်းကို မြင်တွေ့သူများက သိရှိကြပေလိမ့်မည်။ သူဌေးကြီး၏ လူများ မျက်နှာမျက်သွားကြသည်။

‘ဘယ်လိုသဘောရမလဲ?’

အင်္ကျီနက်နှင့်လူက အောင်နိုင်သော အပြုံးဖြင့် လှမ်းပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

‘ကောင်းတယ်၊ သိပ်ကောင်း သိပ်ထက်တဲ့ ဓားစွမ်းပဲ။’

‘ဟို ဖုတ်မည်းဆိုတဲ့ကောင်ကို ရင်ဆိုင်လို့ ဖြစ်လော့’

တယ်၊ သူ့ဟာ သူ့ဌေးကြီးကို အမျိုးမျိုး အနှောင့်အရှက် ပေးနေတာပဲလို့လဲ သိရတယ်။

ခင်ဗျာ တိုက် ဒီကိစ္စအတွက် သူ့ဌေးကြီးကို အကူအညီ ပေးဖို့ ရောက်လ ကြတာလား။

ပစ္စည်းကောင်းဆိုတာ ပစ္စည်းတန်ဖိုး တကယ်သိတဲ့လူကို ရောင်းမှ တန်ဖိုးပိုရိတယ်။

သူ့ဌေးကြီးဟာ ပစ္စည်းကောင်း ပစ္စည်းမန်ကို သိဆတ်တဲ့ စာစစ်ယောက်ပါ။

ခက်တာက ဒီလူသုံးယောက်ဟာ ပစ္စည်းကောင်း ပစ္စည်း တစစ်အမန်မှ မဟုတ်ဘဲ။

လူစာစစ်ယောက် အမတ်မောင် ကြားဖြတ်၍ ဝင်လာသည်။ အားလုံး အံ့အြေးခံကြောင်သွားသည်။

ထိုစကားကို သူ့ဌေးကြီး၏လူများ ပြောဆိုခြင်း မဟုတ်။ ပြောလိုက်သောသူမှာ အင်္ကျီနက်နှင့်သူ၏ နောက်ကျောက် ဘက်မှ ဖြစ်သည်။

သူတို့ရောက်လာသည်မှာ အားလုံး သုံးယောက်၊ ယခုမှ လေးယောက် ဖြစ်သွား၏။

နေ့စက်စက်ထိုးလားသော အသံရင်ပိုဂျိုလ်မှာ မိုးပေါ်မှာ ကျလာသော မုည့်သည်အချို့တွင် ရောက်လာသည်ကို မုည့်သည် သက်သားမိလိက်ကြသေး။

ဟိုသူမှာ ဒီးဒီးရောင်ခက်စကို ခက်ဆင်ထားပြီး အင်္ကျီနက်နှင့် လူ့ဇာတ် အနည်းငယ် ပိုနိဗာနယောင်ရှိ၏။ သူ့လည်

မချို့မချင်အမူအရာ မက်နှံ့သားနှင့် အင်္ကျီနက်နှင့်ပုဂ္ဂိုလ်၏ အပေးခံစိတ် နောက်ဘက်ကင် ခပ်လျက်ရှိ၏။

အထောက်အထားမှာ မလုပ်သက်ပြုသက်စွာပင် ကျောက် ခုပ်တေလို ခပ်လျက်ရှိ၏။ သဘာဝပေည်ကို ကြောက်ရွံ့ကြ သည့်လူများ မဟုတ်ကြ။ တစ်ဖန်သားက စေတနာခြင်း ခံစားပုံကို ဒေါင်းငံ့ နေထိုင်သူများလည်း မဟုတ်ချေ။

ယခုမှ တစ်စုံတစ်ဦးက ကောင်းပြင် မိမိတို့အား ဝင်ရောက် စေတနာလိက်ပေးပြီး အင်္ကျီနက်နှင့်လူ ဒေါသထွက်လာပြီး နှုတ်ချမ်းမှာပင် သူ၏အစေခံများအား လှမ်း၍ အမိန့်ခံ လိုက်၏။

‘ငါတို့ကို စေတနာပြု အနှောင့်အယှက် ပေးတဲ့သူကို ပမ်းချင်လိက်စမ်း’

သူ၏ အမတ်နှစ်ဦးမှာ ခနာမ လှုပ်ပင်မလှုပ်၊ လှုပ်ကြား မှန်မပေါ်၊ ပြင်သက်စွာ ရပ်နေလျက်ပင်ရှိ၏။

အင်္ကျီနက်နှင့်လူ မျက်နှာ ပျက်သွား၏။ အသေအချာ စစ်ဆေးကြည့်လိုက်သောအခါ သူ၏အမတ်နှစ်ဦးမှာ လုံးဝ အသက်မရှိတော့ချေ။ သွေးကြော အပိတ် ခံလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။

အင်္ကျီနက်နှင့်လူက ထိုသူကို လေးခံကြောင် စိုက်ကြည့်ရာမှ ခုတ်ထရက် လှမ်းမေးလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်လူ့ဇာတ်ကို သင် ပိုက်တာ ခင်ဗျားလား။ ထိုသူ၏ နှစ်သက်စေခံစွာ တစ်ချက်ပြုံးလိုက်ခြင်း

၂.၂၄ စက္ကသိုလ်အောင်နေလင်း

ခါပေါ၊ ကျုပ်ငလ္လဲရင် တခြားဘယ်သူများ ဖြစ်နိုင်ဦးဦး
ဓာတ်

ခင်ဗျားက ဘယ်သူလဲ
ပင်ကုန်နက် ပါကျန်း

ထိုနာမည်ကို ကြားလိုက်သည်နှင့် အင်္ကျီနက်နှင့်လူ၏ မျက်
နှာမှာ သွေးမရှိအောင်ပင် ပြုပတ်ဖြူရော် ဖြစ်သွားလေ
သည်။

လက်စသတ်ခံတာ ခင်ဗျားဟာ ပင်ကုန်နက်ဂိုဏ်းသား
တစ်ယောက်ကိုး

ကျုပ်တို့လုပ်ငန်းမှာ ဘယ်သူမဆို အဟန့်အတား အနှောင့်
အယက် လာပေးရင် ဘယ်လိုဖြစ်လာနိုင်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား
သိပြီ မဟုတ်လား

ဒီကိစ္စကို ခင်ဗျားတို့က ဆောင်ရွက်ဖို့ လက်ခံထားလိုက်
လို့လား

ဘာလဲ၊ ကျုပ်တို့ ဒီလုပ်ငန်းကို လက်ခံလို့ မဖြစ်ဘူးလား

ပင်ကုန်နက်ဂိုဏ်းက လက်ခံထားတဲ့ အလုပ်ဆိုရင်တော့
ဘယ်သူကမှ ကြားစင်စွတ်လို့ မရနိုင်ဘူး

ခါကို ခင်ဗျား သိထားရင် သိပ်ကောင်းတာပေါ့

စကားဆုံးသည်နှင့် ထိုသူ၏ပြင်ထန်သော လက်ဝါးချွတ်
မှာ အင်္ကျီနက်နှင့်လူ၏ ရင်ဘတ်တည့်တည့်ဆီသို့ အမှတ်မထင်
ဝင်ရောက်သွားလေတော့သည်။

လက်လက်မြန်ဆန်ပြီး ပြင်းစိုက်သည့် လက်ဝါးချွတ်
ရှောင်ရှားချိန်ပင် မရလိုက်ပေ။ ရင်ပြင်ကို လေးစားခြင်း
အရာစတုဂံတစ်ခုနှင့် ပစ်ချိတ်ခိုက်ရသည်။ အလား ပါးစပ်ခ
သွေးများအနှံ့ထွက်လာတာ လက်သွားလေသည်။

ခေါင်ပုလူများ ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်သွားကြသည်။ မည်သူ
မျှထိုသူ၏အနီးသို့ မလာဘဲ ချော့ချော့ သွေးကြီး လူများမှာ
လည်း အားလုံး ကမ္ဘာလုံးပျက်သွားကြသည်။

ထိုသူက သွေးကြီးလူများအားကပ် ခေါင်းဆောင် ဖြစ်
တန်တူသော ဦးစွာ အစချုပ်စားခဲ့ကြသည်။

အခု ကျုပ်တို့ကလေးလေးတော့ ခင်ဗျား တကယ်သိပြီ
လား

သိပါပြီ
ပြောသာပြောလိုက်ရသည်။ ထိုသူမှာ ခေါင်းချွေးချွေး ပြန်
ထွက်ရှိသည်။

ထိုသူ၏ဖြစ်အခါကို မြင်တွေ့သောအခါ ပင်ကုန်နက် ပါကျန်း
အဟားဟားဖြင့် ရယ်မာစိုက်မိလေသည်။

ခင်ဗျားဟာ ဒီလောကီကောင် သရဲဆော့ ကြောင်ရ
သလား

ထိုသူက ခေါင်းခါဖြလိုက်လည်။

သူက ကျုပ်တို့ကလေးတောင် လက်ထံပြောင်သေးတယ်
ထိုသူ၏မျက်နှာ တစ်ခုစုံပျက်သွားပြန်သည်။

ခါဖြင့် တာလီ၊ ဘာဝေညီနောင်ကိုရော ခင်ဗျားမြင်ဖူး
သလား

ထိုသူက ခေါင်းခါပြလိုက်ပြန်သည်။

သတ္တိရှိ မင်္ဂလာကို တကယ်ခြင်းမှ လူ့သက်တယ် ဆိုတဲ့
ထို့ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မဟုတ်ကြောင်းကို ခင်ဗျားသိသွား
လိမ့်မယ်။

ပါကျွန်က စကားကို ခေတ္တရပ်ထားပြီးနောက် ဆက်လက်
မေးလိုက်သည်။

‘သွေးဟာ အသိလို့အရသာချိုးရှိတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား သိရဲ့
လား...’

ထိုသူက ခေါင်းခါပြလိုက်သည်။

ပါကျွန်က မိမိ၏စာအုပ်စာအုပ် စွမ်းပေလျက်ရှိသော သွေးစ
ကို ထိသူ၏ရှေ့မှောက်သို့ ကပ်သွားပြီး...

‘ခင်ဗျား လျှာနဲ့လျက်ကြည့်လေ၊ သွေးဟာ တယ်လို့အရ
သာ ရှိတယ်ဆိုတာ ကောင်းကောင်းသိလိမ့်မယ်’

ထိုသူက ခေါင်းခါခြင်း ခြေလှမ်းကို နောက်သို့ ဆုတ်လိုက်
သည်။

သွေးစသွေးနက် မြင်လိုက်ရင် ရင်ထဲတွင် ဖျိုအန်ချင်စိတ်
များပေါ်လာလေသည်။

ပါကျွန် သဘောကျစွာ တဟားဟားနှင့် ရယ်မောလိုက်
လေသည်။

‘လက်စသတ်ခဲတာ ထောင်မင်းရဲ့ ငယ်သားတွေဟာ သွေး
ကိုမကား မကြည့်ရဘူး ဆိုမကော၊ တော်တော်လေး ဆက်
ရုပ်ရဲဘယ်’

‘မင်း ဒီလိုမပြောနဲ့လေ’

အသံကိုကြား၍ နောက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်သော အခါ
သားသားနားနားနှင့် ဝတ်စားထားသော နုနယ်ပျိုမျှစ်သည့်
လူငယ်တစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ပါကျွန်က လှမ်း၍မေးလိုက်၏။
‘မင်းကလဲ ထောင်မင်းရဲ့ လက်အောက် ငယ်သားလား’

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်နာမည် ဝူးကျူ’

‘သွေးရဲ့အရသာကို မင်း ကြည့်စမ်းဖူးရဲ့လား’

ဝူးကျူမှာ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှ ခားတစ်ချောင်းကို ကောက်
ယူကာ မိမိ၏လက်မောင်းသွေးကိုဖောက်ပြီး မီးစဖန်နှင့် မြည်း
စမ်းကြည့်လိုက်လေသည်။

‘သွေးရဲ့အရသာဟာ ချိုငန့်ငန့်ရှိတယ်’

ဝူးကျူက မချိုမချင်မျက်နှာထားနှင့် ပြန်လည်ဖြေကြား
လိုက်၏။

ပါကျွန် အမှန်ပင် ဝူးကျူ၏ သတ္တိကို ချီးကျူးသွားလေ
သည်။

‘ကောင်းပြီ မင်း သူငွေကြီးရဲ့ဖက်ရုံးကောင်း ပီသတယ်၊
သူငွေကြီးလိုပုဂ္ဂိုလ်အတွက် စွမ်းဆောင်ပေးရတာ ကာပိုတို့
အလဟဿတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ထင်တယ်’

‘ဒါဖြင့် ကျန်တော်ဒုက္ခတူ လိုက်ခဲ’
ဝူးကျူက ပီတိမန္တက ပြုလိုက်သည်။ ဆိုင်ထဲမှ လူသားသီး

၂၂၇ တက္ကသိုလ်ဆောင်နေလင်း

မာ ခူးကျွန်၊ စမ်းဆောင်ချက်ကို ချိုးကျွန်၊ သဘောကျကော
လေးလေးစားစား ရှိသွားကြ၏။
အကြီးထက် ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးသာလျှင် မျက်နှာ ပျက်ကာ
အရှက်ရကျန်ခဲ့ရလေ ထော့သည်။

အခန်း(၃၂)

လူ့အပြတ်တို့ စည်ကား လှုပ်ရှားလျက် ရှိသော လမ်းမ
ကြီးမှာ အမှတ်မထင် ချစ်တရုတ်ငြိမ်ချသွားသည့်၊ မြင်းခွာအံ
များ ချက်ချင်းပင် ပေါ်လာ၏။
မြင်းပေါ်တွင် စီးရင်း လိုက်ပါလာသူများ ဆိုက်သမား နှင့်
လောကံ၊ ပရော့နက်ရိုက်စင် တာလီစတီနှင့်၊
သူတို့ကိုမြင်သူတိုင်း ကျောချမ်းသွားကြသည်။
ရှက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော ဒုမ္မအရာများက ဆူထိုက် မျက်
နှာပေါ်တွင် အထင်းသား ပေါ်လွင်နေသည်။
ကလေးများသာမက လူကြီးများပင် ကြောက်စိတ် ဝင်စား
သည်။
သူတို့သွားလာရာ လမ်းထစ်ပျောက်တွင် မည်သူ့ လမ်း
ပေါ်မှာ မနေရဲကြချေ။

အပ်ဝေးဝေးသို့ ရှောင်ရှားကာ ခပ်သွက်သွက်ပင် လျှောက်
သွားကြသည်။

သို့သော်လည်း တစ်ယောက်စီသာ သူသည် လမ်းလယ်
ကောင်တင် တစ်လှမ်းချင်းပင် လျှောက်လှမ်းနေလျက် ရှိ၏။
ထိုသူသည် မြင်းခွာသံကို ဂရုမစိုက်။ ကြားပုံမရ။

မှည့်သွက်မှုယည်း အလေးထားပုံမရှိ။ မိမိသွားလိုရာဆီကို
သာ လျှောက်လှမ်းနေလျက်ရှိ၏။

တဖန်ညီနောင် အမျက်ဒေါသထွက်လာသည်။ မိမိတို့အား
ဂရုမစိုက်ဘဲ ရွမ်းလယ်ကောင်တင်ပင် မိတ်လျှောက်နေသူမှာ မည်
သူနည်း။

မြင်းကို ခွန်းစိုင်းမောင်းနှင်ကာ ထိုသူ၏ရှေ့မှာ တားဆီး
ရပေလိုက်သည်။

သို့သော် သူတို့၏ဒေါသစိတ်မှာ ချက်ချင်းပင် လျော့ကျ
ပျောက်ကွယ်သွားလေ၏။

နုပျိုချောမောသည့် မိန်းမပျို တစ်ယောက် ဖြစ်နေသော
ကြောင့်ပင်။

အစ်ကိုဖြစ်သူက မျက်နှာချိုသွေးကာ ရယ်သွမ်း သွေး၍
မိန်းမပျိုအား လှမ်း၍နှုတ်ဆက်လိုက်၏။

‘ဟဲ...ဟဲ။ ညီမက ဘယ်လိုသွားမလို့လဲ၊ အစ်ကို့ကို လိုက်ပို့
ပေးမယ်လေ’

မိန်းမပျိုက သဘောမကျသလို မျက်စောင်းတစ်ချက်ချိတ်
လိုက်ပြီး ရှေ့သို့လျှောက်သွားပြန်သည်။

ညီဖြစ်သူက မြင်းကို ရှေ့တိုး၍ စာရွှေရွှေ မောင်းနှင်ကာ
မိန်းမပျို၏ရှေ့တွင် ကာဆီးပိတ်ဆီ အားလိုက်ပြန်သည်။

‘ဒီလိုမလုပ်နဲ့လေး မေးရင် ဖြေရမှာပေါ့၊ ကောင်းကောင်း
မေးရင် ကောင်းကောင်း ဖြေပါ’

ထိုစဉ်မှာပင် ညီဖြစ်သူမှာ ကိုင်ပေါက်ခံလိုက် ရသလို မြင်း
ပေါ်မှ လှင့်စဉ် ကျသွားလေသည်။

‘ထော်တော် အလွတ်တမ်းဆိုး မသိတဲ့ကောင်ပဲ၊ မုန့်သာ
ဝေစားမယ်၊ ဒီလိုကိစ္စမျိုးစောင့် ညီအစ်ကိုအရင်း ဖြစ်ပါစေ၊
ဝေစားလို့ မဖြစ်ဘူး’

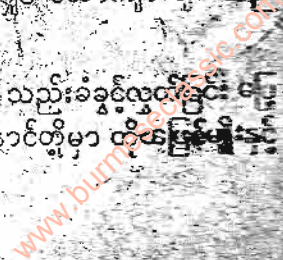
အစ်ကိုဖြစ်သူက မာန်မ ကြမ်းမောင်းသော အသံပင်ဖြစ်
သည်။

ညီဖြစ်သူသည် အလစ်မှာ အမှတ်မထင် ခံခိုက်ရသည့်
အတွက် ဒေါသထွက်သွားကာ အစ်ကိုဖြစ်သူအား လက်နက်
ပုန်ဖြင့် လှမ်းပစ်လိုက်လေသည်။

‘ရှိုး...’
‘ခွပ်...’

ငြိုးထောင့် လတ်နက်ပုန်းကို လှိုင် ခိုက်ထုတ်သံ ဖြစ်သည်။
မိန်းမများကိစ္စနှင့်ပတ်သက်လာလျှင် ယောက်ျားများသည်
စိတ်ဝမ်းကွဲတတ်ကြ၏။

ညီအစ်ကို အရင်ပင်ဖြစ်ပါစေ၊ သည်းခံခွင့်လွတ်ခြင်း ဖြေ
နိုင်ကြချေ။ ယခုလည်း တာလီညီနောင်တို့မှာ ထိုအခြေအနေ
ပြုတော့နေကြပေသည်။

၂၃။ စက္ကန့်သို့လှောက်လှမ်းခြင်း

မိန်းမပျိုတစ်ယောက်ကိစ္စနှင့် တစ်အူတူဆင်း ညီအစ်ကို
ရင်းနှီးသူတို့ စိတ်ဝမ်းကြွကြွလေပြီ။ ထိုစဉ်က
မကြာခင်ကုန်ပြီ။ သေချာသားရပေးတာမည်။

ဆင်းပညာစမ်းမှာ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် သိပ်ကွာ
ခြားမရပါ။

မည်သူက မည်သူ့ကိုမျှ အလှူမရနိုင်ချေ။ အချိန်မည်မျှ
ကြာထားသည့် မသိ။

အသိအရား ဝင်လဲ၍ မိန်းမပျိုအား လှမ်းကြည့်လိုက်
စဉ်မှာ နှစ်ယောက်သား ဝါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွား
ကြရသည်။

တော်တော် မိန်းမပျို၏ အရိပ်အယောင်ကိုပင် မတွေ့ရ
ရဘူးပေ။

မည်သည့်အချိန်က ကျွမ်းပျောက်သွားသည်ကို သူ့ဘီမသိ
လိုက်ကြပေ။ တစ်ကယ်ပင် သူတို့တစ်ယောက်က နောင်တ
ရမိသွားကြမလှသည်။

အလှူမရဘဲ ခင်မင်စွာ ဝယ်ယူခဲ့
အလှူမရဘဲ ခင်မင်စွာ ဝယ်ယူခဲ့

အလှူမရဘဲ ခင်မင်စွာ ဝယ်ယူခဲ့
အလှူမရဘဲ ခင်မင်စွာ ဝယ်ယူခဲ့

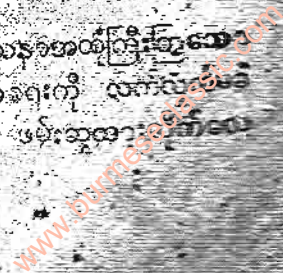
အနန်း (၁၃)

မဆွမ်းမကမ်းမှာ အရက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်
လှူငွယ်နှစ်ထောက်သည် ဂျာနာချင်းဆိုင်ဆိုင်ကား အရက်
ကောက်နေကြလေသည်။ သူတို့မှာ အခြားသူများမကဲ့
ထာလိုက်နေခြင်းပင် ဖြစ်ကြသည်။

ထေ့ကလေးမိ ကြက်ဥထွက်စဉ် အပြန်ယူခံစမ်း
အစ်ကိုမြစ်သ တစ်လက လမ်းမှာပိုက်သည်။

မကြာခင် ကြက်ကြော်ဆီထု မိန်းမပျိုက စားစွန့်ပါဇွာ
လာရောက်ချပေးသည်။

မိန်းမပျိုနှင့် မတ်ထက်လာသွင် ဝါသနာအထိကြိုကြွသော
ထာလိုက်နေခြင်းမှာ ရရှိသော အခွင့်အရေးကို လက်လှမ်းမီ
နိုင်။ ညီဖြစ်သူက မိန်းမပျို၏လက်ကို ဖမ်းဆွဲထားရန်
မည်။

မိန်းမပျိုက ရွက်ရွက်နှင့် အကြောက်အကန် တွန်းကန် ခုန်းသော်လည်း မလှယ်။ အင်အားချင်းမမျှသည့်အတွက် ချက်ချင်းပင် မိန်းမပျိုမှာ ညီဖြစ်သူ၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ ရောက် သွားလေသည်။

ထိုအခြေအနေကို မြင်တွေ့လိုက်ရသော မိုင်ရှင်အဘိုးကြီး မှာ သမီးဖြစ်သူ အစောကခုခံနေရသည့်အတွက် ဒေါသ ပေါက်ကဲ ထွက်လာသည်။

ချက်ချင်းမစီ နံရံတွင်ချိတ်ထားသောခင်းကို ဆွဲထုတ်ကာ ညီဖြစ်သူအား ခုတ်ပိုင်းရန် ပြေးသွားခဲ့လေသည်။

အစ်ကိုဖြစ်သူက ခါးကြားမှ ခားမြှောင်ကို ဆွဲထုတ်ကာ အဘိုးအိုအား လှမ်းပစ်လိုက်လေသည်။ ခားမြှောင်မှာ အဘိုး အို၏ ရှင်ဝဆီဆို့ ဝှစ်ခန့် စင်ရောက်သွားသည်။ ခားမြှောင် ရင်ဝဆီ ထိလှဆဲဆဲ အချိန်လေးမှာပင် ဒလန် ဟူသော အသံ ဖန်တီးကာ ပေါ်ထွက်လာသည်။

ခင်းမြှောင်လည်း တေးသို့လွင်စဉ်ထွက်သွားသည်။

လတ်နက်ပန်းဟစ်ရော ခားမြှောင်အား ပြင်းထန်စွာထိခွေ ကာ ရိုက်ထုတ်လိုက်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

ဆိုင်ကခါးဝတွင် အရပ်ရှည်ရှည်နှင့် လူတစ်ယောက်က ဝင် ရောက်လာခဲ့လေသည်။ ဆိုင်ထဲရှိ လူအားလုံး၏ မျက်လုံးတွေ သည် တံခါးဝဆီသို့ ဧကန်သွားကြသည်။

ထိုလူသည် ရုတ်တရက်ဆိုသလို တာလီညီနောင် နှစ်ယောက် စလုံးကို ခြေစွမ်းတစ်ချက် ပြလိုက်သည်။

ဘုန်း...

ဘိုင်...

ညီနောင်နှစ်ယောက်စလုံး မြေပြင်ပေါ်သို့ ပုံလျက်သား လဲကျသွားသည်။ သို့သော်ထည်း ခေါင်းမထက်ရုံ၊ လက်တို့ ပြန်ပူလည်း မပြုဝံ့၊ ကြည်သာစွာနှင့်ပင် လဲကျနေရာမှ ပြန်လည် ထလိုက်ကြသည်။

မင်းတို့ကောင်တွေ ဆီစီစည်းခဲ့ကမ်းမှ လုပ်ကြလို့ မှတ်တူ နက်ဂိုဏ်းဟာ နာမည်ပျက်တော့၊ ဒါ မင်းတို့ကို နေ့ကဆေး သတိပေးခြင်းပဲ။

ရောက်လာသော ပင်ကုန်က ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် ကျွန် မောင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ သူသည် သူ၏ဂိုဏ်းသာ၊ ဟာလီ ညီနောင်အား မာန်မပြောဆိုနေရာမှ မဆီစကော မျက်လုံး တစ်ဖက် မိုက်ပြလိုက်လေသည်။ အကင်းပေးသော ညီနောင် နှစ်ဦးကလည်း / ထိုအရိပ်လက်ဏာကို မြင်သွားရသည့်အ

အမန်ဆိုသော ပင်ကုန်ကခေါင်းဆောင် လူတင်ကျယ် လုပ် လိုက်ခြင်းသာဖြစ်သည်။ ပရိသတ်များအား လှည့်စားလိုက် ခြင်းဟုလည်း ဆိုနိုင်သည်။

ပင်ကုန်ကဂိုဏ်းဆိုသော နာမည်ကို ကြားလိုက်သည်နှင့် သူတို့၏ အကျင့်စရိုက်အပြုအမူများကို လူအများက ဆီထား နှင်ပြီး ဖြစ်လေသည်။ ရှင်းလင်းပြောပြနေစရာ မလိုတော့ပေ။

ယခု ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်၏ ပြုမူချက်သည် ဟန်ဆောင်မှု တစ်ခုသာဖြစ်ကြောင်း လူအများက အလိုလိုပင် သိလိုက်ကြ သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဆိုင်ရှင်လင်မယားကတော့ မိမိတို့၏

သမီးဟို နောက်ကားခံရတော့မည့် ဆဲဆဲမှာ လူတိမ်မြောက်လွှား
သန္တတတ်က အသက်ရှု မချောင်စွား လေသည်။

ကျွန်းပေပင်းနှင့် တာဝလီညိုနောင်တို့မှာ အရက်ဆိုင်မှ လွက်
ခွာလာခဲ့ကြသည်။

လမ်းအစစ်နေရာသို့ရောက်လာသောအခါ အောက်ဟစ်သံများဖြင့်
လွှားသံများနှင့်အဆူ လူတစ်ယောက်ခြင်းကို ခုနစ်စိုင်းကာ
သူတို့ဆီကို ရောက်ရှိလာသည်။

ထိုစဉ်သည် ကျွန်ုပ်မောင်၏ရှေ့တွင် မြင်းကို အချိန်သတ်ကာ
ရပ်လိုက်ပြီး မြင်းပေါ်မှ အလျင်စလီ ခုနစ်ဆင်းလိုက်လေသည်။

ဆရာ ကိုတိုတိုကဆီခိုင်လာတော့တာ အထောက်ပံ့ မှန်
ဘူးလားလေလို့လဲ လူဆိုးခေးပြုတော့နဲ့ စကားများပြော ရန်ပုံ
ဖန်တီးနေတယ်။

မိကောင်က ဒီအတိုင်းပဲ

ထိုကောင်တွေက အင်အားပိုများစေဘဲ ကျွန်ုပ်တို့
နှစ်ယောက် သူတို့ကိုအနိုင်ဆီကပ်ဖို့ မလွယ်ဘူး၊ ခေါင်းကျွန်းတော်
အောင်းဆိုးပေးတာပြီ၊ ဒီကို တပြေးအလွှား ရောက်လာမှ တာဝ
ဆရာတို့အဖတ်ကိုပြီး မကယ်ဘူးဆိုရင်တော့

မျက်ပြုံးက သူ၏အဖေတို့ ရကွေ့တော့နေ၍ အကူအညီပေး
ရန် ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်အား စာပြလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်လေ
သည်။

ကျွန်ုပ်မောင်းမှာ မျက်ပြုံး၏စကားကို ကြားလိုက်ရသည်
နှင့် မျက်နှာပျက်စွားသည်။ ဒေါသအမျက်လည်းထွက်လာ၏။
ဒီမှာမျက်ပြုံး၊ မင်းနားလည်စာဖို့က ငါ့ထို့ အခုရောက်

လာတာဟာ လူတွေကို ကမ်းဖို့တွေစာဘူး၊ လူသတ်ဖို့ကား လူ
သတ်ဖို့

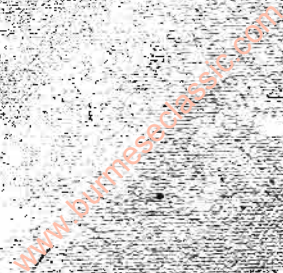
ထိုကောင်းကိုကြား၍ မျက်ပြုံးမျက်နှာမှာ ဆီးရွက်မမာဖြစ်
သွားလေ၏။

‘ဗါဖြင့် မုန့်တွားကို အသိနယ်လုပ်စေ
သေပစေပေါ့ကွာ၊ တာဝတိန်ဒိုင်တော်’

‘ဟု...သေပစေပေါ့ ဟုတ်လား
မျက်ပြုံး သိတ်လန်တန်လုပ်တာလည်း ခေါင်းဆောင်ဖြစ်
သူထံမှ ကြိုဆိုသောအထူး ကြွားရလိမ့်မည်ဟု လိုအပ်ပေမည်
လင်နဲ့ခဏ’

လူ အာဟတ်နိုင်ပါမည်လဲ။

မုန့်တွားအတွက် စိတ်မအောင်းဖြစ်ရုံမျှပင် သူ့အင်အားကြောင့်
နည်းလမ်း မရှိတော့ချေ။

မျောက်လိမ္မာပြုစုမာ လူ့အထူးပင် နှစ်သက်ကြ၍ ကြိတ်
ကြိတ်တီးစဉ်ကားလျက်ရှိသည်။

ယင်းလူအုပ်များကလယ်တွင်လူကြီးတစ်ယောက်မှာမျောက်
ပွဲကို စိတ်ဝင်စားလှန်သည့်အတွက် မိမိအပေါ် ကျရောက်လာ
မည့်ကြမ္မာအိုးကို လုံးဝသိရှိစာန် ပပေါ်ပေ။

မကြာမီ လူတစ်ယောက် ထူ၏နောက်ပါးဆီသို့ အမတ်
မထင် ပူးကပ်ဝင်ရောက်သွားသည်။ ထိုနောက် ဖျတ်ခနဲပြန်
သွားလိုက်နှင့် ထိုထူ၏လက်ထဲသို့ လူကြီး၏ အိတ်ထဲမှ အထက်
တစ်ထုပ် ပါသွားလေတော့သည်။

‘ဂါညီက အတော်လျှင်သားပဲ။ ဘယ်အိုးလိုလဲ’
တောလီညီနောင်မှ အစ်ကိုဖြစ်သူက သူ့ ညီအားလှမ်း၍ ခိုး
ကျူးဝုဏ်ပြုလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

အထုပ်ထဲမှာ ဇော်စအတော်များများကို ခြင်္သေ့လိုက်ရ
သည့်အတွက် ညီနောင်နှစ်ဦး၏မျက်နှာမှာ အထောပင် ခွင်
သွားကြသည်။

လက်တစ်လော အချိန်ကလေးအတွင်းမှာပင် ဤမျှမမာအ
များပြားလှသောဇော်ကို ရလိုက်ခြင်းသည် လောဘသားများ
အတွက် မျက်စိကျစရာပင်။

ခထက် ကောင်းမွန်သော အလုပ်မျိုး ဤလောကတွင်ရှိသည့်
မထင်။

အရင်းအနှီးလည်းမလို၊ လုပ်ငန်း ပင်ပင်ပန်းပန်းလည်း
မစိုက်ရပေ။ များပြားသောဇော်ကို ရရှိသည့် အဘက်
မကြိုက်ဘဲရှိမည်နည်း။

အခန်း(၁၄)

ပင်ကူးကံဂိုဏ်းသားများ ချိန်းဆိုထားသော လျှို့ဝှက်စခန်း
တစ်နေရာ။

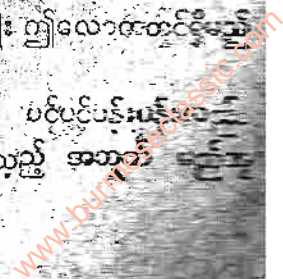
မုန်ဟူးမှလွဲ၍ ပင်ကူးကံဂိုဏ်းသားများ စုံညီစွာရောက်ရှိ
လာသည်။

ထင်ထင်ခွားရှား မသာကြာဘဲ လူတစ်ယောက်စီ လူစုခွဲပြီး
ရောက်လာကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့ည...

ပွဲလမ်းသတင် အခင်းအကျဉ်းနှင့် လွန်စွာ စည်ကားသော
ည...

ပင်ကူးကံဂိုဏ်းသားတို့သည်လည်း ပွဲကျင်းပရာဆီ လူအုပ်
များရှိရာသို့ လမ်းလျှောက်ဆွဲလာကြသည်။ လူအများ သွား
မပြုမီစေရန် နှစ်ယောက်တစ်ထစ်စီ ခပ်ခွာခွာ ခပ်လှမ်းလှမ်း
အနေအထားဖြင့် ထွက်လာခဲ့ကြလေသည်။

ထိုကား ရေသာရီ ထုတ်ပြန် လိုက်ကြသော ခုစရိုက်
သောကောလိန် ကပ်စက်သတ်အတွေးသာ ပြစ်ပေလိမ့်မည်။ မိမိ၏
နောက်ဆုံးတွဲ ပေါ်လာမည့် အန္တရာယ်ကို မတွေ့မမြင်နိုင်ကြ။
ဘုရား၏အစားပဲဖြစ်ကြသည်။

သောကောလိန်ကြီးမှာ မျောက်ပွဲဆိုသည့် အာရုံရောက်နေ
သည့်အတွက် ငွေချား မပါသွားသည်ကို လုံးဝ မသိလိုက်ပါ
ချေ။

ငွေထုပ် ပျောက်ကြောင်းကိုသာ အခုအချိန်မှာ သိလိုက်
ပါလျှင် ခံစားရမည်ကို မထူးရော်။

ဤမျှ များပြားသောငွေကို ဤသို့သော လူရုပ်လူပေများ
ပြားသည်ပဲလမ်းဆတ်သည့် ယူဆောင်လာခြင်းသည် လူ့ဦး၏
အရေးပေးပါသည်။

သူတို့သည် ကုန်စရောင်းရငွေများကို ယူဆောင်ကာ အိမ်သို့
အပြန်လမ်းတွင် မျောက်ပွဲနှင့်တိုး၍ ဝင်ကြည့်နေခြင်းလော၊
သိတည်းမဟုတ်။ ထိုငွေများထဲမှ အကြွေးဆပ်ရန် ထွက်လာခဲ့
ခြင်းပေလော။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ထိုငွေကြီးအတွက် မျောက်ပွဲ အကျိုး
ပေး တံခွေးသာသည်မှာအမှန်ပင်။

ထိုလူကြီးအတွက် ထိုငွေရမည်မှာ အဝတ်စုံသက်သာတင်
မေ့နိုင်စွမ်းရှိစေသည့် မဟုတ်ချေ။

တစ်လီညီနောင်တို့မှာ ငွေထုပ်ပြား၏ တိုတောင်းသော
အချိန်အတွင်းမှာ မပစ်ပေးနင်းဘဲ အလွယ်တကူ ရရှိကံသော
ကြောင့် အကျေးနပ်ကြီးကျေးနပ်ကာ ရှိနေကြလေသည်။

ထိုစဉ်မှာ သူတစ်ယောက် ကသောကမျော အပြေးအလွှား
ရောက်လာပြီး ညီဖြစ်သူနှင့် ဝင်ရောက် တိုက်မိကြလေတော့
သည်။

'မတော်လို့ တိုက်မိတာပါ။ ခိဇ်ခိဇ်ခိဇ်
မိန်းမပျိုက ချက်ချင်းတောင်နိမ့်ပြောဆိုလိုက်ပြီး လူအုပ်
ကြားထဲသို့ စိုးဝင်သွားလေသည်။

မိမိအား ဝင်ရောက်တိုက်သလို ဒေါသအမျှတ ထွက်လှ
ဆဆအချိန်တွင်မှာပင် မိန်းမပျို၏ တောင်းပန် သံကြောင့်
ညီမဖြစ်သူ၏ ဒေါသမှာ ရုတ်တရက် ပျော့ကျ သွားလေ
သည်။

ညီလေး ဒီကောင်မဟာ ငါ့တို့ မှီနေ့ကလမ်းမှာ တွေ့
လိုက်ရတဲ့ကောင်မ ဟုတ်လား။

ဟုတ်တယ်... အစ်ကိုကြီး သိပ်တုတ်တာပေါ့။ ဟင်...
ကျွန်တော် ငွေထုပ်မရှိတော့ဘူး အစ်ကိုကြီး။

တောက်... သိကြသေးတာပေါ့ကွာ။ ဒီစာစစ်ခါ ငါ့တို့
လက်ထဲက မင်း မလွတ်နိုင်တော့ဘူး။

ကြိမ်းမောင်း ပြောဆိုရင်းက နှစ်ယောက်ကား မိန်းမပျို
နောက်သို့ လိုက်သွားကြလေသည်။

လူသွား လူလာ အထူးများပြားလှသည်။ လူအုပ်ကြီး
ထဲတွင် သွားလာရသည်မှာ မလွယ်တူ၍ အလောတကြီးနှင့်

လူတိုင်းက နေရာတော် ရှာဖွေရာမှ လည်း
ပျက်စီးခဲ့

အာလီညီနောင်မခ မိန်းမပျိုအား ရုတ်တရက် မည်သို့မျှ
ထိုက်နှစ်ပေးလူအုပ်များက သတိအား ရှေ့မှ တာဆီး ပိတ်ဆို့
နေသည်။

လူအုပ်ကြားထဲ တစ်နေရာထဲ လူတစ်ယောက်၏ အော်
ဟစ်ငိုကြွေးသံကို ရုတ်တရက် ကြားရမိ၏။

အထိမ်းလေးဗျာ... နှိပ်စက်ခံရသူ ချစ်သူမပါပြီ။ ကျွန်
တို့အဖေအဖေကြီးက ဆယ်ပိတ် ထွက်လာတာ၊ မ... တာ... ခါးပိုက်
နှိပ်ခံစားရုံ ပြောပြပါ။ တစ်အဖေက ပြောပြပါပြီ။

အေးမလှအမျှားမှာလည်း ထိုလူကြီး၏ ဖြစ်အင်ကို ကရု
ဏာ ထင်သော မျက်လုံးတွေဖြင့် ဒီဒေကြည့်ကြရုံမှအပ အာမ
ဇောက်နိမ့်ကြပါ။

ထိုအချိန်မှာ မိန်းမပျိုက - ဧထေ့ဝိုက်ဝိုက်က ရောက်လာ
ပြီး လူကြီး၏ လက်ထဲသို့ ပြန်လည်ပေးအပ်လိုက်လေသည်။

ဒီဧထေ့ဝိုက် ခါးပိုက်နှိပ်ခံရသူ ကျွန်ုပ် ပြန်နှိပ်ယူခဲ့တယ်။
နောက်ဆုံး ဧထေ့ဝိုက်ပြီး ဘယ်အားမှ မလာခဲ့။ ဘယ်ကြီး
အိမ်ပြန်ပြန်ပေးတော့၊ ကျွန်ုပ် အထူးကြို တွဲကိစ္စရှိလို့ သွား
ခဲ့ပြန်ပါဦး။

မိန်းမပျိုက ထိုသို့ပြောဆိုပြီး သည်နှင့် ဆက်လက်သုတ်ခြေ
တင်တား ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

လူကြီးခမျာမှာ လွန်စွာဝမ်းသာသွားသည့်တိုက် ကျေး
ဇူးတင်စိစားပင် ပြန်ပြောကြားရန် ဆင်ခြင် ပါးစပ်
အထောက်အထားဖြစ်ကာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေတော့သည်။

အာလီ ညီနောင်တို့မှာ မိန်းမပျိုအား အထွတ်မပေးဘဲ
ခွဲကြီးမဲကြီးနှင့် လက်ရပေးမိချိန် အထူးကြီးအေး၍ လိုက်နေ
ပြန်သည်။

မိန်းမပျိုမှာလည်း သတိအား မျက်ခြည်ပြတ်သွားအောင်
စာမက်သက်သက်ပင် လူအုပ်ကြားထဲတွင် ဟိုကျေ သည်ကောက်
ကောက် လာညီပတ်ကာ လမ်းစပျောက်နေတော့သည်။

နောက်ဆုံး မျက်ခြည် ပြတ်လေခက်ပြီဟု အထင်ရှိတော့မှ
မိန်းမပျိုသည် လူအုပ်ကြားထဲမှခွဲထွက်ကာ တစ်နေရာကို အထွတ်
မလို ထွက်သွားလေတော့သည်။

သားကောင်တို့ ဧထေ့ဝိုက် အထွတ်မပေးစတုန်း သူထဲမိမိ
လိုက်လေ့ရှိသော အာလီ ညီနောင်တို့မခ မိန်းမပျိုအား ထွေ
သွားပြန်သည်။

ချက်ချင်းပင် နောက်ကနေ အပြေးအလွှား လိုက်သွားပြန်
လေတော့သည်။

မိန်းမပျိုကလေး အာလီ ညီနောင်ကနောက် ဘားကောင်
နှင့် မဆိုး ရင်ဆိုင်တွေ့ကြလေပြီ။

ဤတွင် မမျှော်လင့်သောဖြစ်ရပ်များက အမှတ်မမင်းပေါ်
လာလေတော့သည်။

၂၄၄ အတ္ထုသိုလ်အောင်နေလင်း

အာသိုညီနောင် ခြေလှမ်းသွက်လေး၊ မိန်းမပျို၏ခြေလှမ်း
အာသိုညီနောင် ခြေလှမ်းသွက်လေး၊ မိန်းမပျို၏ခြေလှမ်း

သုတိုက် ခြေလှမ်းနှေးလိုက်သောအခါ မိန်းမပျို၏ ခြေ
လှမ်းမှာလည်း နှေးသွားလေသည်။

သုတိုက် မိန်းမပျိုအား လိုက်မိရန် လုံးဝ မစူးမိနိုင်ကြ
ချေ။

ကြာလာသောအခါ စိတ်ပင်ပန်းလာကာ ဇောချွေးများ
ပင် ပြန်လာစေတော့သည်။

မိန်းမပျိုကပေါ်တွင် သံသယစိတ်များ ဝင်လာသည်။
လူသားတစ်ယောက်မှ ဟုတ်ပါလေစ။ မဖြစ်နိုင်။

လူသား မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မဟုတ်နိုင်။
ဥစ္စာစောင့် နာနာဘာဝ တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်ရပေမည်။

စဉ်းစားလေလေ ကျောထံမှာ စိမ့်သွားလေပင်။
လမ်းဆုံ တစ်ခုသို့ အရောက်တွင် မိန်းမပျိုမှာ ရုတ်တရက်

ဆိုသလို ပျောက်ကွက်သွားလေတော့သည်။
တာဝါညီနောင်တို့မှာ ဇွဲမလျော့သေးချေး မိမိတို့ လက်ထဲ

ရောက်လှဆဲဆဲ သားစကောင်ကို လက်လွတ်မခံနိုင်ပေ။ တစ်
ယောက်စီ လမ်းခွဲရှာကြရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။

ညီလေး၊ ဒီလိုနေလို့ မဖြစ်တော့ဘူး။ အစ်ကိုတို့ လမ်းခွဲ
ရှာကြည့်ရအောင်၊ မတော့ရင် ပီလမ်းဆုံမှာပြန်ဆုံကြမယ်။

နှစ်ယောက်သွား လမ်းခွဲလိုက်ကြလေသည်။
နာရီဝက်ခန့်ကြာသောအခါ လမ်းဆုံသို့ အရင်ပြန်ရောက်

လာသူမှာ ညီပင်ဖြစ်သည်။

အစ်ကိုဖြစ်သူကို စောင့်ဆိုင်းကြည့်သော်လည်း ပေါ်မလာ
အော်ခေါ် ကြည့်ပြန်သော်လည်း ထူးသံမကြားရ။ တဖြည်း
ဖြည်းနှင့် ကြောက်စိတ်ဝင်လာပြီး ကြက်သီးတဖြန်းဖြန်းထလာ
မိသည်။

အသက်ရှူရ ကျပ်လာသည်။
နောက်ဆုံး ထိုနေရာတွင် မနေဝံ့တော့။ ဖုတ်ချိုးထဲ သုတ်
ခြေတင်ကာ မြန်မြန်ပင် လစ်လွန်လာခဲ့လေတော့သည်။

ပင်ကုန်ကုန်တိုင်းခေါင်းဆောင် ကျွန်တောင်း၏မျက်နှာထား
မှာ မပြုံးနိုင်မရယ်နိုင်ပေ။ ထူးဆန်းပေါင်းစားမှာ အားလုံးမှာ
လည်း စိတ်လက်မရွတ်ဖြစ်နေကြတည်း။

ခင်ဗျား၏ ဝီကိုရောက်လာသည့် လူသိရှင်ကြား ကျော်
ကြားထဲ ကိုစုရုပ်တွေလုပ်လိက်တာ ကောင်းတယ်
ကူးလောင်က မြူးရယ်နာဖြင့် ပြောလေသည်။
လုံးဝမကောင်းဘူး။

ကျွန်တောင်းက အဘောဇာတော်နှင့် ပြန်ပြောလိုက်၏။
ဝီလီဆီရင် ခင်ဗျား၏ ရှိ သိုင်းသမားစုမ်းကို လူအားလုံးက
သိသေးကြပြီ မဟုတ်လား၊ ခါကတည်းကတော့ ဝီလီဆီရင်
ပေါ့။

ကျွန်တောင်း စကားကို သက်မသိတော့ဘဲ နှုတ်ပိတ်ထား
လိုက်၏။

အားလုံးမှာလည်း ဖဉ်းစု့စု့ စကား မဆိုကြတော့ချေ။
အင်္ဂလိပ်လူသေလောက် အင်္ဂလိပ်ခက်သည်အဖြစ်မျိုး လတ်
တလောမှာ သူတို့ကြုံတွေ့နေရပေသည်။

သူတို့ကျွမ်းကျင်ရောက်လာသည်နှင့် ပညာစွမ်း ပြုစီစဉ်ကောင်း
များ ကိုယ်စီရှိခဲ့ကြသော်လည်း စတော့ သူတို့ကိုခွင့်မပြုတော့
ချေ။

စုစုပေါင်း ထောင်ခင်းထံ (၇)ယောက် သတင်းပို့ပြီး
ကာမှ မနေမူ (၅)ယောက်တည်းသာ ရောက်ရှိလာကြသည်။
အကယ်၍ ထောင်ခင်းက ပေးထားလျှင် မိမိတို့ပြောဆိုခြင်းပို
ဖြေကြားရမည်နည်း။

အခန်း(၃၅)

ထောင်ခင်း၏ ရုံးခန်းမဆောင်တွင် အထူး စိတ်ကြား
ထားသော ဧည့်သည်တော် သိုင်းသမားများ ရောက်ရှိနေကြ
သည်။

အားလုံးပေါင်း ငါးယောက်၊
သူတို့၏ ရုပ်သကူဏာကို ကြည့်ပြီး ထောင်ခင်းမှာ ခေါင်း
ငုံ့သိပ်ညှိတ်ဖြင့် လွန်စွာပင် ကျေနပ်နေမှုရှိသည်။

ကူးလောင်၏ မျက်နှာမှာလည်း ပြုံးရယ်ကာ ထာဝရစာပေ
နေသည်။

ထောင်ခင်းသာကျေနပ်မှုရှိပါက မိမိဆောင်ရွက်ပေးရကျိုး
နပ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

တာသိသိအောင်၏ အပြစ်အပျက်ကိုသာ လှူသိရှင်ကြား ထုတ်ဖော်ပြောခဲ့သော် မိမိတို့သိက္ခာ အမှန်ပင်ကျသွားမည်ကို စိုးရိမ်ပူပန်မိသည်။

ပြောလဲ မပြောချင်တော့ဘူး၊ လဲသာ သေလိုက်ချင်တယ်။

မျက်ပြူးက ရုတ်တရက် ညည်းညူပြောဆိုသလို ကြားလိုက်ရသည်။

မျက်ပြူးက အာချား အသိမကျတာရှိနေလို့လဲ ကူးလောင်က ဝင်ရောက်မေးလိုက်၏။

မျက်ပြူးမှာ စိတ်ထဲတွင် မျှီသိပ်ထားရသော ဝေဒနာကို ကျိတ်ခိုတ်မထားနိုင်တော့ဘဲ စိတ်ပေါ်ပြောရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။ ကျွန်မောင်းနှင့် အဖော်များက သူ့အား မျက်လုံးစူးစိတ်စွာဖြင့် ကြည့်နေကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည့်အတွက် နှုတ်ဖျတ်လှည့်ဆဲဖဲကားကို ပြောင်းလဲကာ ပြောဆိုလိုက်ရသည်။

ကျုပ်က သိပ်စိတ်ဆိုတတ်တယ်၊ ဝမ်းသွားတဲ့အခါလဲ စိတ်တိုချင်တိုတာပဲ။

ဒါဟာ သိပ်ပြီးကောင်းတာပေါ့၊ ကူးလောင်က ပြုံးရယ်စွာနှင့် ဆိုလိုက်သည်။

မျက်ပြူးက မျက်နှာပျက်သွားသည်။

တာ...တာကောင်းတာပဲ။ ဒီလိုစိတ်ဆိုတတ်တဲ့သူကို မြင်တွေ့တာနဲ့ အများက ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်သွားမယ် မဟုတ်လား။

ကျုပ်ကတော့ တဝတစ်ယောက်လုံးမှ သယ်တော့မှ စိတ်မတိုတတ်ဘူး။

ကျောင်ပန်းက ဝင်ရောက်ဆိုလိုက်သည်။ ဒါနဲ့ သိပ်ကောင်းတာပဲ။

ကူးလောင်က ဝင်ရောက် ပြောကျားလိုက်ပြန်သည်။ ဘာကောင်းတာလဲဗျာ၊ ဘာကောင်းတာလဲ။

စိတ်မဆိုးတတ်တဲ့သူဟာ ကိုယ်ဆင်တင်အတော စိတ်အကြံအစည်ကို သူများ ရုတ်တရက် သေနိုင်ဘူးလေး၊ ရန်သူပစ်မှတ်ကို တစ်ချက်တည်းသိအောင် တစ်ခါတည်း ပစ်နိုင်စွမ်းရှိတာပေါ့။

ကျောင်ပန်း တစ်ချက်ပြုံးလိုက်သည်။ ကြည့်ရတာ ကျုပ်တို့က ဘယ်လိုမပြောပြော တယ်လိုပဲ ဆိုဆို ခင်ဗျားကတော့ ကျုပ်တို့ကို ချီးကျူးပြစ်တော့စင်ချီးကျူး

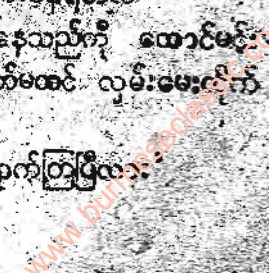
သွားတာပဲ။ ဒါဟာလဲ ပညာခန်းတစ်ရပ်ပေါ့။

ကူးလောင်မျက်နှာ ပြုံးရယ်သွားသည်။ ကျွန်တော်ကတော့ ဒီက မိမိအစွေတို့လောက် သက်လံ

ကောင်းတဲ့ ပညာစွမ်းတွေမရှိဘူး၊ ကျွန်တော်ကတော့ အခုလို မတောက်စာခေါက် ပညာနဲ့ပဲ ထမင်းစားနေရတယ်။

သူတို့ စကားအချိအချ ပြောဆိုနေသည်ကို ထောင်မင်း ပြုံးရယ်ကာ နှုတ်ဖော်နေရာမှ အမှတ်မထင် လှမ်းမေးလိုက်သည်။

ခင်ဗျားမှာရှိ လူတွေအားလုံး ရောက်ကြပြီလား။ ရောက်ပါပြီ သူဌေးကြီး။

၂၅၀ တက္ကသိုလ်ဆောင်နေလင်း

ကျွန်တောင်းက ခြေကြားလိုက်သည်။

ကျုပ်ကြားတားတာတော့ ခင်ဗျားတို့ ခုနစ်ယောက်
လာကြမယ် မဟုတ်လား။

ဟုတ်ပါဦးမယ်။

ခါဖြင့် ကျွန်တို့ဆောင်ကော ဘယ်မှာတန်ခိုးကြသလဲ။

ချန်ပေါင်းနှင့် အပေါင်းပါချား မျတ်နှာ ပျက်သွားကြ
သည်။

အခန်း (၃၆)

သို့သော်လည်း ချက်ချင်းပင် ငှက်ခြေနံဆွဲကာ ဖြန်လည်ပြေ
ကြားလိုက်သည်။

ကျွန် နှစ်ယောက် လာ လာ... မလာ လာ... အားလုံး အတူ
တူပဲ။

ကြော်...ဟုတ်လား။

ကျုပ်တို့ ငါ့ဆောင်လာတယ်ဆိုရင်ပဲ လုံလောက်နေပြီ
ပုတ်မည်းဆိုတာကော ခုနစ်ဖြိုး တွေရင်ကော ဒီ ငါ့အား
ယောက်နဲ့ လုံလောက်မှာလား။

ဖြစ်စမ်း ဘယ်ဆန်တွေတွေ လုံလောက်တယ်

ထောင်မင်းက သဘောကျစွာဖြင့် တစ်ချက်ချင်းလိုက်သည်။

အခတလော ပင့်ကူနက်ဂိုဏ်းရှိ ရှုတ်သတင်း ပိုကြီးနေ
ထယ်ဆိုတာ ကြားသိရတယ်။ အားလုံးဟာလုပ် လက်ရည်
မခေတ် ထိပ်စားသိုင်းသမားတွေ ဖြစ်ကြတယ်။ ဒါပေမယ့်
ကျုပ်အဖွဲ့က စိတ်မချရတဲ့ ကိစ္စတစ်ရပ် ရှိနေတယ်။

‘ဘာကိစ္စများလဲ’

ထောင်မင်းက လက်ရုပ် တစ်ချက်တီးလိုက်ရာ တံခါးဝတွင်
လူနှစ်ယောက် ပေါ်လာသည်။ သူတို့သည် လှံတစ်ချောင်း
ကို ကိုင်ဆောင်ကာ ဝင်ရောက်သွားပြီး ထောင်မင်းအား ပေး
လိုက်လေသည်။

လှံကိုမြင်လိုက်သည်နှင့် ကျန်မောင်းနှင့် အပေါင်းအဖော်
များ ချက်ချင်းပင် မျက်စိမျက်နှာမျက်နှာဖြစ်သွားကြလေသည်။
‘ဒီလှံ ရည်ကိုတော့ ပင့်ကူနက်ဂိုဏ်းသားတွေ မှတ်မိတန်
ကောင်းပါပြီ’

သူတို့ ကောင်းကောင်း မတ်မီကြလေသည်။ တာလီ ညီ
နောင် အစ်ကိုဖြစ်သူ၏ သီးခြားကိုင်ဆောင်ဆောင် လက်နက်၊
စိုလက်နက်ဖြင့် အသက်ပေါင်း များစွာကိုပင် ခြေယူခဲ့ဖူး
သည်။

‘ဘယ်သိုင်းသမားမှဆို ကိုယ်တို့နက်ကို အသက်ခံထပ်
စွာ မြတ်နိုးတတ်ကြတယ်။ ကိုယ်နဲ့ကျော့ ထားလေ့ ရှိကြတယ်
လို့ ကျုပ်ကြားဖူးတယ်။ အခုတော့ဗျာ ဘယ်လို ကြောင့်များ
ဆွဲများလက်ထဲ ရောက်သွားသလဲ မပြောတက်ပါဘူး’

ထောင်မင်းက ချက်ပိုင်ပိုင်ဖြင့် ပြောဆို ထောက်ပြ လိုက်
သည်။

မှန်၏။ ထောင်မင်း၏စကားမှာ မှန်လေသည်။ သိုင်းသမား
သည် မိမိ ကိုင်ဆောင်သည့် လက်နက်ကို အသက်နှင့် ထပ်စွာ
ချစ်မြတ်နိုးကြသည်။

မိမိအသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး ကိုင်ဆောင်သော မိမိ
၏ လက်နက်နှင့် ကင်းကွာနေသော မရှိကြ။

ကင်းကွာသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ထိုသိုင်းသမားသည် အသက်
နှင့် ခန္ဓာ အိုးစားကဲ့သို့ ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်ပေတော့သည်။

ကျန်းမောင်း မျက်နှာပျက်ရပြန်လေသည်။
ရှက်စိတ် နှာကြည့်စိတ်ကြောင့် အသားပင် တဆတ်ဆတ်
တုန်လာမိသည်။

‘မသိလို့ မေးပါရမေ။ ဒီလက်နက်ကို ခင်ဗျားတို့ ဘယ်က
ရလာတာလဲ’

မိန်းမပျိုတစ်ဦး လာပို့သွားတာပါ။ ပင့်ကူနက် ခေါင်း
ဆောင်ကို ပေးလိုက်ဖို့ မှာသွားတယ်။

‘အဲဒီ မိန်းမပျိုဟာ ဘယ်ကလဲ၊ အခု ဒီမှာ ရှိသေးလား’
‘ရှိတယ်လေ’

‘ဘယ်မှာလဲ ပြောပါ’

‘အပြင်ဘက်မှာ ရှိနေတယ်’

ထိုစကားကြိုကြားလိုက်သည်နှင့် သူတို့အထဲမှလူရုပ်ပုံကြောက်
တစ်ရပ်မှာ တံခါးအပြင်ဘက်ဆီ တစ်ဟုန်ထိုး ခုန်ထွက် ပြေးထွက်
သွားလေသည်။

သိသော် ချစ်ချမ်းပင် တစ်စုံတစ်ခုနှင့် ထိုက်ခိုက် ထိတွေ့
ရိုက်မိခိုက်ကိသည့်အတိုင်း ထိုသူမှာ နောက်ဘက်သို့ လှင့်ထွက်
လဲကျသွားခဲ့ရမည်။

ထိုသူသည် အခဲမကျေသေး။ နောက်တစ်ကြိမ် ရုန်းစိုင်း
ပြေးထွက်သွားပြန်မည်။

ကျွန်ုပ်တို့ကြိမ်တွင်မူ တစ်ဖက်မှ ထိုက်ခိုက်မှုမှာ ပိုမိုကြီးမား
သွားပြီး လှင့်ထွက် သွားပြန်မည်။

ပို၍ဝေးသော နေရာသို့ ရောက်သွားပြီး အကျ နာသွား
လေတော့မည်။

ထိုသူမှာ အခြားသူမဟုတ်။ ဘာလိမ္မော်ခေခင်အနက်ညီ ဖြစ်
သူပင် ဖြစ်ပေမည်။

အစောင့်ဖြစ်သူ အသတ် ခံရသည့်အတွက် မကျေမချမ်း နှာ
ကြည့် ခံပြင်းစိတ် ဖြစ်လွန်းသည့်အတွက် သျှင်တစ်ပြက်အတွင်း
ထကြွလှုပ်ရှားထိန်းခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ကျန် မဝင်နက် ရိုက်သွား သုံးဦးထို့၌ လှုပ်ရှား လှမ်း
ထွက်အောင်မည့် ခြေလှမ်းများမှာ ထိုဆိုင်း ရပ်တန့် သွားကြ
လေသည်။

ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် ဖြစ်သူတို့ ခေါ်သထွက်ကာ အမိန့်ပေး
လိုက်သည်။

အသုံးမကျေစွာ ကောင်အေ ငါအရှက်ကို ခွဲစိတ်မင်းထံ
အားစေး ထွက်သွားကြစမ်း

ခေါင်းဆောင်အမိန့်ကို မလွန်ဆန်စီ ညည့်အတွက် ဂိုဏ်း
သားအေးဦးမှာ တခါးဝ အပြင်ဘက်သို့ ထွက်သွားကြလေ
တော့သည်။

အားစေးမှာ တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်လာမည့် ပြစ်ဒဏ်အခြေ
အနေကို ရင်ထဲထိတိထိတ်နှင့် စောင့်ဆိုင်းနားစဉ်လျက်ရှိနေကြ
သည်။

မကြာခင် အဖြူအမည်း အရှုံးအနိုင် တွဲပြားသွားလေ
သွားသလိုပင် အခြေအနေမုန်တိုက် ညှိုး သိလိုက်ရလေတော့
မည်။

ပင်တူနက် ဂိုဏ်းအားများ ပြန်ရောက် မလာကြတော့
ချေ။

သူတို့ကယ်စော၊ သူတို့တစ်ဦးစီ၏ သီးခြားလှိုင်ခေါင်သော
လက်နက်များမှာ ထောင်မင်းတို့ရှာ အခန်းထဲသို့ရှုတ်တရက်
အမှတ်မထင် လှင့်စဉ်ကျရောက်လာသည်။

အကြီးအကျယ် တန်လှုပ်ထိတ်လန့်၍ ချောက်ချားသွား
သူမှာ ကျန်အောင်ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုတလန့်၍ တစ်ကိုယ်လုံး
အသားတစ်ဆက်ဆက် တုန်ယင်ကာ ပါးစပ်အောက်သွားဖြစ်
ကာ ဇောချေးပင် ပြန်လာသည်။

အထူးရှင်းလင်းပြောဆိုရမည် မလိုတော့။ အခြေအနေက
သား...သည်။

ငလောင်ခင်းစာ မဲ ပြုံးတစ်ချက် ပြုံးလိုက်ပြီး...
တူညီနယ်ထဲ တူးလောင်၊ မင်းလှစ်ဆွကိုသာ အားစေး
မိရင် ငါတော့သေဖိုပဲ ရှိတော့မယ်။

၂၅၆ စာကူအိမ် အောင်နေလင်း

ကူးလောင်မှာ မျက်နှာပျက်နေပြီး စကားပင် မဟုတ်တော့
ချေ။

ကုန်မောင်းအတွက် ကြီးမားသော ဇစ်ကားမှ စာစီရပ်
ပင်ဖြစ်သည်။

သေရသည်အထက်ပင် အခံရခက်သွားသည်။ သူသည် ရုတ်
တရက်ဆီသလိုပင် ခါးကြားမှ ခါးမြှောင် တစ်ချောင်းကို ဆွဲ
ထုတ်ကာ ရင်ဝတ်ဆီသို့ စိုက်ချလိုက်သည်။ ထဝန်ကို ချုပ်သွား
ရှာလေသည်။

ကူးလောင်မှာ ပို၍ပင်စိတ်ချောက်ချားကာ တုန်လှုပ်သွား
သည်။

ထောင်မင်း၏အသံက ပေါ်လာသည်။

‘ကူးလောင်...မင်းလဲ သိပ်ပင်ပန်းနေပြီ၊ ပြန်ပြီးအနားယူ
လိုက်ဦး’

ထိုစကားကြားမှ ကူးလောင်မှာ ပို၍ပင် မလှုပ်ရဲတော့
ချေ။

သူ့အတွက် အထက် အန္တရာယ်သည် အချိန် အခါမရွေး
ကျရောက် လာနိုင်သည်ကို သူ ကောင်းကောင်း ရိပ်စားမိခဲ့ပြီ
ဖြစ်သည်။

ထောင်မင်း ရှေ့မောက်တင် ကူးလောင်သည် ငှားထောက်
ဆိုင်ချလိုက်လေသည်။ ထိုသို့ပြုခြင်းမှအပ ချွတ်တင် အခြား

သိုင်းသမားသစ္စာ ၂၅၇

နည်းလမ်း မရှိတော့ချေ။ ထောင်မင်း၏အသံက ပေါ်ထွက်
လာပြန်သည်။

ကူးလောင် မင်းကို ပြောနေတာ မကြားဘူးလားသွား
တော့ဆို သွားလေ’

ကူးလောင် တေးထုပ်ပုံကုပ် တွေသွားသည်။ ထောင်မင်း
၏စကားသည် အမိန့်သံပင်ဖြစ်သည်။ အမိန့်ကို လှန်ဆင့်သော
သူသည် လေဒင်ကံခံရမည်သာ။

မသွားတော့ချေ၊ မိမိ၏ အကြံအစည်လည်း ပေါ်သွားပြီး
ငောက်ရုပ် ပေါ်ခဲ့လေမှတော့ လက်ထက်ဟန်ဆောင်နေပေရာ မလို
တော့ချေ။

သူသည် ရုတ်တရက် လူသေ ကိုယ်ပေါ်မှ ခါးမြှောင်ကို
ဆွဲယူကာ ထောင်မင်းအား အသေသတ်ရှန် ခုန်အုပ်လိုက်လေ
သည်။

‘ဆန်...’

ထိုစဉ် ဆန်... ဟူသော အသံနဲ့အတူ ကူးလောင် လက်ထဲမှ
ခါးမြှောင်မှာ လွင့်ထွက်သွားလေတော့သည်။ ကူးလောင်မှာ
အံ့ကြတုန်လှုပ်သော မျက်လုံးဖြင့် တခါးပေါက်ဆီသို့ လှမ်း
ကြည့်လိုက်လေသည်။

သူ့အလွန်ပင် အံ့စားသစ်သွားသည်။ ဝတ်စုံနီနှင့် မိမိ
တလေးကစား။

နင်းဆီမင်း တစ်ဝိုင်းကို ပန်ထားသည် နေရာ၌ ကျား
လည်းခားတစ်ချောင်းကို သိုင်းထွယ်ထားကာ ခါးပေါက်
ရှေ့တည့်တည့်တင် ခါးထောက်ပြီးရပ်လျက်ရှိသည်။

ကောင်မင်း၏မျက်နှာမှာ ဖေဖေဖြူနိုင်သောပီစိမျှား လှမ်း မိုးနေလေသည်။ ကူးလောင်၏မျက်နှာသည် သွေးမရှိ၊ဖြူဖပ် ဖြူရေခိုဖြစ်သွားသည်။

ထောင်မင်း၏ လက်ရုပ်ကံနှစ်ချက် ပေါ်လာသည်နှင့် သိုင်း ထမားနှစ်ယောက် အခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက် လာလေတော့ သည်။

‘ကံ... ဒီသစ္စာဖောက်ကို ဖမ်းချုပ်စားလိုက်စမ်း’

ယခု ထောင်မင်းနှင့် ကူးလောင်တို့၏ လွန်ဆွဲပွဲမှာ အနိုင် အရှုံးပေါ်သွားလေပြီ။

ဤဇာတ်လမ်းမျိုးမှာ ဤသို့သာ နိဂုံးကမ္မတ်ချုပ် အဆုံး သတ်ရမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

လူ့အသက်ကို လွှဲပေးဖို့ပိုးထောင်းသော ထောင်မင်းမှာ သို့မဟုတ် တစ်ယောက်ပေလျှင် နောက်ထပ် တစ်ယောက် ကို နေ့မေး၍ခေါ်ပြီး နှိုင်းပြန်သည်။

တပည့်ရင်း မွေးမြူပြန်သည်။

လှီးအတွက် လောက၌ အရေးအကြီးဆုံးမှာ ငဏှ၊ ငဏှသာ လျှင် အဓိကဖြစ်သည်။ ငဏှသာရှိလျှင် ဘာမဆို ဖန်တီးယူနိုင် သည်ဟု ယူဆထားသည်။

သူ၏လက်အောက်တွင် အမှုထမ်းရင်း သေဆုံးသွားသော သိုင်းထမားကျေလည်းမနည်းတော့ပေ။ မသေခင် ကာလအတွက် အရေးပေး ခံရသလောက် သေသွားသော အခါ တူမူင်

အလောင်းပင် သိုင်းဖော်မရ။ ဤမျှအားကိုးရသော ထောင် မင်တည်း။

ထောင်မင်း၏ ယုတ်မာသော အကျင့်စရိုက်ဆိုးနှင့်ကောက် ကျစ်စိုကို မြင်တွေ့နားလည်လာကြသော အခါ သူ့အတွက် အသက်စွန့်၍ အမှုထမ်းလိုသူ သိုင်းထမားများမှာ တဖြည်း ဖြည်းနှင့် လျော့နည်းလာစ ပြသလာလေတော့သည်။ အမှန် တော့ ယူဝိုသည် ခင်ဗျားကဲ့သို့ကြောင့်သာ ငဏှမက်၍ မျက်စိ နှိပ်ပြီး လုပ်နေရခြင်းဖြစ်သည်။

သူ့ တတယ် အားကိုးအားထားပြုနေသော တပည့်လက်ရုံး များမှာလည်း သေသွားတော့ကသေ၊ သစ္စာဖောက်သူ တွေက ဖောက်၊ အကောက် ကြံလိုသူများ ကလည်း ကြံကြသည်။ ယောကျ်ားတပည့် လက်ရုံးများပင် မသားဝံ့ စောင့်ချော၊ ခင် တော့ သူ့အားကိုးလောက်သော တပည့်လက်ရုံး မိန်းမပျိုတစ် ယောက် သို့သို့ ရောက်လာခဲ့လေပြီ။

အကွက်မြင်သည့်အပြင် အကြံပိုင်တာ တတ်လည်း တတ် နိုင်လွန်းသော ထောင်မင်းပင်။

မိန်းကလေး၏ ရုပ်ရည်ကလည်း ချော၊ အရွယ်ကလည်း ငယ်၊ သိုင်းပညာစွမ်းရည်မှာ အဆင့်ရှိထားသူ မို့ မိန်းကလေး မှာ ထောင်မင်း၏ အလေးပေး ဝရုစိုက်ခြင်းကို ခံရသည်မှာ အဆန်းမဟုတ်ပါ။

ထောင်မင်း ကုသိုလ်ကံကောင်းသည်ဟု သင်္ချီရာ တီးတီး စား ပြောကြသလို၊ တချို့ ကလည်း သူငွေးကတော်လ်

၂၆၀ တက္ကသိုလ်ဆောင်နည်းလင်း

အပ်နှံသည့်နှစ် ရေကန်အသင့် ကြာအသင့်ပဲ တု ဣစာ
ဆိုကြသည်။

မည်သို့ပင်ပြောပြော၊ မည်သို့ပင်ဆိုဆို ဆောင်မင်း၏ က
ကြမ္မာတို့ ဆက်လက်၍စောင့်ကြည့်ကြပါစို့။

အခန်း (၃၇)

အချိန်က နေ့လယ်ခင်း၊

တစ်ခေယော အရက်ဆိုင်တွင်...

လူနှစ်ယောက် အတူတူ ဟိုင်ကာ အရတ် ဆောက်နေကြ
သည်။

လူတို့၏ မပန်းသဏ္ဍာန်က သားနားမူ လုံးဝမရှိ၊ အင်္ဂု
သစားမှာလည်း ဟောင်းနွမ်းညစ်ထေးထေးနှင့် အရက်သမား
များ စင်စစ်ဖြစ်ကြဟန် ဟူသည်။

ဟေ့ကောင်... မင်းမှာ အရက်ဖိုးပိုက်ဆံ ကယ်လောက်ပါ
သလား ဝါမှာစော့ မပါဘူးကွ

အရက်သမားနှစ်ဦးအနက် တစ်ဦးက သူ့အပေါက် နှိုးရိုပ်
စွာဖြင့် လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

င်း - ငါတို့ ပုမနေစမ်းပါနဲ့ကွာ၊ ငါ့တာဝန်သာထား၊
သောက်ခွင့်လေးပျောက်သာ၊ သောက်စမ်း၊ အခက်ပိုး ပိုက်ဆံ
ပေး ချိတ် နည်းလမ်း ငါ့မှာရှိတယ်၊ မင်း စိတ်ချလက်ချ
သာ သေလိ

ဆုခံ အဖော်က ပြုံးရယ်စွာဖြင့် ပြန်ဖြေလိုက်သည်။
ဤသို့နှင့် အခက် တစ်ပလင်းပြီး တစ်ပလင်း သူတို့ဆီသို့
အဆက်မပြတ် ရောက်လာသည်။

ခရုချိန်တိုက်စ ဖြစ်လာသည်။ သေရဆံ့တန်ခိုးကပြုလာသလို
နှင့် တစ်ယောက်က အဖော်အဖြစ် သူ့ကို ဖျတ်ခံတစ်ဖက်မှီတံပြု
ကတ အရက်နှင့် လမ်းပက်လေတော့သည်။

ထိုအခါ ရန်ပုံက စလေသည်။ ဆုတစ်ပြန် ငါတစ်ပြန်
ထိုးကြိတ်ရိုက်သည်နှင့် စိန်ခွက်တွေကလည်း ကြေ၊ အခက်
အိုးများလည်း ကွဲသွားကြလေတော့သည်။

ဆိုင်ထဲတွင် ချက်ချင်းပင် ဇွတ်ရက်ကဲလဲ ဖြစ်သွားပြီး သူ့
သွားလေတော့သည်။

နောက်ဆုံးတွင် ထိုအရက်သမား နှစ်ဦးမှာ ခယိုးခယိုင်နှင့်
တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်ဖက်က အိုင်ထဲမှပြေးထွက်သွား
ကြလေတော့သည်။

ပါးစပ်အယောင်းသားနှင့်ကျန်ခဲ့သူမှာ ဆိုင်ရှင် လင်မယား
ပင် ဖြစ်၏။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ နှစ်နှာသည့်သူများမှာ ရိုးရိုး သားသား
မှန်မှန်တန်ကန်နှင့် လုပ်ကိုင်စားသောက်နေကြသောသူများသာ
ဖြစ်ပါသည်။

မြို့စား၊ နယ်စားများ ကြီးစိုးလျက် ရှိသော ဆီဖော်
ထိုအခါတွင် ထိုသို့သော မသမာမှုတို့မှာ နယ်မဝရှား၊ ရော
တကာတွင် ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိ၏။

ရိုးရိုးသားသားနှင့် ကြီးစားပန်းစား၊ လုပ်ကိုင်စားသောက်
နေကြသူများမှာ ထို မှားမှန်သော သူစွဲ အသိုက်အဝန်းတို့၏
နှိပ်စက်အနိုင်ကျင့်ခြင်းကို အမြဲပင် နေစမြဲပင် ဖြစ်သည်။

ယင်းတို့အနက် အဆိုးဆုံးမှာ ငွေကြေး ချွင်းသော
လယ်ရှင်၊ မြေရှင်၊ ကြေးရှင်၊ လှူငွေများနှင့် ပြုစားမင်းတို့ပင်
ဖြစ်လေသည်။

ထိုသို့သည့် မြို့ဖျက်နာဖျက် လူကြီးသူ့ကောသေဟေ အမည်
တပ်ထားတော်မူသည့် အမန်တတယ်တော လက်ကစ်လေးကြား
နှင့် ဥပဒေကို လှည့်ကာ ပြည်သူလူထုအား နည်းစာမျိုးမျိုး၊
ဥပဒေအညွှတ်အညွတ်ဖြင့် နှိပ်စက်ညှဉ်းမန်း၍ ဇုက္ခလုလုကြီး ပေး
နေသူများပင် ဖြစ်သည်။

တကယ်တော့ သူတို့သည် မကေခင်းမှုဒုစရိုက်၏ရေသောက်
မြစ် ပင်မ ဗဟိုပင် ဖြစ်သည်။

သူတို့၏ယုတ်မာရက်စက်မှုကြောင့် အပြစ်မဲ့သည့် ပစ္စည်း
လူတန်းစားများ၏ အသက်ပေါင်းများစွာတို့မှာ မသေဆင်ခဲ့
သေခဲ့ရသည်။ မဆုံးရှုံးသင့်ဘဲ ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။ မဆုံးရှုံးသင့်
ဘဲ ဆင်းရဲခဲ့ကြသည်။

မြေရှင်ကြီးရှင်များနှင့် မြို့စားမင်းတို့မှာ တစ်ကိုတံတည်း
တစ်ဥ္စာ၏တည်းသမားများပင် ဖြစ်ကြသည်။

သူငွေပင်က တင်ပြလာသော အမှတ်စွဲရပ်များကို မြို့စား

မင်းက အင်္ဂလိပ် အလုပ်ပါ ခေါင်းညိုက်ကာ သင်းမင်းအတို
ကျ အင်္ဂလိပ်ဆက် ဖီရင်ချက် ချမှတ်ပေးစေလိုသည်။

ယခုတစ် ဘွင်းကြည့်သူဌေးမင်းက သီးစားခရော့ မပေးသလို
နိုင်၍ အကြားခေါင်ခိုက် မရောက်နေသော လယ်သမားတစ်ဦး
အား မြို့စားမင်းထံဖို့ ရှန် ရောက်သွားသည်။

လယ် သမားများအား ကုသိုလ်ကံ နည်းလှသဖြင့် ကြမ္မာငင်
ကာ စားမကျန်း ပြစ်သည့်အား အစားကြောင်း၊ လေမီး ဖျက်၍
အစားကြောင်း၊ ထိုကြောင့် ယခုအခါတွင် စပါးထွက်နှုန်းဆိုး၍လွန်
စွာ လျော့ကျသွားလေသည်။

ဤတွင် သူဌေးမင်းက ပြုစုသော အမှုသည်များကို ကြားစေ မပေး
ဆပ်နိုင်သည့်အတွက် အိမ်ကိုထိမ်းလို့ နတ်မညီအပြင် လူကိုလည်း
ပင် ချုပ်လုပ်လေသည်။

မြို့စားမင်းကြီး၏ ကြားကျယ်ခန်းအားသော အိမ်ထဲတွင်
သူဌေးကြီး ထောက်ပံ့ပြီး သက်ပြန်ကြီး အတူ ခံစားရစေခွင့်
တရားခံထုတ်ပေးခြင်း စတာမင်း၏ တပ်ညွှန် သိမ်းသော များ
ရောက်ရှိနေကြသည်။

မကြာခင် မြို့စားမင်းသည် အောက်တစ်လ သိမ်းလာကာ
ညွှန်ခင်းတွင် တစ်ခါတရား ပြင်ဆင်ထားသော ကုသားထိုး
တွင် ဆိုင်လုပ်လေသည်။

ထောင်မင်း၏ ကိုယ်ခံစား သိမ်းငွေများသည် ခားကို
ကိုင်တွယ်ကာ နေရာမှ အထွက်ခွင့်ရရှိကြ၏။

မြို့စားမင်း... ကျန်းခင်းသက် မှာထောက်ပံ့ပါစေ
ထောင်မင်းက ကြိုဆိုနှုတ်သက်လိုက်။

မာပါတယ် သူဌေးကြီး၊ ဘယ်လို အကြောင်းများ ထူး
လာပြန်လို့လဲ။

မြို့စားမင်းက မေးလိုက်၏။
မြို့စားမင်း၊ ဝီကောင်ယာ အကြောင်း အမျိုးမျိုး ပြုပြင်
သီးစားခရော့ကို မပေးဘဲ အာဇာနည်ခန့်တဲ တရားခံ တစ်
ယောက်ဖြစ်ပါဘယ်၊ ထွန်းထောင့်မျိုးကတော့ ဆူအိမ်ကို သိမ်း
ပြီး အမှုဖီရင်ချက်ချဖို့ အစားခကို မြို့စားမင်းထံ ခေါ်ခဲ့လေ
ပါလိ။

မြို့စားမင်းက ချီးကျူးစရာက ပြုံးလိုက်တာ။

ဒီတစ် ဖခင်ပါဘူး၊ သီးစားခရော့မပေးရင် ပေးထောင်
လုပ်မှာနည်း ရှိသေးပါ က... ဝီကောင်ကို ကြိုခံစား အချက်
နှစ်ရာပေးစေ။

မြို့စားမင်း၏ အခိန်ပေးလိုက်သည်နှင့် ကြိုခံတုတ်တိုက်စီ
ကိုင်ဆောင်စော့သော လူနှစ်ယောက် အားလုံးသော မြစ်ကွင်း
သို့ ရောက်လာကြသည်။

တရားခံလယ်သမားကို အကျိချွတ်စေ၍ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင်
ဟန်ဆိုး မှောက်ခေလိုက်သည်။ ပြီးစော့ မကြာတ်စရာ တုတ်
ထုပ်စရာ ထောင်သည့် ကြိုခံစားများက ထိုပေါ်ကို တစ်
ချက်ပြီးတစ်ချက် ပေါ်ထွက်လာလေတော့သည်။

ခုပ်
အား
အင်

တင်ချက်၊ နှစ်ချက်၊ သုံးချက်၊ လေးချက်မြောက် ကြိမ်
ရိုက်နှက်ပြီးသော အခါတွင် ရုတ်တရက် ရပ်တန့် သွားခဲ့လေ
သည်။

ကြိမ်ကို အောင်ထားသူနှစ်ဦးမှာ စကားလည်း မပြော
တော့၊ လှုပ်လည်း မလှုပ်တော့၊ ရှယ်မြေဒဏ်ထားသော လက်
နှစ်ဖက်မှတစ်ဆင့် လေထဲတွင် မြောက်လျက် တန်းလန်းဖြင့်
ဖြစ်နေသည်။

တစ်စုံတစ်ယောက်က ဆက်နက်ပုန်းဖြင့် ပစ်၍ အကြော
ပိတ်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။

လူတားလုံး ငေးကြောင်က အံ့သြတုန်လှုပ်သွားကြလေ
သည်။

ထိုနည်းတူပင် အခန်းထဲသို့ လူတစ်ယောက် ဝင်လာလေ
သည်။

မြို့စားမင်းနှင့် ထောင်မင်းတို့မှာ မျက်နှာ အကြီးအကျယ်
ပျက်သားကြသည်။ တပည့်သိုင်းသမားတို့၏ လက်တွေ့လည်း
ခင်းနှစ်မုန်းများဆီသို့ အသင့်ရောက်သွားကြသည်။

ထိုသူကား မြို့စားမင်းနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင်ရပ်လိုက်သည်။
မဲ ပြုံးတစ်ချက် ပြုံးလိုက်သည်။

ခင်ဗျားတို့ဟာ တော်တော်မတရားတဲ့သူတွေပဲ။ ခင်ဗျားတို့
လူစု ကောင်းစားဖို့အတွက် ဆင်းရဲသား လယ်သမားတွေဟာ
ကျွန်ုပ်တို့ နှုတ်လိုချင်ပြီး ခင်ဗျားတို့ လူစုကို အလုပ် အကျွေး
ပြုနေရတယ်။ သူတို့ခမျာကျတော့ ဖော်တစ်ချို့ ပြတ်တစ်လည်

ထမင်းနှစ်မုန်အောင်တောင် မစားနိုင်ကြရှာအူး၊ ဒါကို ခင်ဗျား
တို့ သိကြရဲ့လား။

ခင်ဗျားတို့ကတော့ ဘယ်သိကြရမလဲခင်ဗျားတို့က ဘာတာ
ရှင်၊ အရှင်းရှင်၊ မြေရှင်ပီပီ ဆင်းရဲသား ပြည်သူလူထုအပေါ်
အနိုင်ကျင့်မယ်၊ ကုပ်သေးစပ်ဖို့လောက်ပဲ ဆိုတိုကားနေတာပဲ။

တကယ်တော့ သူတို့က ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ကျေးဇူးချင် အစစ်
တော့၊ သူတို့သာမရှိရင် ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အစ ချုပ်တည်မှုဟာ
ဘယ်နည်းနဲ့မှမဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဒါကို ခင်ဗျားတို့ သိထားကြစမ်း
ပါ။

ခင်ဗျားသိထားဖို့က ခင်ဗျားတို့ကလဲ လမ်း လမ်းမယာမဲ့
ဆင်းရဲသားလူတန်းစားတွေကလဲ လုပ်၊ ဘယ်သူမဆို အသက်
ရှင်နိုင်ဖို့အတွက် အလုပ်လုပ်ကြရလိမ့်မယ်၊ အလုပ်မလုပ် ရေ
သာခိုပြီး သူများလုပ်အားအပေါ် ခေါင်းပုံဖြတ်တဲ့ လူတွေကို
တော့ လောကကြီးက ကောင်းကောင်းခက်ခက်လိမ့်မယ်။

မမေ့လင့်ဘဲ ရုတ်တရက်ဝင်ရောက်လာသော လူစုမီးတစ်
ယောက်၏ မမေ့လင့်သောစကားများကို ကြားလိုက်ရသော
ကြောင့် မြို့စားမင်းကိုယ်တိုင်ပင် အသိတရားဝင်လာပြီး ခေါ်
ထွက်ကာ...

မင်း... ကော်တော် လူမီးဝတ် ကောင်ပါလား၊ မင်းက
ဘာကောင်မို့ ဒါတို့မြို့စားမင်းထံ ခုလို ခေါ်ကားခဲ နာသလဲ။

ကျုပ်နားမည့် ဖွတ်မည်း၊ အသုံးမကျတဲ့ ဖွတ်မည်းဆိုတာ
ကျုပ်ပဲ။

ထိုစကား ကြားလိုက်သည်နှင့် မြို့စားမင်းနှင့်တကွ သိုး
သမားသားလုံး တန့်ထုပ်သွားကြသည်။

ပုတီးမည်းကို မမြင်ဖူးကြ ဆက်လည်း နာမည် ဂုဏ်သတင်း
ကိုတော့ ကြားဖူးနေကြပြန်သည်။

မည်သူမျှ မရှု့ဘို့မတိုးဝံ့ ကြချေ။
မြို့စားမင်းမှာ မျက်နှာဖျက်သွားမှုကို ချက်ချင်းပြန်ဆည်း

ကာ လက်အောက်အဖွဲ့အား သိုင်းသမားများအား ချက်ချင်း
အာမိန်ပေးလိုက်သည်။

ဟေ့ ကောင်မတေ... မင်းတို့ ဘာပြုစီလို့ ဘာခင်းကြောင်ခင်း
ကြတာလဲ။ ဒီကောင်ကိုဖမ်းပြီး ခေတ္တစာပေးလိုက်စမ်း

အာမိန်သက်ကြားကြသော်လည်း သိုင်းသမားများက မည်
သူမျှ မရှု့ဘို့မတိုးဝံ့ ကြချေ။

တစ်ဦးမျက်နှာ တစ်ဦးကြည့်ရာ မလှုပ်ရဲအောင် ရှိနေကြ
သည်။

မြို့စားမင်း၏ အာမိန်သက် သက်ဆန်စွာ ပေါ်ထွက်လာပြန်
သည်။

မင်းတို့အဖွဲ့ကျားတွေတော့ ဟာတ်ကြရုံလား။ တစ်ယောက်
နဲ့ အများ ဒီလောက်တောင်မှ သတ္တိမရှိကြဘူးလား။

အဲဒါအနေ မဟန်တော့ကြောင်း ရိပ်စား မိကြသည်နှင့်
သမားကြီးထောင်မင်းမှ တချိုးတည်းပင် လစ်ထွက်သွားလေ
တော့သည်။

သိုင်းသမားများက ပုတီးမည်းကို စိုင်းလိုက်ကြလေ့သည်။

စားအိမ်မ ဓားများက တံပေးပေးတလတ်လတ်နှင့် ထုတ်
လာသည်။

ပုတီးမည်းကတော့ မျက်နှာထစ်ချက်မမျက်၊ တန့်ထုပ်ခြင်း
အလျဉ်းမရှိ၊ ငြိမ်သက်စွာပင် နေရာ၌ ရပ်မြဲရပ်ထွက်ရှိ၏။

ကျား
'ယား'

ညာဘဲပေးကား ဝိုင်းသမားနှင့်ပွားက ပုတီးမည်းအား ဝင်
ရောက် ခုတ်လေသည်။

ပုတီးမည်းကို ဒါလောက်ပညာမျိုးနှင့် လှမ်းရှု့မရ၊ ချက်
ချင်းပင် ဝင်ရောက်လာသော ဓားသမား နှစ်ဦး၏ ဓားကို

ထားသော ထက်နှစ်ဖက်ကို ပုတီးမည်း၏ လျှပ်မြန်သော လက်
မျှော့က ပမ်းချုပ်ကာ တအားကိုင်ပေါက်လိုက်သည်။

နောက်ထပ် နှစ်ယောက်ဝင်လာပြန်သည်။
ပုတီးမည်းက လျှပ်မြန် မျက်လတ်စွာဖြင့် ခြေတစ် နှစ်ဖက်

ကား လက်မြန်တစ်ခုကို တွယ်လိုက်သည်နှင့် ဓားသမားနှစ်ဦး
မှာ မရှု့မလှဖြင့် စုံလျက်သား ကျသွားပြန်လေသည်။

နောက်ထပ်ရောက်လာပြန်ပြီ။
သိုင်းသမားငါးယောက် ဓားမိုးကား ပုတီးမည်းအား ထိုး

ခုတ်ရန် ဝင်ရောက်လာကြပြန်လေသည်။
ပုတီးမည်းသည် ရုတ်တရက် မျက်နှာကြက်မှ နှောင့်သို့
သွယ်တန်းထားသော ပန်ပန်းဆိုင်းကြိုးကို ခုန်၍လှမ်းဝှံ့ပကာ
ဝင် ရောက်လာသော သိုင်းသမားငါးယောက်အား ခြေဆိုင်း
ပညာစွမ်း၏ လှလှပပကြီးပြလိုက်သည်။

လှလိက်သည့်ခြေစွမ်း၊ အရှောင်အတိမ်း၊ အဆောင်အကန်
ခြေအသိမ်းသယံဇာတ၊ ထူးခြားပြောင်မြောက်လှသည်။

သိုင်းသမားငါးယောက်စလုံး သူ၏ခြေချက်မိကာ နောက်
သို့ လှင့်စဉ်ကျသွားလေသည်။

ဖွတ်မည်း၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ လဲပွင့်ကလေးပမာ ကြမ်းပေါ်
သို့ ပြန်အကျ...

ခားမြောင်နှစ်လက်မှာ အရှိန်မင်းစွာဖြင့် လေကို ထိုး
ပောက်ကာ ဖွတ်မည်း၏ ဘေးတစ်ဖက် တစ်ချက်ဆီသို့ ဝင်
ရောက်လာသည်။

နားမီးသ ဖွတ်မည်းကတော့ ချက်ချင်းသိလိုက်သည်။ ဇား
နှစ်ချောင်းထိအား ဆီလုဆဲဆဲတွင် လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ရုတ်တရက်
ဖမ်းချုပ်လိုက်သည်။

ပြီးတော့ ချက်ချင်း တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ခားလာရာဘက်
ဆီသို့ ပြန်လည်ပစ်ထုတ်လိုက်ရာ...

အား
အင်

နာကြည့်သံများ နှစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာကာ မြို့စားမင်း
၏ လက်ရုံးဖြစ်သော သိုင်းသမားနှစ်ဦး တဝ နှိပ်ချုပ်သွား
ပေတော့သည်။

နောက်ထပ် ခားသမားတစ်စ ဝိုင်းအံ့လာပြန်ကာ ဖွတ်
မည်းအား အတင်းဝင်ချောက် ထိုက်ခိုက်ပြန်လေသည်။

မညီစွမ်းက ကွဲခြားနေသောကြောင့် ခားသမားတို့၏

ခားစွမ်းက ဘယ်လောက်ပင်အားပေးကာ ဖွတ်မည်းက အပြု
မပြုကပေ။

အသားကို ထိပို့မဆိုထားနှင့်။ အင်္ကျီစကိုပင် ထိခိုက်စွမ်းမရှိ
ကြပေ။ ရန်သူ၏ခားချက်မှာ လေကိုသာ ထိုးခုတ်မိကြလေ
သည်။

ဖွတ်မည်း ရုတ်တရက် လျင်မြန်စွာ လှုပ်ရှားလိုက်သည်
နှင့်...

သေပါပြီဗျာ၊ အား
အင်
အား
အီး

အော်ခံများ ဆက်တိုက် ထွက်ပေါ်လာပြီး ခားသမား
တစ်စ လဲကျသွားကြပြန်သည်။

ဖွတ်မည်း၏ လက်ဝါးစောင်း၊ စင်တောင်၊ ခူး၊ ပနောင့်၊
ခြေစောင်းများကို တရစစ်မိသွားကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

အခြေအနေ မဟန်တော့သည်ကို သိလိုက်သည့်အတွက်
မြို့စားမင်းမှာ ရှောင်တိမ်းလစ်ထွက်ရန် ပြုလိုက်သည်။

သို့သော် ဖွတ်မည်း၏ မျက်စိကလေး လျင်သည်။ လှမ်းမြင်
လိုက်၏။ အများအတွက် အန္တရာယ်ပေးမည့် မြေဆိုးကို ဆက်
လက် အသက်ရှင်ခွင့်ပေးရန် မလိုလားတော့။ မြေဆိုးတို့ နည်း
သည် အသက်ရှင်နေသရွေ့ လူသားတို့စာတွက် ကြီးစားသော
အန္တရာယ်ဖြစ်သည်။

ဖွတ်မည်း ဆက်လက် စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ခူးကြားမှ

၂၇၂ တက္ကသိုလ် အောင်နေလမ်း

စားမြော့တစ်ချောင်းကို ဆွဲလှော်ကာ ထွက်ပြေးရန် ပြင်နေသော မြို့စားမင်း၏ လည်စိတ်ဆီသို့ ပစ်ပေါက် လိုက်လေသည်။

ပုတီးမည်းလက်မှာ လွှဲခဲ့သည်။ လိုရာပစ်မှတ်ကို ထိထိမိမိပစ်နိုင်စွမ်းလည်းရှိသည်။

အား

တူသော အသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာပြီး မြို့စားမင်းမှာ ရောပွတ်သွားရှာလေသည်။

မြို့စားမင်း အခြေအနေကို သိလိုက်ရသည်နှင့် ကျန်သိုင်းသမားများတို့မှာ ရေ့သို့မတိုးရ၊ မလှုပ်ဝံ့တော့ချေ။ ထုန်လှုပ်ချော့ထဲများသော မျက်လုံးတွေဖြင့် ဖုတ်မည်းအား ဝေးကြည့်နေသည်။

ပုတီးမည်းကတော့ မည်သူ တို့မျှ ဂရုမစိုက်၊ လုံးဝမကြည့်၊ ကြိုပစ်ဖန်သင့်ပြီး လဲကျနေသော လယ်သမားအား ပခုံးသို့ ကောက်ထမ်းကာ မြို့စားမင်းအိမ်ထဲမှ တစ်လှမ်းချင်းထွက်လာခဲ့လေသည်။

အခန်း(၃၈)

သားစားချမ်းမြေ့ဖွယ်ကောင်းသော ညနေခင်း၏ဆည်းဆာအလှူအရေအပြတ်ဝန်းကျင်နှင့် ပန်ရဗျာက်ဖို့သည်။

ဆိတ်ငြိမ် အေးချမ်းသော ဆိပ်ကမ်းသာ၊ ကြည့်နားလှမ်းဆွတ်ဖွယ်ကောင်းသော မင်္ဂလာယံပြင်ကို မျက်နှာမူပြီး နှုတ်ရာယူထားသော ဥယျာဉ်နှင့် စားသောက်ဆိုင်ခန်းတစ်ခု။

စားနပ်ရိက္ခာဆိုင်၊ ဧည့်ခန်း၊ တစ်နေရာမှာ အပန်းဖြေရုံ၊ အနားယူရုံ ကိုရှိနေသကဲ့သို့ လူ့လှုပ်ရှားမှုတစ်ယောက်၊ ထူသည် ငြိမ်သက်နေကဲ့သို့ အတော့နှင့်သို့ ရှိနေသည်။

ပင်လယ်ပြင်ကို ဖြတ်သန်းတိုက်ခိုက်လာသော လေနှုတ်အေးသည်။ ညင်သာလှသည်။ သူသည် ပင်လယ်ကိုချဉ်းကပ် ဖင်လယ်လေအေးကို တစ်ဝကြိုး ရှုရှိုက်လိုက်မိသည်။

ပြီးနောက် လူ ရေ့ စားပွဲပေါ်တွင် အထင်ရောက်ရှိနေသော ခုတ်နှင့် အရက်အိုးတို့ကဲ့သို့ တစ်ခုကိုမော့သော မင်္ဂလာ ဖတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ထိုက်မိ၏။

၂၇၄ အတ္ထုပ္ပတ္တိ အောင်အောင်လင်း

တစ်ခိုင်း၊ နှစ်ခိုင်း၊ လုံးဝိုင်း၊

ဆုတောင်းရာ အစည်းကိုယ်၌ ခြိမ်းဆက်စွဲ ဝင်အစားအစား ကို စားအသောက်ရရှိကြသည်။

သူ့ အားရကျေနပ် သွားခဲ့ရသည်။ သူသည် မီးပေးကလေး တစ်ချက်ပြူးလိုက်သည်။ ပြီးနောက် နေ့လင်းတော်သည်။ တစ်ဆယ့် ဆယ် ညွှတ်လိုက်တာ။

ခရီးဆုံးကြီးတစ်ကောင်နဲ့အတူ ရှင်းပစ်လိုက်ပြီ သူသည် ဟီးတိုးတလေး နေရတတ်နေမိသည်။

ခရီးဆုံးကြီးကို ရှင်းပစ်လိုက်ရသည်မှာ ထွက် သူ့စိတ်ကျေနပ်မှု ရရှိမိသည်။

သို့သော် ကျန်ခရီးဆုံးလေးများကို ဆက်လက်ရှင်းလင်းရန် လွတ်စရာခေတ် ကျန်ခဲ့ နှစ်လေးသည် မဟုတ်ပါ။

သူသည် အောက်တိုက်လ ထပ်မံ ကား ဆက်၍သောက်လိုက် ပြန်သည်။

ထိုကား အခြားသူ ဟုတ်ပါ။ ဖွတ်မည်းပင် ပြစ်သည်။

သူသည် ကရုတ်သောက်ရင်း ရှေ့ဆက် ရှင်ဆိုင်ရမည့် ညနေကို အပြန်ပြန်အသွန်လှန် စဉ်းစား တွေးတောလျက် ရှိ၏။ သူ့ဆောင်ရွက်ရမည့် ကိစ္စရပ်များက များစွာကျေနပ်နေ သေးသည်။

အရက်သုံးခုတ်မျှသာ သောက်လိုက်ရသေးသည်။

ရက်တိုက် သူ နေ့လင်းတွင် မူးနေချက်နောက်ပြစ်ကာ မှား နှင့် ဖြစ်သွားလေသည်။ အထွေအကြွ ရင်ကျက်ချေပြီဖြစ်သော ဖွတ်မည်း ကြိုမျှသောက်ရုံနှင့် မူးနေလိုက်နေ ဖြစ်သွားနိုင်။

သူ ထင် သံသယစိတ်များ ဝင်လာ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်ကို မသိမသာ ဆက်ခတ်လိုက်ပြန်သည်။ အားလုံး ငြိမ်မပျက် ရှိနေကြသော်လည်း ဆိုင်ရှင်ကတော့ အနည်းငယ် မပျက် သာယောင် ရှိတယ်။ ဘာကြောင့်လည်း ဆီသည်တိုတော့ သူ မပေခွဲတတ် မိမိသောက်နေသော အရက်အပေါ် ထိုသို့ စိတ်များ ဝင်ရောက်လာသည်က အမှန်ပင်။

စိတ်ကျေနပ်၍ နောက်တစ်ခိုင်းထဲ နေ့ပိုက်ပြန်၏။ မှားလှင်း ဆိုက်ခနဲ မူးနေလာပြန်သည်။ ထို ခိုက်မကောင်း ဖြစ်သွားသည်။ အများအကျိုး နောက်ပြန်ချိန်များ လုပ်ကြံ နှိပ်ရလိမ့်မဟုတ်မည်။ သူ့ကို တစ်စုံတစ်ယောက်က အတော် ကြိုလိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်းကို သူ ရှိစွာ မိမိသာ သိ၏။

ခေါင်းထဲ မူးနေနေသည်။ ချက်စရာများ ပြောတတ်လျှင် လင်း တစ်လှည့် ဖြစ်နေသည်။

ထိုစဉ် သူနှင့်အနီးဆုံး စားပွဲတစ်ခုမှလူနှစ်ယောက်တို့ အကဲ ခတ်လိုက်သည်။

ထိုသူနှစ်ဦးကလည်း သူ့အား မသိမသာ ဆက်ခတ်နေ သည်။

ထို နောက် တစ်ဦးက ရတ်တရက် နေရာမှထကာ ထူး ဆီကို ပွဲသောင်ပြင်းပြသော အရည်ဖြင့် လှမ်းပက်လိုက်လေ သည်။

လျှင်မြန်အကင်းပါးသော ဖွတ်မည်း၊ မူးနေ နောက်ကျိ နေ့သည်အထိမှ ရုတ်တရက် တိမ်းရှောင် ပေးလိုက်သည်။

အထွတ် အထွတ်၊ အက္ခရာအစားမှာ နီးကပ်လွန်းနေသည့်
ဝေဒနာ ဝေဒနာလက်မောင်းအိုးအား ပူလောင် ပြင်းပြသော
နှင့် ထိမှန်လွန်းလေသည်။

မိမိအား အန္တရာယ်ပြု အကောက်ကြံချမှုမှ ရှိနေပြီကို
သိလိုက်သည်နှင့် ပုတ်မည်းလတ်နှစ်ပတ် လျင်မြန်စွာ လှုပ်ရှား
လိုက်လေသည်။

သေးသွယ် ချွန်ထက်သော မားသုံးချောခိုးမှာ ရန်သူများ
ရှိရာဆီသို့ တစ်ပြိုင်တည်း ထွက်သွားလေတော့သည်။

တစ်ချောင်းမှာ မိမိ၏အရက်ခွက်တွင် အဆိပ်ရည်ထည့်
ပေးလိုက်သော မကောင်တစ်မျှ ခေါင်းတုံးပြောင် လူဝကြီးထံ
သို့ ဦးတည်ပြီး ထွက်သွားလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ချောင်းမှာ မိမိအား ငရဲမီးရည်နှင့် ပက်လိုက်သော
နှစ်ဦးဆီ ရောက်သွားခြင်းပဲ ဖြစ်သည်။

ဝစ်...ဝစ်...ဝစ်
အား

ဟူသော အသံများက ဆက်တိုက် ထွက်ပေါ်လာပြီး
အကောက်ကြံချ သုံးဦးစလုံး နေရာတွင် လဲခွေကျသွားကြ
တော့သည်။

သတ်မှုခြင်းသည် ပုတ်မည်းအတွက် အန္တရာယ်ဖြစ်သလို
အချိန်သည် ပုတ်မည်းအတွက် အရေးကြီးလာလေပြီ။

ဝဲတက်လတ်မောင်းအိုးတွင် ငရဲမီး အပက်ခံလိုက်ရသည့်
အထွတ် ပုတ်မစ်ဖြစ်ပြီး နာကျင်ကိုက်ခဲစွာ ပြုလုပ်လေသည်။

ဦးခေါင်းမှာလည်း မကြည်မလင် မူးနောက်နောက် ဖြစ်နေ
သည်။

လက်မောင်းတွင် အဆိပ်သင့်ရုံမက အရက်တွင်လည်း
အဆိပ်ခတ် ခံလိုက်ရလေပြီကို ပုတ်မည်း ချွန်ချင်း သိလိုက်
သည်။

အခန်း (၃၉)

ထက်လက်၍ အချိန်ပြုန်းနေခြင်း မပြုတော့ဘဲ ဆိုင်တွင်းမှ အမြန်ဆုံး ထွက်ခွာလာခဲ့လေတော့သည်။

ဒီမိထွင်ရှိသော နေ့အခါများနှင့် အလျင်အမြန်ပြန်လာသည်။ လျောက်လျာ

အချိန်ဆုံးနေ၍မဖြစ်တော့။ ကြာလေး အခြေအနေဆိုး လာလေဆို၍ ကုသဇာန်ခက်မည်ကို ဖွတ်စဉ်း နားထည်လိုက် သည်။

ယိုနှင့်တတ်ကျွမ်းခဲ့ဖူးသည့် သမားတော်များထံ ပြသ ပြီး ကတိရန် ထက်ခွာလာခဲ့လေတော့သည်။

ဖွတ်မည်းအောက် ကံမဒကောင်းခဲ့။

အကျော်ဆုံးသမားတော်ကပင် ထိဒဏ်ရာများကို ကြည့်ရှု စစ်ဆေးပြီး ခေါင်းခါစွားကြသည်။

ပြင်းထန်သော အဆိပ် သင်္ဘောသည့်အထွက် တစ်ဦး တည်းသော သမားတော်မလှ၍ မည်သို့မျှ ကုသ၍ မရနိုင်

ကြောင်း၊ ရှင်းအပြင် အမြန်ဆုံး ခုတ်သင်ခွဲလျှင် လျှော့စေ သုံးရက်သာ ရှေ့နိုင်တော့မည် ပြင်ကြောင်း၊ ပြစ်သားစောင် ပြောလိုက်လေသည်။

သမားတော်က ဖွတ်မည်း၏ ရောဂါသေဒေသပျောက်ကင်း နောင် ကုသနိုင်မည့် အခြားသမားတော်ကောင်းထံ စေတနာ ထား၍ လမ်းညွှန်မှု ပြုပေးလိုလေတော့သည်။

ဖွတ်မည်း မည်သို့ ဆုံးဖြတ်မည် သည်း။

အထက်အသေခံစားရား၊ ဆိုးမုတ် ဆိပ်သမားတော်ကြီး ကို တွေ့ဆုံစေ၍ ပြီး ကုသနိုင်စေမည်ဆိုလော့

မည်ဆိုသော အထက် ပေါ်တော့သည်။ အဲဒီအထက် ခုတ်က နား၊ လုပ်စရာတော့ကလည်း ပြုပြီးပြန်သေး။ အလုပ်တစ်ခုကို

ကလေး အစ မရှိဘဲ မပြု မပြုတ် ချွန်ကပ်စေ ခုတ်မည် သို့မဟုတ် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ တေ၍ မဖြစ်စေဘဲ မတေ ကိုလျှင် သမားကောင်းက ရှာရပေမည်။ ခုတ်ကတစ်ခုအောင် ရှာရမည်သာ စီသည်။

ထည်းတော့ ဖွတ်မည်း သမားတော် ကောင်းကို ရှာရန် ခရီးစတင်ထွက်လာလေတော့သည်။

လမ်းခရီးတင် သမားတော်၏ အထွင်ကို စုံစမ်းရင်း ဖွတ် မည်း ခရီးဆန်ခဲ့သည်။

ရှာတစ်ခုသို့ ရောက်သောအခါ ရွာထွား တစ်ဦးအား စုံစမ်းခေးမြန်း ကြည့်လိုက်မိ၏

သမားတော်ကြီး ဖွတ်မည်း ကို မှာနေသလိုဆိုတာ သိပါ ရစေ

၂၀၀ စာတိုသိုလ်အောင်နေလင်း

ခွန်ရင်း ဘယ်မှာ နေသလဲဆိုတာတော့ ကျွန်တော်ထို့လဲ
သေသေချာချာ မသိဘူး။ တစ်ခါတလေတော့ ဒီရွာကို သူ
ရှောက်လာတတ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ခုတစ်လော့ ရောက်မလာ
တာကလေး ကြာသွားပြီ။

မေးလိုက်ရလတိုင်း ယင်းသို့သော အဖြေမျိုးကိုသာ ကြား
နေရသည့်အတွက် ဖွတ်မည်းစိတ်ထွက်သွားသေးသည်။ တစ်ရက်
နှင့် တစ်ည ကုန်သွားလေတော့သည်။

ညနေစတင် အချိန်သို့ ရောက်သောအခါ ဖွတ်မည်း၏
လက်မောင်းထီးမှ ဒဏ်ရာမှာ အထိမခံနိုင်အောင် ကိုက်လာ
ရုံမျှမက အတိုက်အခံနှင့် ပြည်များပင် တည်လာလေသည်။

ခေါင်းထဲမှာလည်း ချွေးချွေးလှည့်အောင် မူးသေ လာခဲ့
ပေပြီ။ စိတ်ထွက် အားလျော့စွာဖြင့် လမ်းခလျှောက်သာရင်း
ခရောင်းကမ်းစပ်တစ်ခုဆီသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့လေတော့သည်။

ဒေသကိုယ်စား တစ်ခုနှင့် တစ်ည ကုန်လွန်သွားခဲ့လျှင် မိမိ
အသက် ဇီဝိန် ချွတ်ငြိမ်းရပေတော့မည်။

မထင်မရှား ဘဝနှင့် ဖွတ်မည်းနာမည်ကို ရခဲ့သည်။ ယခု
လည်း လူသူ ကင်းဝေးသည့် ချောင်းကမ်းစပ်တွင် မိမိဘဝ
နိဂုံးခရီး အဆုံး သက်ရပေသောမည်။

လက်ရှိ အခြေအနေအကိုင်ဆိုင်လျှင် ဖွတ်မည်း ဘယ်လိုမှ
မကတိန်မိ။ သူ ခံစားမိသည့်က သူ့အောင်ရွက်ခဲ့သော လူပု
ဂ်း မပြုပြတ်ဆေးသည့်အတွက် စိတ်မကောင်း အမှန် ဖြစ်
မိသည်။

မိမိဆရာရင်း ကျင်းမန်အား လွမ်းဆွတ်သတိရမိရင်း ရင်နှင့်
ဖွယ်ကောင်းသော မိမိ၏ အစိတ်ဇာတ်တစ်ခုကို ပြန်လည် စဉ်း
စား သတိရမိလေသည်။

သူသည် လူ့လောကထဲကို ရောက်လာ ကတည်းက ကံ
မကောင်းခဲ့။ မြေရှင် ကြေးရှင် စနစ်ဆိုး၏ ဒဏ်ခတ်မှုကြောင့်
မိဘနှစ်ပါးလုံး ဆုံးသွားခဲ့ရှာလေသည်။

ကျေးဇူးတင်ရှောင်ရွာ သူ့မိသော ဖွတ်မည်းမှာ ရွာစပ်
ကပ်နေရာတွင် စွန့်ပစ်ထားခြင်း ခံရလေသည်။

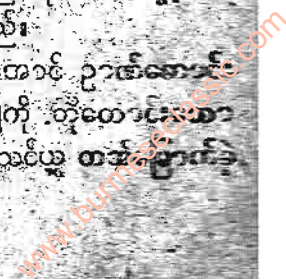
သို့သော်လည်း ဇစ်ကောင်းသဖြင့် ကျင်းမန်ဆိုသူက စောင့်
ပြီး ဝကားထဲယူ ချွေးစားထားခြင်း ခံခဲ့ရလေသည်။

ဖွတ်မည်း၏ ဘဝလဲလဲလဲ အဖမာ ကျွဲမျက်ခေပြီး ဘဝ
အကျိုးပေး နည်းရှာခဲ့သည်။ မိဘ မည်သူမည်မည် ဆိုသည်ကို
လည်း မသိ။ တစ်ကောင်ကြောက်တစ်မျက်နှာ အဝနှင့်ကျင်းမန်ထံ
အဝကို အပ်နှံခဲ့ရသည်။

ကျင်းမန်မှာလည်း မိဘမဲ့သားမို့ ဖွတ်မည်းအား သံယော
ဇဉ် တွတ်မိသည်။ ကရုဏာ သက်မိရာသည်။

အရွယ်တော်လာသည်နှင့် မိမိအတိကျမီးယားအဆာ သိုင်း
မညာမျိုးစုံကို ဆရာစား ချေခတ် ဖွတ်မည်းကို အိတ်ဆွန်စာ
များ အကုန်အစင် သင်ပေးရ လေသည်။

ဖွတ်မည်းကလည်း အရွယ်နှင့်ပတ်သက်သော ဥာဏ်အောင်း
ထက်မြက်သည်။ ဆရာသမားတစ်ပေးသမျှကို တိုထောင်းဘာ
ရွာချိန်က လာတောင်းမှာပင် ပိုင်နိုင်စွာ သင်ယူ တတ်မြောက်ခဲ့
လေသည်။

ဆရာတစ်ပါးမည်လည်း ဖွတ်မည်းအား သိမ်းပညာ သက်သက်
ငင်လေ့ရှိမကတ် စားစားစားနှင့်အာရုံတူအကြံများ အသိ
အမြင် အလိမ္မာရှိစေရန်လည်း ဖွတ်မည်းအား အမြဲပင် ဆိုဆုံး
မပြုံး ယင်ကြားလမ်းညွှန်ပေးပေးအံ့

တစ်ဆူတော့ကြုံဟူသော် ခြေပြုရုံနှင့် မလေးတော်၊ ယင်
ကြားရှိလည်း မတတ်၊ ခပ်ယင်တိုက်ယံကျ ကျင်းဆင်း၍ လေ
လာ မှတ်သား သိသူမသိလွန် အထူးရှိသော ကိစ္စမျိုး ဖြစ်
သည်။

ယဉ်တော့ ဆရာသည် ချစ်တပည့်အား မစွဲမရှင်သော်
လည်း ရှိနေပေမည်၊ မိမိ၏ အချစ်သည် ထပ်ညွှန်တတ် နှစ်ရာသီ
မရောက်စေလိုသည်။ အမှန်။

ဖွတ်မည်း လူ့လောကထဲ ကျွန်း ဆေးရုံပင် တစ်ရက်၊
ဆရာ ကျွန်းမိတ် ခေါ်ယူကာ ဤလို ဆုံးမ သြားဒါဒါစကား
ပြောကြ လေသည်။

ငါတပည့်၊ မနှစ်ဖြန် အရက်ကျင်းပြီး ခိုးလင်းကန်
မှာ ချစ် ထက်ရတော့မယ်၊ တပည့်ကို ဆရာ မစွဲချင်ပေမယ်
တစ်ဆူကို လဲ ဆရာနဲ့ နေသွားလိမ့် မြစ်စိမ်းဘူး၊ လူ
လောက အကြောင်းကို လေးလာအားမှ မင်း လူဖြစ်ကျိုး
နပ်လိမ့်မယ်။

ဆရာ မှာကြားချင်တာကတော့ လူ့လောကဆိုတာ နက်
နက်နက်နက် ရှိမိလှေ့တယ်၊ အကောင်းရဲ့ အဆိုး ဖြစ်တဲ့ ရှိကြ

တယ်၊ လူ့လောကမှာ ဆန်တင်ဆက် အရာတွေ အကြောင်း
အမြားရှိနေတာကို ဝါးတည့်လေ့လာရပါလိမ့်မယ်။

ခါပေမယ် ဆရာလေးထေးနက်နက် မာချင်တာကတော့
အရာတွေတစ်ခဲကို အပေါ်ထဲအမြင့်နဲ့ပုံဖြစ်စာ မြင်ထင်တတ်
မျက်စိ ကြားတယ်တဲ့နား၊ ပြီးတော့ စဉ်းစားထေးခေါ်ပြန်
ရှိတဲ့နားနောက်ကို ကောင်းလောင်း အသုံးပြုတတ်ရမယ်။

အဝတ်၊ လေ့လာဆင်နွှဲရာမှာ စိတ်မချင်ရမယ်၊ ယဉ်းခဲ
ခြင်ထောက် တစ်ခဲအရာတွေရမယ်၊ ပြီးတော့ လူ့အသုံးရှိ
အရာတစ်ခုစီအပေါ် အင်ပြန် လူ့အသုံးကို လေ့လာလေ့တူ
ခံစားကြည့်နိုင်မယ်ဆိုပင် အကောင်းအဝတ်။

ပြီးတော့ ငါအင်ကြားပေးထားတဲ့ သိမ်းပညာကတော့
ရှိတယ်ပင်နားတွေအတွက် အသုံးပြုဖြစ်တယ်၊ သိမ်းပညာဟာ
လူ့သက်မိမကတ် ဘုမ္မာ လူသားတွေရဲ့ အသက်တန္တရာမျိုး အား
အိမ်စည်းစိမ်ကိုကာကွယ်ဖို့၊ ဖိတ်ပြုတ်ရန်အတွက် အန္တရာယ်တွေ
ကို တွန်းလှန်ခြေမုန်းဖို့ဆိုတာ မင်းခေါင်းထဲမှာ စေ့မြဲမြဲမယ်
ထားဖို့ ဆရာမှာကြားလိုက်ပါရအေ။

နောက်တစ်ခု ထပ်မှာချစ်တစ်ကတော့ သိမ်းပညာတွေ
ဟာ ပညာကောင်းတော်လားပြီ၊ နာမည်ရလာပြီဆိုရင် အင်
မြစ် အောက်ခြေ လွတ်လာတတ်တယ်၊ ပီအချက်ဟာ အထိရ
အသက်ကို အမြန်ဆုံး စိုသွားစေတာပဲ။

သိမ်းပညာ ကယ်လောက် စွမ်းစွမ်းထက်လက် အောင်
မြင်သော ဟိုကိစ္စပေါင်းတယ်လောက်ဆင်နွှဲပေးပုံပင်ရိသား

ထောင်ချောက်ကိုတော့ သူတို့မကျော်လွှားနိုင်ကြဘူး၊ ရေတိမ် မှာအနုစိန်ရပြီး ဘဝဆုံးရှုံးခဲ့ကြတယ်...

အဲဒါတော့ မိန်းမသားတွေ ထောင်ချောက်ထဲ အဝင်မခံ ပိုပြီး အထူးသတိပြုရလိမ့်မယ်...

ဖြစ်နိုင်ရင်တော့ သူတို့နဲ့မပတ်သက်ဘဲ ကင်းကွာအောင် နေရင် အကောင်းဆုံးပါ။ မင်းအဟုတ် ဆရာအထူးတော့ ပေး စရာမရှိဘူး။ လမ်းစရိတ်နဲ့ ခွားတစ်ဖျောင်းတော့ လက်ဆောင် ပေးလိုက်မယ်။

ယုံစဉ် လေ့တစ်စင်း၊ လောဘိတ်သံကို ကြားလိုက်ရသည့် ဆရာ့က ပွတ်မည်း အတုံးအမျှင်များ ရပ်စဲပြတ်သွားလေ တော့သည်။

သူ့သည် မျက်လုံးတိုနှင့်ကား မတ်တတ်ထင်ရှင်နှင့် ကြိုးစား ကြည့်လိုက်၏။ သို့သော်လည်း ခေါင်းထဲတွင် မိက်ခနဲဖြစ်ပြီး မျက်စိမျိုး ပြာဝေလားကာ အတိလစ်မေ့မြောသွားစေတော့ သည်။

သတိပြန်လောသောအခါ

သူသည် လေ့ငယ်တစ်စင်းပေါ်သို့ ရောက်ရှိနေကြောင်း သိလိုက်ရသည်။

ရရှိထားသော ဒဏ်ရာမှာမည်း ကိုက်ခဲနာကျင်မှု သက်သာ လာကြောင်း ခံစား သိလိုက်ရရှိမှုသာမက တစ်ကိုယ်လုံးမှာ လည်း ပူထူထူ ထုံကျင်ကျင်ဖြစ်နေသည်ကိုခံစားနေမိသည်။

ဦးခေါင်းမှာလည်း စောစောကလောက် မူးနောက်ထွေ ထေခြင်း မရှိတော့ချေ။

ဖတ်မည်း အတော်ပင် ခံကြာသွားမိသည်။

တံငါသည်ကြီးက ဖုတ်မည်း၏ အကြံမှုကို ရိုင်စားမိသွား တန်နှင့် မျက်နှာတံခံချက်ပွားပြုပြီး စကားကို ဆိုလိုက်သည်။

မင်းကသိပ်ပြီး အကြည့်နောက်ထင်တယ်။ မင်းရထားတဲ့ ဒဏ်ရာဟာ ရိုးရိုးဒဏ်ရာတော့ မဟုတ်ဘူး။ ပူပြင်းတဲ့ ငရဲမီး လောင်ကျွမ်းရုံ သက်သက်အပြင် မြင်းထွန်တဲ့ အဆိပ်တစ်မျိုး လဲ သင့်ထားတာဖြစ်တယ်။ ကျုပ်နဲ့သာမတော့ရင် အလွန်ဆူး နောက်ဆပ် အစခက်ပဲ အသက်ရှင် နေနိုင်တော့မယ်။

ဒါပေမယ့် အခုတော့ စိတ်ပူစရာမရှိတော့ပါဘူး။ ကျုပ် ကမင်းအစီအစဉ်ပြီး မေ့ခြောနေတာနဲ့ မတ်ရာပေါ်မှာ အစုမ်း ထက်တဲ့ ဆေးတစ်မျိုး ပြူးထားပေးလိုက်တယ်။ ဒီဆေးမှန် ဟာ အဆိပ်ကိုပြေနိုင်ရုံမက ကိုက်ခဲနာကျင်မှုကို အကဲသာစေ တဲ့အပြင် ထိုဆေးအနေနဲ့လဲ သက်ရောက်စေတယ်။ ပြီးတော့ အဆိပ်ပြေဆေးရည်ကိုလဲ မင်းရဲ့နာမမှာကပ်ပြီး ပေးရှုလိုက် လို့ မင်းပြန်ပြီး သက်သာသတိရလစေခြင်းပဲပေါ့။

ဒါပေမယ့် မင်းရဲ့ဒဏ်ရာ ပြင်းထန်တဲ့အတွက် ဒဲ့စိတ်ကုသ ပြီးမှ သက်သာပျောက်ကင်းမှု ရလိမ့်မယ်။ မင်းဆန္ဒက ဘယ် လိုသဘောရှိသလဲဆိုတာသာ ပြောစာ။

မိမိအား ကယ်ဆင်နိုင်မည်သူ ပေါ်လာလိမ့်မည်ဟု ဖုတ် မည်း လုံးဝမမျှော်လင့်ခဲ့ပေ။ မယ့်နိုင်သော မျက်လုံးအစုံပြင် တံငါသည်ကြီးအား ငေးကြောင်ကြည့်ရင်း...

ဦး...ဦးကြိုက အယ်ဆူပါလဲခင်ဗျာ။

ပုတ်မည်းက အရမ်းကို တံငါထည်ကြီးက သဘောကျသွားသည်။

မင်း ကျုပ်ဆို အံ့အြာတာတော့ ဆေးနားဘူး၊ တံငါအလုပ် ဆေးကအာဟာ တခြားစိပ်၊ ခပ်ရှင်းရှင်းပဲ ပြောရရင် ကျုပ်ဟာ သမားတော်ကြီး မုန်ရင်းရဲ့ တပည့်ရင်းပဲ။

မုန်ရင်းဟာ သိပ်တော်တို သမားတော်တစ်ဆူပဲ။ သူ့လေး လာ စမ်းသပ်ပြီး သူ့ထေသနပြုခဲ့တဲ့ ကေးပညာ လုပ်ငန်းရပ် ဘစ်ခမာ ဇနီးသည်နဲ့အတူ ကမ်းသပ်ခံ ဖစ္စည်းတစ်ခုတည်းဖြစ် အဆုံးပြုခဲ့တယ်။ စမ်းသပ်မှုအောင်မြင်သွားပေမယ့် ဇနီးသမီး ကတော့ ကံဆိုးရွာပြီး မျက်လုံးတွေ ကနဲသွားကြတယ်။ ဇနီး သည်ဆိုရင် ရှေးဟောင်းကတောင် ရောက်သွားတယ်။

ဆရာကြီးလဲ စိတ်ဆလွန် ထိခိုက်သွားတာပေါ့။ စိတ်ညစ်၊ စိတ်ထိခိုက်လွန်းခက်ကို မခံနိုင်တဲ့အဆုံးမှာ ဆရာကြီးဟာ မေ့ဆုံးချပြီး သူ့ ဘဝကို အဆုံးစီရင်သွားတယ်။

ဆရာကြီး မဆုံးခင်မှာ သူ့ ဖာတ်ကျမ်းထားတဲ့ ဆေးပညာ အပေ့ကိုတော့ ကျုပ်ရလိုက်တယ်လေ။

သမားတော်ကြီး မုန်ရင်း ဇနီးလမ်းကို ကြားသိလိုက်ရ တော့တင် ဖုတ်မည်းမှာ အသော်ပင် စိတ်မကောင်းဖြစ်မိ သွားသည်။

ဆရာကြီးရဲ့ ဘဝကိုကြားရတာ စိတ်ချမ်းသာစရာပဲ ဟာ။

ဆရာကြီးနေရာမှာ တကယ်လို့ ကျုပ်ပြန်နေရင်ဘဲ စိတ် ဘဝကို အဆုံးစီရင်သွားမှာပဲ။

အားလုံး ဖုတ်မည်းက... တစ်ခုကံသက်ခတ် ကြည့်ရင်... ခင်္ဂါတို စုတ်မည်းပြန်သည်။

အစဆီတာ တစ်စုံမကတင်ပဲပေါ့! ကဲ... ခင်းရက်ရာမိ ခဲ့စိတ်ပြီး ကုမကုထိတာ သိင်္ဂါရစေ။

ဖုတ်မည်းက စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ချက်ချင်းပင် အဖြေ ပေးလိုက်သည်။

ဦးကြီး ကောင်းမယ်ထင်ရှင် ညွှန်ဆက်လုပ်ပါ။ ကျွန်တော် လက်ခံပါတယ်။

တောင်မြို့... ခါဆိုရင် ဒီဆေးရည် တစ်ခုကို အရှင် သောက်လိုက်ပါဦး။

ဖုတ်မည်းက တံငါထည်ကြီး ကမ်းပေးသော ဆေးရည်ကို လှမ်းယူကာ မော့သောက်သို့ကလေသည်။

ချက်ချင်းဆီဆလိုပင် တစ်ကိုယ်လုံး ပူထူ ထုံကျင်၍ သွား သည်ဟု ခံစားမိလိုက်လေသည်။

ဟင်... ကျွန်တော် အယ်လီဖြစ်လားမုန်းလဲ မထိဘူး၊ တစ်ကိုယ်လုံး ပူရှိန်းချိန်းနဲ့ ဆူ သွားတယ်။

ဖုတ်မည်းက အံ့အားဆင်ဟန်ဖြင့် ပြောလိုက် လေသည်။

တံငါထည်ကြီးက ဖုတ်မည်းအား တစ်ချက်ပြုံး ပြလိုက် လေသည်။

တစ်ဘယ်၊ မင်းသောက်လိုက်တဲ့အခါက... ထိုအခါကတော့ တစ်
ဖွဲ့ပါ၊ ဒါပေမယ့် ခွဲစိတ်တဲ့အခါမှာ... နာကျင်မှုပေးနေတာကို မခံ
ဘူး၊ ရှေးရဟန်းမှာပေါ့!

ထိုအခါ ဖွတ်မည်း သတောပေါက်သွားလေသည်။
တံခါ ဦးကြီးက ချွန်ထုတ်သော ခွဲစိတ်ကိရိယာများချက်
များကို တိတိထဲမှထုတ်ထုကာ ဖွတ်မည်း၏ လက်မောင်းထိုး
တွင် ရရှိထားသော ဒဏ်ရာကို စတင်၍ ခွဲစိတ်မှု ပြုပေးလေ
တော့သည်။

နားရီဝက်လောက်ပဲ ကြာလိုက်မည်၊ ခွဲစိတ် ကုသမှု ပြီးဆုံး
သွားလေတော့သည်။ ဒဏ်ရာကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော
ဝေဒနာမှာလည်း သိသိသာသာ သက်သေမှု ရရှိသွားသည်။
နောက်ထပ် သုံးလေးရက်လောက်ဆိုရင် မင်းရဲ့ဒဏ်ရာ
ဟာ ပျောက်ကင်းသွားသက် ရှိသွားမယ်၊ ဘာမှမရှိဘဲပျောက်
တော့

တံခါသည်ကြီးက ဖွတ်မည်းကိရိယာများကို သိမ်းဆည်းရင်း
ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဖွတ်မည်းသည် ဝမ်းသာသွားကာ ကျေးဇူးတင်ဆေး
မျက်လုံးအစုံဖြင့် တံခါဦးကြီးအား ကြည့်လိုက်ပြီး...

ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဦးကြီး၊ ဦးကြီးရဲ့ ကျေးဇူးကို
ကျွန်တော် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ပြန်ဆပ်ရမုန်းတောင် မသိတော့
ပါဘူး။

မင်းရဲ့ကျေးဇူးကို အထင်အမြင်လို ကျုပ် ကူညီပေးတာ
ပဟိတ်တော့၊ မင်းက ကျေးဇူးတင်ချင်သလိုဆိုရင်တော့ ကျုပ်က
အကူအညီတစ်ခု ပြန်တောင်းမယ်၊ မင်း လူညီပေးနိုင်ပါ
လား။

ကျွန်တော် ဖတ်နိုင်တယ်ဆိုရင် ကူညီပေးမှာပေါ့၊ သာ
ကူညီရမလဲဆိုတာ သေချာပါ။

လူတစ်ယောက်ဆို မင်းလတ်ပေးနိုင်မလား။

လူသတ်လေအရည်ဆိုသော စကားကို ကြားလိုက်ရသော
တံခါ ဖွတ်မည်း ဝေးကြောင် တွဲဆင်းထွေးသွားပြီး လူသတ်ခြင်း
သည် ဖွတ်မည်းအတွက် အဆန်းမဟုတ်တော့ချေ။

ဆေးဒဏ်ပေးသင့်သမျှအပ တမင်လူသတ်၍ ဆုံးမနည်းမျိုး
ကို ဖွတ်မည်း မလုပ်လိုပေ။

ဖွတ်မည်း စဉ်းစားစေတော့နေသည်။

လူမည်သို့ ပြန်ပြုမည်နည်း။

မိမိ၏အသက်ကို ကယ်တင်ပေးခဲ့သည့် ကျေးဇူး ရှင်၏ အကူ
အညီ တောင်းဆိုချက်ကို မိမိမည်သည့်နည်းဖြင့် ခြင်းဆန်၍
မပြုစီ၊ ပေးရမည့်ဓာတ်အညီကလည်း လူသတ်မည်ကိုစွဲ၊ ဖွတ်
မည်း အမှန်ပင် အခက်တွေ့နေပေသည်။

နှောင့်ဆုံး ဖွတ်မည်း ဆုံးဖြတ်ချက် ဖြတ်သွားပါတော့
သည်။

ဟုတ်ကဲ့... ကျွန်တော် ကူညီပါ့မယ်၊ ဘယ်သူ့ ကိုသတ်ရမယ်
ဆိုတာကိုသာပြောပါ။

ပုတ်မည်း၏ အကူအညီပေးမည့်ဟူသော စကားကိုကြား
လိုက်သည်အတွက် တံငါဦးကြီးမှာ အကျေနပ်သွားသည်။

သူ့အကြောင်းကို ငါ့စဉ်းစားမိတိုင်း အစွိတ်က အနာ
ဟောင်းတွေဟာ ပြန်ပြီးပေါ်လာတယ်၊ အသည်းခိုက်ခဲအောင်
နာကြည်းခံပြင်း စိတ်တွေကလဲ ထိန်းမနိုင် တွေးမရတဲ့အထိ
တာပွားပွား ပေါ်လာပြန်တယ်။

သူ့ပယောဂကြောင့်၊ သူ့လက်ချက်ကြောင့် ဝါအဘိုးရဲ့
သယ်တွေ အသိမ်းခံရရုံမကဘူး၊ မပြစ်မှတ် ကျပ်မိဘနဲ့စပ်
လဲ သူတို့သတ်လို့သေခဲ့ရတယ်၊ ဝါထင်မက်ဘူး၊ ကျပ်ရဲ့အသက်
မက ချစ်မြတ်နိုးလှတဲ့ ဇနီးချော့ ဇနီးလှကလေးကို သူကမျက်စိ
ကျပြီး ကျုပ်ကို ခုကွအမျိုးမျိုး ပေးခဲ့တဲ့အပြင် ငါ့ဇနီးကို
အစင်းအပမ္မ သိမ်းပိုက်သွားပြန်တယ်။

ငါ့ သို့တို့ကို ကလဲစားပြန်မချေရသရွေ့ မကျေနပ်နိုင်ဘူး၊
ခါပေမယ့် အမျှားနဲ့ တစ်ယောက် အာဏာရှိနဲ့ အာဏာမဲ့ဆို
တော့ ကျုပ်ကပဲ အလျှော့ပေးပြီး နာကြည်း ခံပြင်းစိတ်နဲ့
နောက်ဆုတ်ပေးခဲ့ရတယ်၊ တစ်နေ့ကျရင် ဒီလူကို ကလဲစား
ပြန်ချေဖို့ ကျုပ်ဆုံးဖြတ်ထားတယ်လေ။

ဆင်းရဲသား လူတန်းစားတွေဟာ တိုးတက်လာကြတဲ့
အပြင် အကြားတွေကသာ ခေါင်ခိုက်ပြီး မြေရှင်ကြေးရှင်တို့ရဲ့
ချယ်လှ မိန့်ခွဲကြရတယ်။

တကယ်တော့ ဝါဟာ မြေရှင်ကြေးရှင် ဖနစ်ဆိုးဓာပေး
ထိုက်တဲ့ ဆီးကျိုးတွေပဲပေါ့၊ ချမ်းသာယူတွေက ချမ်းသာ
သထက် ပိုပြီးချမ်းသာလာကြတယ်၊ ဆင်းရဲမဲ့တွေက လူတွေက

တော့ ဆင်းရဲသထက် ပိုပြီးဆင်းရဲတော့တယ်၊ သင်းတို့တွေရဲ့
ယုတ်မာရက်စက်မှုကြောင့် ကျုပ်ဘဝဟာ တစ်ခက်ခက်ကြက်
တစ်မျက်နှာဖြစ်ခဲ့ရတယ်၊ ကျုပ်ဘယ်နည်းနဲ့မှ သူ့အပေါ်ကို
ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူး၊ သင်းသေမှ ကျုပ်ကျေနပ်မယ်။

တံငါဦးကြီး၏ ကြေကွဲသိနှင့်ပွယ် ကောင်းသော ဘဝ
အတိတ်ဇာတ်လမ်းကို ကြားလိုက်ရပြန်တော့ ပုတ်မည်း ကိုယ်
ချင်း စာနာမိသည်။

စိတ်စကောင်း ပြစ်ရပြန်... မှတ်

ဒီလူဟာ ဘယ်သူလဲ ဦးကြီး

သူ့ဓမ္မကြီးထောင်မင်း

ဗျာ...သူဌေးကြီးထောင်မင်း ဟုတ်လား

ဟုတ်တယ်

ပုတ်မည်းက ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိုက်ရင်း ပြုံးလိုက်

သည်။

ကျွန်တော် အခုရလာတဲ့ ဒဏ်ရာဟာလဲ သူ့လက်ချက်

မကင်းဘူးလေ

ဟင်...ဟုတ်လား၊ အဲ...ကျုပ်မပြောဘူးလား၊ ဒီလူဟာ

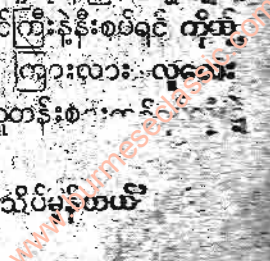
လူယုတ်မာ၊ အယုတ်မာကောင်၊ လူတွေကို နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့

ခုကွပေးနေတဲ့သူ သတိထား၊ ဒီကောင်ကြီးနန်းစစ်ရင် ကိုယ်

အသက်ကိုယ် မြဲမြံသတိထား၊ မပေါ့နဲ့၊ ကြားလား လူသေး

ဟုတ်ကဲ့...ဒီလူဟာ ဆင်းရဲသား လူတန်းစားကလေး

သူ့ရန်သူပဲ
အေး...ဟုတ်တယ်၊ မင်းပြောတာ သိပ်မှန်တယ်

၂၉။ တက္ကသိုလ်ဆောင်နေလင်း

သုတေသနခေတ်ခါနဲ့ ချွမ်းမြိုင်းဖိုလဲနိုးပါပြီလေ၊ ဒီအတွက်
ဦးကြီး ကာမုစိတ်မပူပါနဲ့၊ လူတို့ မကောင်းမှုစုစုရိုက် များ
များလုပ်လေလေ တာဝချုပ်ငြိမ်းမှုဟာ ပိုမြန်လေလေပဲ

အင်္ဂါကတော့ မလှဘူးပေါ့
ပြည်သူတွေက သူ့ကို မြန်မြန်ခက်ခက် အပြစ်ပေးသွား
ပါလိမ့်မယ်

ဝါပေါ့ ဝါတူရယ်၊ ဒီကောင်တွေ မိုက်ဖြစ်ခက်ကို မလှ
မသေ ခံစားကြရဦးမယ်၊ ဦးကြီးက တစ်ယစ်ချီအောက်ပြီးသား၊
တက်ပြီးသားပဲလေ

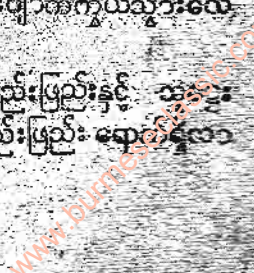
စိတ်ချပါ ဦးကြီး၊ အဲဒီတိုစွဲကို ကျွန်တော် တာဝန်ယူ
တယ်

အေးပါကွာ... ဦးကြီးက တစ်ယောက်တည်း အတွက်
ပြောရတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ အများအတွက်ပါ၊ ဒီကောင်တွေ
အားလုံး တစ်နေ့ကုသုံးရမယ် သိလား၊ လုံးဝကို ကျဆုံးရဦး
မယ်

ဖတ်မည်းက အားရပါးရ ပြောနေသော စံငါသည်
ဦးကြီးကိုကြည့်ပြီး ကျေနပ်နှစ်သိမ့်စွာ ပြုံးလိုက်လေတော့
သည်။

အခန်း (၄၀)

ထိုည...
ကြယ်ရောင်မဲ ပြီး လရောင်ကင်းသော ညတစ်ည၊
ညမှာ နက်ဆက် နက်လဲပြုဖြစ်၏။
တောင်မင်း၏ အိပ်စက်ရာ အခန်းတွင်းမှ မီးရောင်မှိုင့်မှိုင့်
ကလေးမှာ တဖြည်းဖြည်း မှေးမှိုင့် ဖျောက်ကွယ်သွားလေ
ပြီ...
ထိုစဉ် အရိပ်အတူနံနစ်စေည တဖြည်းဖြည်းနှင့် အနွေး
မင်း၏ အခန်းပြတင်းပေါက်ခေါ်ဆို တဖြည်းဖြည်း ဖျော့ငုံလာ
သည်။

ထိုသို့ စင်ရောက်လာသူ နှစ်ဦးအနက် တစ်ဦးသော သူက ပြောင်းပေါက်အနီးသို့ ဗုဒ္ဓခြေလှမ်းများဖြင့် ကပ်ပြီး အခန်း တွင်း၌အခြေအနေကို နားစွင့်အစာခတ်လျက် ရှိသည်။

ထောင်မင်း အိပ်မောကျနေပြီး ဟေ့ ကံသံဆဲ သဲ ကလေး အထက်ပေါ်နေတည်း။

ထောင်မင်း အိပ်ပျော်လေပြီ ဖြစ်သည်။ သူ့အတွက် အခြေအနေတောင်းပင်။

ပြတင်းတံခါးမှာ တဖြည်းဖြည်း ပွင့်သွားလေသည်။ အရိပ်သဏ္ဍာန်တစ်ခုက ပြတင်းပေါက်ကိုကျော်ပြီး အခန်းပွင်း သို့ပေါ်ပါးစွာ ရောက်ရှိသွားလေသည်။

နောက်တစ်ဦး တစ်ယောက်သည်လည်း သူ၏နောက်ပါးမှ ကပ်၍လိုက်ပါလာသည်။

ထိုစဉ် အမှတ်မထင် မီးရောင်က ဖျတ်ခနဲ လင်းသွားလေ သည်။

အခန်းတွင်းရှိ မြင်ကွင်းများကို ထင်ရှားစွာမြင်တွေ့လိုက်ရ သည်။ မျက်နှာပိုးစွပ်နှင့် လူနှစ်ယောက်။

တစ်ယောက်က မိန်းမ၊ တစ်ယောက်ကယောက်ျား၊ လက် ထဲမှာမာတု ခားကိုယ်စီကိုယ်စီ ကိုင်ဆောင် ထားကြလေတော့ သည်။

ဗမ္မေရာပေါ်တွင် ကတ္တီပါစောင်ကို လှမ်းခြုံကာနှစ်နှစ် ခြိုက်ခြိုက် အိပ်မောကျနေသော သူဌေးကြီးထောင်မင်းကို ပါး လွှာသော ဇာခြင်စောင် အမြင်ဘက်ကနေ၍ အထင်သားမြင် နေရသည်။

အမျိုးသမီး ဖြစ်သူက အိပ်မောကျနေသော သူဌေးကြီး ထောင်မင်းထံ ချဉ်းကပ်သွားပြီး ဇာခြင်ထောင်ကို လှစ်ကာ ရင်ဝတ် မီးနှင့် ရုတ်ဘရက်လှမ်း၍ထောက်လိုက်၏။

နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပျော်နေသော သူဌေးကြီး ထောင်မင်း သည် အိပ်နေရာမှရုတ်တရက် လန့်နိုးသွားသည်။ သူ့အဖွဲ့ ပြု ကျယ်သောမျက်လုံးအစုံဖြင့် လှမ်းကြည့်ရင်း အကြီးအကျယ် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားသည်။ သူ တစ်ကိုယ်လုံး ဇောချွေးများ ပင် ပြန်လာတော့သည်။

အ...အသတ်ကိုသော ချမ်းသာပေးကြပါ၊ စမ်း ပစ္စည်း လိုချင်ပေးပါမယ်၊ ယူသွားကြပါ။

ဟ... ကျွန်မတို့ကို ပစ္စည်းမက်တ ရှင်လိလူစားတွေများ အောက်မေ့နေသလား၊ ဒီမတ ထောင်မင်း၊ ရှင်နားလည်စား မှီက ကျွန်မလိုချင်တာ ပစ္စည်းမဟုတ်ဘူးရှင် အသက်၊ ရှင် အသက်၊ နားလည်လား၊ ရှင်မသေခင် တွန့်မ တယ်သူ တယ် ဝါဆိုတာလဲ ကြည့်သွားစမ်းပါဦးရှင်။

အမျိုးသမီးက တပ်ထားသော မျက်နှာပိုးကို ဆွဲချွတ်လိုက် လေသည်။

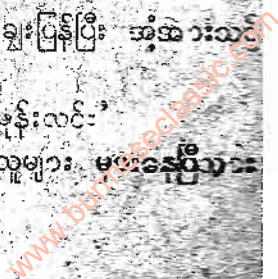
ဟင်... ဖုန်းလင်း၊

သူဌေးကြီးထောင်မင်းမှာ ဇောချွေးပြန်ပြီး အံ့အားသင့် နေပုံသည်။

ဟုတ်တယ်၊ ရှင်သတ်တော်စောင် ဖုန်းလင်း၊

မင်း... ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲ၊ လူများ မလဲနေပြီဟာ

တူ...

မများဘူး... လင်းကလဲမများဘူး။ ကျွန်မရှင်ကို အလိုရှိနေ
တာကြားပြီး အိမ်ရှင်းရှင်းပဲ ပြောမယ်။ ကျွန်မရှင်ဆီကို ရောက်
လာတာ ရှင်ကို ကျွန်ုပ်တို့မတုတ်ဘူး။ ရှင်ကို အလိုသွင်းပြီး ကျွန်မ
ဆန္ဒပြည့် ပို့အထက် အကွက်ဆင်ပေးတာပဲ။

ရှင်ဆီက ပြန်တောင်းစရာပဲစွဲတဲ့ နှုတ်တယ်။ ရှင်ဟာလူထက်
မက... ကျွန်မတို့ ဆိုးဘူးလက်ထဲက မျိုးစဉ်မျိုးဆက်အလိုက်
အမြတ်ကနီး ထိန်းသိမ်း စေခွင့်ရတာကတော့အတိ... ပတ္တမြား
ကျောက်စိမ်း ဘယ်မှာလဲ။

ထောင်မင်း မျက်လုံးပြုံးဆွားသည်။ မိမိအထူး လျှို့ဝှက်
စွာ သိမ်းဆည်းထားသော ပတ္တမြား ကျောက်စိမ်းကို သူမ
မည်သို့ သိရှိသွားသနည်း။

ပတ္တမြားကျောက်စိမ်း ဟာလဲလား။

ထောင်မင်းမှာ တွန့်ကုန်ယက်ယင်ဖြင့် ပြန်မေးစဉ်က လေ
သည်။

ဇာတ်ဗွယ်၊ ပတ္တမြားကျောက်စိမ်း ရှင်လေးထဲမှာ ရှိနေ
ဘယ်လို တွန့်မတတ်အကျ စုံစမ်းသိရှိပြီးသား၊ ရှင်ဘဝခြင်းရှင်
သေ့သလဲ ထောင်မင်း။

သူ့ဌာနကြီးထောင်မင်းက အစပြုမေ့မေ့၊ တင်တင်တင် ပြစ်
နေသည့်ကို မြင်စေ့စေ့စာခါ စွန့်လင်းသည် သူ့ဌေးမိဖုန်း
သည် တွတ်တေ့လာသော ဇေးကိုရှေ့သို့ အနည်းငယ် တိုး၍
သောက်လိုက်၏။

ရှင် မတရား လယ်တန်းကတော့ ပြုံးပြုံးပါ။ သေကာနီး
တော့ တွန့်ချင်ချင်၊ ရှင်ခြင်းဆန်ဖို တို့ထော့ လုံးလုံး စိတ်

မကူးနဲ့ ရှင် အိမ်ထွားအောင် ထပ်ပြောလိုက်ရဦးမယ်။ အိမ်
သူထဲဆိုတာ သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်စမ်း။

မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားသော နံဘေးမေ့လွတ်က မျက်နှာပုံကို
ချွတ်ပြုလိုက်လေသည်။

ထောင်မင်း အံ့လျှားပြန်သည်။

ဟင်... ဝူးကျူ... မင်း ဝူးကျူ မဟုတ်လား။

ဝူးကျူက မဲပြုံးတစ်ချက် ပြုံးလိုက်၏။

ဆင်မတန် ဥာဏ် ကောင်းလှပဲ ဟာလဲ ဆိုတဲ့ ရှင်ကို မမိင်
ဘဲနဲ့ မလေမိဘူး။ ရှင်ထက် လှည့်လည် အိမ်ထဲ ရောက်လာတာ
အင်... ကျွန်မသေ။

ဝူးကျူဟာ မင်းရဲကား တုတ်လား။

ဝူးကျူဟာ ကျွန်မသား၊ ရှင် သိပ် အံ့လျှားသလား။

ပတ္တမြားကျောက်စိမ်း ဘယ်မှာလဲ ပြောမုန်နဲ့။

ပြော... ပြောပါမယ်။ ဇေး... ဇေးလေး နည်းနည်း
သေ့ပေါ့။

ရှင် အေးရမာ ပြောတာနဲ့နဲ့သလား။

မိမိမှာ ထောင်မင်း၊ ပတ္တမြား ကျောက်စိမ်းဟာ အစဉ်
အဆက်နှင့် ကိုင်ခဲ့တဲ့ဇေး၊ အဖိုးတန် ဇေးတစ်လား။ ရှင်
လုံးဝ မဆိုက်တန်ဘူး။ ရှင် မတရားအနိုင်ကျင့်ထားတဲ့ ဇေး
ပြန်ပေးပါ။ ရှင် ဇေးရဲတန်ဖိုးကို သိလိုမဟုတ်ဘူး။ ပတ္တမြား
မက်လို့၊ ရှင် ဥစ္စာရှေး။

က... ထောင်မင်း၊ အချိန်သိပ်မရဘူး။ ပတ္တမြား ကျောက်
စိမ်းဟာ တစ်ခု သိမ်းထားသလို၊ ရှင် ပြောမထား၊ မပြော

ဘူးလား၊ ရှင် အသက်ကို မနုမြော့ဘူး ဆိုရင်တော့ ကျွန်မ အဆိုး မဆိုနဲ့

ဖုန်လင်းက သူ့ဌေးကြီး၏ လည်ဝဲတွင် ဆောက်ထားသော ဘေးကို ရှေ့ဆီ ထိုးလိုက်ပြန်သည်။

‘အမယ်လေး...အမယ်လေ ၊ ဖြည်းဖြည်းလုပ်ပါ’

အသက်က စကားပြောလာသောအခါ သူ့ဌေး ထောင် မင်းသည် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်လာကာ ဆက်လက်ပြီး မတင်း ခရဲတော့ပေ။

ဓူအမျှား၏ အသက် မပါင်းမျှားစွာကို သတ်ရန် အမိန့် ပေးခဲ့သော ထောင်မင်းမှာ မိမိသေရမည့် အလှည့်သို့ ရောက် သောအခါ အလွန်ပင် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်နေ၏။

‘အဲ...အသက်တော့ ချမ်းသာပေးပါ။ ပေး...ပေးပါမယ် အဲ့... အဲဒီ ခုတင် ဇေဒါင်းရင်းမှာ ချိတ်ဆွဲထားတဲ့ ဓာတ်ပုံကို ဖယ်လိုက်ရင် ခလုတ်လေး တစ်ခုကို တွေ့ရလိမ့်မယ်၊ အဲဒီ... အ...ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်ရင် အုတ်နံရံ လျှိုငှက်တံခါး အလိုလို ပွင့်သွားလိမ့်မယ်၊ အထဲကို ပင်သွားရင် ရုတ်နာ့ ပစ္စည်းတွေ သိမ်းစည်းထားတဲ့ အခန်းကို တွေ့ရလိမ့်မယ်၊ အဲဒီ အ ခန်းရှု လက်ယာဘက် နံရံမှာ ကတ္တီပီအိတ်နဲ့ စွပ်ပြီး ချိတ်...ချိတ်ဆွဲ ထားတဲ့ ဓားဟာ ပတ္တမြားကျောက်စီဓားပါ’

ဖုန်လင်းမှာ ထောင်းမင်းပြောသောစကားကို ဆုံးအောင် နားထောင် ရင်းမှ ယုံတစ်ဝက် မယုံတစ်ဝက် မျက်လုံးဖြင့် ထောင်မင်းအား လှမ်း၍ အကဲခတ်လိုက်၏။

‘ဟတ်...ဟတ်ပါဗယ်၊ မညာပဲ...ဘူး၊ အမှန်အတိုင်းပြော တာပါ’

ဖုန်လင်းသည် တစ်ဖက်မှ ဓားထိမိချွတ်၍ ဓားလွတ်ကိုင် ဖားသော ထားကို မျက်ရိမ်ချက်ကပြကာ ဓာတ်ပုံကို ဖယ် ရွားစေလိုက်ရာ သေးငယ်သော ခလုတ်တစ်ခု ပေါ်လာလေ သည်။

ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်သော် နံရံတွင် လျှိုငှက်စွာ တစ်ဆင့် ထွားသော ထိခါးပေါက်တစ်ခုမှာ အလိုလိုပွင့်သွားလေတော့ သည်။

‘ကဲ...ထား၊ ဘုမြော့တဲ့အတိုင်း သွားရှာကြည့်စမ်း၊ မတွေ့ ရင်တော့ သိမ်း အသေပဲ’

ဝူးကျူသည် မိခင် စေခိုင်းသည့်အတိုင်း လျှိုငှက် တံခါး ပေါက်ဆဲသို့ ဝင်သွားစေတော့သည်။

မကြာပဲ ချေ။

ဝူးကျူ ပြန်ထွက်လာသည်။ လက်ထဲတွင် ကတ္တီပီအိတ်နှင့် စွပ်ထားသော ဓားတစ်ချောင်းပါလာသည်။

ကတ္တီပီအိတ်ထဲကို ချွတ်လိုက်သောအခါ...

မိမိတို့ တစ်သက်လုံး ယူကြိုးမရ ဖြစ်ခဲ့သော ဓား။

ရှေ့ဆက်မျိုးဆက် ပြတ်သည်အထိ ခုခံရင်း စွန့်လွှတ်လိုက် ရသည့် ဓား။

မိမိကို သားအမိ သက်စွန့်ဆံ့များ မနားမနေ ပြန်လည် ရှိရှိရေးအတွက် ကြိုးစားခဲ့ရသည့် ဓား... ပတ္တမြား ကျောက်စီ ဓား အမှန်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ဝူးကျသည့် ခေးကို ခေးအိမ်မှ ဆွဲထုတ်လိုက်ရာ ခေးရောင်
မှာ တဝင်းတင်းစာလက်လက်နှင့် ခေးရိုးတွင် ပတ္တမြားရတနာ
များဖြင့် ဖိခြယ်ထားလေသည်။

မိမိတို့ မျိုးရိုးစဉ်ဆက် ထိန်းသိမ်းခဲ့သော ခေးကို ပြန်လည်
ရရှိလိုက်သည့် အတွက် ဖန်လင်းမှာ အထူးပင် ဝမ်းမြေ့စက်
ဝမ်းသာ ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

ထိုင်းသမားကောင်း တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့သည့် သိုင်းပညာကို
ကောင်းစွာ တတ်မြောက်ရုံနှင့် မပြီးဝေး။ ခေးမျိုးဆက် မှန်
ကန်ကြောင်း သက်သေခံ ခေးကောင်းတစ်လက်ရှိရန် လိုအပ်
သည်။

သိုင်းသမားနှင့် မျိုးဆက် ရာဇဝင်ခေး ကင်းကွာ၍ မဖြစ်။
ကင်းကွာကောင်းသည်အရာလည်း မဟုတ်ချေ။

မိမိဆန္ဒပြည့်ပြောက်ခဲ့ပြီး ဖန်လင်းမှာ သူငွေကြီး ထောင်
မင်းအား ကြည့်ကာ မဲ ပြုံးတစ်ချက် ပြုံးလိုက်သည်။

ရုံး မတ်မိရသေးလေး၊ ဒီပတ္တမြားကျောက်စီခေးအတွက်နဲ့
ကျွန်မ မိဘနှစ်ပါးရဲ့ အဆက်ဟာ ရှင်တို့ လက်ချက်နဲ့ စတေး
သွားခဲ့ရတာလေ...။

ထစ်တော့ မိဘနှစ်ပါးအတွက် ကျွန်မ ကလေးစား ချေရ
လိမ့်လေ...။ ရှင်တို့ လူယုတ်မားမျိုးကို လောကမှာ ဆက်ပြီး
အသက်ရှင်ခွင့်ပေးထားရင် လူသားတွေ ဘယ်လောက် ဒုက္ခ
ဆက်တွေ့နေဦးမလဲဆိုတာ မစဉ်းစားစဉ်း

သူငွေကြီးထောင်မင်း၏မျက်နှာ အကြီးအကျယ်ဖျက်ခေး
ကော အသားပင် တဆတ်ဆတ်တုန်လာသည်။

မှားခဲ့ပါပြီ ငါ့ကိုခွင့်လွှတ်ကြပါ။ ငါ့ကို မသတ်ကြ
ပါနဲ့။

ရုစရိုက်ပေါင်းစုံ ကျူးလွန်ခဲ့ကာ မိုက်ဖွင်း နက်ချင်းမက
နက်ခဲ့သူတစ်ဦးအား လောကတွင် အသက်ရှင်ခွင့် ဆက်လက်
ပေးခြင်းသည် လူသားတို့အတွက် အန္တရာယ်ပင် ဖြစ်တတ်လေ
သည်။

မြေခွေးပေးစပ်မှ ထွက်ဆိုသောစကားသည် မုသာသား
မြေဆင်းသည် မိမိအကျင့်စရိုက်ကို တယ်သောအခါ ပျောက်
ဖျက်၍မရနိုင်။

ထောင်မင်း၏ စကားကို ဖန်လင်းမယူနိုင်။ မည်သို့မျှ မယူ
နိုင်...

မိဘနှစ်ပါးကို စဉ်းစားသတ်ရလော့မိလေသည်။ နာကြည့်
နဲ့ပြင်းစိတ်ကို ရင်ထဲတွင် ဗလောင်သွေဝေလှသည်။

ဖန်လင်း ခေးကိုရှေ့သို့ထိုးချလိုက်လေသည်။
အင်း

အေး

မင်း ဝင်းမူလုပ်ခဲ့သော ယုတ်မာရက်စက်ခဲ့သော သူငွေ
ကြီးထောင်မင်း၏ ဘဝငှာတ်လမ်းသည် ဤယုတ်နိုင်းချုပ်အား
ရှာလေသည်။

တခါးဖြည်းညည်းစွာ ပွင့်သွားကာ မိန်းမပျိုတစ်ဦးလာက် အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာသည်။

မိန်းမပျိုအား မြင်လိုက်သောအခါ ဖွတ်မည်း လှူစွာ အံ့ဩသွားခဲ့ပါလေသည်။

‘ဟင်... မေယန်၊ မင်း... မေယန်မဟုတ်လား’

‘တုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်မ မေယန်ပါ။ အစ်ကိုနဲ့ တွေ့ချင်လွန်းနဲ့ မေယန်လာခဲ့တာပါ’

ညီမကို တွေ့ချင်နေတာနဲ့ အတော်ပဲ။ ဝါနဲ့ ညီမဟယ် ပျောက်လို့ အယ်ရော့ကိုနေတာလဲ။ အစ်ကို လိုက်စံစမ်းတာ အယ်လို့မှ စုံစမ်းလို့ မရဘူး။ အခု ညီမတစ်ယောက်တည်း လား’

‘မဟုတ်ဘူး၊ သူလဲ ညီမနဲ့အတူ ပါလာတယ်’

‘သူဆိုတာ အယ်သူလဲ’

‘ကူးလောင်ပါ’

ဖွတ်မည်း မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

‘ညီမနဲ့သူ တယ်လိုလုပ် ဆက်သွယ်ပြီး ကွဲသွားကြတာလဲ’
‘အစ်ကို အံ့ဩရင်လဲ... အံ့ဩစရာပါပဲ။ ဒီဖြစ်ရပ်ဟာ အနိုင်စရာတောင်မရှိဘူး၊ ညီမဟာ အူဌေး ထောင်မင်း လက်နဲ့ ဖမ်းချုပ် ခံရတယ်။’

‘ကူးလောင်ဟာ ထကြားလှတွေအပေါ် ကြမ်းတမ်း ခက် ကပ်ပေမယ့် ညီမအပေါ်တော့ ကောင်းရှာပါတယ်၊ အတော်

အခန်း(၉၁)

အချိန်ကာ ညနေ၊ ဖွတ်မည်း တစ်ယောက် မိမိအိပ်ခန်းထဲရှိ ခုတင်ထက်တွင် လဲလျောင်းအနားယူရင်း အအေးနယ်ခဲ့နေမိသည်။ မေယန်၏ ဘဝအကျိုးပေးကို စဉ်းစားပီလေတိုင်း သူ စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိသည်။

ဆရာကခေရုာသော ကံဆိုးမလေးတစ်ယောက် အယ်များ ရောက်နေပါလိမ့်။ ဖွတ်မည်းစုံစမ်း၍ မရလောက်အောင်ပင် ဖြစ်နေသည်။

အသက်ရှင်မှ ရှင်နေပါဦးမလား၊ မိမိသည် သူ့အပေါ် စိမ်းကားများ စိမ်းကားမိလေသလော၊ သူသည် နဖူးပေါ် လက် တင်ကစ မေယန်၏အဝတ်ရှေ့ ရှေးကို စဉ်းစားမိလေတိုင်း ရင် ဇေးမိသည်။

စိုစိုမှပင် စံခါးခေါက်သံ ကြားလိုက်ရ၏။
‘တယ်သူလဲ၊ ဝင်ခဲ့လေ’
ဖွတ်မည်းက လှမ်းခမ်းလိုက်၏။

၁၀၄ တက္ကသိုလ် အောင်နေလိင်

တော့ ညီမ ဆူ အပေါ် အခဲမကျေနိုင်ဘူး၊ မိဘရဲ့ဆွေးကြေးကို တစ်နေ့မှာ ပြန်ပြီးကလေးစားချေဖို့ အားခဲထားခဲ့ပါတယ်။

နောက်ပိုင်းမှာတော့ ညီမကို သူက ခပ်ပြောင်ပြောင်ချစ်ချစ် ရေးဆိုလာတယ်။ တော်တော်လဲ မျက်နှာပြောင်တိုက်ရိတ် လှပ၊ ညီမတော့ လုံးဝလက်မခံဘူး။ သူက စိတ်မပျက်တဲ့အပြင် ညီမအပေါ် ပိုလို့ တောင် စောစောပေးပို့ခဲ့ ကြင်နာမှုတွေ ပြလာတယ်။

မကြာပါဘူး။ သူနဲ့ထောင်မင်း သဘောထားချင်း ကွဲလွဲခဲ့ကြတယ်။ ဒီလို မြေစွယ်အချိုးခံလိုက်ရပြီး ထောင်နန်းစံဘဝကို ရောက်ခဲ့တယ်။ ရက်စက်လှတဲ့မှာတဲ့ သူဌေးကြီး ထောင်မင်းကတော့ မကျေနပ်သေးဘူး။ နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ သူ့ကို ညှဉ်းမန်းနှိပ်စက်ခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံးမျက်စိကန်းရမက ဓားကိုင်စေအောင် ထက်ခွဲစိတ် အကြောထွေထွေ ဖျက်ဆီးခံလိုက်ရတယ်။

ခါတော့ကိုမြင်လိုက်ရတာ ကျွန်ုပ် သူတို့ပြန်ပြီး သနားစပြုလာတယ်။ နာကြည်းခံပြင်းစိတ်တွေထဲ သျှောက်ကွယ်သွားတယ်။ ဖရားခံအစစ်တာ ထမဟုတ်ဘဲ ထောင်မင်းရဲ့ကြီးကိုင်ခံရသူတစ်ယောက်အနေနဲ့ သူ့အပေါ် မြင်လာတယ်။

သူဟာ ဗုဒ္ဓဝါဒဝင်ကို ရောက်လာတော့မှ နောင်ထဲတရားတွေပိုပြီး ရလာခဲ့တယ်။ သူ့လုပ်ခဲ့တဲ့ မိုက်မြစ်တွေကို ထုတ်ဖော်ပြောရင်း ယူကြားမရှ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။

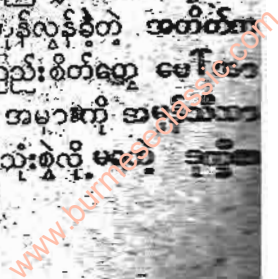
ညီမ သူ့ကိုကလေးစားချေဖို့ အကြိမ်ကြိမ်ကြီးစားခဲ့ပေမယ့် သူ့ဒုက္ခတွေကို မြင်မိကြားမိတာနဲ့ ညီမစိတ်တွေကို လျှော့ပစ်လိုက်ရတယ်။

အခုဆိုရင် သူဟာ သိပ္ပံပြီးသနားရောကောင်းတဲ့ လူတစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီ။ သူ့ဘဝမှာ ညီမမရှိလို့ မဖြစ်တော့ဘူး။ သူ့ဒုက္ခ သူ့ဘဝကို စဉ်းစားမိလေ ညီမသူ့ကို ပစ်မထားရက်ဘူး။ မစွန့်ခွာနိုင်ဘူးဖြစ်နေမိတယ်။

ဖွတ်မည်း မည်သို့ပြောနိုင်မည်နည်း။ မေယုန်ကိုယ်တိုင်က သိယောဇဉ် တွယ်ပြီဆိုအော့ ပုတ်မည်း အတွက် စကားပြောစရာမရှိတော့ချေ။ သို့သော်လည်း သူသည် ကူးလောင်နှင့် တွေ့ချင်သေးသည်။ မေယုန်အတွက် မာကြားစရာ စကားလေးတွေတော့ မှာလိုက်ချင်သေးသည်။

ညီမ ကူးလောင်ကို သွားခေါ်လိုက်ပါဦး။ ထိုစကားကိုကြားသည်နှင့် တံခါးပွင့်ကာ လူတစ်ယောက် အခန်းတွင်းသို့ ရောက်လာသည်။ မျက်မိမြင်ဒုက္ခိတ ကူးလောင်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက် ပြောဆိုနေကြတဲ့ စကားတွေအား လုံး ကျွန်ုပ်ကြားပြီးပါပြီ။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ ကုန်လွန်ခဲ့တဲ့ အတိတ်မှာ အချိန်တွေကို စဉ်းစားမိတိုင်း နာကြည်းစိတ်တွေ ပေါ်လာတယ်။ နောင်တလဲရလို မဆုံးပါဘူး။ အများကို အလိုသို့သာ တွဲအခါ ကျွန်ုပ်ရဲ့ဘဝဟာ ဘယ်လိုမှ သုံးစွဲလို့ မရဘဲ ဒုက္ခိတဝင်ကို ရောက်နေပါပြီ။

၃၀၆ တက္ကသိုလ်အောင်နေလမ်း

ပစ္စည်းဥစ္စာ ချမ်းသာကြွယ်ဝတိုင်း ဘဝရဲ့ပျော်ရွှင်မှုကို လေ့မိဖော်လို့ လုံးဝမထင်တော့ဘူး။ ကိုယ်အိုး ကိုယ်အိမ်နဲ့ ကိုယ်မိသားစု သိုက်သိုက်ဝန်းဝန်း ဆေးချမ်းစွာလုပ်ကိုင်စားဆောက်မှုသာ ဘာတစ်ခုခု သာယာပျော်ရွှင်မှုကိုပန်တီးပေးနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်မြင်လာတယ်။

အိမ်ထောင်ရဲ့ အရသာကို ကျွန်တော် သဘောပေါက်စားလည်လာပြီး ကျွန်တော် ဘဝမှာ သူမရှိလို့ မဖြစ်တော့ဘူး။

မှန်သည်။

ကူးလောင်၏စကားမှာ မှန်လှပေသည်။ ယခုဆိုလျှင် ကူးလောင်နှင့် မေယန်တို့မှာ ခွဲမရှာသည့် အိမ်ထောင်ဖက်အသွင်ဆီ ရောက်ရှိနေကြလေပြီ။

ယောကျ်ားတစ်ဦးသည် မိမိအပေါ် ယုယပြုစုသည့် ဘဝခရီးပေးခံစားခဲ့ပြီးလျှင် လွန်စွာ ကံကောင်းသည်ဟု ဆိုကြသည်။

ထိုအတူ မိန်းမသားတစ်ယောက်သည် မိမိအပေါ် ချမ်းမြတ်နိုးသော ယောကျ်ားတစ်ဦး၏ရရှိခဲ့လျှင် ဝမ်းသာ ကျေနပ်မှု ရရှိမည်ဟု ဖြစ်၏။

ထိုအတူ မေယန်သည်လည်း ကူးလောင်၏ လိုလို့ထားလား မက်မက်မောမော မြတ်နိုး အားကိုးမှုကို သိရှိနား

လည်လာသောအခါ သူသည် မည်သို့မျှ ကူးလောင်အား မှန်ခွာ ပစ်ပယ်နိုင်တော့မည် မဟုတ်ချေ။

ပုတ်မည်းအတွက် အထွေထွေပြောစရာကား မရှိတော့ပေ။ မေယန်၏ ဘဝနှောင်ရေးကို တွေးပူစရာသည် မလိုတော့ချေ။

သူတို့၏ ဘဝကံကြမ္မာကို သူတို့ကသာ ဆက်လက်ဖန်တီးပွားပေလိမ့်မည်။

အခုလို ခင်ဗျားတို့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ချစ်ခင်ကြင်နာမှုရှိကြတာကိုမြင်ရတော့ ကျွန်တော် သိပ်ကို ဝမ်းသာပါတယ်။ မေယန်အတွက်လဲ ကျွန်တော် စိတ်အေးသွားပါပြီ။ ဈေးဆက်ပြီး ဧေးအတူပူအမျှ စိတ်ဓာတ်ကုန်ဆုံးပန်တီးနိုင်ကြပါစေလို့ ကျွန်တော် ဆုမွန်ကောင်း တောင်းပါတယ်။

မေယန်သည် ဝမ်းနည်းကြေကွဲစွာနှင့်ပင် ဖုတ်မည်းအား နှုတ်ဆက်ပြီး ခါခါခဲဆီသို့ ထွက်ခွာသွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်ဟုင် ဗားမားမတ်မတ် ခပ်လျက်ရှိနေသူက...

မိန်းမပျိုတစ်ဦး။

ဝတ်ရုံနီကို ဝတ်ဆင်ယားကာ နောက်ကျောမှာလည်း ဓားရှည်ကို သိုင်းလှယ်ထည့်ထားပါ။

ထင်းမာခက်ထန်သောအကြည့်နှင့် သူတို့အား လှမ်းကြည့်နေသည်။

ထောင့်တစ်ယောက် ခြေတန့်သွားသလို ဖွတ်မည်းမှာလည်း ဝက်ရိုနှင့်ပိုင်းကလေးကို မြင်လိုက်သည်နှင့် မျက်နှာမျက်လာ အအားသင်ဓေးရိကာ ကြည့်နေမိသည်။

ဖုန်... ဖုန်လင်း

ဖုတ်မည်းက တအံ့တဩနှင့် ရေရွတ်လိုက်မိသည်။

ဟင်း... လူ့ကိုယ်စု ဖုတ်မည်းတဲ့ ဒီမှာချိန်းလီ၊ ရှင်ဟာ တော်တော် အရှောင်အတိမ်း အပြောင်းအလဲကောင်းတဲ့သူပဲ။ ရှင် ဆယ်လေးနှစ်လုံးလုံး ကျွန်မတို့သားအမိကိုပစ်သွားခဲ့တယ်။ အခုတော့ ရှင်ဘယ်ပြေးဦးမလဲ၊ ရှင်ဟာ နှလုံးသားမရှိတဲ့လူ၊ ရှင်မှာ မေတ္တာတရားဆိုတာလဲ လုံးဝမရှိဘူး၊ ရှင်ဟာ လူထုတ် မှား

ရှင်ယုတ်မာလို့ ကျွန်မတို့သားအမိ ဘယ်လောက် စိတ်ဆင်းရဲ ဘောဏရောက်ခဲ့တယ် ဆိုတာတော့ ရှင်နားလည်စွဲလား၊ ချိန်းထဲ... ဒီမှာကြည့်စမ်း၊ အဖေရှိယုတ်နဲ့အဖေမခေါ်နိုင်ရှာတဲ့ ရှင်သား၊ ဘယ်လောက် စိတ်နာကြည်း ခံပြင်းစရာကောင်းသလဲ၊ ရှင်ကတော့ ဒါတွေကို လုံးဝစဉ်းစားမိမှာ မဟုတ်ဘူး

ဖုန်လင်းမှာ သားဖြစ်သူကို လက်ညှိုးထိုးကာ ပြောလိုက်သည်။

ရှင်လိုကောက်ကျစ်ပြီး စိတ်ထူးယုတ်မာတဲ့ ယောကျ်ားထစ်ယောက်ကို ဆက်လက်အဆက်ရှင်ခွင့်ပြုထားရင် မိန်းမသားတွေ ဒီလိုအဖြစ်မျိုးနဲ့ ဆက်လက် ကြုံတွေ့နေရဦးမှာပဲ၊ ရှင်ကို ကျွန်မ အခုသတ်မယ်၊ သတ်ကိုသတ်ရလိမ့်မယ်

ဖုန်လင်းမှာ နာကြည်းခံပြင်းမှုကြောင့် အသားပင်တစ်ခဲ ဆချီ တုန်ယင်လာသည်။

ဓားတို ဓားအိမ်ထဲမှ မာန်ပါပါ ဆွဲထုတ်လိုက်၏။

ဖုတ်မည်း (ခေါ်) စိန်နဂါးချိန်းလီအား ဝင်ခွတ်ကာ တိုက်ခိုက်ငလတော့သည်။

ဖုန်လင်း အသုံးပြုလိုက်သော ဓားကွက်မှာ ကြောက်စရာ အလွန်ကောင်းသည်။ စိန်နဂါး၏ ချေဖျတ်နည်း လျှို့ဝှက် ဓားကွက်ပင် ဖြစ်သည်။

မည်မျှပင် အရှောင်အတိမ်း ကောင်းစေကာမူ ကဆက်ကို မချေအန္တရာယ်ပေးနိုင်သည်။

သို့သော်လည်း ဖုန်လင်းလေ့ကျင့်မှုနှင့် အသုံးပြုလိုက်သော အင်အား၊ လျင်မြန်သွက်လက်မှုတို့ လိုနေသေးသည့် အထက် စိန်နဂါးချိန်းလီမှာ ဓားချက်ကိုရှောင်ထွက်ပြီး ပြောင်းပေါက် မှ ခုန်ဆင်းထိမ်းရှောင်သွားလေတော့၏။

‘တောက်... လွတ်သွားပြီ’

ဖုန်လင်း တောက်တစ်ချက်ဖက် ပြင်းစွာ ခတ်လိုက်မိသည်။ ရင်ထဲမှာ ခံပြင်းသွားကာ မိုမိုကိုယ်မိမိ ခွင့်မလွတ်နိုင်တော့ဘဲ ဖြစ်သွားသည်။

စာစ်ချက်တည်း အပိုင်ခတ် အသေသတ်သည့်ပုံမှ လူသားသည်ကို ဖုန်လင်းစိတ်ထဲမှာ နည်းနည်းမှမကျေပေ။

ဟင်းချင်းလီ၊ ရှင်နီကျွန်မ တွေကြသေးတာပေါ့ရှင်၊
တန္ဒာကြီးဟာ ကျဉ်းကျဉ်းလေးပါ၊ ရှင် အယ်အယ်များပြေး
နိုင်မှာလား၊ ပြေးစမ်းပါ။

ဆည်းဆာချိန် ညနေခင်းကာလ၊
အပြုအမူအစဉ်အလာတော် မြင်းခွာသံကို အစေးမပုပ်
ကြားနေရသည်။

မြင်းအစ်စီးနှင့် လူတစ်ယောက်၊
နောက်တန်းကိုဖြတ်ကာ ခုန်းစိုင်း၍ ခရီးနှင့်လျက် ရှိနေ၏။
အသံနှင့် မြင်းစီးအထူးကျွမ်းကျင်သည်၊ လျင်သည်။ ဖျတ်လတ်
သည်။

သို့လှပစွာ မြင်းနီကြီးသည် တဆားကုန် ခုန်းစိုင်းပြေး
လာရာမှ တန်ခိုးရပ်ဆိုက်သည်။ မြင်းဇက်မှာ မော့လျက် အနေ
အသားတွင်ပင်။

ဆည်းဆာ၏ တောက်မှာ မြင်းနီကြီး ပန်ချီ နေလေ့
မြင်းပေါ်မှ လှူရမ်းများလည်း ခန့်ညားသည်။ တည်ကြည်

သည်။ ချစ်ဥပစိရ်မှာ ဆားနားသည်။ ပတ်စနက်ဝတ်စုံ
ခေးရှည်တစ်ချောင်း သိုင်းလွယ်ထားသည်။

ကိုယ်လုံးကိုယ်ဟန် ကျစ်လျစ် သန်မာသည်။ ယောက်ျား
ပီသသည်။

ဆူသည် ဓာတ်စိတ်ကို ခေတ္တခဏမှ ထွေဝေ စဉ်းစားနေ
ပြီးနောက်တွင် မြင်းကိုခုန်းစိုင်းကာ အမြင်းနှင့်လျက် စီးနေ
လေသည်။

တပျော်တပေါ့ပင် ဝတ်စားကြီးကို ဖြတ်သန်း မောင်း
နှင်လာခဲ့ပြီးနောက် ဆူသည် ရွာထဲသို့ ရောက်လာသည်။ ပြည်ညင်း
စား စင်စရက်လာသည်။

မြင်းပေါ်ကလျက် မြင်ထိုက်သည်နှင့် စိန်းပေါ့သည် ခေတ္တမျှ
တွေ့ခေစဉ်းစားလိုက်သည်။

သူ...သူ... သူဟာ မာလူး၊
မန်သည်မှ သူသည် သိုင်းသမား စာလူးပင် ဖြစ်နေသော
သည်။

စိန်းပေါ့က...
မာ... မာလူး၊

စိန်းပေါ့၏ အသံကို ကြားလိုက်သည်နှင့် မြင်းပေါ်မှ
ဆူသည် ချာခနဲတေးအက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

စိန်းပေါ့ကို မြင်တွေ့လိုက်သောအခါ မာလူး တစ်ယောက်
အံ့ကြသွားသည်။ မပျော်လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရသည် အတွက် အံ့ကြ
နေခြင်းဖြစ်သည်။

‘ဖုန်း...လင်း၊ မင်း ဖုန်းလင်း မဟုတ်လား’
‘တုတ်တယ်လေ မထူး၊ ဖုန်းလင်းကို မမှတ်မိတော့ဘူး
လား’

မာလူး မြင်းပေါ်မှ အလျင်စလို ခုန်ဆင်းသိုက်၏။ သူ၏စိတ်
ထဲတွင် အံ့သြခြင်း၊ ဝမ်းသာခြင်းတို့ ပြတ်ဆီပ်နေသည်။ ဖုန်း
လင်းနှင့် ယခုလို တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် တွေ့လိမ့်မည်ဟု သူ လုံးဝ
မထင်။ သို့အတွက် အံ့သြနေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ညီမ အယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီကိုရောက်နေတာသေ’
‘ကဲမိ...အံ့သြနေသလား၊ လာ ညီမတို့အိမ် လိုက်ခဲ့လေ၊
အိမ်ကျမ အေးအေးအေးအေး စကား ပြောကြရအောင်
လား အစ်ကို’

အံ့သြခြင်း၊ ဝမ်းသာခြင်းတို့ကြောင့် သူတို့နှစ်ဦးမှာ ကြည့်
သွားလန်းစန်းနေကြသည်။ သူတို့၏ ခြေလှမ်းမျှမ်းမှာလည်း
သွက်လက်နေ၏။

အချိန်ကြာမြင့်စွာ ကွဲကွာနေခဲ့ပြီးမှ မမျှော်လင့်ဘဲ ပြန်လည်
ဆုံစည်းကြရသည်အတွက် မဖော်ပြနိုင်သော ဝမ်းသာခြင်း၊
ပီတိဖြစ်ခြင်းတို့ကို ထပ်တူထပ်မျှ ခံစားနေကြရလေသည်။

အယ်ရောက်နေတာပဲ အစ်ကိုရယ်၊ ခုကောဘယ်လိုလုပ်ပြီး
ဒီကိုရောက်လာတာသေ’

ပြောဖြမယ်လေ၊ ဖြည်းဖြည်းပေါ့၊ ညီမကို အစ်ကိုတွေ့ချင်
နေတာ၊ ပြောစရာစကားမတူလဲ အများကြီးရှိတယ်’
ထိုစဉ် တံခါးပွင့်လာသည်။

အိမ်ထဲမှ လူငယ် တစ်ယောက် ထွက်လာ၏။
ရုပ်ရည်က သားသားနားနား သွက်သွက်၊ လက်လက်နှင့်
သွက်လက် ချက်ချာသည်။ ရုပ်ရည်လည်း ထန်ပြန်သည်။

အစ်ကို သူ့ကို သိသား တင်
‘ဟင်အင်း သူက...’
‘ကျွန်မသားလေ၊ နှစ်မည်က ဝေးကျွန်း
ဟုတ်လား၊ အ ဝေးကျွန်းလား’

မာလူး အံ့သြပြန်သည်။ သူနှင့်ကတော့ သွားစဉ်တကလေး
က ငယ်ငယ်လေး၊ အချိန်က မည်မျှကြာသွားသည်မသိ၊ ယခု
သူပင် လှူပျိုပေးကံအရွယ်သို့ ရောက်နေပြီ၊ အချိန်ကား တန်
လွယ်လှပလား။

ဟိုဖြင့် မာလူးနှင့် ဖုန်းလင်းတို့သားအိမ်မှာ လက်မက်ရည်
စိုင်းပွဲကား စကားလက်ဆုံ ကျလေတော့သည်။
မာလူးက စကားကိုစကား ဆိုလိုက်အညံ့။

‘အစ်ကိုလဲ အစ်ကို ဆရာနဲ့ မတွေ့တာကြာလို့ ပြန်သွားခ
တာ၊ အစ်ကိုပြန်သွားပြီး ဆက်လဲမမာမကျန်း ဖြစ်နေတာနဲ့
အစ်ကိုလဲ ချက်ချင်း တယ်ပြန်နိုင်တော့မလဲ၊ အစ်ကိုမှာ ပြုစု
စောင့်ရှောက်ရမယ့်တာဝန် ရှိနေတယ်မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တာပေါ့ အစ်ကို၊ ကဲ...ရေနှေးကြမ်းလဲ သောက်
ရနဲ့လဲစား၊ စကားထဲပြောပေါ့’

အားထိုး တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ကြည့်ကာ ရေကျန်
သောအပြုံးကိုယ်စီနှင့် ပြုံးလိုက်ကြသည်။

ခါးပဲ အစ်ကို့လဲ ဆရာကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ရင်း ကြာနေ
လာပေ။ ဆရာ့လဲတဖြည်းဖြည်း နာလန်ထူပြီး ကျန်းမာလာ
တယ်...

ဆရာ့ဆန္ဒကတော့ အစ်ကို့လဲ ဆရာ့တံတိုင်း ရောက်ချိန်နဲ့
ကြုံမနေကော သူ့လဲပြန်ပြီး ချန်းမာလာတာနဲ့ သူ့နဲ့အင်မတန်
ရင်းနှီးတဲ့ ဆရာ့တစ်ဦးဆီကို အလှည့်အပက်သွားဖို့စိတ်ကူးရှိနေ
တယ်။ အစ်ကို့လဲ မငြင်းဆာစားပေ။ ဆရာ့နဲ့အတူ ခရီးသွက်ချ
ပြန်တယ်။

ဟိုင်းက အစ်ကို

ဟိုရောက်တော့ အစ်ကို ဆရာ့ရဲ့ ဗိတ်ခွေဆိုတာဟာ သိုင်း
ဆရာကျင်မင်း ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါ့စရာ ကောင်းတာက မာပီ
ကျင်မင်းဟာ တခြားလူမဟုတ်ဘူး။

အယ်ဘဲလဲ တင်

ချန်းလီရဲ့ဆရာ

ဖုန်းလင်း မျက်နှာပျက်သွားသည်။ ချန်းလီဆိုသည့် အယ်ကို
နားထမဲ့ မကြားချင်း ရင်ထဲမှာတစ်ဆီဆီ ကြီး ခံစားလိုက်ရ
သည်။

တစ်နိုင်လျှင် မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ပင်ထွားချင်သည်။ သူ
အကြောင်းကို ဆွေးမိလိုက်တိုင်း ဖုန်းလင်း အခဲရခက်ထွန်း
သည်။ ဖုန်းလင်းမျက်ရည်များ ဝဲလာသည်။ သူ့ မျက်နှာမှာ
မကျေချမ်းစောအသွင်ရှိ ရုတ်ခြည်းပြောင်းလဲသွားသည်။

မာလူး ရိပ်စားမိသည်။ ဖုန်းလင်း၏ နာကြည်းချက်ကို မာ
လူး ကေမင်းကောင်းသိသည်။ ဤသို့ဆို၍လည်း ဤစကားကို
အချိန်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ကျင်မင်း ပြောပြချက်ထုတ်ဆိုရင်တော့ ချန်းလီရဲ့ဆရာက
အင်မတန် သနားစရာ ရင်နာစရာကောင်းတဲ့ ဘဝပါပဲ။ အစ်ကို
အာဇာနည်တို့ ချန်းလီကို အနိုင်တိုက် အပြတ်ရှင်းဖို့ စိတ်ခေ
ထားခဲ့တယ်...

အစ်ကို ရဲ့ နှုတ်ဆိုချက်ကဲ့သို့ ကျက်တာ ချန်းလီ မယဉ်
ပြိုင်နိုင်ဘူးဆိုတာ အစ်ကို နားလည်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့မ
ပေးတတ်တဲ့အစ်ကိုဟာ သိုင်းကွက် ချေဖျက်နည်းစရာအောင် ဖြစ်နေ
တော့ အစ်ကိုတို့အင်က တစ်ပန်းသာဝနေတယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်
ဖြစ် ချန်းလီကိုတော့ ဒီတစ်ပုံမှာ အနိုင်တိုက်နိုင်ပြီး ပေးစေ
နိုင်လိမ့်မယ်လို့ အစ်ကိုယုံကြည်တယ်။ အားလဲ ခဲထွေးတယ်
ကွာ

ခါးပြင် အစ်ကို့တစ်ချိန်က ညီမက ကတိပေးခဲ့တာကို ပြန်
လည် ရုပ်သိမ်းလိုတယ်ဆိုတဲ့ သဘောလား။

နေဦးလေ... ညီမက တစ်ဆင့် အစ်ကို့ကို အပြစ်တစ်ချင်း
တက်ကိုး၊ အစ်ကို့ စကားကို ဆုံးအောင်နှုတ်ဆောင်ပါဦး။

ကဲလေ... ပြောပါ။ ဆက်ပြောပါဦး။

ဆရာက ငယ်ငယ်ကတည်းက မိဘမရှိဘူး။ စားနပ်ရိက္ခာက
ကျောက်ယူဖို့အားလို့ ကြီးပြင်းလာခဲ့ရတဲ့လူပါ။ မိခင်ဖခင်ရဲ့
နေထိုင်မှု အလှူသံပြင်တော့ မိခင်ရဲ့ရင်ထဲက မိမိ ခိုလှုံခွင့်
မရရှိခဲ့ဘူး။

'ဒီလိုဆိုတော့ သူ့ဟာ မေတ္တာစေတနာ ကလေးတစ်ယောက် အနေနဲ့ သူ့ရဲ့အမှုအရာဟာ ကြမ်းတမ်းခက်ထန် သယောင် ယော့ရှေ့ပေမယ့် သူ့ရဲ့စိတ်ဟာ အင်မတန် ညင်သာ သိမ်မွေ့ တဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ'

မိန်းမလင်းက နှုတ်ခမ်းကလေးတုန့်ရုံ မွဲပြုံးကလေးတစ်ချက် ပြုံးလိုက်သည်။

ကြင်နာယုယမှုကို မခံစားရတဲ့သူဟာ သူ့များအပေါ်ဆဲ ကြင်နာစာတစ်စောင်ကို ထင်ပေါ်အောင် ပြသချင်မှ ပြသတတ် မယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ့စိတ်ကတော့ ဒီလို ဟုတ်ချင်မှဟုတ်မယ်၊ ဒါဟာ ချန်းလီကို အပြစ်တင်လို့ မဖြစ်ဘူး၊ သူ့ဘဝ အခြေ အနေနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့်လို့ပဲ ဆိုရမှာပဲ'

နောက်ပြီး သူ့ဟာသိုင်းပညာမှာသိပ်ပြီး ထူးချွန်သလောက် စိတ်ထားနဲ့ စိတ်ချက်ထဲ အထူးပြည့်စုံတဲ့သူပါ။ သိုင်းလောက ဟာ ကျယ်ပြန့်တယ်၊ သိပ်ပြီး ရှုပ်ထွေးပေလီတယ်၊ တိုခံမယောင် နဲ့လဲနက်တယ်'

စကားကုန်စဉ်းထဲတဲ လေ့လာသားတွေ ပေါ်ကြွယ်လှ သလောက် သမာသမဏိနဲ့ စိတ်ကောင်းနှလုံးကောင်း ရှိကြ သူတွေလဲ ရှိကြပါတယ်၊ ဒီအထဲမှာ ချန်းလီဟာ ပြောင်မတ်မှု ရှိတဲ့ သိုင်းသမားတစ်ယောက်ပေါ့'

အောင်...ပြောင်မတ်တဲ့လူ တစ်ယောက်ဆိုရင် ကျွန်မတို့ သားအပိအပေါ် ဒီလောက်ကြီး ရက်ရက်စက်စက် ပစ်ထား ဒါမထဲလားရှင်'

'ဒီလီလေ... ဒါကတော့ အခြေအနေကြောင့်နဲ့ အချိန် အခါဆိုတာ ရှိပါသေးတယ်'

'ဟုတ်ဘူး... မဟုတ်ဘူး၊ ညီမ လုံးဝသဘောမပေါ်ရဲ တာ တစ်ခုရှိတယ်၊ ညီမနဲ့သူနဲ့ တွေ့ပြီးနဲ့ပဲ'

'ညီမ... ချန်းလီနဲ့တွေ့ပြီးပြီ၊ ဟုတ်လား?'

'ဟုတ်တယ်၊ ညီမနဲ့ဆုံပြီးပြီ၊ အဲဒီတုန်းက ညီမလဲ သူ့ကို ရုတ်တရက်တွေ့လိုက်ရတော့ နားကြည်းခံပြင်းစိတ်တွေ ဖြစ် လုန်းလို့ သူ့လိုဆိုတာကွက် ချေဖျက်နည်းစားမုန်တိုင်းနဲ့ တရ ကြမ်း တအားဝင်ခတ်တာ သူသိသိကလေး လေ့လာသားတယ်၊ ထကယ်ဆိုရင် သူ့ကျွန်မကို အမုန်အတိုင်း ပြောခွင့်ပြုရမယ်၊ ခုတော့ သူ့ရဲ့တော့ကြောင့်ပြီး တိုမီးရှေ့ နိဗ္ဗာန်သွားတယ်လေ၊ ကဲ... အဲဒါ ဘာသဘောလဲ'

မိန်းမလင်းက တစ်ချက်ပြုံးလိုက်သည်။

'ဒီလိုလေ၊ ချန်းလီမှာ ထူးခြားတဲ့ အချက်တစ်ခုရှိတယ်၊ သူဟာ ဆရာသမားကို သိပ်ပြီးရိုသေကိုင်းရှိုင်းတယ်၊ ဆရာ သမားရဲ့ ဆုံးမဩဝါဒကို မြေဝယ်မကျ လိုက်နာ ကျင့်သုံး တတ်တယ်၊ လက်တွေ့လဲ အကောင်အထည် ဖော်တယ်'

'နောက်ပြီး ကျင်မန်းက လူ့ကို မာကြားလိုတဲ့စကားတွေ ထဲမှာ လေးနက်တဲ့အ မှုကနစ်ချက် ပါတယ်၊ (တစ်) နေ့ချက် တာ ဘာလဲဆိုတော့ သူ့ကို သိုင်းပညာတတ်မြောက် လောက် နဲ့ ပြီးပြည့်စုံပြီလို့ မယူဆဘူး၊ ဒါကြောင့်လဲ လူ့လောကထဲ

မှာ ငါ့အဖို့ လူ့အကြောင်းတွေ နားလည်ဖို့ လူတောထဲ
ကိုသွား ပညာယူ နောက်ပြီး လူထုလူတန်းစားဖက်က ရင်
တစ်ပါး လူတွေအတွက် တောင်းကျိုးပြု ဆိုးကျိုးကိုပယ် ဆိုတဲ့
ရည်ရွယ်ချက်ကြီးပဲ...။

(နမူ) အချက်ကတော့ မိမိဘဝအတွက် အတွေ့အကြုံရှာ
ဖွဲ့နေခိုက်၊ လူထုလူတန်းစားရဲ့ အကျိုးကိုဆောင်ရွက်နေခိုက်
အချိန်အတောအတွင်းမှာ မိန်းမသားတွေကို အဘူးရှောင်
ကြဉ်ဖို့ဆိုတဲ့ အချက်က သူ့အတွက် သိပ်ပြီးလေးနက်နေ တာ
တူတယ်။

အစ်ကို့အမြင် ပြောရရင်တော့ သူဟာ အစကစည်းက
လူအား နှစ်ယောက်ပါ။ သွေးသားရဲ့ တောင်းဆိုချက်ကို
ဘယ်သူ့ထံ မလှန်ဆန်နိုင်ဘူး၊ နောက်ပြီး ညီမရဲ့အစေအပ
ဟာ သူ့ကိုသိပ်ပြီးလှမ်းမိုးခဲ့ဟန် တူတယ်။ အဲဒါကြောင့် သူဟာ
ညီမကိုချစ်မိမယ်၊ စွဲလမ်းမိမယ်၊ ခြက်နိုးကောင်းမြက်နိုး မိလိမ့်
မယ်၊ ဒါတွေဟာ မကင်းနိုင်ကြတဲ့ ပထုဇာလူသားတွေရဲ့နိယာမ
သဘောတရားပဲ။ ညီမကို သူ့ပြစ်မှားမိချင်လို့ ပြစ်မှားမိမယ်။
နောက်တော့ သူ့မေ့စားအရာရဲ့အမိန့်က သူ့စိတ်ကို ညှစ်မိုး
နေမယ်။ နောက်တော့ သတိတရားဝင်လာပြီး အခြေအနေနဲ့
အချိန်အခါကို ထိန်းသိမ်းဖို့ ညီမကို ခေတ္တရှောင်ထွက်သွား
တာကော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား...။

အခုဖြစ်လို့ ဆိုတော့ ညီမနဲ့သူဖြစ်ပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ
သူဟာ နောက်ထပ် ဘယ်အမျိုးသမီးနဲ့မှ ဇာတ်ရုပ် ဇာတ်ရေ

မရှိတော့။ မိန်းမနဲ့ပတ်သက်လို့ တာသူတိုင်း အစအဆယ်
မကြားဖူးဘူး...။

အစ်ကို သိရသလောက်ဆိုရင် သူ့ခံယူချက်နဲ့ လှုပ်ဆောင်
ချက်တွေဟာ အားရစရာလဲ တောင်းပါတယ်။ ကိုယ်ကြိုးထက်
အများအကျိုးကို ဆောင်ရွက်ပေးတဲ့နေရာမှာ ထက်သန်တယ်။
သူ့တို့ ချီးကျူးရမယ့် သူ့စွန့်စားမှု မင်္ဂလာစိတ်ထားကို ညီမ
သဘောပေါက်ထားဖို့ လိုတယ်။ အဲဒီအချက်တွေကြောင့် ညီမ
ဘာမှမရှင်းဘဲ ရှောင်တိမ်းသွားတာကော မဖြစ်နိုင်
လား...။

ဒါကတော့ တုတ်ချင်မှ ဟုတ်မာပါ။

ရှင်းမရသေးတဲ့အချိန်မှာ အခုလို ချွန်းလို့ ရှောင်ထွက်
သွားတာဟာ အကောင်းဆုံးပဲပေါ့။ နည်းလမ်းလဲမှန်တယ်။
အစ်ကိုဆိုရင်လဲ ဒီလိုပဲလုပ်မာပဲ။ အစ်ကိုရှင်းပြတာ ညီမ
သဘောပေါက်ပါတယ်နော်။

ဒါကိုတော့ ညီမ မငြင်းလိုပါဘူး။ ညီမက သူ့အပေါ်
ခွင့်လွှတ်နိုင်တယ်လားဦး။ သူကတော့ ညီမအပေါ်ပြန်ပြီး စိတ်
သည့်လားလိမ့်မယ်လို့ ပထင်ဘူး။ သူ့မှာ ချစ်စိတ် ကြွင့်နာ
တတ်တဲ့ နှလုံးသား ရှိခဲ့ရင် ဒီကနေထိ သူ့ညီမတို့ကို ရက်ရက်
မက်မက် ပစ်ထားခဲ့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ဒီလိုဆို ကျိန်းသေပြောလို့ မဖြစ်နိုင်သေးဘူး။ နှုတ်တာ
အထိသူမှ နှလုံးသားမေတ္တာတရားနဲ့ ကင်းကွာပြီး မနေနိုင်ကြ

ပဟူး၊ သူလဲ စဉ်းစားမှတ်၊ သဘောပေါက်ပြီး အချိန်အခါ
နောက်လာရင်တော့ ညီမဆီ ပြန်ရောက်လာမှာပါ။ မေတ္တာ
ဆိုတာ ရောင်ပြန်ဟပ်တဲ့ သဘောမှာရှိပါတယ်။ သူတယ်နည်း
နဲ့မှ မနေနိုင်ပါဘူး။ ညီမဆီ ပြန်မရောက်လာမှာကိုတော့ စိတ်
မပူပါနဲ့။ ခွင့်လွှတ်ခြင်းဟာ အောင်မြင်မှု တစ်ခုပါ။ ညီမ
သူ့အပေါ် အပြစ်မမြင်တော့ဘူးဆိုရင် နာကြည်း ခံပြင်းစိတ်
တွေလဲ တဖြည်းဖြည်း ပျောက်ကွယ်သွားပါလိမ့်မယ်။

ထိုအခါ ဖုန်လင်းစိတ်ထဲမှာ ပေါ့ပါး ရှင်လန်းလွှားသည်။
အဆိုးနှင့်အတောင်း၊ အကျိုးနှင့်အကြောင်းကို လက်တွေ့
သဘာဝကျကျ ရှင်းလင်းပြောပြလာသော မာလူးကိုလည်း
စိတ်ထဲမှကျိတ်ကာ ကျေးဇူးတင်မိနေသည်။

ညီမ သူ့နဲ့တွေ့ချင်တယ် ဆိုခင်တော့ အစ်ကိုထံ အရင်
ကတည်းက ချိန်းထားခဲ့ကြတယ် မဟုတ်လား။ သိုင်းသမား
တွေဟာ ကတိကို မလေးစားကြတယ်။ ကတိပျက်ရိုး ထုံးစံမရှိ
ဘူး။ အဲဒီချိန်းဆိုပွဲကို အစ်ကိုလဲ ရောက်သွားရမှာပဲ။ ထူလဲ
ရောက်လာမှာ ကျိန်းသေတယ်။ အဲဒီတော့ ယှဉ်ပြိုင်ပွဲနေ့
ရောက်ရင် ညီမ အရောက်လာခဲ့ဖို့ အစ်ကို အခုကတည်းက
မှာခဲ့မယ်။ ညီမလားမယ် မဟုတ်လား။

ဖုန်လင်းက ခေါင်းကို အသာအယာ ညိတ်ပြလိုက်သည်။
ဖုန်လင်း၏ အမူအရာကိုကြည့်ပြီး မာလူး ဝမ်းသာသွားသည်။
အမှန်စင်စစ် စိန်နဂါးချိန်းလိအပေါ် ဖုန်လင်း၏ မေတ္တာတို့
လည် လှမ်းခြုံလျက် ရှိသေးသည်မဟုတ်ပါလော့။

အခန်း(၄၃)

ညသညီ သင်းလက်နေပြီး လကသာနေသည်။
ကြယ်တာရာများလည်း စုံညီနေကြသည်။
တစ်ခုသော ဘိမ်ခန်းထဲဝယ် ဝမ်းနည်းဝမ်းသာ ကြည့်နူး
ရာ မြင်ကွင်းတစ်ရပ်က ရှိနေသည်။
ဆယ်နှစ်အထိ ကြုံကြာခဲ့သော ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦးတို့သည်
ယခု ပြန်လည်ပေါင်းဆုံကြခဲ့လေပြီ။
သူတို့နှစ်ဦးကတော့ ဓားသမားထန်လူးတို့ ဇနီးမောင်နှံပင်
ဖြစ်၏။

၃၂၂ စာတိုက်အဖွဲ့အစည်း

ခင်းသမားထိန်းသွားလွန်ခဲ့သောဆယ်နှစ်က အဆင်ပြေ
သိုင်းသမားအစဉ်း ဖြစ်ခဲ့သည်။

နှော့ကိစ္စတာ စိန်နဂါးချား ချန်းလီနှင့် တွေ့ဆုံယှဉ်ပြိုင်ရာမှ
အရေးနိမ့်ရှုံးသွားခဲ့ရသူ အစဉ်းဖြစ်သည်။

အိန်လူးမှာ မကျေမချမ်းဖြစ်ပြီး ထလဲစား ပြန်ချေရန်
သန့်စွာနဲ့ချခဲ့သည်။

ဇနီးသည်တို့ခွဲခွာကာ ဖော့စတောင်ထဲမှာ သိုင်းပညာ
တိတ်တဆိတ်ကျိတ်၍ ငြီးစားလေ့ကျင့်ခဲ့သည်။

ယခုမှ ဆယ်နှစ်တာအချိန်ကာလ ကုန်လွန်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်
သည်။ ယင်းဆယ်နှစ် အပိုင်အခြားအတွင်း ဝတ်၍လေ့ကျင့်
ခဲ့သော ထိန်းလူး၏သိုင်းပညာမှာလည်း အံ့ဩစရာပင် ထိုးတက်
မြင့်မားလာခဲ့၏။

စိန်နဂါးချန်းလီနှင့် တွေ့ဆုံရင်ဆိုင်မှုမှာအနိုင်ရရန် ယုံကြည်
ချက် အပြည့်အဝ ရှိနေသည်။

ချိန်းဆိပ်မှာ ယနေ့ညသန်းခေါင်ယံအချိန်၊

ခန့်ရာမှာ မြို့ပြင်ရှိ ကျားတောင်ကုန်း၊

အချိန်က ဝေနေသေးသည်။

ဆယ်နှစ်တာခွဲခွဲပြီး ပြန်လည် တွေ့ဆုံကြရစေမယ့် ယခု
ထပ်မံ ခွဲခွာကြရလေဦးမည်။

ခအကြိမ်ခွဲခွာခြင်းသည် ဆူဖိုကတက် နေခက်ဆုံးခွဲခွာခြင်း
ဖြစ်နိုင်မဖြစ်နိုင် မည်သမျှ မပြောနိုင်။ ယှဉ်ပြိုင်ပွဲ ပြီးဆုံးချိန်
ရောက်မှသာတွင် အဖြေသိနိုင်ပေမည်။

ရသမျှ အချိန်ပိုင်းကလေးတွင် ထိန်းလူးညို့ ဇနီးမောင်နှမ
အတိုးချပြီး စကားလက်ဆုံကျနေကြသည်။

ဇနီးဖြစ်သူက စကားကိစ္စလိုက်သည်။

ခါးအစ်ကိုက ညီမနှင့်ဆယ်နှစ်သားမီးခွဲခွာပြီး သိုင်းပညာ
ကို ကျိတ်ပြီးလေ့ကျင့်နေခဲ့လေပေ။ ဟုတ်စား

ညီမကို အစ်ကိုထုတ်ထုတ်ခွဲ ခွဲချင်လိမ့်ဟုတ်ကဲ့၊ သိုင်း
သမားတွေရဲ့ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထိုင်တဲ့ အစွဲအမမ်းအစဉ်းပဲ

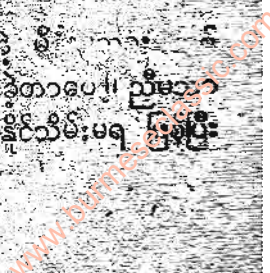
အခစကား အစဉ်က ထိန်းလူးနှင့်ရမယ်လေ ထင်သလား
အနိုင်မရရင်ကော ရှေးနိုင်စားလို့ အစ်ကို တွက်ဆထား
တာပဲ

အစ်ကိုက သိပ်ပြီးရက်စက်တာပဲ၊ ညီမကိုဆက်ခွဲစေမိုးရုံး
ပစ်ထားခဲ့တယ်၊ ညီမ ဘယ်လောက် စိတ်ဆင်းရဲမှုတွေ ဖြစ်ခဲ့
တယ်ဆိုတာ အစ်ကို သိမလိမ့်လား။

အစ်ကိုနားလည်ပါကယ်၊ စိန်နဂါးချန်းလီရဲ့ ဇနီးချက်နဲ့
အစုအဖွဲ့မိသွားတဲ့ ထိန်းလူးဟာ ညီမရဲ့ယောကျ်ားဖြစ်ပြီ မထိုက်
တန်တော့ဘူး၊ ခါကြောင့် အစ်ကို ဒီထမ်းဆိပ် ရွေးချယ်ခဲ့တာ
ပါ။ အစ်ကို ကိုခွင့်လွှတ်ပါ။

ထန်းလူးသည် ဇနီးသည်၏ဆံစကို ယက်ဖြင့် အသာအယာ
သပ်ပေးလိုက်ပြီး...

ညီမဟာ စိတ်သဘောထား ပြည့်ဝတဲ့ မိန်းကား...
မယောက်မိုသာ အစ်ကို ရဲ့အနှံ့အတာ ခိုင်ခံ့တာပေ။ ညီမဟာ
မရှိဘူးဆိုရင် အစ်ကို တဝဟာလဲ ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရ ပြန်ပြီး
မူတူးရုံအောင် ဖြစ်သွားနိုင်တယ်

လှည့်ပေးသော သို့မဟုတ် နှစ်ယောက် စိတ်သဘောနှင့် ချစ်ခင် မြတ်နိုးလိမ္မော်သင်းခွဲကြတာပဲ။ တစ်ယောက်တိုတစ်ယောက် အပြစ်ရှာနေပယ်အစား တစ်ယောက်က သည်းခံပြီး တစ်ဖက် တွေ့အပြစ်ကို နားလည်ပြုပြင်ပေးရင် ဘဝဟာ သာယာမသွား ပေးသွားတာ။

ဒါကြောင့်မို့လဲ အစ်ကိုက ညီခက် သိပ်ချစ်နေရတာပေါ့ နှိုင်းသည်ဖြစ်၊ တစ်ယောက်အဖို့ မိမိ၏ခင်ပွန်းသည် နှုတ် ဖျားမှ ချစ်ပါသည်ဆိုသည်ကားကို ကြားရခြင်းထက် ဝမ်းခြောက် ဝမ်းသာ ကြည်နူးဝိတ်ဖြစ်ခြင်းသည် မရှိတော့ချေ။

* * *

မြို့ပြင်ရှိ ကျားတောင်ကုန်း။
သိုင်းသမားနှစ်ယောက်တို့ ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ရန် ချိန်းဆိုပွဲ ပြုထားသောနေရာ။

အချိန်မှာတော့ ညဉ့်နက်သန်းကောင်ယံ။
လူရိပ်ဆူကန်နှစ်ခု တောင်ကုန်းဘေးမှာရပ်လျက် အဝေး သို့ လှမ်းကြည့်နေကြသည်။

‘အစ်ကို့လူက တကယ်လာမှာလား’
ဇနီးဖြစ်သူက အမှတ်မထင် မေးလိုက်၏။

‘ရောက်မလာမှာတော့ စိတ်မပူနဲ့၊ သိုင်းသမားတွေဟာကတိ တည်ကြတယ်။ ဘယ်တော့မှ မပျက်ကြဘူး။ သူ့လာဖို့လိမ္မော် မယ်’

ထိုစဉ်မှာပင် လမင်းသည် မိုးတိမ်ကြွားထဲသို့ ရုတ်တရက် ဝင်ရောက်သွားသည်။ ဖြည်းဖြည်းချင်း တိုက်ခတ်လာသောလေ ပြည်သည်လည်း ရုတ်တရက် ကြမ်းလာသယောင်ရှိသည်။

ခပ်ဝေးဝေးမှတော့ အင်္ဂါဝိသဏ္ဍာန်တစ်ခုသည် သူတို့ နှစ်ယောက်ထံသို့ တဖြည်းဖြည်းနှင့် လျောက်လှမ်းလျှီ လာနေ လျှက်ရှိသည်။

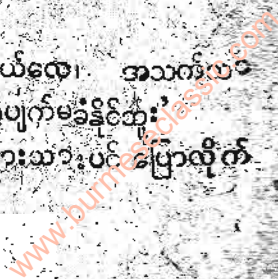
မြင်ကွင်းက တဖြည်းဖြည်းနိုးကပ်လာသည်။ မျက်နှာအသွင် သဏ္ဍာန်ကိုလည်း ဆင်ရှားဖွာ မြင်တွေ့ ထင်ကြလေတော့ သည်။

ထိုသူမှာ တစ်ကိုယ်တော် အဆင့်မြင့် သိုင်းသမားစိန်နဂါး ဓား ချန်းလိပင် ဖြစ်လေတော့သည်။

‘ခင်ဗျားက ကတိတော့တည်သားပဲ’
ထန်လူးက လှမ်း၍ပြောလိုက်သည်။

‘သိုင်းသမားဆိုတာ ကတိတည်ရမယ်လေ။ အသက်သေ အစုသခံမယ်။ ကတိကိုတော့ လုံးဝ အပျက်မခံနိုင်ဘူး’
စိန်နဂါးဓားချန်းလိက ပြတ်ပြစ်စားသားပင် ပြောလိုက် ဖြစ်သည်။

‘ဒါမှန်တယ်။ သိင်မှန်တာပေါ့ဗျာ’

၃၂၆ ကဏ္ဍသို့လ အောင်နေလင်း

ခင်ဗျား သိုင်းပညာရပ်တွေ အထူးအဆန်း လေ့ကျင့်
တာ လိုပြန်ပြန်လား။

ဆိုပါကတော့လေ... ဝါပေမယ့် ကျုပ်အသုံးပြုမယ့်လက်နက်
ဟာ ဝေးကွာမဟုတ်ဘူး
ဟုတ်လား။

ခင်ဗျားကို ကျုပ် အရေးအကြီးတို့နောက်မှာ အယ်ဒတာမ
ခေကို နောက်ထပ် အသုံးမပြုတော့ဘူးလို့ ကျုပ် ဆုံးဖြတ်ခဲ့
တယ်။

သူသည် လက်ထဲတွင် ကိုင်ဆောင်ထားသော ကတ္တီပါအိတ်
ကို စာခွက်လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး စကားကို ဆက်ပြောလိုက်ပြန်
သည်။

ဒီဆယ်နှစ်တာအတွင်းမှာ ကျုပ် လက်နက်သစ်တစ်မျိုးကို
ကိုင်တွယ်ပြီး လေ့ကျင့်မှုပြုခဲ့တယ်။ နေ့တိုင်းလည်း ခင်ဗျား
တော့ကိုပြီး မခေကျေ နှိပ် အေးအေးထားခဲ့တယ်။

ဒါကို ကျုပ်သိထားပြီးသားလေ။
ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်ဟာ ခင်ဗျားကို ရှုံးခဲ့ဖူးပြီဆိုတာ
အရေးသမားတစ်ယောက်မပါဘဲ ကျုပ်က အယ်ဒီတာ ဖိန့်ခါ
ပေမယ့် ခင်ဗျားက စိတ်မပါဘဲ ကျုပ်နဲ့ မဟာပြိုင်နိုင်ဘူးဆိုရင်
ကျုပ်က တာဝန်ခံနိုင်မှာလဲ။

ကျုပ်က ခင်ဗျားထက်လေးစားမိုး မဟုတ်ဘူး။ စိန်ခေါ်
မှုတော့ ကျုပ်က ဘာဖြစ်လဲ မသိရရမှာလဲ။

ကောင်းပြီ... ဝဲ့တို့ ဘယ်ဘက် အရင်စုစုလဲ။
ခါလတော့ ခင်ဗျားပဲ အရင်စုမှာပေါ့။

စိန်ခေါ်ပွဲပြုရာတွင် ပဲ့ကီ ဦးစွာ စတင်ရသူမှာ ကျုပ်နဲ့
သူသာ စေမည်ဖြစ်ကြောင်း ထန်လူး သခင်ဘာပေါက် နှင့်
လည်ထားပြီးဖြစ်သည်အတွက် လက်ထဲမှာ ကိုင်ဆောင်ထား
သော ကတ္တီပါအိတ်ကိုဖြင့်သာ လက်နက်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်
လေသည်။

ဦးစွာသည် ဖြစ်သမျှ အံ့ဩကား မှုကလေးပြုပြီးသွားသည်။
သူသည် ဒီဇီခင်ပွန်းသည်အား ယုံကြည်ချက်အဖြစ်အဝ
ထားခဲ့ပြီး လေးခင်သော်လည်း ယခု ခင်ပွန်းသည်၏ လက်နက်
ကို မြင်တွေ့လိုက်သော်လည်း အိတ်ခတ်ကျပြီး ရုတ်တရက် အား
ပေးသွားသည်မှာ သဘော ကမန်ပင်ဖြစ်သည်။

ခင်ပွန်းသည် ကိုင်ဆောင်ထားသော လက်နက်မှာ ကြီး
ကျယ်သော လက်နက်အစား မဟုတ်ပေ။
ရင်းတိုက်နှစ်ပြိုင် ပြုလုပ်ထားသော သာမန် တုတ်တစ်
ချောင်းသာလျှင်ဖြစ်သည်။

ထန်လူး ဆယ်နှစ်နဲ့ တာလုံး လက်နက်အဖြစ် ကိုင်ဆောင်
ကာ လေ့ကျင့်ထားသည့် အဆင်ပြေ ခန်းမြားတော့ပညာ
ရပ်ပင် ဖြစ်သေးသည်။

ဦးစွာသည် ယခုပြိုင်ပွဲ၏ အရေးအခင်းကို ဝေဖန် ဆုံး
ဖြတ်ရန် ခေလယ်ကတော့ပေ။

ကျုပ်သည် ဒီဇီခင်ပွန်းသည် ရှာသက်ပန် ခွဲခွဲခွဲ
နောက်ဆုံး ယခုပြိုင်ပွဲများ ဖြစ်လေမလေ။
သူမ ထက်မထွေးဝံ့အောင်ပင် ရှိနေသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်

မည်သို့ပင်ဖြစ်

မည်သို့ပင်ဖြစ်

မည်သို့ပင်ဖြစ်

၁၀။ သူသည် ဝိမိ၏ခပ်ပွန်းသည် အနိုင်ရစေရန် ဆန္ဒတော့ ကပ်လျက် ခိုသည်။

ခေးသမားထန်လူးသည် တစ်ချိန်က အများ အသိအမှတ်ပြုခြင်းခံရသော အဆင့်မြင့် သိုင်းအကျော်အမော်တစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။

နေ့ခက်ပိုင်းတွင် စိန်နဂါးခေး ချန်းလီနှင့် တွေ့ဆုံပြီး မဂ္ဂျိုးနိုမိခဲရ၏။ သို့သော်လည်း အခဲမကျေဘဲ ကလေးစားချေရန်ကြိုးစားလေ့ကျင့်မှုပြုခဲ့သည်။

တစ်ဦးတစ်ယောက်သည် တစ်ကြိမ်တစ်ခါ အရေးခိုမိ ရှားသွားခဲ့ဖူးသည်ရှိသော် နောက်တစ်ကြိမ်မှာတော့ ပေါ့ပေါ့ဆဆ ရှေးမပြုခဲ့တော့ပေ။

စိန်နဂါးခေး၏ ခက်ခဲနက်နဲသောခေးကွတ်၊ အစွမ်းထက်ကြောင်းကို ထန်လူး ကောင်းကောင်းကြီး မြည်းစမ်းကြည့်ခဲ့ရလေပြီ။

ချန်းလီ၏ ခေးကွတ်ကို အနိုင်ယူနိုင်ရန် မိမိအသုံးပြုရမည့် ထက်နက်ကို ရွေးချယ်သည့်ကိစ္စမှာ လွယ်သလိုလှနှင့် ခက်ခဲလှသည်။

နောက်ဆုံး သူသည် စိန်နဂါးချန်းလီအား ရှင်ဆိုင်ရန် လက်နက်အဖြစ် သာမန်တုတ်တစ်ချောင်းကို ရွေးချယ်လိုက်လေသည်။

သူ၏ရွေးချယ်မှုသည် မှန်သည်။ မှားသည်တို့ မည်သူမျှ မပေဖန်နိုင်။ ယှဉ်ပြိုင်ပွဲကို စောင့်ကြည့်ပြီးမှသာ အပြေရယူပေတော့မည်။

ဇနီးသည်ဖြစ်သူက သက်ပြင်းတစ်ချက် ဗျဒိလိုက်လေသည်။ သာမန် တုတ်လက်နက်တစ်ချောင်းဖြင့် နာမည်ကြီး ထိပ်တန်။ သိုင်းအကျော်အမော်ဖြစ်သည့် စိန်နဂါးခေး ချန်းလီနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ပွဲထက် မြင်တွေ့ကြလျှင် အများတတား မျက်လုံးပြူးပြူး မယှဉ်နိုင်လောက်အောင်ပင် ဖြစ်သွားကြမည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်သည်။

သို့သော်...ချန်းလီတစ်ယောက်ကတော့ ထန်လူး၏ လက်နက်ရွေးချယ်မှုကို အံ့သြခြင်း မဖြစ်ရုံမျှသာမက၊ ကျိတ်ရှုပ်ငါးချိုးကျူးစီလေသည်။ ဇနီးလူး၏ လက်နက် ရွေးချယ်မှုမှာ လုံးဝ မှန်ကန် သင့်မြတ်ကြောင်းကို လက်ခံ ထိုကြည့်မိလေသည်။

ဟုတ်သည်။ ရွေးက လူသားတို့ ဦးစွာ ကသုံးပြုခဲ့သော လက်နက်တစ်ရပ်ပင်ဖြစ်၏။ ယင်းလက်နက်ပင့် အကဲအကွယ်ပြု အမဲလိုက်ခြင်းကိစ္စရပ်များတွင် အသုံးပြုခဲ့ကြလေသည်။

ရွေးကျပြီး မရိုးနိုင်သောလက်နက်မှာ တတ်ပဲဖြစ်၏။ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ လူသားအထက် အကျိုးပြုလျက်ရှိသောကြောင့် တုတ်ကိုမမေ့နိုင်ဘဲ ရှိနေကြ၏။

ခေးသမား ထန်လူးသည် ဇနီးသည်ဖြစ်သူအား နောက်ဆုံး တစ်ချက် ကြည့်လိုက်ပြီးသည်နှင့် စိန်နဂါးခေး ချန်းလီထံ လျှောက်လှမ်းသွားလေသည်။

စိန်နဂါးခေး ချန်းလီကတော့ နေရာမှ လှုပ်မင်လှုပ်မင် ဝဲဘက်သက်တွင် စိန်နဂါးခေးကို ကိုင်ဆောင်ကာ ငြိမ်သက်စွာပင် ရပ်လျက်ရှိ၏။ မျက်နှာအမူအရာမှာတော့ အေးဇာ

အေးစက်နိုင်လွန်းလှသည်။ စိတ်လှုပ်ရှားမှု တစ်စုံတစ်ရာမျှ မရှိချေ။

သိုင်းသမားကောင်းတို့မည်သည် သေရေးရှင်ရေး ယှဉ်ပြိုင် နှစ်သည့် အချိန်အခါမျိုးတွင် စိတ်လှုပ်ရှားမှုမရှိဘဲ တည်ငြိမ်စေရန်လွန်စွာ အရေးကြီးလှပေသည်။

ချန်းလီ၏ အမှုအရာတို့ ဖြစ်တော့သောအခါ ထန်လူး၏ စိတ်ထဲတွင် ကျိတ်၍ ချီ ကျူးလေးစား သွားမိလေသည်။

ချန်းလီ၏လုံးအရံသည် ထန်လူး၏လက်ထဲမှ တုတ်ကို စူးစိုက်စွာကြည့် ကျိတ်ရာမှ ရုတ်တရက် စတားကိုစလိုက်သည်။

ခင်ဗျားရွဲတုတ်ဟာ တကယ်... ဖန်နက်ကောင်တစ်ခုပဲ... ဟုကံ့ကံ့... ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

ခင်ဗျား စနိုင်ပါပြီ ထန်လူး၊ ချန်းလီက စတင်ဖိတ်ခေါ်လိုက်သည်။

ထန်လူးသည် ဒေါင်းကိုညှိစေကာ လက်ထဲမှတုတ်ကို စေ့မိမိပြု သိုင်းကွက်သုံးကွက် တစ်ဆက်တည်း ထိုက်ခိုက် လေသည်။ လှုပ်ရှားမှုလမ်းကြောင်းနှင့် အရှိန်အဟုန်တို့မှာ လှပဆန်းပြားလှသည်။ အသုံးပြုလိုက်သော အင်အားမှာလည်း အခိုင်ကုန်တို့ ဖြစ်၏။

သို့သော် ဇားထု၍ ခရုခန်လို့ ကတော့ အိုင်ပျက်ခဲ့သော ရှိခပ်နယ်။ တုတ်သတ်နက်သည် မည်မျှ အစွမ်းထက်ထက် ဝေးချက်တစ်ချက်မိသွားလျှင် ထုတ်မှာ အပိုင်းပိုင်း ပြတ်သွားမည်ဖြစ်၏။

သည်တော့ ထန်လူး၏စီးဆင်းသည့်မှာ သက်ပြင်းကို အခါခါ ချစနစ်သည်။

ဖာခြေအနေနှင့် ဖြစ်ရန်မှာ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောင်းလဲသွားသည်။ ထမ ထင်တသးသကဲ့သို့တစ်ဘက် ချန်းလီ၏ဝေးချက်သည် ထန်လူး၏ စာတံထက်နက်ပေါ်သို့ လုံးဝကျလာခြင်းမရှိဘဲ ထူးခြားသည့် စစ်ဆင်မတိုက်ကွက်တို့သာ ဖြစ်တော့၏။

ချန်းလီသည် ဇားဦးပြင် ထန်လူး၏လက်ထဲမှတုတ်ကို ခိုက်ချရန် အကြိမ်ကြိမ်ဖမ်း ကြိုးစားမပြု နေသည်။

ထိုအခါခြေတစ်ခုကို မြှုပ်တော့သောအခါ ထန်လူးသည်ဖြစ်ရာမှာ ခင်ဗျားသည် အဘယ်ကြောင့် တုတ်ကိုအသုံးပြုရကြောင်း နားလည်သဘောပေါက် သွားလေတော့သည်။

ထန်လူး ကြိုတင်စီစဉ်အတိုင်း ချန်းလီကဲ့သို့သော ဇာမည်ကဲ့သို့ ထိပ်တန်း သိုင်းအစုအဖွဲ့အဖော် တစ်ဦးအနေဖြင့် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ဇားကိုအသုံးပြုစွာ မိမိ၏တုတ်အား ခိုက်ပိုင်းဖြတ်သောတို့မှ ပြုလုပ်မည် မဟုတ်ကြောင်းကို ဆက်ခံထား၏။ ထန်လူးသည်အတိုင်း ချန်းလီသည် မည်သည့်အခါမျှ သူများအပေါ် အသုံးမလုပ်မည် မဟုတ်ချေ။

ဇားဖြင့် တတိုက်ခတ်ခြင်းမပြုလျှင် ဇားနှင့်တုတ် မထိတော့ချေ။ ချစ်ရုံရှားရစေမည်။ ထိုအခါ ချန်းလီထံတွင် အနှောင့်အယှက် အဟန့်အတားတစ်ခုပဲ ဖြစ်လာလေသည်။

ထန်လူး တုတ်ကို လက်ထဲကတင်၍ ရွေးချယ်လိုက်ပြီးသည် ဖြစ်ကန်စည်စွာ ဆိုလိုက်ရမည်။ အများတော့ထက် ပြာ၏ကစားမှု ထာလွန်လွှားသည်ဟု ဆိုနိုင်၏။

အဆင့်မြင့် သိုင်းအကျော်အမော်နှစ်ဦး သိုင်းယှဉ်ပြိုင်ပွဲပြုလုပ်ရာတွင် သိုင်းကွက်တစ်ကွက်တည်းနှင့်အနိုင်ရရှိခဲ့ကြောင်း အဆိုအဖြတ်ပေးနိုင်သည်။

ထိုအချိန်ကို သိုင်းကွက်ပေါင်း ၃၀၀ နှစ်မှဆယ်၊ ဆယ် ၈၀၀ နှစ်မှ ၅၀၀ နှစ်အထိပင် ဆင်နွဲကောင်းဆင်နွဲရပေလိမ့်မည်။ လွယ်ကူသော ကိစ္စရပ်တွေ ဟေ့တိပါ။

ပုဂ္ဂိုလ် သူတို့နှစ်ဦး သိုင်းကွက်ပေါင်း ခြောက်မြားစွာ ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့လေသည်။ ထန်လူးက တိုက်ကွက်ပေါင်း သုံးဆယ်ခုခန့် တွက်ဖြင့် တိုက်ခိုက်ပြီး ချွန်းလီက တိုက်ကွက် ဆယ်သုံးကွက်အထိ တိုက်ခိုက်ခြင်း ပြုခဲ့လေသည်။ အတယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ၏ဇားချက်သည် ထန်လူး၏ တိုက်လက်နက်တို့ မထိတွေ့ရန် ရှောင်ရှားနေရသောကြောင့် တိုက်ကွက်များချား မဆင်နွဲခဲ့ရခြင်းဖြစ်၏။

မည်သည့်သိုင်းသမားမဆို ယှဉ်ပြိုင်ပွဲတွင် အနိုင်ရခြင်းသည် သူ၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်ပင်ဖြစ်၏။ မည်သည့်နည်းနှင့်ပင်ဖြစ်စေ၊ မိမိအနိုင်ရရှိရေးအတွက် ဥာဏ်အမျိုးမျိုး ပရိယာယ် အဖုံဖုံကိုဆင်ကာ ကြိုးပမ်းကြ၏။

ချွန်းလီမှာ ထိုသို့သော လူစားမဟုတ်။ မတရားသော အောက်တန်းကျသောနည်းမျိုးဖြင့် ပြိုင်ဘက်အား အနိုင်မယူလိုပေ။ ချွန်းလီမှာ သိုင်းသမားကောင်းတစ်ဦး၏ ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် မာန်မာနအပြည့်ရှိ၏။

ထိုအချိန် ထိုခဏမှာပင် တုတ်နှင့်ခားရိုး ထိရှိက်သံတစ်ချက် ကြားလိုက်ရပြီး စိန်နဂါး ခားချွန်းလီ၏ လက်ထဲတွင် ကိုင်ဆောင်ထားသော ခားမှာ အထက်သို့မြောက်တက်သွားကာ အဝေးသို့ လွင့်စဉ်ထွက်သွားလေတော့သည်။

အထက်သို့ မြောက်တက်သွားသော ချွန်းလီ၏ ခားမှာ ထန်လူး၏ဇနီးသည် ရှေ့တည်တည် နေရာတွင် ကျရောက်သွားကာ ခားသွားမှာ မြေကြီးထဲသို့ စိုက်ဝင် သွားလေတော့သည်။

ချွန်းလီသည် သူ၏တစ်ဆက်တတ်တွင် စိတ်ကူးထဲ၌ပင် မည်သည့်အခါမျှ မစဉ်းစားခဲ့သော စကားတစ်ရပ်ကို ပြောလိုက်လေတော့သည်။

‘ကျုပ် ခင်ဗျားကိုရှုံးပြီ’

စကားဆုံးသည်နှင့် သူမည် လွင့်စဉ်ထွက်သွားသော ခားကို ပြန်လည်ဆွဲနုတ်ကောက်ယူကာ နောက်ကြောင်းကို ဆွည့်ပင် မကြည့်တော့ဘဲ ချာခနဲလှည့်ထွက်သွားလေသည်။

ထိုအခြင်းအရာကို မြင်တွေ့လိုက်ရသောအခါ ထန်လူး၏ မျက်နှာမှာ ရုတ်တရက်ပျက်သွား၏။ သူအနိုင်ရရှိခဲ့သော်လည်း မပျော်ခဲ့။ မပေ့ပြနိုင်သော ခံစားချက်ဝေဒနာတစ်ရပ်သည်သာ သူ၏ရင်ထဲမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

ဆယ်နှစ်ကလ စောင်ဆိုင်းခွဲရသော မကျေပွဲတို့မှာ အနိုင်ရလိုက်သည့်အတွက် ကျေနပ်သွားသည် မှန်သော်လည်း သူ၏စိတ်ထဲတွင် ပေါ့ပါးခြင်းမရှိဘဲ လေးလံထွက်ခဲ့၏။

၃၃၄ တက္ကသိုလ်အောင်နေလမ်း

ထိုခဏအတွက် ဇနီးသည်ဖြစ်သူ ခိုပိစားမိလေသည်။
အမြင်အားဖြင့် စိန်နဂါးစားချန်းလီသည် ရှုံးသွားသည့်
ဟုထင်ရလေသည်။ သေချာစွာ ဝေဖန်သုံးတပ်ခွဲလျှင် ရှုံးသူ
မှာ ချန်းလီမဟုတ်ဘဲ ထန်လူးသာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။

အခန်း (၄၄)

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ချန်းလီသည် လက်နက်အရာတွင်
အသာမယူလို၍ ဓားနှင့်အတိတ်ထွေခြင်းကို ရှောင်ရှားခဲ့၏။
ဓားရိုးဖြင့်သာ ထန်လူးအား တိုက်ကွက်ဆင် တပြန်ပွဲပြုခဲ့
ပေ၏။

နောက်ဆုံး ဗုတ်နှင့်ဓားရိုးထိထွေပြီး ချန်းလီ၏ထက်ထဲမှ
ထုတ်ထွက်သွားသောဓားသည် အချိန်အဆ တိကျမှန်ကန်စွာ
ဖြင့် ထန်လူး၏ဇနီးသည်ဖြစ်သူ တည့်တည့်မာ ဆီးစိုက်ကျရောက်
သွားခြင်းမှာ စဉ်းစားစရာအချက်ပင် ဖြစ်သည်။

အင်အားနှင့် အချိန်အဆကို လိမ္မော်သလို ထိန်းသိမ်းမှုမပြု
သော သိုင်းသမားတစ်ဦးသည် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ နားလ
ည်ချက် မှန်ကန်စွာရောက်အောင် စမ်းသောက်နိုင်မည် မဟုတ်

ထိုအချက်ကို ချန်းလီသည် စကားနှင့်မပြော၊ နှုတ်ဖြင့် ရှင်း
လင်းချက်ပြုတ် လက်တွေ့နည်းဖြင့်ပြသကာ မည်သူက နိုင်၍
မည်သူကရှုံးသည်ကို ဖတ်ဖက်သူ ကျေနပ်လက်ခံသွားအောင်
စွမ်းဆောင် ပြသသွားလေသည်။

စိန်နဂါးခေး ချန်းလီမှာ အဝေးဆီသို့ပင် ထွက်သွားခဲ့
လေပြီ။ ဇနီးဖြစ်သူက သူမ၏ခင်ပွန်းသည်အား ဝင်ရောက် နှစ်
သိမ့်အားပေးမှု ပြုလိုက်လေသည်။

ယုညိုပိုင်ပွဲဆိုတာ အနိုင်နုကရှုံးကို ဆုံးဖြတ်ဖို့ပဲ။ အစကို
အာမှ စိတ်မတောင်းဖြစ်မနေပါနဲ့။ ဒီပွဲဟာ အစိုးရ နိုင်လိုက်
ပေမယ့် တကယ်တော့ သူကလဲလျှော့ပေးသွားတာပဲ။ ဒါဟာ
သုန္ဒရီစေတနာအမှန်ပဲ။ အစကို စိတ်ထဲမှာ မကျေနပ်တဲ့အချက်
ရှိကောင်းရှိနေဦးမယ်။

ဇနီးသည်၏ မှန်ကန်နည်းလမ်းကျသော အားပေးနှစ်သိမ့်
စကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ထန်လူမှာ မျက်နှာ ပြုံး
သောင်သမ်းလာပြီး ဇနီးသည်၏ အမြော်အမြင် ကြီးမှုကို ချီး
ကျူးမိလေတော့သည်။

အင်း...ညီမရဲ့စကားကို အစကို သဘောပေါက်နားလည်
သွားတယ်။ အခုလို ဥာဏ်အမြော်အမြင် ပြည့်ဝတဲ့ ဇနီးချော
ကလေးကြောင့် အစကိုအတွက် တကယ်ကိုဂုဏ်ယူဝမ်းသာလို့
မဆုံးတော့ပါဘူး။

သူတို့နှစ်ဦး ဖတ်ယောက်လက်ကို တစ်ယောက် ဆွဲကာ
ကျားတောင်ခြေရင်းမှ ထွက်ခွာသွားကြလေတော့သည်။

ကောင်းကင်ထက်မှာ မိုးသားတိမ်လိပ်များ ဆူ့ မှိုင်းတာ
တက်နေသည်။ လေပြင်းကလည်း ခက်ထန်ကပ် မရပ်မနား
ဝှက်ခတ်နေသည်။

အချိန်မှာ ညနေစောင်း နေဝင်ရီသလော့ကာလ။
လေဟာပြင်တစ်ခုတွင် ရှိနေကြသူနှစ်ယောက်။

သူတို့နှစ်ယောက် ဆယ့်ငါးပေခန့်ခွာကာ မျက်နှာချွမ်းဆိုင်
ရပ်နေထွက်ရှိ၏။

သူတို့ကား ဆိပ်တန်းသိုင်းသမား စိန်နဂါးခေးချန်းလီနှင့်
မာလူးတို့ပင် ဖြစ်ကြလေသည်။ သူတို့သည် ကတိပြုထားသည့်
အတိုင်း ချိန်းဆိပ်နေရာသို့ တစ်ပြိုင်တည်းလိုလို ရောက်ရှိလာ
ကြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး နှုတ်မော၊ စကားမဆိုဘဲ မျက်လုံးများ
ဖြင့်သာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စူးစမ်း၍ အကဲခတ်လေ
သာမူ ပြုနေသည်။

သိမ်းဆည်းထိခွာ စကားဆိုမပြော၊ နှုတ်နည်းသူများ
ဖြစ်ကြသည်။ ပရိယာယ်ဖြင့်လည်း ရှောင်ပတ်ပြောဆိုခြင်း
မရှိ။ တိုက်ရိုက်ထဲတိုး ပြောဆိုလေ့ရှိကြလေသည်။

'ကျုပ်တို့နှစ်ယောက် အခုတော့ ပြန်ဆုံကြပြီပေါ့'
မာလူးက စကားကို စတင်လေသည်။

ဒါဟာ ရှောင်လွှဲလို့ မရဘူးလေ။ ကျုပ်တို့ တစ်နေ့
မဟုတ်တစ်နေ့မှာတော့ တွေ့ကြရမှာပဲ မဟုတ်လား။

၃၃၈ - တက္ကသိုလ်ဆောင်မဂ္ဂဇင်း

မုန်သေသည်။ သိုင်းလောကသည် နယ်မြေကျဉ်းကျဉ်းသေး
ပါ။ ဆန်နေရာနာမှာတော့ မြန်လှည့်ထွေဆိုကြရမည်သာ ဖြစ်
သည်။

သိုင်းသမားတို့သည် သိုင်းပညာကို ပြတ်ဒီးကန်ပိုးထားကြ
သည်အတိုင်း သူတို့ကိုယ်တော်တော်သားသော ဘေးလက်နက်များ
ကို တယ်တောပြတ်ဒီးကြသည်။

သူတို့သွားလေရာရာ ဘေးလက်နက်ကို ကိုယ်နှင့် မကွာ
ဆောင်ထားကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဘေးလက်နက်ကို မခင်တူး
သောသိုင်းသမားသည် မိမိ၏အထက်ကို အာပမခန့်င်။ ထို
သိုင်းသမားသည် ထူးခြားဆေးအကျင့်စရိုက်တစ်ခု ရှိပေသေး
သည်။ သိုင်းသမားကောင်းတို့မည်သည် မိမိတို့ကြိုက်နှစ်သက်
ရာ အကျင့်အသွေး အဝတ်အစားများကို သပ်သပ်ပေါ်ပေါ်
ခတ်ဆင်၍ ပြိုင်ပွဲခင်လေ့ရှိကြသည်။ ပြစ်ကတတ်ဆန်း ဝတ်
စားသော အလေ့အကျင့်မျိုး သိုင်းသမားကောင်းတို့တွင် မရှိ
ကြပေ။

ခင်ဗျားရှဲ့ စိန်နီဝါးဘေးကွက်ကို ချေဖျက်လိုပေရန်တူသို့
အဖျားက လက်ခံထားကြတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ဗီပွဲကို နှိမ်
ပေမည် အနိုင်ရရှိတော့ ကျယ်မထင်ဘူး။

မာလုက ချန်းလီ၏ခံားကွက်ကို ထုတ်ပေး ချီးကျူးလိုက်
လေသည်။

ပီထောက်လဲ မဟုတ်သေးပါဘူး။ ယှဉ်ပြိုင်မှုဆိုတာ ကို
တင် ခန့်မန်းပြောလို့ မရဘူး။ ပွဲပြီးမှ အနိုင်အရှုံးက - ပေါ
လာတာပဲ။

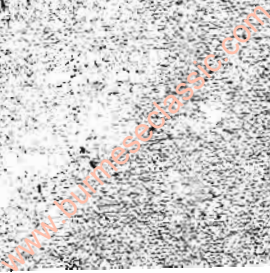
'ဒါဖြင့်လဲ လက်ရည်စမ်းကြရအောင်'

'ကောင်းပြီ- ပွဲကို ခင်ဗျား ထောင်ပေါ့'

မာလုသည် ဘေးကိမ်ထဲမှဘေးကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

ချန်းလီသည် ချက်ချင်းပင် ဘေးကိမ်ထဲက တိုက်ခိုက်မှုကို
အဆင် နောင်ကြိုနေလျက်ရှိ၏။ တိုက်ပွဲစရန် ပြင်ဆင်နေလိုက်
သည်။

ထိစဉ်မှာပင် အဝေးဆီမှ မြင်းခွာသံများကို မမျှော်လင့်ဘဲ
ကြားလိုက်ကြရသည်။ သူတို့နှစ်ဦးလေးပင် အသလ္လာရမထွေ
မျှော်ကြည့်လိုက်ကြသည်။

အခန်း (၄၅)

မြင်းနှစ်စီးနှင့်လူနှစ်ယောက်၊ သူတို့ထံသို့ မြင်းကို တရကြမ်း
ခုန်းစိုင်းမောင်းနှင့်လာလျက်ရှိနေသည်။

မိန်းကလေးတစ်ဦးနှင့် လူငယ်တစ်ယောက် တဖြည်းဖြည်း
မြင်ကွင်းထဲသို့ ရောက်လာကြသည်။

သူတို့ကို မြင်လိုက်ရသောအခါ အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားသူက
တော့ စိန်နဂါးစား ချန်းလီပင် ဖြစ်သည်။

သူ၏ မျက်လုံးကိုပင် မယုံနိုင်အောင်ရှိသွားသည်။
မြင်းနှစ်စီးမှာ သူတို့နှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် ချက်ချင်း ရပ်
တန့်ပစ်လိုက်၏။

ချန်းလီ၏ နှလုံးသွေး ဆိုင်းငံ့ ရပ်တန့်သွားသည့်ဟုပင် ထင်
မှတ်လိုက်ရ၏။

သူနှင့် ရပ်ဆိုင်းရန် မျက်နှာမထားတတ်အောင် ဖြစ်နေ
သည်။ အပြစ်ရှိသော ကလေးငယ်တစ်ဦးပမာ ချန်းလီသည်
မိန်းကလေး၏ရွှေမှောက်တွင် ငွေတုန်တုန် ဖြစ်နေသည်။

သူမ၏အကြည့်သည် ဓားသွားပမာ သူ၏ကသည်းစိတ်ထဲသို့
ထိုးဆွဲနေသည်ဟု ခံစားရမိလေသည်။ ချန်းလီသည် သူမကို
ကြာရှည်စွာ မကြည့်စံတော့ချေ။

သူမ၏မျက်နှာမှာ ပြုံးရိပ်ယောင်သမ်းစပြုလှသည်။
ထူးခြားသော အပြုံး၊ စောတပ်ပသည့် အပြုံး၊ ချန်းလီ
နှလုံးအိမ်ကို ဆွဲတိုင်လှုပ်ရှားလိုက်သည့် အပြုံး၊ ချန်းလီစိတ်
တော့ လှုပ်ရှားလာသည်။

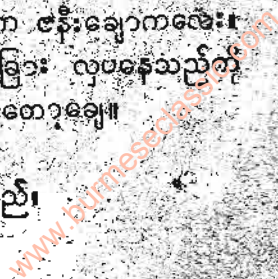
သူမ၏အပြုံးသည် ခွင့်လွှတ်သော အဓိပ္ပာယ်ကို ဆောင်
သည်။ မိမိအား သူမသည် အမှန်တကယ်ပင်ကျေးဇူးခွင့်လွှတ်
လိုက်ပြီကော။

ထို့ကြောင့် သူမ၏အပြုံးသည် သူ၏ ပူလောင်နေသော
စိတ်ကို အေးမြတည်ငြိမ်သွားစေသည်ကတော့ အမှန်ပင် ဖြစ်
သည်။

သူသည် မိန်းကလေးအား မျက်တောင်မခတ်စူးစိုက်ကြည့်
နေမိ၏။

သူမ (သို့) ဖုန်လင်း (သို့) တစ်ချိန်က ဇနီးချောကလေး၊
ချန်းလီ၏ မျက်လုံးထဲတွင် တစ်ခုထူးခြား လှပနေသည်ကို
တော့ ချန်းလီကိုယ်တိုင်ပင် မငြင်းဆန်နိုင်တော့ချေ။

ကဲ... ပုံစံကြာရအောင်
မာလူးက စတင်လို့ အော်လိုက်လေသည်။

၃၄၂ တက္ကသိုလ်တောင်းနေလင်း

စိန်ခေါ်မှု ချန်းလီ၏ အတွေးစမ္မာသည် ပြတ်သွားပြီး ဘာလုံးအားရုံဆိုင်ရန် အသင့်ပြင်လို့ကံ၏။

အသင့်မြို့ သိင်းသမားတို့၏ သိုင်းစွမ်းရည် ယှဉ်ပြိုင်ပွဲမှာ စိတ်ပျံ့လွင့်ခြင်းမရှိဘဲ စိတ်ဓာတ်ငြိမ်မှုရှိရန် အထူးအရေးကြီး ထူဝေသည်။ စိတ်အာရုံတစ်ချက် ပျံ့လွင့်သွားသည်နှင့် ရန်သူ့ ခေးချက်စိကာ သေပွဲဝင်ရမည်မှာ သေချာ၏။

ဤ အကြောင်းအချက်ကို သိင်းသမားတိုင်း နားလည် သဘောပေါက်တားကြသည်။

တိုက်ပွဲစရန် နှစ်ဦးစလုံး အသင်အနေအထား၌ ရှိနေကြ လေပြီ။ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး မျက်တောင်မခတ်ကြဘဲ လေလာ အတဲခစ်ရင်း သိင်းကွက်ကိုနှင်းကာ စတင်လှုပ်ရှားမှု ပြုလိုက် ကြ၏။

တစ်သောင်းနှင့်တစ်သောင်း အလစ်မပေးကြ၊ အမှားလည်း မခံကြ။

သိင်းကွက်မှန်မှန်လှုပ်ရှားပြီး တစ်ဖက်သု၏ အမှားကွက်ကို ချောင်းမြောင်း စောင်းစားနေလျက်ရှိ၏။ တစ်ကွက်မှားသွား လျှင်တော့ အထက်ပါသွားမညီရဲ့ မညီစုချာ မပေါ်ဆဲကြပေ။

သိင်းကွက်နှင့် လှုပ်ရှားမှုမှာ စောစောယုနှင့် မတူတော့။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် မြန်လာသည်။ သွက်လာ၏။ ခေးချက်တွေ လည်း တချင်ချင် တချမ်းချမ်းနှင့် မီးပွားများ ပြာယွက်လျက် ရှိ၏။

လှုပ်ရှားတိုက်ခိုက်မှုမှာ ခြန်ဆန်လွန်းလှသည့်အတွက် ခေး ချင်းထိတွေ့သိ လျှင်ပိုသက္ကန် လှုပ်ရှားမှုတို့ကိုသာ ဝိုးတဝါး

လောက်သာ ပြင်နေရ တော့၏။ တိုက်ပွဲမှာ တစ်ဖက်တစ်ဖက် ပြင်းစာန်လာ၏။

သိင်းကွက်ပေါင်းတစ်ရာမျှ ကျော်သွားပြီဖြစ်သည်။ မည် သမျှ သာကွက်မပေါ် ခိုင်ကွက်ရေဘဲ လက်ရည်စု ပြစ်နေ ကြသည်။

မာလူးသည် စိန်နဝါးခေး ချန်းလီ ချေဖက်နည်းအတိုင်း သိင်းကွက်ကို ထုတ်ဆုံးသော်လည်း ချန်းလီစား အနိုင်ယူ တိုက်ခိုက်ရန် ထင်သလောက် သလယ်တူသေအခြေအနေထိုင် ရှိနေသည်။ ယင်းကြောင့် ချန်းလီ ခေးစွမ်း မည်မျှထက် ကြောင်းကို မာလူး တွက်ဆသွားနိုင်သည်။ ယစ်ဖက်သဘား လုံးမအဆင်မသေးဝံ့ရတော့ချေ။

မာလူး၏ တိုက်ကွက်တိုက်တန်နှင့် အသုံးပြုသေစွဲချက် ကို မြင်တူသောအခါ ချန်းလီ၏ ချင်းမန် နားလည်လိုက် သည်။ သူသည်မိမိ၏ စိန်နဝါး ခေးကွက် ခေးချက်နည်း ပညာကို အသုံးပြုနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိထားခဲ့ရလေပြီ။ ထို ကြောင့် မိမိပေါ်ဆဲခြင်းဖြစ်တော့ချေ။ သက်ပိုထားမှဖြစ်တော့ မည်။ ငွေ့စွမ်း ပြိုင်အား တိုက်ခိုက်မှုသာလျှင် ဖြစ်တော့မည် ကို တွေးမိလေသည်။

မာလူးသည် တိုက်နေစဉ် မ ဖုန်လင်းတို့ သားအမိန်ချက် နှစ်ကွက်နေ ပြင်ယောင်လိုက်မိသည်။ ဤပွဲတွင် ချန်းလီ သာ ကျဆုံးခဲ့လျှင် ဖုန်လင်းသည် မဆိုး ဖြစ်ခဲ့သကဲ့သို့ သား

ဖြစ်သူမှာလည်း ဖအေမဲ့သွားဘဝသို့ ရောက်ရှိသွားပေတော့မည်။

ပြီးတော့... ချန်းလီသည်လည်း စိတ်ထားနှင့် ခံယူချက်ပြည့်သော သိုင်းသမား တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူ့ကိုလည်း မထုတ်လိုပေ။ သည်တော့ တစ်နည်းပဲရှိတော့သည်။ မိမိအရှုံးပေးပြီး အထွေထွေလိက်မည်။ တစ်ကြောင်းကြောက်သမား သေသွား၍လည်း အကြောင်းမထူး၊ ထိုကြောင့် မည်သူမျှ ထိခိုက်နစ်နာမည်မရှိ။

ဤသို့ပင် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်၏။ အဆင့်မြင့် သိုင်းသမားနှစ်ဦး ယှဉ်ပြိုင်ကြရာတွင် စိတ်ပျံ့လွင့်လိုက်သည်နှင့် ပြဿနာဖြစ်လာလေတော့သည်။ မလူးစိတ်ခဏ ပျံ့လွင့်သွားသည်နှင့် ချန်းလီ၏ ဓားချက်မိကာ လက်ဝဲဘက်လက်မောင်းတွင် ဓားရှပ်၍ ထိမှန်ကာ သွေးများ ပြာထွက်လာ၏။

အသားနာ၍ သွေးကို မြင်မိသော အခါ မလူးသည် သွေးဆူကြွားစွာပြန်၏။ ထိုစဉ်ကွက်နည်းမျိုးစုံဖြင့် ချန်းလီထံ စစ်ဆင်ပြီး တိုက်ခိုက်လိုက်လေတော့သည်။

တစ်ဖက်က တရကြမ်း ဆိုးနက် ထိုက်စစ်ဆင် လာတော့ ချန်းလီ နောက်သို့ မသိမသာ ဆုတ်လှခဲ့ရသည်။ အခြေအနေမှာလည်း မလူးက အသာစွာသို့ ယိမ်းစပြုလာလေသည်။ မလူး၏ပညာသည် မခေလှ၊ ယခုတစ်ဖန် စိန်နဂါး ဓားတူလီ ချေဖျက်နည်းကို ပူးတွဲပြီး တရကြမ်း မနားတမ်း စိုက်ကွက်ဝင်လာသည့်အတွက် မလူး ထိုက်စစ် မဆင်နိုင်ဘဲ ခံစစ်ဆင်သွင်းသော ကူးပြောင်းနေရသည်။

မလူး၏စိတ်အတေးသည် ဇနီးသည်နှင့် သားထံသို့ အပြေးကလေး ရောက်သွားမိသည်။ ထိုခဏ စိတ်ပျံ့လွင့် သွားမကြောင့် လက်ဝဲဘက်လက်ဖျံ တွင် ဓားချက်ထိသွားမိပြီး သွေးများ ပြာထွက်လာလေသည်။

ချန်းလီအသားဆတ်ဆတ်တုန်ကာ ဆူပေသွားသည်။ အံ့ကို ကြိုက်ကာ ပြန်လည်တိုက်စစ်ဆင်ရန် ဟန်ပြင် လိုက်သည်တွင်... မလူး၏ လျှင်မြန်ပေါ့ပါးသော ခန္ဓာကိုယ်သည် မြေပေါ်ကြဲတက်ကာ ချန်းလီ၏ခေါင်းအထက်ဆီသို့ ခုန်ပျံ့ရောက်ရှိသွား၏။

ချန်းလီသည် စည်းစား တွေ့စေ မနေတော့ဘဲ လက်ထဲမှ ဓားဖြင့် မလူးထံဆောင့်ထိုးလိုက်လေသည်။ အားဟုသော အသံတစ်ချက်ပေါ်လာပြီး မလူးမြေပေါ်သို့ ပစ်ကျသွားလေတော့သည်။

ချန်းလီ၏ ဓားသည် သွေးများ စွန်းကျန် ခဲ့လေသည်။ ခနာက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ချန်းလီ၏ လက်ချက်နှင့် သွေးအိုင်ထဲတွင် သေဆုံးနေသော ဓားသမား တစ်ဦးတို့နှင့် တွေ့ဆုံရသည့်အတွက် ချန်းလီအဖြစ်မှန်ကို နားလည်စွာ လေတော့သည်။

သေဆုံးသူ ဓားသမားမှာ တစ်ချိန်က မိမိအားရှားခဲ့ဖူးသော ဓားပြဗိုလ် ကျစ်ကြပင် ဖြစ်လေသည်။

အဖြစ်အပျက်မှာ ရှင်းနေသည်။ ကျင်ကြသည် ချန်းလီအား သေစားချေလုပ်ကြရန် တောင်ကုန်းတစ်ဖက်ကွယ်ရာမှ ထိတ်

ထဆိတ် ချောင်းမြောင်း ရောက်ရှိလာသည်။ မာလူးက ရုတ်တရက် မြင်တွေ့သွားပြီး လျှပ်တစ်ပြက် ခုန်လွှားကာတိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ချန်းလိက မိမိအား မာလူးတိုက်ခိုက်ရန် ဝင်ရောက်လာသည်ဟု အထင်မှားပြီး ဓားနှင့်ထိုးလိုက်သည့်အတွက် မာလူးဓားထိသွားရလေတော့သည်။

ချန်းလိ မားသွားလေပြီ။ ဝမ်းနည်းစိတ်မကောင်းစွာဖြင့် သွေးအိုင်ထဲတွင် လဲနေသော မာလူးထံ အပြေးအပွားရောက်ရုံသွားပြီး ပေ့ယူအားလိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်မှာပင် ဖုန်လင်းထိုသားအမိသည် အပြေးအလွှား ရောက်ရှိလာကြသည်။

သုဇယ်ချင်း၊ ကိုယ်မားသွားပြီကွာ၊ သိပ်ကိုမှားသွားပြီ

ခိုက်ထားနိုင်မှာသည် ဆိုသော သိုင်းသမား ချန်းလိမှာ ဇာခန္ဓာ မဆည်နိုင်တော့ဘဲ မျက်လုံးအိမ်တွင် မျက်ရည်များ ဝလောသည်။

မာလူးမှာ ဓားဒဏ်ရာဖြင့် ထန်လွန်းသည့်အတွက် အသက်ကိုပင် အနိုင်နိုင်ကြီးစားရှုနေရ၏။ သို့သော် ဓားခဲ၍တစ်ချက် ပြားလိုက်ပြီ...

ခင်...ခင်ဗျား မမားဘူး၊ မုန်တယ် ချန်းလိ၊ ငါ့...ဒီဝဲ မာ ကျွဲရှုံးလာ ကျေနပ်တယ်၊ ဂါ၊ ဒါမှလဲ ခင်ဗျားတို့ မိသားစု ပြန်ဆုံစည်းဖို့ အခွင့်အရေး ရရှိတော့မှာပေါ့

ထိုကောင်းကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ချန်လိနှင့် ဖုန်လင်းတို့ သားအမိ စိတ်နှလုံးအိမ်မှာ အလွန်ထိခိုက်သွားကြပြီ။ တစ်ဆုံဆုံကြီး ခံစားလိုက်ကြရလေတော့သည်။ မာလူး၏ ခေတ္တရစေတနာကို သူတို့ ခကောင်းကောင်း နားထောင်သွားကြသည်။

မာလူးသည် လက်ဖြင့် ဝမ်းဗိုက်ရှိ အင်္ဂါတို့ပိတ်စားရင်း အသက်ကို မနည်းကြီးစား၍ ရှုနေသည်။

ခင်ဗျားတို့ဆရာခဲ ဘျားစိတ်ဆရာတပည့်တွေ ခဲမြို့ပြီ၊ ခင်ဗျား အဝအကြောင်းကို ဆရာကျင့်မနားက ပြောမြို့မို့ သိပြီးပြီ၊ ခင်...ခင်ဗျား

အစ်ကို...အစ်ကိုမာလူး၊ သိပ်စကားမပြောခဲလော၊ မေဝနေပါမယ်၊ မပြောပါနဲ့တော့

ဖုန်လင်းသည် မာလူးကို သတိပေးလိုက်၏။ သူ့ရင်ခမာလည်း ဆိုနှင့်နှင့်ကြီး နှစ်...နေရသည်။

ခင်ဗျားရစေတနာနဲ့ ခံယူချက် ပြည့်စုံတဲ့ အကြောင်းကိုလဲ ဖုန်လင်း နားထောင်သံတောပေါက်အောင်လို့ ရှင်းပြပြီးသွားပါပြီ၊ ခင်ဗျားတို့မိသားစု ပြန်ဆုံစည်းတက် မြင်ချင်တယ်၊ အခုစော့ ကျွဲပဲရဲဆန္ဒ တကယ် ပြည့်ဝပါပြီ၊ သိပ်...သိပ်ကို ဝမ်း...ဝမ်းသာပါတယ်၊ သုဇယ်ချင်းရာ

ဖုန်လင်းမှာ ဣန္ဒြေမဆည်နိုင်တော့ချေ၊ မျက်လုံးအိမ်မှ ချက်ရည်များမှာ တဖြည်းဖြည်း လိမ့်ကားစီးဆင်းကျလာလေတော့သည်။

၃၄၀ တက္ကသိုလ် အောင်နေလင်း

အစ်ကိုမလူးရဲ့ မေတ္တာစေတနာတွေကို ညီမ နားလည် ပါတယ်။ ညီမထို့မိသားစု ကောင်းကျိုးအတွက် အစ်ကို သက် သက် အနှစ်နာခံလိုက်တာ မတုတ်လား။ အစ်ကို့ ကျေးဇူးကို ညီမထို့ ဒီတစ်သက်မှာ မေ့နိုင်တော့မှာ မဟုတ်တော့ပျို့ဘူး အစ်ကို

မာလူး၏ စစ်မန်သော မေတ္တာစေတနာကို နားလည် သဘောပေါက်မိသောအခါ ချန်းလီမှာ - နေသွားတော့တဲ့ ရင်လင်းမှ ခံစားချက်ကို ထုတ်ဖော် ပြောဆိုလိုက်ရလေတော့ သည်။

သူငယ်ချင်း...ခင်ဗျားရဲ့ မေတ္တာစေတနာကို ကျုပ်လေး စားပါတယ်။ ကျုပ် အစက ဒီအထိ သဘောမပေါက်ခဲ့မိဘူး ကျုပ်အဖြစ်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ။ တကယ်တော့ ကျုပ်ဟာ နှလုံးသား ခံစားချက်မရှိတဲ့ လူတစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူး။ ဆရာသမား ကြောင့် ဒီနေ့ လုပ်ဆောင်ရမယ် တာ နေ့တွေပီနနလို အချစ် ရေးကို ကျုပ် လစ်ဟင် ခဲ့ရတယ်။ ဖုန်လင်း... ဒီအတွက် ကိုယ့် ကို ခွင့်လွှတ်ပါ။

ချစ်သူ ဝန်ချတောင်းပန်မှုကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ဖုန်လင်းမှာ ဖော်မပြနိုင်သော ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှု ရရှိသွားလေ တော့သည်။

တစ်ဖန် ချန်းလီသည် သားဖြစ်သူတက်သို့လှည့်ကာ...
ဖေဖေ့ကို ခွင့်လွှတ်ပါသားရယ်

သိုင်းသမားသစ်ာ ၃၄၉

ဝူးကျူး မည်သို့ ပြန်လည်တံမြန်ရမည်နည်း။ ဆူသည် ကျေနပ်လောအပြုံးနှင့်သာ ဖခင်၏တောင်းပန်ခြင်းကို အဆီ အမှတ်ဖြုတ်ရလေတော့သည်။

မာလူး သိပ်ကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်သွားသည်။ ပြင်း ထန်သော ဒဏ်ရာဝေဒနာကို ခံစားနေရသော်လည်း သူ၏ မျက်နှာ ပြုံးယောင်သမ်းလျက် ရှိနေ၏။ ထိုစဉ်မှာပင် ရုတ် တရက် ချောင်းဆိုးကာ အမောဖောက် လာလေတော့ သည်။

မိမိ၏ ဒေခြေအနေ အဖြစ်မှန်ကို ရိပ်စားမိလိုက်သော မာလူးမှာ ချန်းလီနှင့် ဖုန်လင်းတို့၏ လက်များကို တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်ပြီး...

ကိုယ်... ကိုယ်အတွက်၊ ဘာ... ဘာမှ... စိတ်မကောင်း မ... မဖြစ်ကြပါနဲ့တော့။ ကိုယ်... သိပ်... သိပ်ကို... ဝမ်း... ဝမ်းသာ...

စကားပင်ဆုံးအောင် မပြောနိုင်တော့ချေ။ မာလူး၏ ဆုပ်ကိုင်ထားသော လက်နှစ်ဖက်မှာ ရုတ်တရက် ဆွော့ရဲပြေကျသွားပြီး ခေါင်းမှာလည်း ဆတ်ခနဲ ငိုက်ကျ သွားလေတော့သည်။

၃၅၀ တက္ကသိုလ်အောင်နေလင်း

ချန်းလီသည် မလား၏ အုတ်ဂူရွှေတွင် မားမားမတ်မတ် ရုပ်ထုတ်။

ဖုန်လင်းတို့လားအဖိသည်လည်း အုတ်ဂူဘေးတွင်ဖူးထေ့က် ချကာ ကန်ထော့လိုက်ကြလေတော့သည်။

အစ်ကိုမလား တစ်ယောက် ကောင်းရာသုဂတိ လားပါ။

ဖုန်လင်းသည် ကြေကွဲဆိုနှင့်နေသောအသံဖြင့် ဆုစောင်း ချက်မိပါတော့သည်။

သူတို့သည် မလားကို ကျောခိုင်းလိုက်ကြသည်။

လင်း မြင်းပေါ်ကိုတက်လေ၊ သားလဲမြင်းပေါ်ကိုတက်။

အချိန်ရှိတုန်း ခရီးထက်ကြာအောင်

ချန်းလီသည် ဖုန်လင်း ထိုင်လျက်ရှိသော မြင်းပေါ်သို့ ပြိုင် တုတ် လွှားခနဲခနဲတက်လိုက်ပြီး မြင်းနှစ်စီးမှာ အရွှေဘက်သို့

ခရီးထွက်ခွာလာခဲ့ကြလေတော့သည်။

ပြီးပါပြီ။

တက္ကသိုလ် အောင်နေလင်း